

A No. 17688

Δ2:11

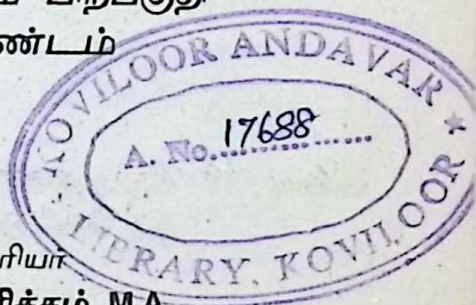
கந்த புராணம் மூலமும் தெளிவுரையும்

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் அருளிய
கந்த புராணம்
மூலமும் தெளிவுரையும்

எட்டாம் தொகுதி
4. யுத்த காண்டம் - பிற்பகுதி
5. தேவ காண்டம்

உரையாசிரியர்
புலவர் **அ. மாணிக்கம் M.A.**
தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஒய்வு)
அ.மா. ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை.

வர்த்தமானன் பதிப்பகம்

ஏ.ஆர்.ஆர். காமப்ளெக்ஸ்,
141, உஸ்மான் சாலை,
தி. நகர், சென்னை -17.

Ph. 825 7995.

முதற் பதிப்பு : 1989

இரண்டாம் பதிப்பு : 1993

உரிமை : பதிப்பகத்திற்கே.

விலை : 10 தொகுதிகள் அடங்கிய
ஒரு செட் ரூ. 600. 00

பதியுரை

கந்த புராணத்தின் இந்த எட்டாம் தொகுதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இதுவரை தம்பியரையும், மைந்தரையும் அமைச்சரையும் போர்க்களத்தில் இழந்த சூரபன்மன் இந்தப் பகுதியில் தன்னையே இழக்கிறான். சூரபன்மன் 'தான்' எனும் ஆணவத்தால் அழிகிறான். அழியும்போது மெய்யுணர்வு பெறுகிறான். முருகப் பெருமானை நெருக்குநேராகப் போர்க்களத்தில் பார்க்கும் போது, தன்னை அறியாமலேயே அக் குமரக்கடவுள்மீது பக்தி ஏற்படுகிறது. 'கை குவித்துக் கும்பிடலாமா' என்று கூட நினைக்கிறான். ஆயினும் அவனது ஆணவம் தடுக்கிறது! மான உணர்வு குறுக்கிடுகிறது! கந்தவேளைக் கையெடுத்துக் கும்பிட முற்படும்போது மானம் கையைப் பிடித்துக் கொள்கிறது. 'தடுப்பது மானம்!' என அவனே கூறும் பகுதி நெஞ்சுருக்கும் பகுதியாகும்.

சூரபன்மன் அழிந்தாலும் முருகனுக்கு ஊர்தியாகி என்றும் அறியா வாழ்வு பெறுகிறான்.

இந்தத் தொகுதியை விரைவாக அச்சிட்டு உதவிய திரு. நடராசன், மதிப்பிற்குரிய இளைஞர். செயல் திறன் மிக்கவர். அவரது தொல்காப்பியனார் அச்சகம் மேலும் மேலும் வளர வாழ்த்துகிறோம். உதவிக்கு நன்றி கூறுகிறோம்.

ஆதரவு தரும் அனைவர்க்கும் நன்றியுடையோம்.

—பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

எண்

பக்கம்

யுத்த காண்டம்

13. குரபன்மன் வதைப் படலம்	6
14. தேவர்கள் போற்று படலம்	228
15. இரணியன் புலம்புறு படலம்	232
16. மீட்சிப் படலம்	240

தேவ காண்டம்

1. திருப்பரங்குன்று சேர் படலம்	256
2. தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம்	268
3. வின் குடியேற்று படலம்	370
4. கந்தவெற்புறு படலம்	386
5. இந்திரபுரிப் படலம்	390

கந்த புராணம்

மூலமும் தெளிவுரையும்

யுத்த காண்டம்
எட்டாம் தொகுதி

தமிழ்ப் பேராசிரியர்
புலவர் மாணிக்கம் M. A.

யுத்த காண்டம் எட்டாம் தொகுதி

13. சூரபன்மன் வதைப் படலம்

7288 கொற்ற வேல்படை பரித்திடும் ஆயிர கோடி
ஒற்றர் தங்களை நோக்கியே சூரனாம் உரவோன்
மற்றென் ஆட்சியாம் அண்டங்கள் எங்கணும்
வைகிச்

சுற்று தானையைத் தம்மினோ கடிதெனச்
சொன்னான்.

7289 சொன்ன காலையின் நன்றென வணங்கியே தூதர்
பன்ன ரும்கதி கொண்டனர் விண்டனர் படர்ந்து
பொன்னின் மேதகும் அண்டங்கள் இடைதொறும்
புகுந்து

மன்னர் மன்னவன் தன்பணி முறையினை
வகுத்தார்.

7290 வகுத்த காலையில் ஆண்டுறை அவுணமன்
னவர்கள்
தொகுத்த நால்பெருந் தானையங் கடலொடுந்
துவன்றி
மிகுத்த அண்டத்தின் புடைதொறும் புடைதொறும்
மேனாட்
பகுத்து வைத்திடும் வாயிலின் நெறிகளாற்
படர்ந்தார்,

யுத்த காண்டம்

எட்டாம் தொகுதி

13. சூரபன்மன் வதைப் படலம்

7288. வலிய சூரபன்மன், வெற்றியுடைய வேல்களை ஏந்திய ஆயிரங்கோடி ஒற்றர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் என் ஆட்சிக்குட்பட்ட அண்டங்கள் எல்லா விடங்களிலும் போய்த் தங்கி அங்குள்ள படைகள் எல்லா வற்றையும் விரைவாக இங்கு அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள்” என்று சொன்னான்.

7289. அங்ஙனம் சூரபன்மன் சொன்னபோது. அவ்வாறே செய்கின்றோம் என்று சொல்லி ஒற்றர்கள், சொல்வதற்கரிய வேகத்துடன் பலவாகப் பிரிந்து சென்று போன் மயமாக உயர்ந்துள்ள அண்டங்களில் எல்லாம் புகுந்து மன்னர்க்கு மன்னனான சூரபன்மனின் கட்டளையை எடுத்துக் கூறினர்.

7290. அங்ஙனம் ஒற்றர் உரைத்தவுடனே, அந்த அண்டங்களில் எல்லாம் வாழ்கின்ற அசுரத்தலைவர்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நான்கு வகைப் படைகள் என்ற கடல்களுடனே நெருங்கி, மிகுந்த அண்டங்களில் எல்லாம், முற்காலத்தே அமைக்கப்பட்டுள்ளவைத்துள்ள வாயில்கள் வழியாகச் சென்றனர்.

7291 முந்தை யண்டத்தின் நெறிதனில் முழங்கிருஞ்
சேனை

வந்து வந்திவட் செறிவன விதியொடு மாறாய்ச்
சுந்த ரம்கெழு மாயன்இல் வுலகுயிர் துய்ப்ப
உந்தி யின்வழி அங்கவை தோன்றுமா றொப்ப.

7292 பூதம் யாவையும் உயிர்களும் புவனமுள் ளனவும்
பேதம் நீங்கிய சுருதியா கமங்களும் பிறவும்
ஆதி காலத்தின் அநாதிபாம் எம்பிரான் அளப்பில்
பாத பங்கயத்து உதிப்பவும் போன்றன பகரின.

7293 இனைய தன்மையால் அண்டத்தின் நெறிதனில்
ஏகும்
வனைக ருங்கழல் அவுணர்தம் படையிவண் வரலும்
கனலி தன்சுடர் மறைந்தன நடுங்கினன் கனலும்
அனிலன் தானுமெய் வியர்த்தனன் நெருக்கமுற்
றயர்வான்.

7294 ஆர்த்த ஓசையால் அகிலமுந் துளங்கிய அவுணர்
கார்த்த மெய்யொளி சுதுவலால் இருண்டன ககனம்
தூர்த்த பூழியால் ஆழிகள் வறந்தன துணைத்தாள்
பேர்த்து வைத்திடு தன்மையால் அண்டமும்
பிளந்த.

7295 கூடும் இப்பெருந் தானையை கோக்கிமெய்
குலைவுற்று
ஓடு தற்கிடம் இன்றிநின் றிரங்கினர் உம்பர்
வீடி னானென வாசவன் மருண்டனன் விதியும்
நீடு மாயனும் முடிவதென் னோவென நினைந்தார்.

7291. பழைய அண்டச் சுவர்களின் வழியாக ஆரவாரத்துடன் வரும் படைகள் இங்கு நெருங்குபவை எவை போல என்றால், நான்முகனுடன் மாறான அழகு விளங்கும் திருமால், இந்த வுலகத்தில் உள்ள உயிர்களை எல்லாம் உண்ண, அவரது கொப்பூழ் வழியாக அவைகள் உண்டாவதைப் போல விளங்கும்.

7292. அந்தப் படையின் செல்லுகை, சொல்லுமிடத்தில் ஐந்து பூதங்களும், உயிர்க் கூட்டங்களும், புவனங்களாக உள்ளவையும், வேறுபாடில்லாத வேதாகமங்களும், மற்றவையும், நான்முகன் படைத்த காலத்தில் அநாதியாய் உள்ள எம்பெருமானின் அளவில்லாத திருவடித் தாமரைகளின் வழியாய்ப் பிறப்பதையும் ஒத்து விளங்கின.

7293. இத்தகைய தன்மையுடன் அண்ட வாயிலின் வழியாய்ச் சென்ற கட்டப்பட்ட வீரக் கழலையுடைய அசுரப்படைகள் இங்கு வரவும், அந்த வருகையால், கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள் மறைந்தன. அக்கினி நடுக்கம் கொண்டான். நெருங்கிய உயர்ந்த வாயுதேவனும் உடல் வியர்த்தான்.

(கனலி - கதிரவன்)

7294. மற்ற அண்டங்களிலிருந்து வரும் படைகள் ஆரவாரித்த ஓசையால் எல்லா உயிர்களும் நடுங்கின. அசுரரின் கரிய ஒளி மிகுதலால் வானம் இருண்டது. தூர்க்கப்பட்ட புழுதியால் கடல்கள் வறண்டு போயின. இரண்டு கால்களையும் எடுத்து வைக்கும் தன்மையினால் அண்டங்களும் பிளவுபட்டன.

7295. இவ்வாறு வந்து நெருங்கும் அசுரப்படைகளைப் பார்த்து உடல் நடுங்கி ஓடிப் பிழைப்பதற்கு இடம் இல்லாது தேவர்கள் நின்றனர். உயிர் இழந்த வனைப் போல இந்திரன் மயங்கினான். நான்முகனும் திருமாலும் 'எவ்வாறாகுமோ' என்று தம் உள்ளங்களில் நினைத்தனர்.

- 7296 பூத லந்தனில் அம்பர நெறிதனில் புடைசூழ்
மாதி ரங்களில் அளக்கரில் வரைகளில் வழியில்
பாத லங்களில் பிறவினில் அவுணர்தம் படைகள்
ஏதும் வெள்ளிடை இன்றியே சென்றன ஈண்டி.
- 7297 மலர யன்பதம் மால்பதம் முனிவர்கள் வைகும்
உலகம் வாசவன் தொன்னகர் ஏனையோர்
உறையுள்
அலரி ஆதியர் செல்கதி பிலங்களில் அனிகம்
பலவும் நின்றன செல்லிடம் பெறாதபான்
மையினால்.
- 7298 மாறி லாதன தொல்லையண் டங்களின் வந்த
வீறி லாததோர் தூசிகள் படர்ந்திடும் எல்லை
நூறு கோடியோ சனைகளென் றறிஞர்கள்
நுவன்றார்
வேறு பின்வருந் தானையின் பெருமையார்
விதிப்பார்.
- 7299 குறுமை யாமுயிர் வாழ்க்கையர் கொண்டதொல்
வளம்போல்
சிறுமை யோவிது விரித்திட் அவுணர்கோன் சேனை
அறிஞர் கூறிய பெருந்தொகை தன்னினும் அடங்கா
பிறிது மற்றிதற் குவமையும் ஒன்றிலை பேசின்.
- 7300 அஞ்சு பட்டிடு பூதங்கள் பல்லுருவு அமைந்து
நெஞ்சு பட்டிடும் உயிர்கொடு நேருமேல் நிகரும்
அஞ்சு பட்டிடு பொருப்பெலாஞ் சூறையுள்
மயங்கும்
பஞ்சு பட்டிட நடந்திடு தூசிமுற் படையே.

7296. அசுரரின் படைகள் எல்லாம் பூமியிலும், வானத்திலும், பக்கங்களில் உள்ள திசைகளிலும், கடல்களிலும், மலைகளிலும், வழியிலும், பாதலத்திலும், மற்றுமுள்ள இடங்களிலும், வெற்றிடம் இல்லாமல் நெருக்கமாகச் சென்றன.

7297. படைகள் பலவும் வேறு போக்கிடம் இல்லாமையால் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகன் உலகத்திலும், திருமாவின் உலகத்திலும், முனிவர்கள் வாழ்கின்ற உலகங்களிலும், இந்திரனின் நகரங்களிலும், மற்றவர் இடங்களிலும், கதிரவன் முதலியவர் செல்லும் வழிகளிலும் பாதலங்களிலும் நின்றன.

7298. கெடாத பழைய அண்டங்களினின்றும் வந்த முன்னணிப் படைகள் செல்லும் நில அளவை நூறு கோடியோசனை என்று அறிஞர் உரைப்பர் என்றால், மற்றும் பின்னால் வருகின்ற மற்றப் படையின் அளவை எவர் எடுத்துரைப்பார்?

7299. அவுணர் தலைவனான சூரபன்மனின் படைகள் இவ்வளவு என்று சொல்வதற்கு அறிஞர்களால் முன்னே பெரியதாகக் கூறப்பட்டுள்ள கணக்கிலும் அடங்காது. அதுவும் இன்றிக் கூறுவதற்கு உவமையும் இல்லை. சிற்றுயிர் வாழ்க்கையுடையவர் கொண்டுள்ள பழைய வளத்தைப் போல இவ்வசுரனின் செல்வம் சிறியதோ?

7300. ஐந்து வகையாகப் , பகுக்கப்பட்டுள்ள பூதங்கள் பல வடிவங்களை அடைந்து உள்ளத்தில் பொருந்திய உயிருடனே வருமானால் ஒப்பாகும். அது எது என்றால் சூரபன்மனின் படைகளில் மேகம் தவழும் மலைகளில் எல்லாம் சூறைக்காற்றுக்கு முன்னே மயங்கும் பஞ்சு அடையும் பாட்டினையடைய தூசியான முன் அணிப்படை.

- 7301 அந்த மின்றியே அகன்புவி கொண்டஅண் டத்தில்
வந்தி ஓந்திறற் படைகளின் பெருமையார்
வகுப்பார்
முந்து தூசிகள் மகேந்திரப் பெருநகர் முடி
இந்த வண்டத்தின் இடமெலாம் நிறைந்தன
இமைப்பில்.
- 7302 ஆன காலையில் ஒற்றர்போய்ச் சூரனை அடைந்து
பானல் மெல்லடி கைதொழு தையந் படைத்த
சேனை வந்தயல் நின்றன தூசிமுற் சென்று
வானு லாவுபேர் அண்டத்தை நெருக்கின மன்னோ.
- 7303 என்னும் எல்லையில் நன்றென அவுணர்கோன்
எழுந்து
தன்ன தாகிய உறையுள்போய்த் தடம்புன லாடித்
துன்னும் ஐவகை யுணவுடன் அறுசுவை தொடர்ந்த
அன்னம் உண்டனன் நஞ்சுகொல் மருந்துகொல்
அதுவே.
- 7304 நீற ணிந்தனன் நெற்றிமெய்ந் நிறைவிரை களபச்
சேற ணிந்தனன் பூந்தொடை பங்கியில்
செறித்தான்
மாறில் பொற்சுடர்க் கலையுடன் அணிகலன்
மாற்றி
வேறு வேறுநன்கு இனியன புனைந்தனன் விரைவில்
- 7305 ஈசன் மாப்படை ஏனையோர் பெரும்படை யாவும்
மாசில் ஆயிர கோடிதேர் செலுத்தியே அவையும்
கேச ரித்திறல் யானமுங் கேடில்பொற் றேரும்
பாச னத்திறல் அவுணர்கொண் டேகுவான்
பணித்தான்

7301. முன்னால் சென்ற தூசிப்படைகள் மகேந்திரம் என்ற பெரிய நகரத்தில் நிறைந்து இமைப் பொழுதிற்குள் இந்த அண்டத்தின் இடம் எல்லாம் நிறைந்தன. ஆதலால் முடிவில்லாமல் அகன்ற பூமியால் கொள்ளப்பட்ட அண்டத்தினின்றும் வந்த வன்மையுடைய படையின் பெருமையை யார் இவ்வளவு என்று வகுப்பவர்?

7302. அந்தச் சமயத்தில் ஒற்றர் சூரபன்மன் இருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று அவனுடைய கரிய நெய்தல் மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி, “உம்முடைய படைகள் புற அண்டங்களிலிருந்து வந்து அருகில் சூழ்ந்துள்ளன. அந்தப் படைகளின் புழுதி முன்னால் சென்று வானவீதியில் பொருந்திய பிரமாண்டத்தை நெருக்கின.”

7303. என்று ஒற்றர் சொன்னவுடனே, ‘நல்லது’ என்று அவுணர் தலைவனான சூரபன்மன் எழுந்து, தன் இருப்பிடத்துக்குச் சென்று, மிக்க நீரில் முழுகி, நெருங்கிய ஐந்து வகையான உணவுடனே ஆறு சுவைகள் பொருந்திய உணவை உண்டான். அவ்வாறு அவன் உண்டானே, அது நஞ்சா, அமிழ்தமா?

7304. சூரபன்மன் உணவை உண்டபின்னர் விரைந்து நெற்றியில் திருநீறு அணிந்தான். உடல் முழுமையும் மணம் கமழும் சந்தனக் குழம்பைப் பூசினான். மலர் மாலையைச் சூடினான். மாறுபடாத வான் சுடரையுடைய ஆடைகளுடன் அணிகளையும் விலக்கி வேறே புதிய நல்ல இனியவற்றை அணிந்தான்.

7305. சிவபெருமான் தனக்குத் தந்துள்ள சிறந்த படைக்கலங்கள், மற்றத் தேவர்களின் பெயர்களில் விளங்கும் படைக்கலங்கள் என்ற எல்லாத் தெய்வக்கணைகளையும், குற்றம் இல்லாத ஆயிரங்கோடி தேர்களில் வைத்து, அவற்றையும் அவற்றுடன் வெற்றியுடைய சிங்க ஊர்தியையும் கெடுதல் இல்லாத ‘இந்திர ஞாலம்’ என்ற தேரையும், பரிசனத் தன்மையுடைய அசுரர்களை உடன் கொண்டு வருமாறு ஆணையிட்டான்.

7306 ஆங்க வெல்லையிற் சூரபன் மாவெனும் அவுணன்
 பாங்கர் வந்திடு வலவர்தந் தொகையினைப் பாரா
 ஓங்குமோர்தடந் தேரினைக் கொணர் திரென்று
 உரைப்பப்
 பூங்குழற்றுணை வணங்கியே நன்றெனப்
 போனார்.

7307 வாட்டு கேசரி எழுபதி னாயிரம் வயமாக்
 கூட்டம் அங்கனோ ரெழுபதி னாயிரம் கூளி
 ஈட்ட மாகிய தெழுபதி னாயிரம் ஈர்ப்பப்
 பூட்டி நன்குறப் பண்ணினார் ஆங்கொரு
 பொலந்தேர்.

7308 மண்ட லத்தினும் ஆன்றபேர் இடத்தது மருங்கில்
 தெண்டி ரைக்கட லாமென ஆர்ப்பது செறிந்த
 அண்ட மாயிர கோடியுந் தன்னிடத் தாற்றிக்
 கொண்டு நின்றிடும் வலியது மடங்கலங்
 கொடித்தேர்.

7309 முடியும் எல்லையில் எழுதரு மருத்தினும் உந்திக்
 கடிது செல்வது சென்றிடு விசையினால் ககுபத்
 தடநெ டுங்கிரி அலமரத் தபனரும் குளிர
 வடவை யங்கிகள் விளிந்திடப் புரிவதம் மான்தேர்.

7310 ஏழு நேமியும் இடைப்படு தீபமும் யாவும்
 சூழு கின்றபேர் அடுக்கலும் ஒன்றிய தொடர்பின்
 கேழில் பன்மணி ஓவியப் பத்திகள் கெழுவும்
 ஆழி தாங்கிய அண்டமொத் திலங்கிய ககன்தேர்.

7306. அப்போது சூரபன்மன் என்ற அசுரன் தன் அருகில் வந்த பாகர்களின் கூட்டத்தைப் பார்த்து “அலங்காரம் முதலியவற்றால் சிறந்த ஓர் இரதத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்” என்று சொல்லவும், அவர்கள் அவனுடைய அடிகளை வணங்கி, “அவ்வாறே செய்கின்றோம்” என்று இயம்பினர்.

7307. சென்ற பாகர்கள் தேர்க் கொட்டிலுக்குள் புகுந்து அங்கு நிறுத்தியுள்ள உயர்ந்த தேர்களில் ஒரு பொன் தேரினில் அதை இழுத்துச் செல்லும் வண்ணம், மற்ற விலங்குகளை வருத்தும் எழுபதினாயிரம் சிங்கங்களையும், வெற்றியுடைய எழுபதினாயிரம் குதிரைகளையும் எழுபதினாயிரம் காளைகளையும் கட்டி மேலும் அலங்காரம் செய்து கொணர்ந்தனர்.

7308. சிங்கக் கொடி கட்டப்பட்ட அத்தேர் எத்தகையது என்றால், மண் உலகத்தைவிட அகலமான இடம் உடையது. இரண்டு பக்கங்களிலும் தெளிந்த அலைகளையுடைய கடல்போல் கட்டப்பட்ட மணிகளால் ஆரவாரம் செய்வது. நெருங்கிய ஆயிரங்கோடி அண்டங்களையும் தன்னிடம் வைத்துக் கொண்டு நிற்கக்கூடிய வன்மையுடையது.

7309. சிங்கம் குதிரை காளை என்ற விலங்குகளால் இழுக்கப்படுகின்ற அத்தேரானது உலகம் அழியும் காலத்தில் உண்டாகும் வாயுவைவிட விரைந்து வேகமாகச் செல்லக் கூடியது. தான் செல்லும் வேகத்தால் திசைகளில் உள்ள பெரிய மலைகளையும் சுழலுமாறு செய்வது. சூரியர்களையும் குளிரச் செய்வது. வடவைத் தியைக் கெடச் செய்வது.

7310. அகன்ற அத்தேரானது, ஏழு கடல்களும் அவற்றினிடையே உள்ள விளக்குகளும், கோள்கள் முதலான எல்லாம் சுற்றுகின்ற பெரிய மலையான மேருவும் பொருந்திய தன்மை போல அமைக்கப் பெற்ற நிறம் பொருந்திய மணிகளால் ஆன வரிசைகள் பொருந்திச் சக்கரவாள மலையால் சூழப் பெற்ற அண்டத்தைப் போல விளங்கியது.

- 7311 தொழுத குந்திறல் அவுணர்கோன் வேள்வியில்
 துஞ்சி
 எழுவ தாகிய எல்லையில் தோன்றியது எதிர்ந்தார்
 குழுவி ரிந்திடத் துரப்பது நான்முகக் குரிசில்
 அழியும் நாளினும் அழிந்திடா திருப்பதல்
 வகல்தேர்.
- 7312 கண்ண கன்படை அளப்பில் பரித்தது காமர்
 ஷண்ண வர்க்குள வலியெலாம் கொண்டது
 மேனாள்
 அண்ணல் நல்கிய இந்திர ஞாலமும் அனைய
 தெண்ணில் மேற்படு மியாணர்பெற் றுடையதல்
 விரதம்.
- 7313 அனைய தாகிய தேரினை வலவர்கொண்
 டணைந்து
 தினக ரன்தனை வெகுண்டவன் தாதைமுன்
 செலுத்தத்
 துனைய மற்றதில் இவர்ந்தனன் இவர்தலும்
 தொழுது
 புனைதி வாகையென் றவுணர்கள் பூமழை
 பொழிந்தார்.
- 7314 பொழிந்த காலையில் வலவர்கள் அங்கதில் புக்குக்
 கழிந்த சீர்த்தியான் ஆணையால் தேரினைக் கடவத்
 தமிழந்த ழீமெனப் பல்லியம் இயம்பின சகங்கள்
 அழிந்த நாளெழு கடலென அவுணர்கள் ஆர்த்தார்.
- 7315 அங்கி யன்னபொற் படியகங் கோடிகம் அடைப்பை
 திங்கள் வெண்குடை கவரிகொண் டொழுகினர்
 சிலதர்
 துங்க மிக்கவன் சீர்த்தியும் ஆணையுந் தொடர்ந்து
 மங்க லந்திகழ் உருக்கொடு சூழ்ந்திடும் வகைபோல்.

7311. அந்த அகலமான தேர், வணங்கத் தக்க திறமையுடையவனான அசுரன் செய்த வேள்வியில் அவன் இறந்து எழுந்த சமயத்தில் உண்டாகியது; எதிர்த்த பகைவர் கூட்டம் விலகி ஓடுமாறு துரத்துவது; நான்முகன் அழியும் காலத்திலும் அழியாது இருப்பது.

7312. அத்தேர் மிக்க அளவில்லாத படைக்கலங்களைச் சுமப்பதாகும். அழகிய தேவருக்குள்ள வன்மை அனைத்தும் கொண்டது. முன்னாளில் சிவபெருமான் அளித்த 'இந்திர ஞாலம்' என்ற தேரை ஒத்தது. அளவுக்கு மேம்பட்ட அழகை உடையது..

7313. அத்தகைய தன்மைகள் கொண்ட தேரைத் தேரோட்டிகள் கொண்டு வந்து சூரியனைச் சிறையிட்ட பானுகோபனின் தந்தையான சூரபன் பன் எதிரில் நிறுத்து தலும், அச்சூரபன்மன் அதில் விரைவாக ஏறியிருந்தான். ஏறியிருந்தலும் அசுரர்கள் அவனை 'வெற்றி பெறக் கடவை' என்று மலர்களை வாரி இறைத்து வாழ்த்தினர்.

7314. மலர்களை அசுரர்கள் பொழிந்த போது, தேரோட்டிகள் தேரில் ஏறிச் சூரபன்மனின் ஆணைப்படி தேரைச் செலுத்தினர். உடனே பலவகையான வாத்தியங்கள் முழங்கின. அச்சமயத்தில் பிரளய காலத்தில் உண்டான கடல் ஓசையைப் போல அசுரர்கள் ஆரவாரம் செய்தனர்.

7315. உயர்வுடைய அவனுடைய புகழும் ஆணையும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து மங்கலம் விளங்கும் உருவங்களை அடைந்து அவனைச் சூழ்ந்து நிற்பதைப் போல், தீயின் நிறமான பொன்னால் ஆன படிகத்தையும் பூந்தட்டினையும் வெற்றிலைப்பையையும் வெண்மையான சந்திர வட்டக்குடையினையும் கவரியையும் கைக் கொண்டு பல ஏவலர் சென்றனர்.

7316 அண்ணல் மேவரு கோநகர் எல்லையுள் அடைந்த
எண்ணில் மாப்பெருஞ் சிகரியின் வாயில்கள்
இகந்தே
கண்ண கன்ருள்ளல் ஆயிரகோடியும் கடந்து
வண்ண மாமணிக் கோபுர முதற்கடை வந்தான்.

வேறு

7317 தானவர் கோமகன் தடம்பொற் றேரொடு
மாநகர் முதற்கடை வாயில் போதலும்
ஆனது நோக்கியே அங்கட் சூழ்தரு
சேனைகள் ஆர்த்தன உடுக்கள் சிந்தவே.

7318 ஞெலித்திடு பரவையின் நீல வெவ்விடம்
ஒலித்தெழுந் தாலென வுலப்பில் தானைகள்
சலித்தன படர்ந்தன கண்ண கல்புலி
சலித்தது கொடியரைத் தரிக்கொ ணாமையால்.

7319 நேரியம் பரியதோர் நிசாளஞ் சல்லிகை
பேரியம் பணைவயிர் பிறங்கு தண்ணுமை
தூரியங் காகளந் துடிமு தற்படு
சீரியம் பலவுடன் இயம்பிச் சென்றவே.

7320 சேயின குஞ்சிகள் செறிந்த தானவர்
பாயின தானையில் படர்ந்த பூழிகள்
வாயின பரவைமேல் வடவைத் தீவிராய்ப்
போயின நாளெழு புகையைப் போன்றவே.

7316. சூரபன்மன் தான் இருக்கின்ற தலை நகரத்தின் எல்லையில் உள்ள அளவற்ற அழகிய கோபுரங்களின் வாயில்களைக் கடந்து இடம் அகன்ற ஆயிரங் கோடி தெருக்களையும் தாண்டி அழகிய மணிமயமான கோபுரத்தின் முதல் கடை வாயிலைச் சேர்ந்தான்..

7317. அவுணரின் மன்னன் சூரபன்மன் பெரிய பொன் தேருடனே அந்த மகேந்திர நகரத்தின் முதல் கடை வாயிலில் செல்லவும், அவனது வருகையைக் கண்ட படையினர் வானத்தில் உள்ள விண்மீன்கள் உதிரும் வண்ணம் ஆரவாரம் செய்தனர்.

7318. கடையப்பட்ட பாற்கடலில் நீலநிறக் கொடிய விடம் ஆரவாரம் செய்து கொண்டு எழுந்ததைப் போல், கெடாத படைகள் ஆரவாரம் செய்தனவாய்ப் போயின், இடம் அகன்ற உலகம் கொடிய அசுரரைத் தாங்க மாட்டாமல் சலித்தது.

7319. சூரபன்மன் போருக்குச் சென்றபோது படைகள் நேரியங்கள், பெரிய நிசானங்கள், சல்லிகைகள், பேரிகைகள், ஊதுகொம்புகள், விளங்கும் தண்ணுமைகள், தூரியங்கள், எக்காளங்கள், உடுக்கைகள் முதலான சிறப்புடைய பலவகை வாத்தியங்களையும் வாசித்துக்கொண்டு சென்றன.

7320. செந்நிறமான தலை முடியை நெருக்கமாகக் கொண்ட அசுரர்களை மிகுதியாக உடைய படையினால் மேலே எழுந்த புழுதிகள், கடலில் உள்ள வடவைத்தீ கதிரவன் ஒளியுடன் கலந்து உலகம் முதலியவற்றை அழிக்கப் புகுந்த காலத்து எழுந்த புகை போல் விளங்கியது.

7321 வானினும் மண்ணினும் மாதிரத்தினும்
தானிறை கடலினுந் தணப்பின் றாகியே
மேனிறை பூழிகள் மிடைய எங்கணுஞ்
சோனைகொள் பின்பனித் தூவல் போன்றவே.

7322 சூரனி கத்தெழு தூளி அந்நகர்
ஆரகில் ஆவியும் யாரும் ஆடிய
பூரிகொள் சுண்ணமும் பொருந்திப் போவது
காரின மின்னொடு கடலுண்டு ஏகல்போல்.

7323 திண்டிறற் கரிகளில் தேரில் வெண்கொடி
மண்டுறு பூழிதோய் வானில் செல்வன
கொண்டலின் இருதுவிற் கொக்கின் மாலைகள்
தண்டுளி யுறைப்புழிப் படருந் தன்மைபோல்.

7324 படைவகை திசையெலாம் படரப் பாயிருள்
அடைவது சூரறிந்து அண்டம் யாவினும்
மிடைதரு கதிர்களை விளிக்க வந்தெனக்
குடைநிறை எங்கணுங் குழுமு கின்றவே.

7325 வெம்பரி கரியுமிழ் விவாழி மாமதம்
இம்பரின் நகரெலாம் யாற்றின் ஏகலால்
உம்பர்மற் றல்லதை ஒருவன் தானைகள்
அம்புவி சென்றிடற்கு அரிய தானதே.

7321. வானத்திலும், பூமியிலும், திக்குகளிலும், நீர் நிறைந்த கடல்களிலும், குறைவின்றி எழுந்த புழுதிகள் சென்று படிந்து நெருங்க, அவ்வாறு புழுதிகள் மூடப் பெற்ற இடங்கள் எல்லாம், விடா மழையைப்போல் சிறு சிறு துளியான நீரைப் பெய்கின்ற பின்பனியின் பொழிவைப் போல் காணப்பட்டன.

7322. சூரன் படைகள் செல்வதால் உண்டான புழுதிகள், அந்த நகர மக்கள் கூந்தலுக்கு ஊட்டிய அகில் புகையும் எல்லாராலும் இறைக்கப்பெற்ற பொன்னால் ஆன சுண்ணமும் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் கலந்து செல்வது, மேகக்கூட்டங்கள் மின்னலுடன் கடல் நீரை உண்டு செல்வன போல விளங்கின.

7323. திண்மையான ஆற்றலையுடைய யானைகள் மீதும் தேர்கள் மீதும் கட்டப்பட்டுள்ள வெண்மையான கொடிகள் நெருங்கிய புழுதியினால் தோயப்பெற்று வானத்தில் செல்வன, கார் காலத்தில் கொக்குப் பறவைகளின் வரிசைகள் தண்ணீர்த் துளி தன் மீது படும்போதும் மேல் எழுந்து போகும் தன்மையைப் போல் விளங்கின.

7324. படைக்கூட்டங்கள் திசைகள் தோறும் பரவ, அதனால் இருள் பரவி வருதலைச் சூரபன்மன் கண்டு, அந்த இருளை அகற்றத் தன் அண்டங்கள் அனைத்திலும் நெருங்கியுள்ள கதிரவர்களை அழைக்க, அவர்கள் வந்தது போலக் குடைகள் எவ்விடத்திலும் நெருங்கின.

7325. வேகத்தையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் உமிழ்கின்ற விலாழி நீரும் மிக்க மதநீரும் இவ்விடத்தில் ஊர் முழுவதும் ஆறுபோல ஓடுவதால், வானத்தில் அல்லாமல் ஒப்பற்ற சூரபன்மனின் படைகள் பூமியில் செல்வதற்கு அருமையாயின.

- 7326 இவ்வகை தானைகள் ஈண்டிச் சென்றிடத்
தெவ்வலி அவுணர்கோன் செம்பொன் தேரின்மேல்
மைவரை மேருவின் வருவ தாமெனக்
கவ்வையின் அமர்புரி களரி ஏகினான்.
- 7327 பூசலின் எல்லையில் புரவ லன்சேலத்
தூசிய தாகியே தொடர்ந்த தானைகள்
ஈசனது அருள்மகன் இனிது வைகிய
பாசறை சூழ்ந்தன படியும் வானுமாய்.
- 7328 உரற்றிய கணமழை உம்பர் சூழ்ந்தென
விரற்றொடு சூழ்படை ஈட்டம் நோக்கியே
மரற்றுறு பலங்களில் வாரி கண்வர
அரற்றினர் வெருவினர் அமரர் யாவரும்.
- 7329 அழுங்கினன் புரந்தரன் அகிலம் யாவையும்
விழுங்குறும் இருவரும் விம்மி னாருளம்
புழுங்கினர் வீரர்கள் பூதர் ஏங்கினார்
கொழுங்கனல் இடைப்படு விலங்கின்
கொள்கைபோல்
- 7330 ஆவதோர் காலையில் அரியும் நான்முகத்
தேவனும் ஏனைய திசையி னோர்களும்
மூவிரு முகமுடை முதல்வன் தன்னிரு
பூவடி பணிந்துஇவை புகறல் மேயினார்.

வேறு

- 7331 அந்தமி லாத அண்டம் ஆயிரத் தெட்டுத் தன்னில்
வந்திடு தானை யோடு மாபெரும் சூர பன்மன்
உந்திய தேரின் மேலான் உருசமர் புரிவான்
போந்தான்
முந்திய தூசி நந்தம் பாசறை மொய்த்ததென்றார்.

7326. இவ்வாறு அசுரப் படைகள் நெருங்கிச் செல்ல, வெல்லும் வன்மை கொண்ட சூரபன்மன், செவ்விய பொன் மயமான தேரில், பொன்மயமான மேரு மலையின் மீது நீல மலை ஏறிவந்தாற் போல், மேளம் முதலிய ஆரவாரத்துடன், போர் செய்கின்ற களத்தை அடைந்தான்

7327. போர்க்களத்துக்கு அரசனான சூரபன்மன் போர்க்கோலம் கொண்டு செல்ல, அவனது முன் அணிப் படையாகச் சென்ற அசுரப் படைகள், சிவபெருமானின் அருமைந்தரான முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பாடி வீட்டைப் பூமியிலும் வானத்திலுமாகச் சூழ்ந்தன..

7328. ஒலிக்கும் மேகக்கூட்டங்கள் வானில் சூழ்ந்தது போலச் சத்தத்துடன் சூழ்ந்த படைக்கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கண்களில் நீர்ததும்பத் தேவர் அனைவரும் அரற்றுதலுடன் அஞ்சினர்.

7329. இந்திரன் மனம் வருந்தினான். உலகம் முழுவதையும் விழுங்கிய நான்முகன், திருமால் என்ற இருவரும் 'இது என்ன விபர்தம்' என்று விம்மிதம் அடைந்தனர். முருகப்பெருமானின் படை வீரர் ஒன்பது பேரும் மனம் புழுங்கினர். பூதர்கள் தீயின் நடுவே அகம் பட்டுக் கொண்ட விலங்கைப் போல் ஆயினர்.

7330. அந்தச் சமயத்தில் திருமாலும் நான்முகனும் மற்றத் திக்குப்பாலகர்களும் ஆறுமுகங்களையுடைய முருகப்பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி அவரது திருமுன்பு நின்று பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினர்.

7331. "அழிவில்லாத ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களில் இருந்த படையுடனே மிகப்பெரிய சூரபன்மன், தேரின் மீது ஏறிப் போர் செய்ய வந்தான். அவனது முன்னணிப் படையானது நம் பாசறையைச் சூழ்ந்து கொண்டது" என்று திருமால் நான்முகன் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் முருகப்பெருமான் முன் நின்று கூறினர்.

- 7332 என்னலும் முறுவல் செய்தாங் கிலங்கெழில்
தவிசின் வையும்
பன்னிரு கரத்து வள்ளல் பவனனைக் குறிப்பின்
நோக்க
முன்னம துணர்ந்து வல்லே முளவுகோல் கயிறு
பற்றிப்
பொன்னவிர் மனவே கப்பேர்ப் புரவிமான்
தேர்முன் உய்த்தான்
- 7333 உய்த்திடு கின்ற காலத் தொய்யென எழுந்து காமர்
புத்தலர் நீபத் தாரான் புகர்மழுக் குலிசஞ் சூலம்
சத்திவாள் பலகை நேமி தண்டெழுச் சிலைகோல்
கைவேல்
கைத்தலங் கொண்டான் என்னின் அவன்தவங்
கணிக்கற் பாற்றோ.
- 7334 மாநிலா அருக்கன் நாப்பண் வைகிய பரம
னேபோல்
ஆறுமா முகத்து வள்ளல் அலங்குளைப் புரவி
மான்தேர்
ஏறினான் வீர வாகு இலக்கரோ டெண்ம ராகும்
பாறுலாங் குருதி வேலார் பாங்கராய்ப் பரசி
வந்தார்.
- 7335 இராயிர வெள்ள மாகும் எண்டொகைப் பூதர்
யாரும்
மராமரம் பிறங்கல் ஈட்டம் வரம்பறு படைகள்
பற்றி
விராவினர் சூழ்ந்து சென்றார் விரிஞ்சனே
முதலோர் யாரும்
பராவொடு புடையின் நின்று பனிமலர் மாநி
தூர்த்தார்.

7332. என மேற்கண்டவாறு அத்தேவர்கள் உரைக்கவும், முறுவல் செய்து, விளங்கும் அழகான அரியணையில் வீற்றிருக்கும் பன்னிரு தோள்களை உடைய முருகப் பெருமான், வாயுதேவனைக் குறிப்பாகப்பார்த்தருளினார். உடனே அவரது நோக்கின் குறிப்பை யுணர்ந்த வாயுதேவன், விரைவாக முளவுகோலையும் கயிற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு பொன் போல விளங்கும் 'மன வேகம்' என்ற பெயர் உடையதும் குதிரைகள் கட்டப்பட்டதுமான தேரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

7333. வாயுதேவன் தேரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியவுடன் விரைவாக எழுந்து அழகிய புதியதாய் மலர்ந்த கடப்ப மாலையைச் சூடிய முருகப்பெருமான், புள்ளிகளையுடைய மழு, வச்சிராயுதம், சூலம், சத்தி, வாள், கேடயம், சக்கரம், தண்டு, எழு, வில், கோல், வேல் என்ற இவற்றைத் தம் கைகளில் கொண்டருளினார். இவர் இவ்வாறு ஏந்துவாரானால் இவரை வெல்ல நின்று சூரபன்மனின் த்வத்தை இவ்வளவு என்று கணக்கிட முடியுமா?

7334. மாறுபாடில்லாத சூரியனின் நடுவே எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைப் போல், ஆறு திருமுகங்களைக்கொண்ட முருகப்பெருமான், அசைகின்ற உளையை யுடைய குதிரை பூட்டப்பட்ட தேரின் மீது ஏறியருளினார். உடனே வீரவாகு தேவரும் அவருடைய தம்பியரான எட்டுப்பேரும் பருந்துகள் உலவுகின்ற குருதி படிந்த வேலையுடையவர்களும் அருகில் சூழ்ந்துவந்தனர்.

7335. இரண்டாயிரம் வெள்ளம் என்ற பூதர் எல்லாரும் மராமரங்களையும் மலைக்கூட்டங்களையும் அள்ளி ல் ல ர த ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நெருங்கிச் சூழ்ந்தனர். அப்போது நான்முகன் முதலியவர்கள் எல்லாம் வணக்கத்துடன் அருகில் சென்று குளிர்ந்த மலர் மழை பெய்தனர். (மரர்மரம் - ஆச்சாமரம்.)

- 7336 தூர்த்திடு கின்ற காலைச் சுருதியின் தொகைக்கும்
எட்டாத்
தீர்த்தன்மான் தேர்மே லாகித் திண்புவி அண்டந்
தன்னில்
போர்த்திடும் உயிர்கள் மாற்றப் பின்னுறு
முன்னோன் போல
ஆர்த்திடு தானை வெள்ளத் தவுணர்கள் மீது
போனான்.
- 7337 ஆங்கது காலை தன்னில் ஆறிரு தடந்தோள் ஐயன்
பாங்குறு பூதர் யாரும் பாரொடு திசையும் வானும்
நீங்குத வின்றிச் சூழும் நேரலன் படையை நோக்கி
ஏங்கினர் தொல்லை வன்மை யிழந்தனர் இனைய
சொற்றார்.
- 7338 தீயன புரியும் சூரன் செய்திடு தவத்தாற் பெற்ற
ஆயிர விருநான் கண்டத் தவுணரும் போந்தார்
அன்றே
ஏயதோ ரண்டம் ஒன்றில் இருந்தனர் இவர்மற்
றன்றால்
மாயிருந் திசையும் விண்ணும் வையமுஞ் செறிந்து
நின்றார்.
- 7339 வரத்தினில் பெரியர் மாய வன்மையிற் பெரியர்
மொய்ம்பின்
உரத்தினிற் பெரியர் வெம்போர் ஊக்கத்திற்
பெரியர் எண்ணில்
சிரத்தினிற் பெரியர் சீற்றச் செய்கையிற் பெரியர்
தாங்குங்
சுரத்தினிற் பெரியர் யாருங் காலனிற் பெரியர்
அம்மர்.

7336. அங்ஙனம் மலர் மழை பெய்தபோது, வேதங்களுக்கும் எட்டாத அழிவில்லாத முருகப்பெருமான், தேர் மேலே கிளம்பித் திண்மையுடைய பிருதுவி அண்டத்தில் உள்ள பேர்க்கப்படுகின்ற உயிர்களை அழிப்பதற்குப் பின் செல்லும் முதல்வனைப் போல, ஆரவார்க்கின்ற அசுரப் படை வெள்ளத்தின் மீது சென்றார்.

7337. அந்தச் சமயத்தில் ஆறு திருத்தோள்களை யுடைய முருகப்பெருமான் பக்கத்திலே இருந்த பூதர் அனைவரும், பூமியும் எட்டுத் திக்குகளும் வானமும் என்னும் இவற்றில் எங்கும் நீங்காமல் சூழ்கின்ற பகைவனான சூரபன்மனின் படையை நோக்கி, ஏக்கம் கொண்டு பழைய வன்மையை இழந்து பின்வருமாறு சொல்லலானார் :

7338. “கொடிய செயல்களைச் செய்யும் சூரபன்மன்தான் செய்த தவத்தால் அடைந்த ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் உள்ள அசுரர்களும் போரிட வந்தனர். இவர்கள் இங்குள்ள ஓர் அண்டத்தில் உள்ளவர் அல்லர். இவர்கள் பெரிய திக்குகளிலும் வானத்திலும் பூமியிலும் நெருங்கி நின்றனர்.

7339. “இந்த அசுரர்கள் வரத்திலே பெரியவர்கள்; மாய வன்மையில் பெரியவர்கள்; தோள் வன்மையிலும் மார்பு வன்மையிலும் பெரியவர்கள்; கொடிய போர் செய்கின்ற முயற்சியிலும் பெரியவர்கள்; அளவற்ற தலைகளிலும் பெரியவர்கள்; சினத்தன்மையிலும் பெரியவர்கள்; பொருந்திய கைகளாலும் பெரியவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் எமனைவிடக் கொடியவர்கள்.

- 7340 மாகத்தின் வதிந்த வானோர் வன்மையும் வளனும்
வவ்விச்
சோகத்தை விளைத்து வெம்போர் தொடங்கியே
தொலைவு செய்தோர்
மோகத்தின் வரம்பாய் நின்றோர் முழுதுயிர்க்
கடலுள் வேட்கை
மேகத்தின் வலிந்த தீயோர் விரிஞ்சன் ஏற் றிடினும்
வெல்வோர்.
- 7341 கூற்றெனும் நாமத் தண்ணல் கொண்டி டும்
அரசும் செங்கேழ்
நூற்றிதழ்க் கமல மேலான் நுனித்தனன் விதிக்கு
மாறு
மாற்றிடுஞ் செய்கை வல்லோர் மாநில முழுதுண்
டாலும்
மாற்றரும் பசுநோய் மிக்கோ ரண்டங்கள்
அலைக்கும் கையோர்.
- 7342 வெங்கனல் சொரியுங் கண்ணார் விரிகடற்
புரைபேழ் வாயார்
பங்கமில் வயமேற் கொண்டோர் பவத்தினுக்
குறைவு ளானோர்
செங்கதிர் மதியந் தோயுஞ் சென்னியர் செயிர் தீர்
ஆற்றல்
அங்கத விறையும் பேர அடிபெயர்த் துலவும்
வெய்யோர்.
- 7343 அங்கிமா முகத்தி னான்போல் அடைந்தனர்
பல்லோர் யாளித்
துங்கமா முகத்தி னான்போல் தோன்றினர்
பல்லோர் சூழி
வெங்கைமா முகத்தி னான்போல் மேயினர்
பல்லோர் மேலாம்
சிங்கமா முகத்தி னான்போல் திகழ்ந்தனர் பல்லோர்
அன்றே.

7340. “வான் உலகத்தில் வாழ்ந்த தேவர்களின் வன்மைகளையும், அவர்களுடைய செல்வங்களையும் கவர்ந்து கொண்டு அவர்க்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கிக் கொடிய போரைத் தொடங்கி அவர்களை அழித்தவர்கள்; ஆசைக்கு எல்லையாக நின்றுள்ளனர்; சகல உயிர்கள் என்ற கடலை உண்ணும் விருப்பமுடைய மேகத்தின் தன்மையாகக் கூறப்படும் கொடிய தீயர்கள்; நான்முகன் எதிர்த்தாலும் வெற்றி காண்பார்கள்.

7341. “அசுரர்கள், கூற்று என்று சொல்லப்படுகின்ற பெயரையுடைய மன்னன் கொண்டுள்ள அரகினையும், நூறு இதழ்களையுடைய தாமரையில் வீற்றிருப்பவனான நான்முகன் எண்ணிப் படைக்கும் தன்மையையும் நீக்க வல்ல வன்மை உடையவர்கள். பெரியநிலம் முழுவதும் உண்டாலும் நீக்குதற்கு அரிய பசி நோய் உடையவர்கள்; அண்டங்களை வருத்திகின்ற கைகளை உடையவர்கள்.

7342. “வெம்மையான தீப்பொறிகளைச் சிந்தும் கண்களை உடையவர்கள்; அகலமான கடல் போன்ற பிளவுபட்ட வாயை உடையவர்கள்; குற்றம் இல்லாத வெற்றியை உடையவர்கள்; சூரிய சந்திர மண்டலங்களை அளவுகின்ற தலையை உடையவர்கள்; குற்றமற்ற பேராற்றல் உடைய பாம்பரசனும் அஞ்சும் வண்ணம் கால் எடுத்து வைத்து உலவும் கொடியவர்கள்.

7343. “இந்த அசுரர்களில் பலர் அக்கினி முகாசுரனைப் போன்றவர்களாக வந்துள்ளனர்; உயர்ந்த யாளி முகத்தவனைப் போல் பலர் காணப்படுகின்றனர்; முகபடாம் அணிந்த துதிக்கையையுடைய கயமுகாசுரனைப் போலப் பலர் வந்துள்ளனர்; சிங்கமுகாசுரனைப் போலப் பலர் விளங்குகின்றனர்.

- 7344 மதுவொடு கைட பன்போல் வந்தனர் பல்லோர்
யாரும்
துதியுறு புகழ்ச்சுந் தோப சுந்தரிற் செறிந்தோர்
பல்லோர்
அதிர்கழற் சலந்த ரன்போல் ஆர்த்தனர் பல்லோர்
ஆற்ற
முதிர்சின மகிடன் போல மெய்த்தனர் பல்லோர்
அம்மா.
- 7345 அரன்படை பரித்தோர் பல்லோர் அப்புயத் தவிசின்
மேவும்
வரன்படை பரித்தோர் பல்லோர் மழுவொடு
தண்டந் தாங்கும்
கரன்படை பரித்தோர் பல்லோர் கால்படை
பரித்தோர் பல்லோர்
முரன்படை படுத்த கொண்டல் முதுபடை
பரித்தோர் பல்லோர்.
- 7346 ஆனதொ ரவுண வெள்ளம் அநந்தகோ டியதாம்
என்றே
தானுரை செய்வ தல்லாற் சாற்றவோ ரளவும்
உண்டோ
வானமும் நிலனும் ஏனை மாதிர வரைப்பும்
எங்கும்
சேனைக ளாகிச் சூழின் யாமென்கொல் செய்வ
தம்மா.
- 7347 ஓரண்டத் தவுணர் போரால் உலைந்தயாம்
ஒருங்கே யெல்லாப்
பேரண்டத் தோரும் தாக்கிற் பிழைப்புறு பரிசும்
உண்டோ
காரண்ட அளக்கர் சாடிக் கனவரை எறியுங்
கால்கள்
ஏரண்டச் சூழல் புக்கால் அவைபின்னும் இருக்க
வற்றோ.

7344. “மதுவுடனே கைடபனைப் போல் பலர் வந்தனர்; எல்லாரும் துதிக்கின்ற சுந்தோப சுந்தர்களைப் போல நெருங்கி வந்தவர் பலர்; ஒலிக்கும் கழலையுடைய சலந்தராசரனைப்போல் பலர் வந்தனர்; மிகவும் முற்றிய சினம் உடைய மகிடாசரனைப் போல நெருக்கமாக வந்தவர் பலர்.

7345. “பலர் சிவபெருமானின் படைக்கலத்தை ஏந்தி யுள்ளனர். பலர் சிறந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகன் கணையைச் சுமந்துள்ளனர். பலர் காலனின் மழுவுடன் தண்டினையுடையவர். பலர் முரணின் படைகளை அழித்த முராரியின் சிறந்த ஆயுதங்களைச் சுமந்தவர்கள்.

7346. “அப்படிப்பட்ட அவுணர் வெள்ளம் அளவற்ற கோடியாகும் என்று சொல்வதே அல்லாமல் அதை உறுதிப்படுத்த வேறோர் அளவும் உண்டோ? வானமும் பூமியும் மற்றத் திசையிடங்களிலும் உள்ள எங்கும் படைகளாகச் சூழ்ந்திருந்தால் நாம் என்ன செய்வது?

7347. “ஓர் அண்டத்தில் உள்ள அவுணர் செய்கின்ற போரால் வருந்திய நாம், எல்லா அண்டங்களிலும் உள்ள படைகள் வந்து ஒருங்கே கூடித் தாக்கினால் பிழைக்கும் தன்மையும் உண்டோ? அழகிய அண்டங்களில் உள்ள கடல்களை அழித்துப் பெரியமலைகளைப் பெயர்த்து எறிகின்ற காற்றுகள், ஆமணக்குச் செடிகள் இருக்கும் இடத்தை அடைந்தால் அவை பின் பிழைத்திருக்கும் தன்மையுடையதோ?

- 7348 ஒருவரே எம்மை எல்லாம் உரப்பியே துரப்பர்
பின்னை
இருவரே சென்று தாக்கின் யார் இவண் உய்ய
வல்லார்
துருவரே யனைய துப்பிற் சூழறும் அவுணர் யாரும்
பொருவரே என்னில் நேர்போய்ப் பூசலார்
தொடங்கற் பாலார் *
- 7349 எல்லையில் ஆற்றல் கொண்ட எம்முடைத்
தலைவர் யாரும்
அல்லன் வீரர் தாமும் அவுணரை எதிர்க்கலாற்றார்
கல்லொடு மரத்தால் யாமோ அவர்திறல் கடக்க
வல்லேம்
ஒல்லைநம் உயிரும் இன்றே யொழிந்தன போலும்
அன்றே.
- 7350 நாற்படை அவுணர் தாக்கின் நாமெலாம்
வினிதும் வீரர்
காற்படு பூளை யேபோல் கதுமென இரிவர்
வாகைப்
பாற்படு திறலோன் நிற்கிற் பழிபடும் இனைய
ரோடும்
வேற்படை யொருவன் அன்றி வேறியார் எதிர்க்க
வல்லார்
- 7351 நீடுறு திசையும் வானும் நிலனும்வெள் ளிடைய
தின்றிப்
பாடுற வளைந்து கொண்டார் பற்றலர் அதனால்
யாமும்
ஓடியும் உய்ய லாகா ஒல்லுமா றவரைத் தாக்கி
வீடுதல் உறுதி யென்றே விளம்பிமேல் சேற
லுற்றார்.

7348. “எங்கள் எல்லாரையும் ஒருவரே அதட்டி ஒட்டுவர். பின்பு இருவர் தாக்கினால் இந்த இடத்தில் பிழைக்கத் தக்கவர் எவர்? மும்மூர்த்திகளைப் போன்ற பேராற்றல் படைத்தவர்களாகச் சூழ்கின்ற இந்த அசுரர்கள் எல்லாம் போர் செய்வார்களே ஆனால் அவர்களின் எதிரே சென்று எவர் போர் செய்யத் தக்கவர்?

7349. “அளவில்லாத ஆற்றலைக் கொண்ட எம்முடைய தலைவர் எல்லாரும் அவர்களே அல்லாது மற்ற வீரர்களும் இந்த அசுரர்களை எதிர்ப்பதற்கு ஆற்றல் அற்றவர். கற்களாலும் மரங்களாலும் நாமோ அவர்களின் திறமையைக் கடக்க வல்லோம்? விரைவாக இன்றே நம் உயிரும் ஒழியும் போலும்!

7350. “நான்கு வகையான படைகளையுடைய அவுணர் தாக்கினால் நாம் எல்லாம் அழிவோம். வீரர்களோ காலில் பட்ட பூளைப் பூவைப் போல் விரைவாக அஞ்சி ஒடுவர். இதுகாறும் வெற்றி பெற்று வந்தவீரவாகு தேவர் நின்றால் வெற்றியுண்டாகும். இவர்களுடன் வேலையுடைய முருகப்பெருமான் நின்றால் அல்லாமல் மற்ற எவர் எதிர்க்க வல்லார்?

7351. “பகைவர்கள் நீண்ட திக்கும் வானமும் பூமியும் என்ற இவ்விடங்களில் வெற்றிடம் இல்லாமல் மிகுதியாகச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ஆதலால் நம்மால் கூடிய அளவு இவர்களுடன் போர் செய்து இறப்பதே உறுதி” என்று சொல்லிக் கொண்டு அசுரப்படைமீது எதிர்த்துச் சென்றார்கள்.

- 7352 மற்றது காலை தன்னில் மாபெரும் பூத சேனைக்
கொற்றவர் பலரும் ஏனை வீரர்தம் குழுவினோரும்
வெற்றிகொள் மொய்ம்பன் தானும் மிடைந்துகூழ்
படையை நோக்கி
இற்றன கொல்லோ நந்தம் வன்மையென் நெண்ண
முற்றார்.
- 7353 அண்டர்கள் முதல்வன் தானும் அமரரும் அகில
மெங்குந்
தண்டுத வின்றிச் சூழுந் தானவர் அனிக மெல்லாம்
கண்டனர் துளங்கி அஞ்சிக் கவன்றனர் அவருட்
காரி
வண்டுள அலங்கற் சென்னி வானவற் கினைய
சொல்வான்.
- 7354 ஆண்டகை முருகன் தன்மேல் ஆயிர விருநா
லண்டத்
தீண்டிய தானை யெல்லாம் இறுத்தன இவற்றி
னோடு
மூண்டமர் இயற்றி வெல்ல லுழிநாள் முடியும்
என்றான்
மாண்டிடு கின்ற தெங்ஙன் அவுணர்கள் மன்னன்
மன்னோ.
- 7355 அடுத்திறல் வலிபெற் றுள்ள அவுணராம் பானாள்
கங்குல்
விடிவதும் அமரர் தங்கள் வெஞ்சிறை வீடு மாறும்
நெடியதொல் வெறுக்கை தன்னை நீங்கிய நமது
துன்பம்
முடிவது மில்லை கொல்லோ மொழிந்தருள்
முதல்வ என்றான்.

7352. பூதப் படையினர் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு போர் செய்யச் சென்றபோது மாபெரும் பூதப் படைத் தலைவர்கள் பலரும் மற்றப் பூதப்படை வீரர்களின் கூட்டத்தினரும் வீரவாகு தேவரும் நெருங்கிச் சூழ்ந்துள்ள சூரபன்மனின் படையைப் பார்த்து 'நம் வன்மை இழந்ததோ!' என்று நினைத்தனர்.

7353. தேவர்களின் மன்னனான இந்திரனும், தேவர்களும் உலக முழுமையும் கேடில்லாது சூழ்ந்த அசுரப்படைகள் எல்லாவற்றையும் கண்டு நடுங்கி, அஞ்சிக் கவலை அடைந்தனர். அவர்களுள் இந்திரன் வளமையுடைய துளசி மாலை சூடிய தலையையுடைய திருமாலைப் பார்த்து இவற்றைச் சொல்லலானான்:

7354. "ஆண் தன்மையுடைய முருகப்பெருமானுடன் போர் செய்வதற்கு ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் உள்ள படைகள் அனைத்தும் வந்து நெருங்கியுள்ளன. இவற்றுடன் எதிர்த்து நின்று போர் செய்து வெற்றி பெறுவதற்குப் பிரளய காலம்வரை ஆகுமானால் அசுரர்களின் மன்னன் இறப்பது எவ்வாறு?

7355. "கொல்லும்படியான ஆற்றல் பெற்றுள்ள அசுரர் என்ற பாதி நாள் இரவு விடிவதும், தேவர்கள் அடைந்துள்ள கொடிய சிறை நீங்கும் தன்மையும், நெடிய பழைய செல்வத்தை இழந்த நம் துன்பம் தொலைவதும் இல்லையோ? முதல்வரே, உரைத்தருளுக!" என்று வினவினான். (நள்ளிரவு உயிர்களை அச்சுறுத்தும் நேரம் ஆதலின் பாதிநாள் இரவு என்றார்.)

- 7356 இந்திரன் இனைய தன்மை இசைத்தலும்
 இலங்கை காத்த
 ஐந்திரு சென்னி யானை அடுத்திறல் கொண்டு நின்ற
 செந்திரு மருமத் தண்ணல் தேவரை அளிக்குந்
 தொல்லோன்
 புநதிகொள் கவலை நாடி இனையன புகலா
 நின்றான்
- 7357 காலமாய்க் காலம் இன்றிக் கருமமாய்க் கரும
 மின்றிக்
 கோலமாய்க் கோலம் இன்றிக் குணங்களாய்க்
 குணங்கள் இன்றி
 ஞாலமாய் ஞாலம் இன்றி அநாதியாய் நங்கட்
 கெல்லாம்
 மூலமாய் இருந்த வள்ளல் முனிரு முகம்கொண்
 டற்றான்.
- 7358 குன்றுதொ நாடல் செய்யுங் குமரவேள் மேரு
 வென்னும்
 பொன்றிகழ் வெற்பின் வந்து புவனங்கள் முழுதும்
 அங்கண்
 சென்றுறை உயிர்கள் முற்றுந் தேவருந் தன்பாற்
 காட்டி
 அன்றொரு வடிவங் கொண்ட தயர்த்தியோ
 அறிந்த நீதான்.
- 7359 பொன்னுரு வமைந்த கஞ்சப் புங்கவ னாகி நல்கும்
 என்னுரு வாகிக் காக்கும் ஈசன்போல் இறுதி
 செய்யும்
 மின்னுரு வென்ன யார்க்கும் வெளிப்படை
 போலும் அன்னான்
 தன்னுரு மறைக ளாலுஞ் சாற்றுதற் கரிய தன்றே

7356. இந்திரன் இவ்வாறு சொல்லவும், இலங்கையை ஆண்ட இராவணனைக் கொல்லும் ஆற்றல் கொண்டு நின்ற, திருமகளை மார்பில் கொண்ட திருமால், தேவர்களை அரசு முறையில் காக்கும் இந்திரனின் உள்ளக் கிடக்கையை உணர்ந்து, அவனது கவலையை ஒழிப்பதற்காக அவனைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு சொல்லலானார்:

7357. “காலமாகவும், காலம் அன்றிக்கருமமாகவும், கருமம் அன்றி உருவமாகவும், உருவமின்றிக் குணங்களாகவும், குணங்கள் இன்றி உலகமாகவும், உலகமின்றி நமக்கெல்லாம் அநாதியாக மூலகாரணமாக இருந்த இறைவனே ஆறு திருமுகங்களுடன் எழுந்தருளிப் போந்துள்ளார்.

7358. “மலைகளின் மீதெல்லாம் திருவிளையாடலைச் செய்கின்ற குமரவேள், மேரு என்று சொல்லப்படுகின்ற பொன் மயமாக விளங்கும் மலையில் வந்து, உலகங்கள் முழுவதையும், அந்த உலகங்களில் வாழ்கின்ற உயிர்கள் அனைத்தையும், தேவர்களையும், தன் திருமேனியில் காட்டி அன்றொரு வடிவம் கொண்டு நின்றதனை அறிந்துள்ள நீ அதனை மறந்து விட்டாயோ?

7359. “பொன் வடிவமாக விளங்கும் தாமரை இருக்கையுடைய பிரமனாய் உலகங்களைப் பெருமாள் படைப்பார். என் (திருமால்) வடிவத்தை உடையவராய் உலகங்களைக் காப்பார். சிவபெருமானைப் போல உலகங்களை அழிப்பார். மின் வடிவம் போல் எல்லார்க்கும் அவரது வடிவம் வெளிப்படையோ? அன்றே! அவரது உண்மை வடிவத்தைக் குறித்து மறைகளாலும் ஒன்றும் உரைக்க இயலாது.

7360. பாயிருங் கடலில் சூழ்ந்த பற்றலர் படையை
எல்லாம்
ஏயெனும் முன்னம் வீட்டும் சிறுவனென்
றெண்ணல் ஐய
ஆயிர கோடி கொண்ட அண்டத்தின் உயிர்கட்
கெல்லாம்
நாயகன் அவன்காண் நாஞ்செய் நல்வினைப்
பயனால் வந்தான்.
- 7361 குரனே முதலோர் தம்மை இமைப்பினில்
தொலைக்க உன்னின்
முரலால் அடுவன் கொண்ட முனிவினால் அடுவன்
வாய்மைச்
சீரினால் அடுவன் நாட்டச் செய்கையால் அடுவன்
என்றால்
நேரிலா முதல்வன் வன்மை யாவரே நிகழ்த்தற்
பாலார்.
- 7362 பாரிடர் சேனையோடு படர்ந்ததும் இலக்கத்
தொன்பான்
வீரர்கள் புடையின் போற்ற மேயதும் படைகள்
பற்றிச்
குரனை அடுவான் வந்த சூழ்ச்சியுந் தூக்கின்
மாதோ
வாரண முதலா மேலோற் கனைத்துமோ ராட
லேகாண்.
- 7363 துய்யதோர் குமர னேபோல் தோன்றிய முதல்வன்
சூழ்ந்த
வெய்யதா னவரை எல்லாம் விரைந்துடன் அறுத்து
நீக்கிக்
கையில்வேல் அதனாற் குரன் ஆற்றலுங் கடக்கும்
யாதும்
ஐயறேல் காண்டி யென்றான் அறிதுயில் அமர்ந்த
பெம்மான்.

7360. “அப்பெருமாள் பரந்த பெரிய கடலைப் போல் ஆழ்ந்துள்ள பகைவர் படைகளையெல்லாம் ‘ஏ’ என்று சொல்லும் கால அளவைக்குள் அழிப்பார். ஐயனே! அப்பெருமானைச் சிறுவர் என்று எண்ணாதே! ஆயிரம் கோடியாக உள்ள அண்டங்களில் உள்ள உயிர்களுக்கு அவரே தலைவர் ஆவார். அவர் நாம் செய்த நல்வினைப் பயனால் இங்கு வந்துள்ளார்.

7361. “சூரபன்மன் முதலிய வரை இமைப் போதிற்குள் அழிக்க அவர் எண்ணினால் தம் புன்னகையாலே அழித்து விடுவார். அல்லது தாம் கொண்ட சினத்தினாலும் கொல்வார். சிறந்த வாய்ச் சொல்லாலும் கொல்வார். பார்க்கின்ற பார்வையினாலும் கொல்வார். அவ்வாறானால், இந்த ஒப்பற்ற முதல்வரின் வலிமையை எவர் எடுத்துச் சொல்ல வல்லவர்?

7362. “பூதப்படையினுடனே வந்ததும், இலட்சத்து ஒன்பது வீரர்கள் போற்ற எழுந்தருளியதும், படைக்கலங்களை ஏந்திச் சூரபன்மனை அழிப்பதற்காக வந்த சூழ்ச்சியும் ஆகிய இவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால், மறை முதல் வரான அப்பெருமானுக்கு இவை அனைத்தும் திருவினையாடலே ஆகும்.

7363. “தூய்மையான ஒரு சிறுவரைப் போல் தோன்றிய முதல்வரைச் சூழ்ந்துள்ள கொடிய அசுரரையெல்லாம் விரைவாக அழித்து அகற்றி, தம் திருக்கைகளில் உள்ள வேலால் சூரபன்மனின் வன்மையையும் நீக்குவார்; ஆதலால் நீ அஞ்ச வேண்டியதில்லை” என்று அறிதுயில் கொள்கின்ற திருமால் இயம்பினார்.

7364 மாலிவை பலவும் கூறி மகபதி உளத்தைத் தேற்றி
 ஓலமொ டவுண வெள்ளம் உம்பருஞ் செறிந்த
 செவ்வேள்
 பாலுற நின்று போரின் பரிசினைப் பார்த்து
 மென்றே
 வேலுடை முதல்வன் பாங்கா விண்ணவ ரோடும்
 போந்தான்.

வேறு

- 7365 அன்ன தன்மைகண் டறுமுகன் முறுவல்செய்
 தடுபோர்
 உன்னி ஏகலும் வானமும் வையமும் ஒன்றாத்
 துன்னு தானவப் பெருங்கடல் ஆர்த்தமர்
 தொடங்க
 முன்ன மேகிய பாரிடர் யாவரும் முரிந்தார்.
- 7366 முரிந்த காலையில் பூதரின் முதல்வர்கள்
 முரண்போர்
 புரிந்து சாய்ந்தனர் இலக்கரோ டெண்மரும்
 பொருதே
 இரிந்து நீங்கினர் இன்னதோர் தன்மைகள் எல்லாந்
 தெரிந்து திண்டிறல் மொய்ம்பினோன் சிலைகொடு
 சேர்ந்தான்.
- 7367 சேர்பு தன்சிலை வாங்கியே சரமழை சிதறி
 நேர்பு குந்திடும் அவுணர்கள் நெடுந்தலை புயங்கள்
 மார்பு வெங்கரம் கழலடி வரைகளாய் வீழ்
 ஈர்பு நின்றமர் இயற்றினன் சிறுவரை இகலி.
- 7368 மாக மேல்நிமிர் ஆயிர கோடிமா கடலுள்
 நாக மொன்றுசென் றலைத்தென நண்ணலர்
 எதிர்போய்
 ஆக வம்புரிந் துலப்புறாத் தன்மைகண்டு அழுங்கி
 ஏக நாயகன் தனதுபால் வந்தனன் இளவல்.

7364. திருமால் இவற்றைக் கூறி இந்திரனின் மனத்தைத் தேற்றி, “ஆரவாரத்துடன் அசுரப் படைகள் வானத்தில் நெருங்கின. ஆதலால் நாம் அனைவரும் அக்குமரக் கடவுளின் அருகில் நின்று போரின் தன்மையைப் பார்ப்போம்” என்று வேலை ஏந்திய குமரக் கடவுளின் அருகில் தேவர்களுடனே சென்றார்.

7365. அத்தகைய தன்மையைப் பார்த்து ஆறுமுகக் கடவுள் புன்னகை கொண்டருளி, கொலை செய்கின்ற போர் செய்ய எண்ணிச் சென்றார். உடனே வானத்திலும், பூமியிலும் நெருங்கி நின்ற அசுரப்படைகள் ஆரவாரம் செய்யத் தொடங்கின. உடனே போர் செய்ய எண்ணி முன்னால் சென்ற பூதப்படைகள் பின்னிட்டன.

7366. பூதப்படைகள் பின்னிட்டவுடனே, பூதப்படைத் தலைவர்கள் வலிய போரை அசுரர்களுடன் செய்து பின்னிட்டனர். இவர்களுடனே எண்மரும் போர் செய்து விலகி ஓடினர். இத்தகைய செயல்கள் அனைத்தையும் உணர்ந்து, திண்ணிய ஆற்றலையுடைய வீரவாகு தேவர் வில்லைக் கைக்கொண்டு போர் செய்யச் சென்றார்.

7367. வீரவாகு தேவர் சென்று தம் வில்லை வளைத்து, சற்று நேரம் பகைத்து நின்று, அம்புமழை பெய்து, எதிரில் வருகின்ற அசுரர்களின் நெடிய தலைகள், தோள்கள், மார்புகள், கொடிய கைகள், கழல் அணிந்த கால்கள் முதலிய இவை மலை மலையாக விழும்படி போரிட்டார்.

7368. வீரவாகுதேவர் வானத்தின் மீது பொங்கி எழுகின்ற ஆயிரங்கோடி பெருங்கடல்களும் கலங்க, அவற்றின் நடுவில் ஒரு யானை போய்க் கலக்கியதைப் போல், பகைவர் இதிரே போய்ப் போர் செய்து அப்படைகள் அழியாத தன்மையைப் பார்த்து, வருந்தி முழுமுதற் பொருளான குமரக்கடவுளின் அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார்.

- 7369 காலை யங்கதில் அவுணர்தம் தானையோர்
கணத்தின்
சாலம் ஓடின பூதரில் தலைவருஞ் சாய்ந்தார்
கோல வெஞ்சிலை வீரரும் முரிந்தனர் குழவிப்
பால னேயிவண் வருமெனச் சூழ்ந்தனர் பலரும்
- 7370 தண்டு நேமியுங் குலிசமுஞ் சூலமும் தனுக்கள்
உண்டு மிழ்ந்திடு வாளியும் உடம்பிடித் தொகையும்
பிண்டி பாலமுங் கணிச்சியும் பாசமும் பிறவும்
அண்டர் தந்திடு படைகளுஞ் சொரிந்துநின்
றார்த்தார்.
- 7371 பாரி டங்களின் படையெலாம் நெக்கதும் பாங்கர்
வீர மொய்ம்பனும் இளைஞரும் வருந்திமீண்
டதுவும்
காரி னம்புரை அவுணர்தஞ் செய்கையுங் காணா
மூரல் செய்தனன் எவ்வகைத் தேவர்க்கும்
முதல்வன்.
- 7372 நாட்டம் மூன்றுடைத் தாதைபோற் சிறிதிறை
நகைத்து
நீட்ட மிக்கதோர் சிலையினை நெடுங்கரம் பற்றிக்
கோட்டி நானொலி கொண்டிட அண்டருங்
குலைந்தார்
ஈட்ட மிக்கபல் லுயிர்களுந் துளக்கமெய் தினவே.

வேறு

- 7373 முக்கணன் உதவிய திருமுருகன் முரணுறு வரிசிலை
முதிரொலிபோய்த்
தொக்கன செவிதொறும் நுழைதலுமே
தொலைவறும் அவுணர்கள் தொகைமுழுதும்
நெக்கன பகிர்வன இரதமெலாம் நிரைபட வருபரி
புரள்வனவே
மைக்கரி தரைமிசை விழுவனவான்
மதிதொடுநெடுவரை மறிவனபோல்.

7369. வீரவாகுதேவர் குமரக்கடவுளின் அருகில் சென்ற பின்பு, தம்முடன் போர் செய்பவர் எவரும் காணாத அசுரப்படைகள், “இப்போது பூதப்படைகள் ஓடின. பூதப்படைத் தலைவர்களும் தோற்றனர். அழகான கொடிய விற்படையினரான வீரர்களும் தோற்றனர். எனவே, இனி இளம்பாலகனான முருகனே இங்கு வருவான்!” என்று எண்ணினர்.

7370. அசுரர்கள், தண்டினையும், சக்கரங்களையும், வச்சிரப்படைக் கலங்களையும், சூலங்களையும், விற்கள் உண்டு உமிழ்கின்ற அம்புகளையும், வேற்கூட்டங்களையும், பிண்டி பாலங்களையும், கண்ட கோடரிகளையும், பாசங்களையும், இவையேயன்றியுள்ள மற்றப் படைக்கலங்களையும், தங்கட்குத் தேவர்கள் அளித்த படைக்கலங்களையும் எய்து நின்று ஆரவாரம் செய்தனர்.

7371. எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதல்வரான குமரக்கடவுள், பூதப்படையினரின் படைக்கலங்கள் எல்லாம் அழிந்தும், வீரவாகு தேவரும் மற்றப் படைத்தலைவரான இளையரும் வருந்தித் திரும்பியதும், மேகம் போன்ற கரிய உடலினரான அசுரர்களின் செயல்களும் ஆகிய இவை எல்லாவற்றையும் பார்த்துப் புன்னகை கொண்டார்.

7372. அக்குமரக் கடவுள் மூன்று திருவிழிகளை யுடைய தம் தந்தையைப் போல் சிறிது நகை செய்து, நீண்ட ஒரு வில்லைக் கையிலே கொண்டு வளைத்து நாண் ஒலி எழுப்ப, அந்த ஒலியைக் கேட்ட தேவர்களும் மனம் குலைந்தனர். நெருங்கிய பலவுயிர்களும் நடுங்கின.

7373. மூன்று திருவிழிகளையுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய அழகிய குமரக் கடவுளின் வன்மை பொருந்திய கட்டப்பட்ட வில்லின் முதிர்ந்த ஓசையானது போய்ப், பொருந்திய செவிகள்தோறும் புகுந்ததும், அழியாத அசுரப்படைத் தொகை முழுவதும் அழிந்தது. தேர்கள் யாவும் உடைந்தன. வரிசையாக வந்த குதிரைகள் புரண்டன. வெண்மையான சந்திர மண்டலத்தை அளாவிய நீண்ட மலைகள் விழுபவை போல் கரிய யானைகள் தரையில் விழுந்தன.

- 7374 மாசறு மறைகளின் மறைஅதனை மலைமுனி
யுணர்வகை யருள்புரியுந்
தேசிக முதலவன் வரிசிலையிற் செறிமுகில்
உறைவகை சிதறுவபோல்
ஆசகம் அளவில கடவினனால் அடல்கெழும்
அவுணர்கள் புடைவளையும்
காசினி அகலமும் விரிகடலும் ககனமும் மிடைவன
கணையெனவே.
- 7375 கொடிகளை அடுவன அளவிலவே குடைகளை
அடுவன அளவிலவே
படைகளை அடுவன அளவிலேவே பரிகளை
அடுவன அளவிலவே
கடகரி அடுவன அளவிலவே க்ணையொலி
இரதமொ டவுணர்கள்தம்
முடிகளை அடுவன அளவிலவே முழுதுலகு
டையவன் விடுசரமே.
- 7376 பரவிய தருவினம் என அவுணப் படைநிரை
விழுவன தொடுகடலில்
திரையென விழுவன புரவிஇனம் திருநெடு
வரைகளின் விழுவனதேர்
கருமைகொள் மணிமுகில் இனமெனவே கடகரி
விழுவன கனவரைகுழ்
இரவியும் மதியமும் விழுவனபோல் எழுவன
கவிகையும் விழுவனவே.
- 7377 செல்லுறு தாள்களும் அடுபடைகள் சிந்திய
செங்கைகளும் திறவே
சொல்லிய வாய்களும் விம்மலுறுந் தோள்களும்
நோக்குறு துணைவிழியுங்
கல்லென ஆர்த்திடு கந்தரமுங் கவசமும் வீரர்கள்
துவசமுடன்
எல்லையி லாதமர் தனிமுதல்வன் எய்திடும்
வாளிகள் கொய்திடுமே.

7374. வன்மையுடைய அசுரர்கள் சூழ்ந்துள்ள பூமியின் விரிந்த இடமும் அகன்ற கடலும் வானமும் ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் நெருங்குவன அம்புகள் எனச் சொல்லுமாறு, குற்றம் இல்லாத வேதங்களின் இரகசியங்களைப் பொதிய மலையிலே வாழ்கின்ற அகத்திய முனிவர் உணரும்படித் திருவருள் செய்த குருவான குமரக்கடவுள், சுட்டப்பட்ட வில்லில் நெருங்கிய மேகங்கள் மழைத்துளிகளைச் சிதறுவதுபோல் அளவில்லாத அம்புகளை வைத்து எய்தார்.

7375. எல்லா உலகங்களையும் உடைய எம் இறைவன் எய்கின்ற அளவில்லாத அம்புகள், கொடிகளை அழித்தன. அளவில்லாத அம்புகள் குடைகளை அழித்தன. அளவில்லாத அம்புகள், படைக்கலங்களை அழித்தன. குதிரைகளை அளவற்றவை அழித்தன. பொருந்திய யானைகளை அளவற்றவை அழித்தன. மேகத்தின் ஒலி போன்ற ஒலியுடைய தேருடன் அசுரர்களின் தலைகளை அளவற்ற அம்புகள் அழித்தன.

7376. பரந்த மரக் கூட்டங்களைப் போன்ற அசுரப் படைகள் அழிந்தன. தோண்டப்பட்ட கடலில் உண்டான அலைகளைப் போல் குதிரைகளின் இனம் இறந்து விழுந்தன. அழகிய கொடிய மலைகள் விழுந்தது போல் தேர்கள் அழிந்து விழுந்தன. பொன் மலையைச் சுமந்து செல்கின்ற கரிய சந்திரர்கள் விழுந்ததுபோல் மேலே எடுத்த குடைகளும் விழுந்தன.

7377. நடப்பதற்குரிய கால்களும், கொலை செய்கின்ற படைக்கலங்களைச் சிந்தின. சிவந்த கைகளும், வீரச் செயல்களை உரைக்கின்ற வாய்களும், பெருத்த தோள்களும், பார்க்கும்படியான குரூர விழிகளும் 'கலீர்' என்று ஒலிக்கின்ற கழுத்துகளும், கவசங்களும், கொடிகளும் என்ற இவற்றை, அளவில்லாதவையாகக் கொண்டு விளங்கும் முழுமுதல்வன் எய்கின்ற அம்புகள் அழித்தன.

வேறு

- 7378 வட்டணை கொண்டிடு மால்வரையும்
எட்டெனும் ஒங்கலும் யானைகளும்
பட்டுரு விக்கணை பாறினவால்
ஒட்டலர் எங்ஙனம் உய்குவதே.
- 7379 பொன்னுல கெல்லைபு குந்துலவும்
அன்னமும் உயர்த்திடும் அண்ணல்பதந்
துன்னுறும் அச்சுதர் தொல்லுலகின்
மின்னென வேசெலும் வேள்கணையே.
- 7380 மேதினி கீண்டு விரைந்துபுகும்
பாதல மூடு பரந்துசெலும்
மூதகும் அண்ட முகட்டுருவும்
மாதிரம் ஏகுறும் வள்ளல்சரம்.
- 7381 முவிரு செய்ய முகத்தொருவன்
ஏவிய செஞ்சரம் எங்குமுறா
மேவலர் தங்களை வீட்டிடும்வே
றவர்கள் கண்ணும் இறுத்திலவே.
- 7382 ஆனனம் ஆறுள அண்ணல்சரம்
தானவர் சென்னிகள் தள்ளுதலும்
வானிடை போயின மாண்கதிர்கள்
மேனிம றைப்புறும் வெய்யவர்போல்.

7378. குமரக் கடவுள் எய்த அம்புகள், வட்டமாக உள்ள பெரிய மலையாகிய பெரிய மேருமலையும், அதனைத் தவிர்த்த எட்டுக்குலமலைகளும், எட்டுத் திக்கு யானைகளும் என்ற இவற்றின்மீது பட்டு உருவி வெளியே சென்றன. அவ்வாறாயின், பகைவர் எவ்வாறு அப்பெருமானின் அம்புகளுக்குத் தப்பிப் பிழைக்க முடியும்?

7379. முருகப் பெருமான் எய்த அம்புகள் பொன் உலக எல்லையில் புகுந்து, உலவும் அன்னக் கொடியினனான நான்முகனின் உலகத்தை அடையும். அச்சுதர்களின் பழைய உலகங்களில் மின்னல் போல் விரைந்து செல்லும். (அண்டங்கள்தோறும் வேறு வேறு நாராயணர்கள் உண்டு என்பது கருத்து. அச்சுதர்—திருமால்கள்)

7380. தம்மை அடைந்த அடியார்கள் விரும்பிய வற்றையெல்லாம் அளிக்கின்ற முதல் வள்ளலான முருகப் பெருமான் தம் திருக்கைகளால் விடும் அம்புகள் பூமியைப் பிளந்து விரைந்து செல்லும்; பாதலத்தில் பரந்து செல்லும்; மிகவுயர்ந்த அண்டமுகட்டிலும் உருவிச் செல்லும்; திக்கிடங்களிலும் செல்லும்.

7381. செம்மையான ஆறு திருமுகங்களையுடைய ஒப்பில்லாத குமரக் கடவுள் எய்த, தைலத்தில் தோய்க்கப் படுதல் கமுகு இறகு கட்டப்படுதல் முதலியவற்றால் சிறப்புற்ற அம்புகள், தம் பகைவரை மட்டும் அழிக்கும். மற்ற எவரிடத்தும் செல்லவில்லை.

7382. மாட்சிமை பொருந்திய ஆதித்தர்களின் உடல்களை மறைத்த கொடிய மாந்தேகாதியரைப்போல், ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகப்பெருமான் எய்த அம்புகள் அசுரர்களின் தலைகளை அறுத்துத் தள்ளி வானத்தில் சென்றன.

(மாந்தேகர் என்னும் அசுர இனத்துள் ஒருவகையினர், கதிரவனின் எதிரில் நின்று அவனது ஒளியை மறைத்துக் கொண்டு அவனுடன் போர் செய்தனர் என்பது வரலாறு.)

- 7383 வாளெழு வேல்பிற வாங்கினர்தம்
தோள்களை வாளி துணித்தெறிய
நீளிடெ சென்று நிரந்திடுதங்
கேளிரை அட்டன கீழ்மையர்போல்.
- 7384 மாசகல் வானக மாதிரவாய்
காசினி வேலைகளத் தின் அகம்
பாசறை சுற்றிய பாடியெலாம்
ஆசற அட்டனன் அற்புதனே.
- 7385 அட்டிடு கின்றுழி அம்புயன்மால்
ஒட்டுறு வாசவன் உள்மகிழாக்
கெட்டனர் தானவர் கேடில்துயர்
விட்டனம் என்று விளம்பினரே.
- 7386 அடைந்தனர் விம்மிதம் ஆங்கவுணர்
மிடைந்தது நோக்கினர் வேல்படையோன்
தடிந்தது காண்கிலர் தாரணிமேற்
கிடந்தது கண்டனர் கேசரரே.
7387. அலமரு பாரிடர் அவ்வவர்தம்
தலைவர்கள் ஏனையர் தானவர்தம்
மலிபடை சாய்த்து வயம்புனைவிற்
புலவனை ஆர்ப்பொடு போற்றினரே.

7383. அப்பெருமான் எய்த அம்புகள், வாஸ்களையும் எழுக்களையும் வேல்களையும் மற்றப் படைக்கலங்களையும் உறைகளினின்றும் கையில் எடுத்தவர்களின் தோள்களை அறுத்து எறிய, அவை நெடுந்தொலைவு போய் அவ்விடத்தில் நின்ற தம் உறவினரை இழிகுல மக்களைப் போலக் கொன்றன.

7384. வியக்கத்தக்க செயலையுடைய குமரக் கடவுள், மேகம் இல்லாது வெண்ணிறமாகக் காணப்படுகின்ற வானத்திலும், திக்குகளிலும், கடல்களிலும் பூமியிலும், களத்திலும், பாசறைகளிலும், அவற்றைச் சுற்றிய பாடிகளிலும் திரிந்து குற்றம் அற்ற அசுரர்களைக் கொன்றார்.

7385. இவ்வாறு குமரப் பெருமான் அழிக்கின்ற சமயத்தில் நான்முகனும் திருமாலும், படை அணியில் நிற்கும் இந்திரனும் என்னும் இவர்கள் மனத்தில் மகிழ்ந்து, 'இனி அசுரர் அழிந்தனர். நாம் இதுகாறும் கெடாதிருந்து துன்பம் நீங்கியவர் ஆனோம்!' என்றனர்.

7386. இவ்வாறு நடைபெற்ற போரைக் கண்டு வித்தியாதரர் வியப்புற்றனர். அவர்கள் அப்போரில் அசுரர்கள் நெருங்கி வந்ததனைக் கண்டாரில்லை. அவ்வசுரர்கள் மண்மேல் இறந்து கிடந்ததையே கண்டார்கள்.

7387. இனி என்ன செய்வோம் என்று கலங்கிக் கொண்டிருந்த பூதர்களும் அந்தந்தப் படைத்தவைவரும் மற்றுள்ளவர்களும் அசுரர்களின் படைகளைக் கொன்று வெற்றிபெற்ற வில்வீரரான முருகப்பெருமானை ஆரவாரத்துடன் போற்றினர்.

7388 வள்ளல்ச ரம்பட வான்முகடு
கொள்ளுறு தானை குழாம்தொலைய
வெள்ளிடை யாயின விண்ணவர் தம்
உள்ளக மாற்றவு வப்புறவே.

7389 அண்டக டாகம தப்புறமாய்க்
கொண்டிடு தானவர் கொள்கைஇது
கண்டிகை வன்கழல் காணநெறி
உண்டினி யென்றனர் உள்மகிழ்வார்.

7390 காற்றென அண்ட கடாகநெறி
தோற்றிய வாயில் தொடர்ந்துபுகா
மேற்றிகழ் தேர்கரி வெம்பரியின்
ஏற்றமொ டெ ல்லென ஏகினரால்.

7391 அந்நெறி ஏகிஇவ் வண்டமெலாந்
துன்னினர் வான்புவி சூழ்ந்துவெளி
என்னது மில்லென ஈண்டினரால்
முன்னுற வந்து முடிந்தவர்போல்.

7392 சூரன் எனப்படு தொல்இறைவன்
பேரமர் ஆற்றிடு பெற்றியினால்
தேரிடை வந்துறு செய்கைதெரீஇ
ஆர்வமொ டேநெடி தார்த்தனரே.

7388. தேவர்களின் மனம் மகிழ்ச்சி அடையும்படி, இறைவன் முருகப்பெருமான் எய்த அம்புகள் தைத்து வானம் வரை நெருங்கி யிருந்த படைக்கூட்டம் தொலை தலால், படைகள் நெருங்கி நின்ற அந்த இடங்கள் அனைத்தும் உடனே வெற்றிடமாக ஆயின.

7389. அண்ட கடாகத்தின் அப்புறத்தில் நெருக்க மாக நிற்கின்ற அசுரர்கள் இவ்வாறு எல்லா இடங்களும் வெளியானதைப் பார்த்து மனமகிழ்ச்சியுடையவராய் 'இனி நம் இறைவன் கழல்களைக் காண்பதற்கு வழி யுண்டு' என்று கூறினர்.

7390. அசுரப்படை வீரர்கள் காற்றைப் போல அண்ட கடாக வழியில் உள்ள சுழியின் வழியாகப் புகுந்து மேலே விளங்கும் தேர்கள் யானைகள் குதிரைகளின் மிக்க கூட்டங்கள் என்ற இவற்றுடன் குமரப்பெருமானும் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களின் தலைவனான சூரபன் மனும் எதிர்த்து நின்று போர் செய்யும் போர்க்களத் துக்கு விரைவாகச் சென்றனர்.

7391. அந்த வழியாகச் சென்று இந்த அண்டம் எல்லாம் நெருங்கினர். அன்றியும் வானத்திலும் பூமியிலும் சூழ்ந்து முன்னே வந்து இறந்தவர்களைப் போல, இடைவெளி சிறிதும் இல்லை என்னுமாறு வந்து நெருங்கிச் சூழ்ந்தனர்.

7392. அசுரர் நூற்றெட்டு யுகங்களாகத் தம்மை ஆள்கின்ற சூரபன்மன் எனப்படுகின்ற பழைய மன்னன் முருகப்பெருமானுடன் எதிர்த்து நின்று பெரிய போர் செய்ய வேண்டித் தேர்மீது வந்து நின்றதை யுணர்ந்து ஆர்வமுடனே ஆரவாரம் செய்தனர்.

7393 ஆர்த்தனர் தம்முன் அடைந்துளர்தாம்
 பேர்த்திடு கின்ற பிணக்கிரியாய்
 ஈர்த்திடு சோரி யிடைப்படுதல்
 பார்த்தனர் சிந்தை பரிந்தனரே.

7394 பரிந்தனர் நம்படை பட்டிடவே
 புரிந்திடு வானொடு போர்புரியா
 விரைந்து வயங்கொடு மீடுமெனாத்
 தெரிந்தனர் சிந்தனை தேற்றினரே.

7395 தேற்றிடு கின்றுழி தேவரெலாம்
 போற்றிட வீரர் புடைக்கணுற
 ஆற்றல்கொள் பூதர்கள் ஆர்த்திடவே
 தோற்றினன் ஈறொடு தோற்றமிலான்.

7396 சேயுரு வாகிய சீர்முதல்வன்
 மேயது கண்டு மிகச்சிறியன்
 பாய்பரி யானை புடைத்துமிலான்
 ஏயிவ னேநம தெண்ணாளனே.

7397 ஆண்தகை மைத்தனில் வண்டமெலாம்
 ஈண்டிய தானை இமைப்பொழுதின்
 மாண்டிட அட்டனன் மற்றிதுதான்
 ஈண்டிடும் அற்புத நீர்மையதே.

7393. தம் மன்னன் சூரபன்மன் குமரக்கடவுளுடன் போர் செய்யும்படி வந்து நின்றதைப் பார்த்து ஆரவாரம் செய்த அசுரர்கள், போர்க்களத்தில் புகுந்து தமக்கு முன்னே போர் செய்ய வந்தவர்கள், போர் செய்யும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாய்ப் பெயர்க்கப்படும் பிணமலைகளை இழுக்கும் குருதியின் நடுவில் இருப்பதைப் பார்த்து, நம் கதியும் இப்படித்தான் ஆகிவிடுமோ என்று எண்ணி மனம் உடைந்தனர்.

7394. இறந்து போனவர்க்காக இரக்கம் கொண்ட அந்த அசுரர்கள் 'நம் படைகள் இறக்குமாறு போர் செய்பவனுடன் நாம் எதிர்த்து நின்று போர் செய்து விரைவாக மற்றவரைப் புறங்காட்டச் செய்து வெற்றி பெற்று நம் இடத்துக்குத் திரும்புவோம்' என்று தம் உள்ளத்தில் எண்ணித் தீர்மானம் செய்தவர்களாய் உள்ளத்தைத் தேற்றிக்கொண்டனர்.

7395. இவ்வாறு அவர்கள் தம்மைத் தேற்றிக் கொண்டபோது தேவர்கள் துதிக்க, வீரவாகுதேவர் முதலான ஒன்பது வீரர் அருகில் வர, ஆற்றலையுடைய பூதர்கள் ஆரவாரிக்க, மரணமும் பிறவியும் அற்ற நம் குருபரன் அந்த ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களில் உள்ள அசுரர் எதிரே தோன்றினார்.

7396. குழந்தை வடிவாய் விளங்கும் சிறப்பையுடைய எல்லாவுலகங்களுக்கும் முதல்வரான குமரப்பெருமான், நம் எதிரே வந்தருளியதைப் பார்த்து, அந்த அசுரர்கள், "மிகவும் சிறியனான இவனோ தாவிச் செல்லும் குதிரைப் படைகளையும் யானைப் படைகளையும் உடையவனாக இல்லை. ஓ! இவனோ நம் பகைவன்!

7397. "ஆண்மையை உடைய இந்தச் சிறுவன் இந்த அண்டம் முழுமையும் மற்ற அண்டங்களினின்றும் வந்து நெருங்கிய படைகளை ஓர் இமைப்போதில் மாளுமாறு கொன்றான். இது நம் உள்ளத்துக்குப் புதியதாக வந்து பொருந்தும் அற்புதமாக உள்ளது!

- 7398 அன்னது நின்றிட அங்கவன்மேல்
மன்னவர் மன்னவன் வந்துபொரு
முன்னமர் ஆற்றி முடிக்குதும்யாம்
என்ன இயம்பினர் யாவருமே.
- 7399 தற்பமொ டின்னன சாற்றியவண்,
முற்படு தானவர் முக்கணுடைத்
தற்பரன் நல்கிய சண்முகனை
வற்புடன் ஆர்த்து வளைந்தனரால்.
- 7400 வளைந்திடு காலையில் வானவர்கள்
உளைந்தனர் பூதர்கள் உட்கிமனம்
தளர்ந்தனர் வீரர் சலித்தனரால்
விளைந்தது பேரமர் மீட்டுமெனா.

வேறு

- 7401 ஐயன்ம ருத்தினை அத்துணை நோக்கிக்
கையணி நெற்றி கடைக்குழை யாகி
வெய்யவர் தானைகள் மேவுழி எல்லாம்
வையம்வி டுக்குதி வல்லையில் என்றான்.
- 7402 அட்டுறு நீப அலங்கல் புனைந்தோன்
கட்டுரை கொண்டு கரம்தொழு காலோன்
ஒட்டுறு நண்ணலர் உற்றுழி காணா
விட்டனன் அம்ம விறற்பரி மான்தேர்.
- 7403 மண்ணிடை சென்றிடு மாதிர நீந்தும்
விண்ணிடை சூழ்தரும் வேலையில் மீதாம்
கண்ணுறும் எப்படி கைதொழும் வானோர்
எண்ணிலும் நாடரி தெந்தைபி ரான்தேர்.

7398. “இது நிற்க, நம் படைகளைக் கொன்ற குமரனுடன் அரசர்க்கு அரசனான சூரபன்மன் வந்து போர் செய்வதற்கு முன்னே நாம் இவனுடன் போர் செய்து இவனை அழிப்போம்!” என்று அசுரப் படையினர் அனைவரும் கூறினர்.

7399. கருவத்துடன் இவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் முற்பட்டு வந்த படை வீரர்கள், சந்திரன் சூரியன் அக்கினி என்ற மூன்று விழிகளையுடைய சிவபெருமான் அளித்த ஆறுமுகப் பெருமானை வலிமையுடனே ஆரவாரத்துடன் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

7400. குமரப் பெருமானைப் புதிய படைகள் சூழ்ந்து கொண்டபோது அதைக் கண்டு ‘பின்னும் போர் மூண்டு விட்டது,’ என்று தேவர்கள் வருந்தினர். பூதர்கள் அச்சம் கொண்டு உள்ளம் உடைந்தனர். வீரகேசரி முதலான வீரர்கள் சலித்தனர்.

7401. இத்தகைய சமயத்தில் குமரப் பெருமான் தம் தேரோட்டியான வாயுதேவனைப் பார்த்து, “நீ கொடிய அசுரப்படைகள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் கை அணி, நெற்றி அணி என்ற படை வகுப்புகளுக்கு அருகில் விரைவாகத் தேரை ஓட்டு” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

7402. கட்டப்பட்ட கடம்ப மலர் மாலையை அணிந்த குமரப்பெருமான் உரைத்தருளியதைக் கேட்டு, ஏற்றுக் கைகுவித்து, வணங்கிய வாயு தேவனான தேரோட்டி, பகைவர் நிற்கும் இடத்தைப் பார்த்து, வெற்றி பொருந்திய குதிரைகளையுடைய தேரை அவர்கள் இருக்கும் பக்கமாகச் செலுத்தினான்.

7403. எம் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளிய அந்தத் தேரானது மண்ணில் செல்லும்; திக்குகளில் போகும்; விண்ணில் உலா வரும்; கடல்மீது செல்லும்; எண்ணப்படுகின்ற எந்தவுலகமும் வணங்கும் திருமால் முதலான தேவர்களின் மனத்தாலும் அது அறிய இயலாது திரியும்-

- 7404 சேயது காலை திறத்திற மாகி
முயின தானவர் மொய்ம்புறு தானை
சாய்வுற ஓர்தொடை தன்னில் அநந்தம்
ஆயிர கோடிக ளாக்கணை தொட்டான்.
- 7405 பரிந்தன சூழ்ந்தவர் பாணிகள் மொய்ம்பு
சிரம்துணி வுற்றன செம்புன லாழி
சொரிந்த பிணக்கிரி துற்றிய வற்றால்
நெரிந்தது வையம் நெளிந்தது நாகம்.
- 7406 பொய்கொலை ஆற்றிய பூரியர் உக்கார்
செய்குவர் நன்மை செறிந்துள ரேனும்
கைகெழு ஞானிக ளேகறித் துண்ட
மைகெழு தானவர் மாண்டிடும் யாக்கை.
- 7407 ஒன்னலர் மீதின் உயிர்க்குயி ரானோன்
மின்னென வீசிய வெஞ்சர மாரி
பின்னுற முந்து பெயர்ந்திடும் என்றால்
அன்னவன் தேர்விரை வார்கணிக் கின்றார்.
- 7408 பரத்தினு மேதகு பண்ணவன் வார்வில்
கரத்தினை யும்விரை வார்கரந் தூண்டும்
சரத்தினை யுந்தடந் தேரினை யும்கால்
உரத்தினை யும்புகழ் வார்புடை யுள்ளார்.

7404. மண் உலகும் விண் உலகும் திக்குகளும் கடல் களுமாகிய எல்லா இடங்களிலுமாகத் தேர் உலவும். அப்போது அப்பெருமான் திறத்தில் நெருங்கின அசுரர்களின் வன்மை பொருந்திய படைகள் அழியுமாறு ஒரு தொகுப்பில் பல கோடி அம்புகளாக வில் நாணில் வைத்து விட்டார்.

7405. சுற்றி வளைந்த அசுரர்களின் கைகளும் தோள்களும் அறுபட்டன. தலைகள் அறுபட்டன. இரத்தம் கடல் மடை திறந்ததுபோல் சொரிந்தது. பிண மலைகள் நெருங்கின. அதனால் பூமி நெரிந்தது. அந்தப் பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் என்ற பாம்பும் சுமையை ஆற்றமாட்டாமல் உடல் நெளிந்தது.

7406. பொய், கொலை முதலியவற்றைச் செய்தவர்க்கு நெருங்கியவராகப் பலர் இருப்பினும், யார் நன்மை செய்வார்? கரிய நிறத்தை உடைய அசுரரின் மடிந்த உடல்களை இழிந்த தன்மை கொண்ட நாய்களே கடித்து உண்டன.

(கொடியவர்களை அடக்கம் செய்யக்கூட யாரும் வரமாட்டார்கள் என்பது குறிப்பு.)

7407. உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிராக விளங்குகின்ற முருகப்பெருமான் பகைவர் மீது வீசிய அம்பு மழை பின்னிற்க, தேர் முன்னே செல்லுமானால், அந்த முருகப் பெருமானின் தேரினது வேகத்தை யார் இன்னவிதமான வேகம் உடையது என்று கணக்கிட வல்லவர்?

7408. அருகில் நிற்பவர், பரத்தினும் சிறந்த முருகப் பெருமானின் நீண்ட வில்லைப் பிடித்த கையையும், விரைந்து கையால் விடப்படுகின்ற அம்பையும், அகன்ற தேரையும், அத்தேரை ஓட்டுகின்ற தேரோட்டியான வாயு தேவனின் வலிமையையும் புகழ்வர்.

- 7409 வெவ்விச யப்படை வீட்டிடும் வாளிச்
செவ்விசை தேர்விசை நாடினார் செவ்வேள்
கைவிசை யோடுநடுங் கால்விசை தானோ
வெவ்விசை யோவிசை என்றனர் வானோர்.
- 7410 துய்யவன் வாளி துணித்திட வீரர்
கையொடு வானிடை செல்வ கணிப்பில்
ஐயிரு வட்டம ராப்புடை பற்ற
வெய்யவர் பற்பலர் விண்ணெழல் போலும்.
- 7411 காலொரு பாங்கர் கழுத்தொரு பாங்கர்
வாலொரு பாங்கர் மருப்பொடு எருத்தம்
மேலொரு பாங்கர் வியன்கையொடு பாங்காத்
தோலினம் இவ்வகை யேதுணி கின்ற.
- 7412 பல்லணம் அற்றன பன்முழு தற்ற
செல்லுறு தாளொடு சென்னியும் அற்ற
ஒல்லொலி அற்ற உரம்துணி வுற்ற
வல்லமர் நீந்துறு மாத்தொகை முற்றும்.
- 7413 மாழைகொள் வையம் மடிந்திட நேமி
ஆழிகொள் சோரியின் ஆழ்வன மேருச்
சூழறும் வெய்யவர் தொல்புவி கீண்டே
கீழறும் எல்லை கெழீஇயின போலும்.
- 7414 ஏறிய தேர்களும் யானைகள் யாவும்
சூறைகொள் வாசிக ளும்துணி வுற்றே
வீரகல் வீரர்மி சைப்பட வீழ்ந்த
மாறவை ஆற்றிடும் வல்வினை யேபோல்.

7409. கொடிய வெற்றியுடைய அசுரப்படைகளை அழிக்கின்ற அம்பின் நல்ல விரைவையும், நம் இறைவன் ஏறியுள்ள தேரின் விரைவையும் பார்த்த தேவர்கள் குமரப் பெருமானின் கைவிரைவோ, நீண்ட காற்று விரைவோ, இவற்றுள் எது அதிக விரைவுடையது என்று ஐயம் கொண்டனர்.

7410. புனிதரான முருகப்பெருமானின் அம்புகள் அறுக்க, வீரர்கள் கைகளுடனே வானில் செல்வனவற்றை எண்ணுமிடத்தில், அழகிய பெரிய பரிவேடத்தினைப் பாம்பு கைப்பற்ற, பல கதிரவர்கள் வானத்தில் எழுவன போல் அவை விளங்கும்.

7411. நம் முருகப்பெருமான் செலுத்திய அம்புகளால் கால்கள் ஒரு பக்கத்திலும், கழுத்துகள் ஒரு பக்கத்திலும், வால்கள் ஒரு பக்கத்திலும், கொம்புகளுடனே முதுகுகள் ஒரு பக்கத்திலும் துதிக்கைகள் ஒரு பக்கத்திலும் என்று இப்படி யானைகள் அறுபட்டன.

7412. பகைவரால் செய்யப்படுகின்ற வன்மையுடைய போரைக் கடக்கும் குதிரைகள் யாவும் எம் இறைவன் ஏவிய அம்பின் கூட்டங்களால் கல் அணைகள் அற்றன. பற்கள் முழுமையும் சிதைந்தன. செல்லும் கால்களுடன் தலைகளும் அற்றன. 'ஓல்' என்ற ஒலியும் அற்றது. மார்புகள் துணிபட்டன.

7413. அழகு பொருந்திய தேர்கள் அழிய, அவற்றின் சக்கரங்கள் கடல் போன்ற இரத்த நீரில் மூழ்குபவை மேருமலையைச் சுற்றி வரும் சூரியர்கள் பூமியைக் கீறிக்கொண்டு கீழே உள்ள நில எல்லையை அடைந்ததைப் போல் விளங்கும்.

7414. உயர்ந்த தேர்களும், யானைகளும், சூறைக் காற்றைப் போல் வேகமாகச் செல்கின்ற குதிரைகளும், துண்டாகிக் கூட்டமாக நிற்கின்ற வீரர்மீது, நீதிக்கு விரோதமானவற்றைச்செய்யும் தீவினைபோல வீழ்ந்தன.

- 7415 ஞாலமும் வானமும் நண்ணலர் ஆவி
மாலொடு வாரி மடங்கல் உலைந் தான்
சாலுமி வற்கிது தாள்வலி யாற்கொல்
கால னெனப்புகல் கட்டுரை பெற்றான்.
- 7416 எறிபடை யாவையும் ஏமம தாகச்
செறிபடை யாவையும் சேயவன் ஏவால்
முறிபடு கின்ற முனிந்துவ ணப்புட்
கறிபட மெய்துணி கட்செவி யேபோல்.
- 7417 முன்னுறு வார்கள் முரண்படை தூவிப்
பின்னுறு வார்பெய ராதுபு டைக்கண்
துன்னுறு வார்கள் எலாந்துணி வாக
மின்னென எங்கணும் வேள்கணை தூர்த்தான்.
- 7418 குலம தேகொல் கணிச்சிகொல் தொல்லை
மாலெறி நேமிகொல் வச்சிர மேகொல்
காலொடு சென்ற கனல்குழு வேகொல்
வேலது கொல்லென வேள்கணை விட்டான்.

வேறு

- 7419 மழைத்திடு மெய்யுடை மாற்றலர்கள்
இழைத்திடு மாய இயற்கைகளும்
விழுத்தக வீசும் விரல்படையும்
பிழைத்தன தாங்கள் பிழைத்திலரால்.

7415. எமன், பூமியிலும் வானத்திலும் நெருங்கி நின்று போர் செய்த பகைவர்களான அசுரர்கள் உயிரை விருப்பத்துடன் வாரி அருந்தினான். இவனுக்கு இது தகுதியேயாகும். இவன் 'காலன்' என்ற கட்டுரையைப் பெற்றுள்ளான். அது இவன் கால் வன்மை பொருந்தியிருப்பதால்தான் உண்டாயிற்றோ? அறியோம்.

7416. சினம் கொண்டு கருடப்பறவை கொத்தித் துண்டாக்கத் துண்டாகும் பாம்புகளைப் போலப் பகைவர்கள் படைக்கலங்கள் அனைத்தும், சாம்பலாக, எம்பெருமானான குமரக் கடவுள் எய்தருளிய அம்பால் முரிந்து ஓடுகின்றன.

7417. வன்மை பொருந்திய அம்பு முதலான படைக் கலங்களை விடுத்துப் போர் செய்பவர்களால் எதிரே நிற்பவர்களும், அவ்வாறே பின்னால் வருபவர்களும், விலகாமல் இருபுறங்களிலும், நெருங்குபவர்களுமாகிய பகை அசுரர் அனைவரும் அழியுமாறு, மின்னல் போல் விரைவாக முருகப் பெருமான் அம்புகளை எய்தார்.

7418. முருகப் பெருமான், 'பகைவர் மீது, இது சிவபெருமானின் திருக்கையிலே உள்ள சூலமோ, அல்லது அவரது திருக்கையில் உள்ள கண்ட கோடரியோ, அல்லது பழைய திருமால் விடுகின்ற சக்கரப் படையோ, அல்லது இந்திரனின் வச்சிரப் படையோ அல்லது யுக முடிவுக் காலத்துச் சூறைக் காற்றுடன் சேர்ந்த ஊழித்தீயோ!' என்று எண்ணும்படி அம்புகளை எய்தார்.

7419. கரிய உடல் உடையவரான பகைவர் செய்கின்ற மாயச் செயல்களும், புகழும் வண்ணமாக எய்கின்ற வெற்றியுடைய படைக்கலங்களும் பிழைத்தன. அந்த அசுரர்கள் எவரும் குமரக் கடவுளின் அம்புக்குத் தப்பிப் பிழைத்தவர் இல்லை.

- 7420 முக்கணன் மாமகன் மொய்கணைகள்
தொக்கவர் யாக்கை துணித்திடலும்
மெய்க்கிடு பல்கலன் மீன்விழல்போல்
திக்குல விப்படி சிந்தினவே.
- 7421 அண்ணல் சரங்கள் அறுத்திடலும்
எண்ணலர் யாக்கைகள் இற்றவைதாய்
மண்ணை அளந்தயில் மாலைனவே
விண்ணை யளந்து விழுங்கினவே.
- 7422 குழுறு தானை துணிந்தஉடல்
ஏழெனும் நேமியும் எண்தகுபேர்
ஆழியும் விண்ணும் அடைத்திமையோர்
வாமுல கங்களை வெளவியவே.
- 7423 காடி யிழந்து கவந்தமதாய்
ஆடின வெள்ளமும் ஆயிரமா.
கோடி யதுண்டு குகன்கணையால்
வீடின எல்லை விதிக்குநர்யார்.
- 7424 வீழுறு மாற்றலர் மெய்க்குருதி
ஆழிக ளாகி அகன்புவியில்
பூழைக ளோடு புகுந்துபிலம்
ஏழுள எல்லையும் ஈண்டியதே.

வேறு

- 7425 பாதல எல்லை பரந்திடு சோரி
பூதல மீண்டு புகுந்து பராவி
ஓத நெடுங்கடல் ஓங்கிய வ்போல்
மாதிரம் எங்கும் மறைத்தன வன்றே.

7420. மூன்று திருவிழிகளையுடைய சிவபெருமானின் சிறந்த மைந்தரான முருகப்பெருமான் விடும் நெருங்கிய அம்புகள், அங்கு நெருங்கியவரின் உடல்களைத் துண்டு படுத்தவும், அவர்களின் உடல்களில் அணியப்பட்டிருந்த பலவகையினவான அணிகள் விண்மீன்கள் உதிர்வன போலத் திசைகள்தோறும் சிதறித் தரையில் விழுந்தன.

7421. தம் அடிகளை வணங்கும் தேவர்கள் முதலான அடியார்களின் கருத்தையுணர்ந்து, அவர்களின் விருப்பத்தை எளிதாக நிறைவேற்றுகின்ற முதல்வரான குமரக் கடவுளின் அம்புகள் அறுத்தவுடனே, அறுபட்ட பகைவர் உடலங்கள், பூமியை அளந்துண்ட திருமாலைப் போல ஆகாயத்தை அளந்து அதனை விழுங்கியது.

7422. குமரப்பெருமானைச் சூழ்ந்து நின்றவையும் அப்பெருமான் எய்த அம்புக் கூட்டங்களால் இரண்டு முதலியவையாக அறுபட்டனவுமான படைஞரின் உடல்கள், ஏழ் என்று சொல்லப்படுகின்ற கடல்களும், எண்ணத் தகுந்த பெரும்புறக் கடல்களும், வானமுமாகிய இவற்றை மூடித் தேவர்கள் வாழும் உலகங்களைக் கவர்ந்தன.

7423. தலையை இழந்து கவந்தமாக ஆடிய படை வெள்ளங்கள் ஆயிரங்கோடியாகுமானால், குமரப் பெருமான் விடுத்த அம்புகள் பட்டிறந்த அசுரப்படையின் தொகையினை இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டுச்சொல்பவர யார்?

7424. குமரப் பெருமான் செலுத்திய அம்புகள் பட்டு இறந்து விழுகின்ற உடல்களினின்று ஒழுகும் இரத்த வெள்ளம், பல கடல்களாகி, இடம் அகன்ற பிலத்துளைகளின் வழியாகப் போய், ஏழாக விளங்கும் பாதல எல்லையை அடைந்தது.

7425. பாதல எல்லை முழுவதும் சென்று பரவிய இரத்த வெள்ளம், திரும்பிப் போய் அடைந்து, பரந்த ஓசையையுடைய நெடிய கடல் உலகம் அழியும் காலத்தில் அளவில்லாமல் பொங்கியதைப்போல் திசைகள் அனைத்தையும் மறைத்தது.

- 7426 மீனுடு வாக விளங்கிய திங்கள்
பானு மலர்ந்திடு பங்கய மாகச்
சோனைகொள் மாமுகில் தோணிய தாக
வானிமிர் செம்புனல் மாகடல் ஒக்கும்.
- 7427 மாசறு கூற்றனும் மற்றுளர் தாமும்
கேசற ராகிய கிங்கரர் யாரும்
பாசம லைந்திடு பல்பிணி பற்றா
வீசினர் ஆருயிர் மீன்கள் கவர்ந்தார்.
- 7428 பா லுறு கின்ற பணிக்கிறை நாப்பண்
மாலரு ளில்துயில் மாட்சிமை என்ன
நீலுறு திங்கள் நிணங்கெழு செந்நீர்
வேலையின் மீது விளங்கிய தம்மா.
- 7429 மட்டறு செம்புனல் வாரிதி நீந்தி
ஒட்டலர் யாக்கையின் ஒங்கல் அறுத்துத்
தட்டுறு செங்கதிர் சண்முக மேலோன்
விட்டிடு நேமியின் விண்மிசை செல்லும்.
- 7430 சிறைப்புற வுக்கருள் செய்திட மெய்ஊன்
அறுப்பவன் என்ன அடைந்தனர் விண்ணின்
நெறிப்படு வானவர் நேரலர் யாக்கை
உறப்படு சோரிமெய் உற்றிடு நீரால்.
- 7431 ஆனதொ ரெல்லையில் அண்டம் நிறைந்த
சேனைகள் வீழ்ந்தன செம்மல் சரத்தால்
ஊனுயிர் பூதமொ ழிந்தன முக்கண்
வானவன் மூரலின் மாய்ந்திடு மாபோல்.

7426. நட்சத்திரங்கள் மீன்களாகவும், விளங்கும் சந்திரனும் சூரியனும் விளங்கும் வெண்டாமரை மலர் செந்தாமரை மலராகவும், வீடாமழையையுடைய மேகங்களே தோணிகளாகவும் கொண்டு, வாணை அளாவிய இரத்தவெள்ளம் கடலைப் போன்று விளங்கியது.

7427. மேலே சொல்லப்பட்ட வெண்தாமரை செந்தாமரைகளையும் நட்சத்திரமான மீன்களையும் உடைய இரத்தக் கடலில், குற்றம் இல்லாத எமனும் மற்றுமுள்ள வித்தியாதரராகிய கிங்கரர்களும் என்ற அனைவரும் வலைகளைக் கைகளில் எடுத்து வீசி, அரிய உயிர்கள் என்ற மீன்களைப் பிடித்தனர்.

7428. நீல நிறமான களங்கத்தை நடுவே கொண்ட சந்திரன், மாமிசத்துடன் நின்ற இரத்தக் கடல் மீது பிரகாசித்தது எதைப் போன்றது என்றால், பாற் கடலில் கிடக்கின்ற வெண்ணிற வடிவினனும் பாம்பரசனுமான ஆதிசேடனிடம் கரிய நிறம் வாய்ந்த திருமால் அருளுடன் கண் உறங்கும் தன்மையைப் போன்றது.

7429. தேர்த்தட்டில் இருக்கின்ற செவ்விய கிரணங்களையுடைய மேலோரான ஆறுமுகப் பெருமான் பகைவர் மீது விடுகின்ற சக்கரப்படை, அளவில்லாத இரத்தக் கடலைக் கடந்து, பகைவரின் உடல்களான மலைகளை அறுத்து விண்வழியாகச் செல்லும்.

7430. வான் வழியிலே செல்லும் தேவர்கள், பகைவரின் உடல்களினின்று வெளிப்படுகின்ற இரத்தத் துளிகள் உடம்பில்பட்ட தன்மையினாலே, இறகையுடைய புறாவுக்கு அருள் செய்யும் வண்ணம் தன் உடல் தசையை அறுத்த சிபிச்சக்கரவர்த்தியைப் போல் ஆயினர்.

7431. அத்தகைய சமயத்தில், ஊனை உடைய உடல்களும் உயிர்களும் பூதங்களும் இவையன்றியுள்ள மற்றவையும், யுக முடிவு காலத்தில் மூன்று விழிகளையுடைய சிவபெருமானின் புன்னகையால் எரிந்தழியும் தன்மைபோல, இந்த அண்டத்தில் நிறைந்துள்ள அசுரப் படைகள் யாவும், குமரப்பெருமானின் அம்புகளால் அழிந்தன.

வேறு

- 7432 அண்டம் ஈங்கிது முற்றொருங் கீண்டிய அவுணர்
தண்ட மாய்தலும் ஏனைய அண்டங்கள் தம்மில்
கொண்ட தானைகள் பின்னரும் வந்திடக் குமரன்
கண்டு மற்றவை தொலைத்தனன் செலுத்திடு
கணையால்..
- 7433 அறுத்து வெம்முனைத் தானையை யாண்டுசெல்
அனிகம்.
மறித்தும் வந்துவந் தடைதரும் இவனென
மனத்துட்
குறித்து வெங்கணை மாரியால் அண்டகோ
ளகையின்
நெறித்த ரும்பெரு வாயிலை யடைத்தனன் நிமலன்.
- 7434 ஆண்டு சென்னறி மாற்றியே அண்ணல்வெங்
கணையால்
மாண்ட தானைகள் சோரியும் களேவர மலிவும்
நீண்ட பாதலங் கடற்புவி கொண்டுவான் நிமிர்ந்தே
ஈண்டு கின்றது கண்டனன் வரைபக எறிந்தோன்.
- 7435 நெற்றி நாட்டி-த்தின் உலகெலாம் அட்டிடு நிமலன்
பெற்ற மாமகன் பன்னிரு விழிகளும் பிறங்கு
கற்றை வெஞ்சுடர் வடவைபோல் ஆக்கியக்
கணத்தில்
உற்று நோக்கினன் நெரிந்தன களேவரத் தோங்கல்
- 7436 வெந்து நுண்துகள் பட்டன களேவரம் விசும்பின்
உந்து சோரிநீர் வறந்தன மூவகை உலகு
முந்து போலவே அமைந்தன முளரியான் முகுந்தன்
இந்தி ராதியர் ஆர்த்தனர் குமரனை ஏத்தி.

7432. இந்த அண்டம் முழுவதும் ஒன்றாக நெருங்கியிருந்த அசுரப்படைகள் இறக்கவும், மற்ற அண்டங்களில் நிறைந்துள்ள படைகள் பின்னும் வந்து நெருங்கின. அவர்களின் வருகையைப் பார்த்துக் குமரப் பெருமான் பின்பும் அம்புகள் விடுத்து அவற்றை அழித்தருளினார்.

7433. அங்ஙனம் குமரப்பெருமான் கொடிய போர் முனையில் புகுந்த படைகளை அம்பு விட்டு அழித்து, இறவாமல் நெருங்கி நின்ற எஞ்சியவை பின்னும் பின்னும் இந்த இடத்துக்கு வந்து கொண்டே இருக்கும் என்று திருவுள்ளத்தில் நினைத்துக், கொடிய அம்பு மழையால் அண்ட கோளகையின் பெரிய வாயிலை அடைத்தருளினார்.

7434. கிரவுஞ்ச மலையானது பிளவுபடுமாறு வேலை விட்டருளிய குமரப்பெருமான், பெருமை பொருந்திய கொடிய அம்புகளால் அந்த அண்டங்களினின்றும் இந்த அண்டத்துக்கு வரும் வழியை அடைத்துத், தன் அம்பால் இறந்துவிட்ட படைகளின் உடல்களினின்று ஒழுகும் இரத்தமும் பிணக்குவியலும் நீண்ட பாதலங்களிலும், கடலைப் பக்கத்தே உடுத்த பெரிய நிலப் பரப்புகளிலும் நிறைந்து வானத்தை நெருங்கிக் கிடப்பதை நோக்கினார்.

7435. நெற்றிக்கண்ணால் உலகம் அனைத்தையும் அழித்த சிவபெருமான் பெற்றெடுத்த மைந்தரான முருகப்பெருமான், தம் பன்னிரண்டு திருக்கண்களையும் விளங்கும் கூட்டமான வெம்மையான தீச்சுடரையுடைய வடவைத் தீயைப்போல் செய்து அப்போதே உற்றுப் பார்த்தார். பார்த்தவுடனே பிணமலைகள் எரிந்தன.

7436. பிணக்குவியல்கள் வெந்து நுண்மையான துகள்களாக ஆயின. மூவகையான உலகங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற சுவர்க்க மத்திய பாதலங்களும் முன்போலவே இருந்தன. இந்த அதிசயத்தைப் பார்த்துத் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும், திருமாலும், இந்திரன் முதலான தேவர்களும் முருகக் கடவுளைத் துதித்து வணங்கினர்.

- 7437 பாறு லாவரு களேவரத்து அமலையும் படிமேல்
வீறு சோணித நீத்தமும் வேவுற விழித்து
நீற தாக்கினான் சூரனை அட்டிலன் நின்றான்
ஆறு மாமுகன் ஆடலை உன்னினன் ஆங்கொல்.
- 7438 ஆகும், எல்லையின் ஒல்லையின் அடுகளத் தடைந்த
சேகு நெஞ்சடைச் சூரன்இத் திறமெலாந் தெரிந்து
மாக நீடுநந் தானையை அலைத்தமாற் றலனை
நாகர் தம்மொடு முடிக்குவன் யானென
நவின் றான் .
- 7439 மாற்றம் இத்திறம் இசைத்திடும் அவுணர்கோன்
மனத்தில்
சீற்ற மூண்டிட அமர்வினை குறித்தனன் திகிரிக்
காற்றின் ஒல்லைவந் தேற்றலும் மருத்துவன்
கடவிப்
போற்று தேர்மிசை முருகனும் சென்றெதிர்
புகுந்தான் .
- 7440 புக்க காலையில் அறுமுகன் தோற்றமும் புடையின்
மிக்க பன்னிரு கரங்களும் வியன்படைக் கலனும்
தொக்க வீரமும் வன்மையும் நோக்கியே
தொல்லைத்
தக்க னேயென அவுணர்கோன் இன்னன சாற்றும்.
- 7441 சிறந்த வான்மதி மிலைச்சினோன் அருள்புரி
செயலால்
இறந்தி டேனியான் என்றுமிப் பெற்றியாய்
இருப்பேன்
மறந்தும் என்னொடு பொருதிலர் தேவரும்
மலைந்தே
இறந்து ளார்பலர் உணர்ந்திலை போலும் நீ
இதுவே.

7437. பருந்துகள் உலவுகின்ற பிணக்குவியல்களும் பூமியில் மிகுதியான இரத்த வெள்ளங்களும் வெந்து அழியும்படி திருக்கண்களை உறுத்துப் பார்த்துச் சாம்பலாகச் செய்தார். சூரபன்மனைக் கொன்றாரில்லை; நம் ஆறுமுகப்பெருமான் போர் செய்தல் என்று திருவிளையாடலை எண்ணியவரா யிருக்கலாம்.

7438. அத்தகைய சமயத்தில் விரைவாகப் போர்க்களத்தை அடைந்த வயிரம் வாய்ந்த மனம் கொண்ட சூரபன்மன், இத்தன்மையாக இந்த இடத்தில் நிகழும் அனைத்தையும் உணர்ந்து, “சுவர்க்கம் வரை நெருங்கி வந்த நம் படைகளைக் கொன்ற இப்பகைவனைத் தேவருடன் நான் அழிப்பேன்” என்று சொன்னான்.

7439. ‘நான் என் படைகளை அழித்த பகைவனை அவனுடன் வந்த தேர்களுடனே அழிப்பேன்’ என்று இவ்வாறு சொன்ன அவுணரின் மன்னன் சூரபன்மன் உள்ளத்தில் மிக்க சினம் மூளப்பெற்றுப் போர்ச் செயலை எண்ணிக் காற்றைவிட அதிக வேகமாகத் தேரில் வந்து எதிர்த்தான். வாயுதேவன் ஓட்டும் தேரில் எழுந்தருளும் முருகப்பெருமானும் சென்று அவனை எதிர்த்தார்.

7440. முருகப்பெருமான் தன் எதிரே வந்தபோது, அப்பெருமானின் பொலிவும், இரண்டு பக்கங்களிலும் பொருந்திய உயர்ந்த பன்னிரு திருக்கைகளும், சிறந்த படைக்கலங்களும், இயல்பாக அமைந்த வீரமும் பெருந்திறலும் என்ற இவற்றைப் பார்த்து ‘முன்னாளில் வாழ்ந்திருந்த தக்கன் இவன்’ என்று மனத்தில் நினைத்தான். பின்வருவனவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்:

7441. “சிறப்புடைய வெண்மையான சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான் இறவாது இருப்பாயாக என்று அருள் செய்த தன்மையினால் நான் உன்னுடன் போர் செய்து இறவேன். எக்காலத்தும் இந்தத் தன்மையுடைய வனாகவே இருப்பேன். திருமால் முதலான தேவர்களும் எமனும் ஒரு காலத்திலும் உன்னுடன் போர் செய்ததில்லை. என் ஆற்றலை அறியாது போரிட்டு இறந்தவர்களோ, ஒருவர் இருவர் அல்லர்; பலர். நீ இதை அறிந்து கொள்ளவில்லை போலும்!

7442 உள்ளம் நொந்துநொந் தென்பணி ஆற்றியே

உலைந்து
தள்ளு றும்சுரர் மொழியினைச் சரதமென் றுன்னிப்
பிள்ளை மென்மதி யாலிவண் வந்தனை பெரிதும்
அள்ள லுற்றுழிப் புகுந்திடுங் கயமுனி யதுபோல்.

7443 உடைப்பெ ரும்படை செறுத்தனை பாலனென்

றுன்னை
விடுப்ப தில்லையால் வெரிந்து கொடுக்கினும்
விரைவில்
படுப்பன் வானவர் தொகையுடன் பாரிடர்
தமையுங்
கெடுப்ப னென்றனன் தன்பெருங் கிளையுடன்
கெடுவான்.

7444 வெம்பு ரைத்தொழிற் கொருவனாங் கயவந்

வெறிதே
வம்பு ரைத்தனை யாவதொன் றில்லைநின் மார்பஞ்
செம்பு ரைப்பட யாம்விடு கின்றதோர் திறல்வாய்
அம்பு ரைத்திடு மாறுனக் கென்றனன் அமலன்

7445 ஆரும் நேரிலாப் புங்கவன் சேயின தறையச்

சூர னாகிய அவுணர்கோன் துண்ணெனச்
செயிர்த்து
மேரு நேர்வதோர் வரிசிலை யெடுத்துவிண்
ணிழியும்
வாரிபோன்றிடு நாணினை ஏற்றியே வளைத்தான்.

7442. “மிகுதியான சேறு மிக்க பள்ளத்தில் சென்று விழுந்த யானையைப் போல உள்ளம் நொந்து நொந்து என் பணிகளைச் செய்து வருந்தி, அகற்றப்பட்ட தேவர்கள் சொன்ன சொல்லை உண்மையானது என்று நம்பிப் பிள்ளைப் பருவத்துக்குரிய மென்மையான அறிவால் இங்கு வந்தாய். இனி எவ்வாறு தப்பித்துக் கொண்டு செல்வாய்?

7443 “பாலகனே! நீ போர்க்களத்துக்கு வந்து போர் செய்த என் படைகளை அழித்தாய். அதனால் உன்னைச் சிறுவன் என எண்ணிவிடப் போவதில்லை. நீ போர் செய்யும் ஆற்றல் இல்லாது புறமுதுகிட்டாய் என்றாலும் உன்னை விரைவாக ஓடிவிடாது பிடித்துக்கொள்வேன். அன்றியும் உனக்குத் துணையாக வந்த தேவர்களுடன் பூதர்களையும் இப்போதே அழிப்பேன்!” என்று தன் சுற்றத்துடனே அழிய இருக்கின்ற சூரபன்மன் சொன்னான்.

7444. இவ்வாறு உரைத்த சூரபன்மனைப் பார்த்து, “கொடிய குற்றமான செயற்கு வேறு எவரும் ஒப்பாகாத வண்ணம் விளங்கும் கயவனே! நீ பயனில்லாத சொற்களைச் சொன்னாய். அவற்றால் ஆவது ஒன்றுமில்லை. நீன் மார்பு புண் பொருந்துமாறு யாம் விடும் அம்பு நீ இதுகாறும் சொன்ன சொற்களுக்குத் தக்கவாறு உனக்கு விடை அளிக்கும்!” என்று முருகப்பெருமான் உரைத்தருளினார்.

7445. எவரும் தமக்கு ஒப்பாகாதவராக விளங்கும் சிவபெருமானின் திருமைந்தர் இவ்வாறு உரைக்கவும், அதைக் கேட்ட சூரபன்மன் என்ற அசுரத் தலைவன், திடீரென்று சீறி மேருமலை போன்ற ஒரு வில்லை எடுத்து வானத்தினின்று ஒழுகிய கங்கையைப் போன்ற நாணியை எடுத்து வில்லில் பூட்டினான்.

- 7446 வளைத்த டங்கிரி புரைவதோர் சிலையினை
வயத்தால்
வளைத்த செய்கையைக் காண்டலும் பாரிடர்
வானோர்
வளைத்த டங்கடல் வந்திடு நஞ்சொடு மலைவான்
வளைத்த தன்மைபோல் அவுணர்தம் முதல்வனை
வளைத்தார்.
- 7447 சிலையை வீசினர் கொடுமரம் வீசினர் செறிமூ
விலையை வீசினர் படையெலாம் வீசினர்
எதிர்ந்தார்
உலைய வீசியே அடல்செயும் மும்மதத் துவாவை
வலையை வீசியே பிணித்திட மதித்துளார் என்ன.
- 7448 கண்டு மற்றதை அவுணர்கோன் வில்லுமிழ்
கணையாம்
கொண்டல் நுண்துளி சிதறியே கணங்கள்கூட்
டறுத்து
விண்டு லாவர அரக்கினாற் குயின்றதோர்
வெற்பைச்
சண்ட வெங்கனல் உடைப்பது போலவே
தடிந்தான்.
- 7449 வீடி னார்களும் புயங்கரந் துணிந்திட மெலிந்து
வாடி னார்களும் மயங்கிவீழ்ந் தார்களும் வல்லே
ஓடி னார்களும் ஓடவும் வெருவிவேற் றுருவம்
கூடி னார்களும் ஆயினர் பாரிடக் குழாத்தோர்.
- 7450 பூதர் சாய்ந்துழி இலக்கரோ டெண்மரும்
பொருவில்
வேத நாயகன் தூதனும் சூழ்ந்துடன் மேலிக்
கோதை தூங்கிய கொடுமர மாயின குனித்துச்
சோதி வான்கணை மாரிகள் அவுணன்மேற்
சொரிந்தார்.

7446. இயல்பாகச் சற்றே வளைந்துள்ள பெரிய மலை போன்ற வில்லைச் சூரபன்மன் வன்மையினால் வளைத்த தன்மையைக் கண்டு, முருகப்பெருமானின் படையினர்களாகிய பூதர்கள், தேவர்கள் முன்னாளில் அமிர்தம் கடைதற்பொருட்டு வளைந்து, திருப்பாற்கடலில் உண்டான ஆலகால நஞ்சுடனே போர் செய்வதற்கு. அந்த நஞ்சைச் சூழ்ந்து கொண்ட தன்மையைப் போல, அசுரர்க்குத் தலைவனான சூரபன்மனை வளைத்துக் கொண்டார்கள்.

7447. எதிர்த்தவர் கெடும்படி தும்பி முதலியவற்றை வீசிப் போர் செய்கின்ற மும்மதத்தையுடைய யானையை வலை வீசிப் பிடிப்பதற்கு எண்ணுவாரைப்போல் பூதர்கள் சூரபன்மன் மீது கற்களை எடுத்து எறிந்தனர். கொடுமரங்களை வீசினர். சூலங்களை வீசினர். மற்றும்முள்ள எறியத்தக்க ஆயுதங்களை எறிந்தனர்.

7448. அசுரர்களின் தலைவனான சூரபன்மன் அந்தச் செயலைப் பார்த்துத் தன் வில்லான மேகம் சொரிகின்ற அம்பான நுண்ணிய துளிகளைச் சிதறிப் பூதகணங்களின் கூட்டத்தை அழித்து, வானம் அளாவிய அரக்கால் ஆன ஒரு மலையைக் கொடிய தீ உடைப்பதைப் போல அந்தப் பூத வியூகத்தை அழித்தான்.

7449. இவன் இங்ஙனம் அம்புமழை பொழிந்தவுடனே, பூதர்கள் இறந்தவர்களும், தோளும் கையும் அறுந்து விழ அதனால் வாடியவர்களும், மயங்கி விழுந்தவர்களும், விரைவாக ஓடியவர்களும், ஓடுவதற்கு அஞ்சி வேற்று வடிவம் கொண்டவர்களுமாக ஆயினர்.

7450. இங்ஙனம் பூதர்கள் பின்னடைந்தபோது, இலட்சம் வீரருடனே எட்டுப்பேரும், ஒப்பில்லாத மறை முதல்வரின்—முருகப்பெருமானின் தூதரான வீரவாகு தேவரும் அங்குவந்து, மலர்மாலை சூடப்பெற்ற வில்லை வளைத்து ஒளியுடைய சிறந்த அம்பு மழையை அவுணர்மேல் சொரிந்தனர்.

- 7451 சொரிந்த வேங்கணை எங்கணும் வருதலும் சூரன்
தெரிந்து வாளிதொட் டறுக்கலன் நின்றதோர்
செவ்வி
லிரைந்து வந்தவை ஆங்கவன் மெய்ப்பட விளிந்து
பரிந்து போயின செய்ததொன் றில்லைஅப் பகழி.
- 7452 பரப்பின் ஈண்டிய வீரர்தஞ் சூழ்ச்சியைப் பாரா
உரப்பி ஆவலங் கொட்டியே வெகுளிகொண்
டொருதன்
பொருப்பு நேர்சிலை குவித்து வெஞ் சிலீமுகம்
பொழிந்து
திருப்பெ ருந்தடந் தேரொடும் சாரிகை திரிந்தான்.
- 7453 நூறு கோடிவெஞ் சரமொரு தொடையுற நூக்கிச்
சூறையாமென வட்டணை திரிந்துளான்
சூழ்வோர்
மாறு தூண்டிய சரங்களைத் துணித்தமற் றவர்கள்
ஏறு தேருடன் பிடித்திடு சிலைகளை இறுத்தான்.
- 7454 வையம் வில்லுடன் இற்றபின் மற்றவர் மலைவு
செய்ய உன்னுமுன் மொய்ப்பினும் உரத்தினுஞ்
சிரத்தும்
கையி னுங்கணை ஆயிர மாயிரங் கடுந்தீப்
பெய்யும் மாரிபோற் செறித்தனன் செம்புனல்
பெருக.
- 7455 புரந்த னிற்செறி கரைவினார் புலம்புகொள்
மனத்தார்
உரந்த ளர்ந்துளார் வில்வலி இழந்துளார் ஒருங்கே
இரிந்து நீங்கினர் இலக்கரோடு எண்மரும் இளவல்
திருந்த லன்தடந் தேர்மிசைப் பாய்ந்தனன்
சினத்தால்.

7451. அவ்வாறு அவர்கள் எய்த அம்பு மழை எல்லா விடங்களிலும் ஆகி வரவும், சூரபன்மன் அதைப் பார்த்து, பதிலாக அம்புகளைத் தொடுத்த பூதர்கள் எய்த அம்புகளை அழிக்கவில்லை. வாளா நின்றான். அப்போது அந்த அம்புகள் விரைவாக வந்து அவனது உடலில் பட்டு அவனுக்கு ஊறு ஒன்றும் செய்யாமல் ஒடிந்து விழுந்தன.

7452. இவ்வாறு ஊறு அடையாத சூரபன்மன் அங்குப் பரந்து சூழ்ந்த வீரவாகு முதலிய வீரர்களின் சூழ்ச்சியைப் பார்த்து, அதட்டி, சினம் கொண்டு, தன் மலையொத்த வில்லை வளைத்துக் கொடிய அம்பு மழையைப் பொழிந்து அழகிய பெருந் தேருடன் சாரிகையாய் உலவினான்.

7453. நூறுகோடி அம்புகளை ஒரு தொடுப்பில் செலுத்திச் சூறைக்காற்றைப்போல் சுழற்சியாகச்சுழன்று திரிந்துவரும் சூரபன்மன், தன்னைச் சூழ்ந்த பகைவர் தனக்குப் பகையாக விடும் அம்புகளை அழித்து அவர்கள் ஏறியுள்ள தேர்களுடன் அவர்கள் கைகளில் பிடித்துள்ள விற்களையும் அறுத்து அகற்றினான்.

7454. தேர்களும் விற்களும் அழிந்தவுடனே, எண்மர் இலட்சர் என்னும் அவர்கள் வேறு தேர்களில் ஏறி வேறு வில் பிடித்துப் போர் செய்ய முயல்வதற்கு முன்னம், அவர்களுடைய தோள்களிலும் மார்புகளிலும் தலைகளிலும் கைகளிலும் சென்று பாயும்படி சூரபன்மன் பல ஆயிரம் அம்புகளைக் கொடிய தீ மழையைப் பொழிவது போல இரத்த வெள்ளம் பெருகுமாறு விட்டான்.

7455. உடலில் செறிந்து ஒழுகும் இரத்தத்தை உடையவர்களும், வருத்தம் கொண்ட மனத்தை உடையவர்களும், வலிமை இழந்தவர்களும், அப்போது அவனுடன் விற்போர் செய்வதற்கு ஆற்றல் இல்லாதவர்களும் ஆகி, இலட்சம் வீரருடன் எட்டு வீரர்களும் ஒரே காலத்தில் புறமுதுகிட்டனர். உடனே சினத்தால் வீரவாகுதேவர் பகைவனான சூரபன்மனின் தேர்மீது பாய்ந்தார்.

7456 பாய்ந்து திண்திறல் மொய்ம்பினான் பரமன்முன்
 னளித்த
 நாந்த கந்தனை யுரீஇக்கொடு நண்ணலர்க்
 கிறைவன்
 ஏந்து வில்லினைத் துணித்தனன் துணித்தலும்
 எரிபோல்
 காய்ந்து வெய்யவன் புடைத்தனன் உரத்திலோர்
 கரத்தால்.

7457 அங்கை கொண்டுஞர் ஒருபுடை புடைத்தலும்
 அகலம்
 பொங்கு சோணிதம் அலைத்திட வாகையம்
 புயத்துச்
 சிங்கம் வீழ்ந்தயர் ஷற்றிடத் தூதனைச் செகுத்தல்
 இங்கெ னக்கடா தென்றெடுத் தும்பரின்
 எறிந்தான்.

7458 எறிந்த காலையில் விண்ணிடைப் படர்ந்திடும்
 ஏந்தல்
 அறிந்து மீண்டுசென் நாறுமா முகன்புடை
 அடைந்தான்
 தறிந்து போகிய சிலையினைத் தரைமிசை இட்டுச்
 சிறந்த தோர்தறு எடுத்தனன் தீயரில் தீயோன்.

7459 அத்த மேல்கிரி உதயமால் வரைத்துணை யான்று
 நித்த லும்பிறர்ச் கிடர்செய்து மேருவின் ஈண்டு
 கொத்து நீடுபல் குவடுடைத் தாகியே குமரன்
 சத்தி யாலட நின்றவெற் றனையதத் தனுவே.

7456. மிக்க ஆற்றலையுடைய வீரவாகுதேவர் சூரபன்மனின் தேர்மீது பாய்ந்து. தனக்கு முன்னாளில் சிவபெருமான் அளித்திருந்த வாளை உறையினின்று எடுத்துப் பகைவர்க்கு மன்னனான சூரபன்மன் கையில் எடுத்திருந்த வில்லைத் துண்டித்தார். துண்டிக்கவும், அச் சூரபன்மன் தீப்போல் சினம்கொண்டு வீரவாகுவின் மார்பில் தன் கையால் அடித்தான்.

7457. அங்ஙனம் சூரபன்மன் கையால் மார்பில் அடிக்கவும், மார்பில் பொங்கும் இரத்தம் ஒழுக வாகை மலர் மாலையைச் சூடிய தோளையுடைய வீரவாகு என்னும் சிங்கம் வீழ்ந்து தளர்ந்து அயர்ச்சி அடைய, அதைப் பார்த்து, இங்கு எனக்குத் தூதனைக் கொல்வது இயலாத செயல் என்று கையால் எடுத்து மேலே போகும் படி வீசி எறிந்தான்.

7458. அவ்வாறு சூரபன்மன் வீரவாகுதேவரை எறிந்தபோது, வானத்தில் செல்லும் வீரவாகு தேவர், தளர்ச்சி நீங்கி, தமக்கு நேர்ந்ததை உணர்ந்து, திரும்பி வந்து, ஆறுமுகப்பெருமானின் பக்கத்தை அடைந்தார். உடனே, -கொடியவரில் கொடியவனான சூரபன்மன் அறுபட்ட வில்லைக் கீழே எறிந்து வேறு ஒரு சிறந்த வில்லை எடுத்தான்

7459. சூரன் எடுத்த அந்த வில் மேற் பக்கத்தில் உள்ள அத்தமன மலையும் கீழ்ப்புறத்தில் உள்ள உதய மலையுமான இரண்டின் அளவாக வளர்ந்து அகன்று, நாள்தோறும் மற்றவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்து மேரு மலையைவிட நீண்ட கொத்தான பல குவடுகளையுடைய தாகக் குமரப்பெருமான் தம் வேற்படையினால் அழிக்கும் படி நின்ற கிரவுஞ்ச மலை போல் விளங்கியது.

- 7460 வனைக ருங்கழல் அவுணனக் கார்முகம் வளைத்து
புனலும் அங்கியும் காலுடன் ஒலிப்பது புரைய
எனைவ ருந்துளக் குறும்வகை நானொலி
எடுத்தான்
அனைய பெற்றியை அறிந்தனன் அமரரை
அளித்தோன்.
- 7461 புயலின் மேனியன் புவிநுகர் காலையும்போதன்
துயிலு மாலையுந் துஞ்சிய வேலையுந் தொலையா
தியலு மண்டத்தின் அடிமுடி உருவின் நிலங்கும்
கயிலை போல்வதோர் நெடுஞ்சிலை எடுத்தனன்
கந்தன்.
- 7462 வாரி யாலுல கழிந்திடும் எல்லையின் மருங்கின்
மேரு வாதியாம் வரைகளுங் கிரிகளும் விசும்பில்
காரு மேலுள உலகமும் அமரருங் கயிலைச்
சாரல் சூழ்தல்போல் விரவியார்ப் புடையதத்
தனுவே.
- 7463 நீட்ட மிக்கதோர் அப்பெருஞ் சிலையினை நிமலன்
தோட்டு ணைக்கொடு வாங்கியேழ் வகையினால்
தோன்றும்
நீட்ட மிக்கபல் லுயிர்களும் வான்உரும் ஏற்றின்
கூட்டமாகியே ஆர்த்தெனக் குணத்தொலி
கொண்டான்.
- 7464 குணம்கொள் பேரொலி கோடலும் இரலையூர்
கொற்றத்
தணங்கு லாவரு கார்முகங் குழைத்துளை யவதி
இணங்க வாங்கியே பத்துநூ றாயிரத் திரட்டி
கணங்கொள் வெஞ்சரம் உகைத்தனன் கூற்றினும்
கடியோன்.

7460. கட்டப்பட்ட பெரிய வீரக்கழலையுடைய சூரபன்மன் அத்தகைய வில்லை வளைத்து, நீரும் தீயும் காற்றுடன் கலந்து ஆரவாரம் செய்வதைப் போல், எப்படிப்பட்டவரும் நடுக்கம் அடையுமாறு, நாண் ஓசை எழுப்பினான். அவனது அச்செயலைத் தேவர்களைக் காத்தருளிய முருகப்பெருமான் கண்டருளினார்.

7461. மேகம் போன்ற கரிய நிறம் உடைய திருமால் இந்த உலகத்தை உண்ட காலத்திலும், நான்முகன் கண் உறங்குகின்ற அவனது மாலைப் பொழுதான பிரளய காலத்திலும், அவனது இறப்புக் காலமான பெரும் பிரளய காலத்திலும், அழியாமல் நிற்கும் அண்டத்தின் அமையையும் முகட்டையும் கடந்து நின்று விளங்கும் கயிலையை ஒத்த ஒரு பெரிய வில்லை முருகப்பெருமான் கைக் கொண்டார்.

7462. நீரினால் உலகம் அழிகின்ற காலத்தில் அருகில் உள்ள மேரு முதலான மலைகளும் மற்ற மலைகளும் வானில் உலா வருகின்ற மேகங்களும் மேலே உள்ள உலகங்களும் தேவர்களும் கயிலாய மலைச் சாரலை அடைந்து நிற்பதுபோல் கலந்து ஆரவாரம் உடையது அந்த வில்.

7463. மிக்க நீளமான அந்த வில்லை இறைவன் தனது இரண்டு தோள்களால் வளைத்து ஏழு வகையாகப் பிறக்கின்ற நெருக்கம் மிக்க பல உயிர்களும் வானில் உள்ள இடியின் கூட்டங்களாகி ஆரவாரம் செய்தாற் போல நாண் ஓசை எழுப்பினார்.

7464. நாணியில் பொருந்திய ஓசையை ஆறுமுகப் பெருமான் எழுப்பவும், பின்னர் மானை ஊர்தியாகக் கொண்டு நடத்துகின்ற வீரத்திரு உலவும் விற்படையை வளைத்து, இருபது இலட்சம் என்ற கூட்டமான கொடிய அம்புகளை எமனைவிடக் கொடிய சூரபன்மன் எய்தான்.

- 7465 வான்ம றைத்தன மாதிரம் மறைத்தன மதிதோய்
மீன்ம றைத்தன கதிர்வெயின் மறைத்தன வேலை
தான்ம றைத்தன வசுமதி மறைத்தன தருவார்
கான்ம றைத்தன வரைகளை மறைத்தன கணைகள் .
- 7466 காற்றிற் செல்வன அங்கியிற் படர்வன கடுங்கண்
கூற்றிற் கொல்வன வேலைவெவ் விடத்தினுங்
கொடிய
பாற்றுத் தொல்சிறை உள்ளன பஃறலை படைத்த
நாற்றிக் கும்புகழ் அவுணர்கோன் ஆணையின்
நடப்ப .
- 7467 பருமி தத்தன மேருவைத் துளைப்பன பாங்கர்
வரைகி ழிப்பன அண்டமும் பொதுப்பன
வாந்தோய்
உருமி டிக்குலம் பொருவன விடத்தைஉண் டுமிழ்வ
கருமை பெற்றன சேயன தீயவன் கணைகள் .
- 7468 துண்ட. வெண்பிறை வாளெயிற் றவுணர்கோன்
துரப்ப
மிண்டு வெங்கணை யெங்கணுஞ் செறிந்திட
விண்ணோர்
கண்டு கண்ணனை அணுகியே கைகுலைத் தைய
உண்டு கொல்நமக் கொளிப்பதோர் இடமென
உரைத்தார் .

7465. சூரபன்மன் எய்த அம்புகள் வானை மறைத்தன; இந்திரன் முதலியவர் உள்ள திக்குகளை மறைத்தன; சந்திரனை அணைகின்ற அசுவனி முதலான நட்சந்திரங்களை மறைத்தன; கதிர்களையுடைய வெயிலை மறைத்தன; கடலையும் மறைத்தன; பூமியையும் மறைத்தன; மரங்கள் பொருந்திய காடுகளை மறைத்தன. மலைகளை மறைத்தன.

7466. அச்சூரபன்மன் விட்ட அம்புகள் காற்றைப் போலச் செல்வன; தீயைப்போல் செல்வன; கடிய கண்களையுடைய எமனைப் போல் கொல்வன; கடலில் உண்டான கொடிய விடத்தைவிடக் கொடியன; பருந்தின் பழைய இறகுகளை உடையன; பல தலைகளை உடையன; நான்கு திசைகளும் புகழ்கின்ற சூரபன்மனின் கட்டளைப் படி செல்வன.

7467. கொடிய அந்த அசுரனின் அம்புகள் பெரிய வடிவை உடையன; மேருமலையைத் துளைப்பன; பக்கத்தில் உள்ள மலைகளைத் துளைப்பன; அண்டத்தையும் பிளப்பன; வானில் பொருந்திய இடிக் கூட்டங்களை ஒப்பன; நஞ்சை உமிழ்வன; கரிய நிறம் உடையன; செந்நிறம் உள்ளன.

7468. துண்டான வெண்மையான பிறை போன்ற ஒளியுடைய வக்கிரமான பற்களையுடைய அசுர மன்னான சூரபன்மனால் விடப்பட்ட மிண்டினை யுடைய கொடிய அம்புகள் எல்லா விடங்களிலும் செறிய, அதனைத் தேவர்கள் பார்த்துத் திருமாலிடம் போய்கைகளை விரித்து, “ஐயனே! இன்று சூரபன்மனின் அம்பிற்குத் தப்பிப் பிழைத்து நிற்பதற்கு நமக்கு ஓர் இடம் உண்டோ?” என்று வினவினர்.

7469 உரைத்து ளார்க்குமால் மாறுரை வழங்குமுன்
 ஒன்மேல்
 கரத்தி லேந்திய குமரவேள் இன்னது கண்ணால்
 தெரித்து வெங்கனல் விடுத்திடும் ஊதைபோல்
 சிலதன்
 சரத்தி னாலவன் தூண்டிய கணையெலாந்
 தடிந்தான்.

7470 மடிந்தி டும்படி மாற்றலன் சரங்களை வள்ளல்
 தடிந்த தன்மைகண்டு அமரர்கள் உவகையில்
 தழைத்தார்
 படர்ந்து நீடிய கங்குலின் பாயிருள் புலர
 விடிந்த காலையின் எழுங்கதிர் கண்டமே
 தினிபோல்.

வேறு

7471 அங்க வெல்லை அவுணர்கோன்
 எங்கள் நாதன் எதிருற
 மங்குல் போல்வ ரம்பிலாச்
 செங்கண் வாளி சிதறினான்.

7472 ஆய காலை யறுமுகன்
 தியன் உந்து செறிகணை
 மாய வாளி மாமழை
 ஏயெ னாமுன் ஏவினான்.

7473 எங்கள் நாதன் ஏவிய
 துங்க வரளி சூர்விடும்
 புங்க வங்க ளைப்புரத்
 தங்கி போல் அறுத்தவே

7469. அங்ஙனம் உரைத்த தேவர்களுக்குத் திருமால் பதில் உரை சொல்வதற்கு முன்னே, ஒளி பொருந்திய வேல்படையைத் திருக்கைகளில் எடுத்துள்ள ஆறுமுகப் பெருமான், அதனைக் கண்டு, கொடிய தீமை முற்படத் தள்ளுகின்ற காற்றைப் போல் சில அம்புகளை விடுத்து, அந்தச் சூரபன்மன் எய்த அம்புகளை யெல்லாம் அழித்தார்.

7470. பகைவன் அம்புகள் அழிந்து போகுமாறு ஆறுமுகப்பெருமான் அழித்த தன்மையைப் பார்த்து, பரந்து மிகுந்த இரவில் பரவிய இருள்கெடப், பொழுது விடிந்த காலத்தில் உதயமாகின்ற சூரிய மண்டலத்தைப் பார்த்த உலகத்தைப்போல், தேவர்கள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர்.

7471. தேவர்களின் அச்சத்தை உணர்ந்த ஆறுமுகப் பெருமான் தம் அம்புகளைச் செலுத்திச் சூரபன்மன் உலகம் முழுதும் பரவுமாறு விடுத்த அம்புகள் அனைத்தையும் அழித்தருளிய அச்சமயத்தில், ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களில் வசிக்கும் அனைவருக்கும் மன்னனான சூரபன்மன், பின்னரும், எங்கட்குத் தலைவரான முருகப்பெருமான் எதிரே போகுமாறு சூல்கொண்ட மேகத்தைப் போல அளவில்லாத செங்கண் அம்புகளை எய்தான்.

7472. சூல்கொண்ட மேகங்கள் விடாமல் பெய்த மழைத் தாரையைப் போல் தன் வில் என்ற மேகத்திலிருந்து அம்புகளான மழையைச் சூரபன்மன் பின்னும் உண்டாக்கினான். அப்போது ஆறுமுகப் பெருமான் தேவர்களைச் சிறைப்பிடித்தல் முதலான தீய செயல்களால் கொடிய சூரபன்மன் விட்ட அம்புகள் அழியுமாறு 'ஏ' எனச் சொல்வதற்கு முன்னம், சிறந்த அம்பு மழையைச் சொரிந்தார்.

7473. எங்கள் தலைவரான முருகப்பெருமான் விடுத்தருளிய உயர்ந்த அம்புகள் சூரபன்மன் எய்த அம்புகளைத் திரிபுரங்களை எரித்த தீயைப்போல ஓர் இமைப் போதிற்குள் அழித்தன

7474 அறுத்த பின்னும் அறனிலான்
மறுத்தும் வானி மாமழை
கறுத்த கண்டர் காளைமேல்
செறுத்து வல்லை சிந்தினான்.

7475 சிந்து கின்ற செஞ்சரம்
வந்து றாமுன் வந்தெனக்
கந்தன் நூறு கணைதொடா
அந்தில் பூழி ஆக்கினான்.

7476 பூழி செய்து பொள்ளென
ஊழி நாதன் ஒண்சரம்
ஏழு நூற தேவினான்
சூழு மாயை தோன்றல்மேல்.

7477 மாயை மைந்தன் மற்றதை
ஆய வானி யாலறுத்
தேயி னானி ராயிரஞ்
சேயின் முன்சி லீமுகம்.

வேறு

7478 விட்டதனை அத்தொகை விறல்பகழி தன்னால்
அட்டுவிரை விற்கடவுள் ஆயிர விரட்டி
கட்டழலை யொத்துள கடுங்கணைகள் தம்மைத்
தொட்டனன் வருத்தமொடு சூர்கிளை துளங்க.

7474. அவ்வாறு ஆறுமுகப்பெருமான் அழித்த பின்னர், அறவழியில் நடவாத சூரபன்மன், திரும்பவும் பெரிய அம்பு மழையைக் கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானின் மைந்தர் ஆறுமுகப்பெருமான் மீது சினந்து விரைவாகச் செலுத்தினான்.

7475. எய்கின்ற அம்புகள் தம்மிடம் வருவதற்கு முன்னமேயே, தமக்கு அருகில் வந்தாற்போல நினைத்து, ஆறுமுகப்பெருமான் நூறு அம்புகளை விடுத்து, வரும் சூரபன்மனின் அம்புகளை அங்கேயே பொடியாயிடுமாறு செய்தார்.

7476. சூரபன்மன் எய்த அம்புகளைப் பொடியாக்கி விரைவாக யுகத்தலைவரான ஆறுமுகப்பெருமான், பின்னும் அவன் மீது எழுநூறு அம்புகளை எய்தார்.

7477. அங்ஙனம் குமரக்கடவுள் எய்தருளிய எழு நூறு அம்புகளையும் மாயை என்பவனின் மகனான சூரபன்மன் அதே தொகையான எழுநூறு அம்புகளை விடுத்து அழித்துப், பின் குமரக்கடவுள் எதிரில் இரண்டாயிரம் அம்புகளை எய்தான்.

7478. அங்ஙனம் சூரபன்மன் விடுத்த அம்புகளை, அதே தொகை கொண்ட அம்புகளை விடுத்து அழித்து விரைவில், கந்தக் கடவுள், இரண்டாயிரம் தீயைப் போன்றனவான கொடிய அம்புகளை அச் சூரபன்மனின் படைகள் யாவும் நடுங்க எய்தார்.

7479 முராரியுத வஞ்சுதனை முந்துதளை இட்டாண்
டொராயிரம் அளித்தபரன் உய்த்தகணை செல்ல
இராயிர நெடும்பகழி ஏவியவை நீக்கி
அராவினையும் வையமும் அழுங்கலுற ஆர்த்தான்.

7480 . ஆர்த்தவன் விடுங்கணை அனைத்தினையும்
முக்கண்
முர்த்திதரு கான்முளை செலச்செல முடித்தான்
கார்த்தெழு புகைப்படலை கான்றுநிமிர் செந்தீச்
சேர்த்தினவை யாவையும் மிசைந்திடு திறம்போல.

7481 ஐயன்விடு வாளிகளை யவ்வகரன் நீக்கும் /
வெய்யன்விடு வாளிகளை வேள்கடி தறுக்கும்
எய்யுநெடு வெம்பகழி இற்றவைகள் சிந்தி
வையமிசை போகியன வானமணித் தென்ன.

7482 முற்றிய அமர்த்தலை முனிந்திவர் செலுத்தும்
கொற்றநெடு வாளிகள் குறைந்துழி எழுந்திப்
பற்றியது பாரிடை பகிர்ந்தவரை முற்றும்
வற்றிய அளக்கரும் வறந்துளது கங்கை.

7483 தார்கெழுவு வேற்படை தடக்கையுடை யோனும்
குரனும் இவாறமர் இயற்றுகொழில் காணா
வீரமட மாதுளம் வியந்திவர் தமக்குள்
ஆரிடை நடத்துமென ஐயமொடு நின்றாள்.

7479. திருமால் பெற்ற நான்முகனை முற்காலத்தில் தளையிட்டுச் சிறையில் அடைத்து, ஓராயிரம் ஆண்டுகள் படைப்புத்தொழில் செய்த முருகப்பெருமான் எய்த அம்புகள் செல்ல, அவற்றைப் பார்த்துச் சூரபன்மன் இரண்டாயிரம் நீண்ட அம்புகளை விடுத்து அந்த அம்புகளையெல்லாம் தடுத்து விலக்கி, உலகத்தைச் சுமக்கின்ற பாம்பரசனை ஆதிசேடனும் அவனால் சுமக்கப்படுகின்ற, உலகும் நடுங்கும் வண்ணம் ஆரவாரம் செய்தான்.

7480. கருமை நிறத்துடன் எழுகின்ற புகைப்படலங்களைக் கக்கிக்கொண்டு மேல் எழுகின்ற சிவந்த தீயானது, தன்னிடத்தில் இடப்படும் எல்லாவற்றையும் உண்ணும் தன்மையைப்போல், சூரபன்மன் ஆரவாரத்துடன் விடுத்த அம்புகள் அனைத்தையும் மூன்று திருவிழிகளையுடைய சிவபெருமான் பெற்ற முருகப்பெருமான் வர வர அழித்தார்.

7481. முருகப்பெருமான் எய்கின்ற அம்புகளை அந்த அசுரன் அழிப்பான். கொடிய அந்த அசுரன் விடும் அம்புகளை முருகப்பெருமான் விரைந்து அழிப்பார்; இதனால் எய்யப்படுகின்ற நீண்ட கொடிய ஓடிந்த அம்புகள் சிதறி உலகத்தில் குவிந்து வான உலகமும் அருகில் உள்ளதாக ஆகுமாறு ஆயின.

7482. எதிர்ந்த போரில் சினம் கொண்டு இவர் விடுகின்ற வெற்றி பொருந்திய நெடிய அம்புகள் ஓடிந்த; வுடன், எழுந்த தீயானது பற்றிக்கொண்டது. பூமியில் அதனால் மலைகள் அனைத்தும் பிளவுபட்டன; கடலும் வற்றியது; வான கங்கையும் வற்றியது.

7483. மாலை விளங்கும் வேலையுடைய அகன்ற கையையுடைய முருகப்பெருமானும் சூரபன்மனும் இவ்வாறு போர் செய்யும் செயலைக் கண்டு, இளமை பொருந்திய வீரலட்சுமியானவள், இருவரும் ஆற்றல் உடையவர் என்று ஆச்சரியமாக நினைத்து, நாம் இந்த இருவருள் எவரிடத்துச் செல்வது என்று ஐயத்துடனே நின்றாள்.

- 7484 ஆளரிதன் முன்னிள்வல் ஆனைவத னத்துக்
காளைமகிழ் பின்னிள்வல் வார்முகம் உகைக்கும்
வாளிமழை ஏயலது மற்றவர்கள் தம்மை
நீள்விழியி னால்தெரிகி லார்புடையின் நின்றோர்.
- 7485 நீடுசமர் இன்னணம் நிகழ்ச்சியுறும் எல்லை
மேடமிசை ஊர்பரன் விடுத்தகணை எல்லாம்
ஈடுபட தூறிஅவன் ஏறிவரு மான்தேர்
ஆடுறு பதாகையை அறுத்துவிரைந் தார்த்தான்.
- 7486 ஆர்த்துவிறல் வால்வளைய அம்பவள வாயில்
சேர்த்தியிசைத் தான்தனது சீர்த்தியிசைத் தென்ன
மூர்த்தமது தாழ்க்கிலன் முனிந்துகணை பின்னும்
தூர்த்துமுரு கன் தனது தோற்றமறைத் திட்டான்.
- 7487 மறைத்தபக ழித்தொகையை வாளிமழை தன்னால்
குறைத்தவுணன் ஊர்ந்திடு கொடிஞ்சிநெடு
மான்தேர்
விறற்கொடி தனைக்கொடிய வெஞ்சரமொ
ரேழால்
அறுத்துமுரு கன்பரவை யாழ்கடலின் இட்டான்.

வேறு

- 7488 தான வர்க்குத் தலைவன் தனிக்கொடி
மீன வேலையில் அற்றுடன் வீழ்ந்துழிப்
பானு கம்பனெ னப்படு பாரிடர்
சேனை காவலன் தெற்றென நோக்கினான்

7484. சங்கமுகனுக்கு மூத்தவனும் வாலிபனுமான சூரபன்மனும், யானை முகமுடைய விநாயகப்பெருமானுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் திருத்தம்பியுமான முருகப்பெருமானும் என்ற இருவரின் விற்படைகள் சிதறுகின்ற அம்பு மழையையே யன்றி, அந்த இருவரையும் அருகே நின்றவர் நீண்ட விழிகளால் பாராதவர் ஆயினர்.

7485. மிகுதியான போர் இவ்வாறாக நடக்கும் சமயத்தில் ஆட்டுக்கடா ஊர்தியில் ஏறி உலா வரும் சிவபெருமானின் மைந்தர் முருகப்பெருமான் விடுத்தருளிய அம்புகளை எல்லாம் சமமாக அம்புகளை விடுத்து அகற்றி, அக்குமரப்பெருமான் ஏறிவந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அசையும் கொடியை விரைவாக அறுத்துச் சூரபன்மன் ஆரவாரம் செய்தான்.

7486. அங்ஙனம் ஆரவாரம் செய்து வெண்மையான நிறம் கொண்ட சங்கை, பவளம்போன்ற வாயில் வைத்து முழக்கினான். பின்பு ஒரு முகூர்த்த நேரம்கூடத் தாமதம் செய்யாது சினம்கொண்டு பின்னரும் அம்புகளை விடுத்து முருகப்பெருமானின் தோற்றத்தை மறைத்தான்.

7487. மறைக்கப்பட்ட அம்புக் கூட்டங்களை அம்பு மழையினால் குறைவுபடுத்திச் சூரபன்மன் ஏறி நடத்துகின்ற கொடிஞ்சியையுடையதும் குதிரைகளால் இழுக்கப்பட்டதுமான தேரில் கட்டப்பட்டிருந்ததுமாகிய வெற்றிக் கொடியை முருகப்பெருமான் கொடிய ஏழு அம்புகளால் அறுத்து, அகன்றதும் ஆழமானதுமான கடலிலே சேர்த்தார்.

7488. அவுணர் தலைவனான சூரபன்மனின் ஒப்பற்ற வெற்றிக் கொடியானது அறுபட்டு மீன்களையுடைய கடலில் விழுந்தவுடனே, அதை விரைவாகப் பூதகணத் தலைவருள் ஒருவரான பானு கம்பன் என்பவர் பார்த்தார்.

- 7489 கண்டு சிந்தை களித்துப் பெருமிதம்
கொண்டு குப்புற் றிசைத்துக் குனித்திடா
அண்டர் போற்றத்தன் ஆயிரம் வாயினும்
ஒணி ரட்சங்கம் ஒல்லைவைத் தூதினான்.
- 7490 கானு கம்படு கந்துகத் தேருடைப்
பானு கப் பன் பனிமதி யாயிரம்
மானு கம்பவை வாய்வைத் திசைத்தலும்
தானு கம்பல தங்கிற்றவ் வோசையே.
- 7491 பாய்பெ ரும்புகழ்ப் பானுகம் பன்வளை
ஆயி ரங்கனும் ஆர்த்திட அண்டர்தம்
நாய கன்தன் விறல்கண்டு நாரணன்
தூய சங்கு முழங்கிற்றுத் துண்ணென.
- 7492 போதம் அங்கதிற் புங்கவர் யாவரும்
சோதி வேற்படைத் தூயவன் ஏறுதேர்
மீது கேதனம் இல்லை வியன்கொடி
ஆதி நீயென் றழவினை ஏவினார்.
- 7493 ஏவ லோடும் எரிதழல் பண்ணவன்
வாவு குக்குட மாண்கொடி யாகியே.
தேவதேவன் திருநெடுந் தேர்மிசை
மேவி ஆர்த்தனன் அண்டம் வெடிபட.
- 7494 படியி லாதமர் பண்ணவன் தேர்மிசைக்
கொடிய தாய்நின்று குக்கு டம்கூயது
கடிய தானவர் கங்குல் புலர்ந்திடும்
விடியல் வைகறை வேலையைக் காட்டல்போல்.

7489. கொடி அறுபட்டுக் கடலில் விழுந்ததனைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்து பெருமை அடைந்து குதித்துப் பாடி ஆடிப் பானு கம்பன், தேவர்கள் துதிக்குமாறு, தன் ஆயிரம் வாய்களிலும் விரைவாக ஒண்மையான திரண்-சங்குகளை வைத்து ஊதினார்.

7490. கால்கள் நுகத்தடியிலே சென்று படும்படி ஓடுகின்ற குதிரைகளைக் கொண்ட தேரையுடைய பானு கம்பன் என்ற பூதத் தலைவன், குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆயிரம் சந்திரர்களைப் போன்ற சங்குகளை வாய்களில் வைத்து முழக்கவும், அந்த ஓசை அநேக யுககாலம் வரை இந்தப் பூமியில் தங்கியது.

7491. பரந்த, மிக்க புகழையுடைய பானுகம்பன் ஆயிரம் சங்குகளை வாயில் வைத்து ஊதவும், அந்த ஓசையால் முருகப்பெருமானின் வெற்றியை உணர்ந்து விரைவாகத் திருமாவின் தூய சங்கும் முழங்கியது.

7492. இத்தகைய சங்கு ஒலிகள் எழுந்தபோது, தேவர்கள் அனைவரும் அக்கினி தேவனைப் பார்த்து “ஓ, அக்கினியே! ஒளியுடைய வேலை ஏந்திய முருகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தேரின் மீது கொடி இல்லை. ஆதலால் நீ அப்பெருமானுக்குக் கொடியாய் இருப்பாயாக!” என்று சொல்லி அவனை அனுப்பி வைத்தனர்.

7493. அங்ஙனம் அனுப்பியவுடன் எரிகின்ற தீ வடிவினான அத்தேவன் தாவுகின்ற மாண்புடைய கோழிக் கொடியாகித் தேவதேவனான முருகப்பெருமானின் அழகான தேரின்மீது சென்று நின்று அண்டம் வெடிக்குமாறு கூவினான்.

7494. ஒப்பில்லாது விளங்குகின்ற முருகப்பெருமானின் அழகான தேர்மீது நின்று கொண்ட கோழியின் வடிவம் கொண்ட அக்கினி, கொடிய அசுரர்களான இரவுக்கு அழிவைத் தருகின்ற விடியற்காலத்தின் வைகறைப் பொழுதைக் காட்டுவதைப்போலக் கூவியது.

- 7495 சங்க மோடு தபன்னும் ஆர்த்தலும்
மங்குல் வண்ணத்து மாயவன் ஆர்த்தனன்
பங்க யாசனப் பண்ணவன் ஆர்த்தனன்
திங்கள் ஆர்த்தது செங்கதிர் ஆர்ப்பவே.
- 7496 மறலி ஆர்த்தனன் மாருதங் கட்டுகெலாம்
இறைவன் ஆர்த்தனன் இந்திரன் ஆர்த்தனன்
அறைக டற்கர சானவன் ஆர்த்தனன்
குறைவில் செல்வக் குபேரனும் ஆர்த்தனன்.
7497. ஆர்த்த ஓசைபோய் அண்டத்தை முட்டியே
சூர்த்த நோக்குடைச் சூரபன் மன்செவிச்
சீர்த்து னைக்குட் செறிதலும் தேவரைப்
பார்த்த னன்கடு உண்டன்ன பான்மையான்.
- 7498 மாறி லென்முன் வருவதற் கஞ்சியே
பாறு போன்று பழுவத்து லைந்துளார்
தேறி வந்து தேழித்தனர் என்முனும்
ஆறு மாமுகன் ஆற்றல்கொண் டே கொலாம்.
- 7499 நன்று நன்றிது நான்முகன் ஆதியா
நின்ற தேவர் நிலையழித் தொல்லையில்
கொன்று பின்னர்க் குமரனை வெல்வனால்
என்று சீறினன் யாரையும் எண்ணலான்.
- 7500 இருக்க மைந்தன் இகலிவண் விண்ணிடைச்
செருக்கு தேவர் திறலினைச் சிந்துவான்
அருக்க னோடிய அந்தரத் துய்க்குதி
தருக்கு தேரினைச் சாரதி ந்யென்றான்.

7495. பானுகம்பன் தன் ஆயிரம் வாய்களிலும் வைத்து முழக்கிய சங்குடனே கோழியான அக்கினி தேவனும் ஆரவாரம் செய்யவும் இந்த ஒலிகளைக் கேட்டு மேகம் போன்ற திருமேனியுடைய திருமாலும் ஆரவாரம் செய்தார். தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும் ஆரவாரம் செய்தார். சந்திரனும் ஆரவாரம் செய்தான். சூரியனும் ஆரவாரம் செய்தான்.

7496. எமன் ஆரவாரம் செய்தான். வாயுக்களுக்குத் தலைவனான மகா வாயுவும் ஆரவாரம் செய்தான். இந்திரன் ஆரவாரம் செய்தான். கரையினை மோதும் கடலுக்குத் தலைவனான வருணனும் ஆரவாரம் செய்தான். குறைவில்லாத செல்வத்தையுடைய குபேரனும் ஆரவாரம் செய்தான்.

7497. இவ்வாறு இவர்கள் செய்த ஆரவார ஒலியானது அண்டத்தை முட்டி, சினம் கொண்ட பார்வையுடைய சூரபன்மனின் சிறப்புப் பொருந்திய செவிகளில் நுழையவும், அவன் அந்த ஓசையை நஞ்சைக் குடித்தாற்போல் எண்ணித் தேவர்களைப் பார்த்தான்.

7498. எதிர் இல்லாத என் எதிரே வருவதற்கு அஞ்சிக் கழுகுகளைப் போல் காட்டில் உலவிய இவர்கள் ஆறுமுகப்பெருமானின் ஆற்றலைக் கருதிப் போலும் அச்சத்தை விட்டு என் எதிரில் தேறுதலுடன் வந்து ஆரவாரம் செய்தனர்.

7499. எத்தகையவரையும் ஒரு பொருளாக மதிக்காத சூரபன்மன், “இது நன்று, நன்று; நான் நான்முகன் முதலானவராக இங்கே நிற்கும் தேவர்கள் நிலைமையைக் கெடுத்து விரைவாகக் கொன்று, பின்னர் முருகனை வெல்வேன்!” என்று சொல்லிக்கொண்டு மிக்க சினம் உடையவன் ஆனான்.

7500 “இங்கு இந்தச் சிறுவனுடன் செய்யும் போர் நிற்கட்டும். தேரோட்டியே, நீ கதிரவன் உலவுகின்ற வானத்தில் செருக்கடைந்த தேவர்களை அழிக்கும் பொருட்டுத் தருக்குடைய நம் தேரை ஓட்டுவாயாக!” என்று சூரபன்மன் சொன்னான்.

7501 மற்றுஇவ் வாறு வலவனை நோக்கியே
சொற்ற காலைத் தொழுதெந்தை நன்றெனாப்
பொற்றை போலும் பொலன்மணித் தேரினை
வெற்றி யாகென விண்மிசைத் தூண்டினான்.

7502 பாகன் தூண்டிய பண்டிலம் தேரெழீஇ
மேகங் கீண்டு மிசைப்படு சூறையின்
ஆகங் கீறி அமரர்கள் ஈண்டிய
மாகஞ் சென்றது வானிழிந் தென்னவே.

7503 சென்ற தேரொடு சேணிடைப் புக்குளான்
குன்ற மன்ன கொடுஞ்சிலை கோட்டியே
துன்று தேவர் தொகைஇரிந் தோடுற
மன்ற வாளி மழைகளை வீசினான்.

7504 வீச கின்றுழி விண்ணவர் மேல்சரம்
நீசன் விட்டிடு நீர்மையை நோக்கியே
ஈசன் மாமகன் ஈண்டுநின் நெண்ணிலா
ஆசு கங்களுய்த் தங்கவை சிந்தினான்.

வேறு

7505 மற்றவை துணித்தபின் வடிகயிறு முள்கோல்
பற்றிய தடக்கையுள பாகுதனை நோக்கிக்
கொற்றஅயில் தூண்டியொரு குன்றைவெளி
கண்டோன்
தெற்றெனவிண் மேல்நமது தேர்விடுதி யென்றான்.

7501. இவ்வாறு சூரபன்மன் தன் தேரோட்டியைப் பார்த்துச் சொன்னவுடன், அவன், “நல்லது!” என்று சொல்லி மலை போன்றதும் அழகிய மணிகளையுடையது மான தேரை “வெற்றி யுண்டாகுக” என்று சொல்லி, வான வீதியில் செலுத்தினான்.

7502. தேரோட்டி ஓட்டிய வட்டவடிவம் உடைய தேரானது, மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு அதற்கு மேல் உள்ள சூறைக்காற்றின் உடலைப் பிளந்து, தேவர்கள் நெருங்கி நின்ற வான வீதியில் வானினின்றும் இறங்கியதைப் போல் அடைந்தது.

7503. தேரோட்டியால் ஓட்டப்பட்டுச் சென்ற தேருடனே வானில் புகுந்து, மலை போன்ற தன் வளைவான வில்லை வளைத்து, நெருங்கி நிற்கும் தேவர்கூட்டம் விலகி அஞ்சி ஓடுமாறு அம்பு மழை பொழிந்தான்.

7504. தேவர்கள் மீது அம்பு மழையைச் சூரபன்மன் பொழிந்தபோது, சிவபெருமானின் திருமைந்தரான ஆறுமுகப்பெருமான் இழிந்தவனான அசுரன் தேவர்கள் மீது அம்புகள் விடுவதைப் பார்த்து அங்கேயே நின்று கொண்டு அளவில்லாத அம்புகளை எய்து அவற்றை அழித்தார்.

7505. வெற்றியுடைய வேலை விடுத்துக் கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த முருகப்பெருமான், சூரபன்மன் வானத்தினின்று எய்த அம்புகளைத் தாம் பூமியில் இருந்து அழித்தார்; பின்னர், வடிக்கயிற்றையும் முட்கோலையும் பிடித்துள்ள அகன்ற கையையுடைய வாயுவான தேரோட்டியைப் பார்த்து, “நம்தேரை வானவழியில் விடுவாயாக!” என்று மொழிந்தருளினார்.

- 7506 என்னலும் இறைஞ்சிஇர லைப்பரியின் மேலோன்
பொன்னுலகு பாருலகு புக்கெழுவ தென்ன
மின்னின்மிளிர் தேரதனை விண்மிசைக டாவி
நன்னெறி செலாஅவுணர் நாயகன்முன் உய்த்தான்.
- 7507 வையநெடு வானவிசை வல்லைபுகும் எல்லை
யையன்இமை யோர்கள் அயர்ந் தோடுவது நோக்கி
நையலிர் புலம்பலிர் நடுங்கலிர்கள் என்றோர்
செய்யகரம் ஏந்திமுரு கன்கருணை செய்தான்.
- 7508 கந்தன்மொழி வானவர்க ணத்தவர்கள் கேளா
எந்தைஇவண் வந்திடலின் யாமுயிர் படைத்தே
உய்ந்தனம் எனாவிரைவில் ஓடுவது நீங்கிச்
சிந்தைமகிழ் வத்தொடு திகந்தமுற நின்றார்.
- 7509 நின்றிடலும் வெவ்வவுணன் நீர்மையது நோக்கிப்
பின்றிடுவ ராம்பிரம னேழுதல தேவர்
ஒன்றொர்சிறு வன்கொலெனை யுற்றெதிரு நீரான்
நன்றிதென வேவெகுளி கொண்டுநகை செய்தான்.
- 7510 காய்சின மிகுந்தவுணர் காவலன் அநந்தம்
ஆசகம் விரைந்துபடர் ஆசகம தென்ன
வீசதலும் வாளிபல விட்டவை விலக்கி
ஈசனருள் மாமதலை ஏற்றிகல் புரிந்தான்.
- 7511 சுறுக்கொள மயிர்ப்பொடி உயிர்ப்புவிடு சூரன்
கறைக்கதிர் அயில்பொலி கரத்தன்இவர் தம்மில்
செறுத்துடன் வடிக்கணை செலுத்திஅகல் வானம்
மறைப்பது மறுக்குவது மாகிமலை வுற்றார்.

7506. என்று முருகப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியதும், மான் ஊர்தியுடைய வாயுதேவன் வணங்கிப் பொன் உலகமான சுவர்க்கத்துக்குப் பூவுலகமான மத்தியவுலகத்திலிருந்து எழுந்தது போல் ஒளியுடன் விளங்கும் தேரை வானத்தின் மீது ஓட்டி நல்ல நெறியில் நடவாத கொடிய சூரபன்மன் எதிரில் செலுத்தினான்.

7507. தேரானது பெரிய வானத்தில் விரைவாகப் புகும்போது நம் இறைவனான முருகப்பெருமான் தேவர்கள் தளர்ச்சி அடைந்து ஓடுவதைப் பார்த்துத் “தேவர்களே, நீங்கள் வருந்தவேண்டியதில்லை; புலம்ப வேண்டியதில்லை. நடுங்காதீர்கள்!” எனச் சொல்லி ஒரு செவ்விய திருக்கையை மேலே உயர்த்தித் தன் அருள்திறத்தைப் புலப்படுத்தினார்.

7508. முருகப் பெருமானின் சொற்களை வானவர்கேட்டு, “இவ்விடத்துக்கு எம்பெருமான் வருதலால் நாம் உயிர் பெற்றுப் பிழைத்தோம்” என்று விரைவாக ஓடுவதை நிறுத்தி மன மகிழ்ச்சியுடன் திகந்தங்களில் பொருந்த நின்றனர்.

7509. இங்ஙனம் தேவர் நிற்கவும், கொடிய அந்த அசுரன் அத்தன்மையை நோக்கி, “நான்முகன் முதலிய தேவர்கள் தோற்பார்கள்! ஒரு சிறியவனா என்னை அடைந்து எதிர்க்கும் தன்மையுடையவன்! இது நன்று!” எனச் சொல்லிச் சினம் உடையவனாய் நகைத்தான்.

7510. மிக்க சினம் கொண்டு அசுரர் தலைவனான சூரபன்மன் அளவில்லாத அம்புகளை விரைவாகச் செல்கின்ற காற்றைப் போல் விடுத்தலும், சிவபெருமான் பெற்றருளிய சிறந்த முருகப் பெருமான் பல அம்புகளை விடுத்து, அவன் எதிரில் புகுந்து போர் செய்தார்.

7511. சிறிய மயிர்க்கூட்டங்கள் ‘சுறு’ என்று நாளும் வண்ணம் மூச்சு விடுகின்ற சூரபன்மனும் இரத்தம் தோய்ந்த ஒளியுடைய வேற்படை ஏந்திய கையையுடைய முருகப்பெருமானும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்து அம்புகளை விடுத்து அகன்ற வானவெளியை மறைப்பதும் அறுப்பதுமாக இருந்து போரிட்டனர்.

வேறு

- 7512 விரைந்திரு வேர்களும் வியன்கணை மாரிகள்
சொரிந்தனர் பேரமர் தொடர்ந்துசெய்
போழ்தினில்
எரிந்தது மாதிரம் இரங்கினர் பாருளர்
திரிந்தன சாரிகை சிறந்தவர் தேர்களே.
- 7513 கறங்கினம் போல்வன கலம்செய் குலாலன
திறங்கொளும் ஆழிகள் திரிந்தன மானுவ
மறங்கெழு குறைகள் மயங்கின போல்வன
துறுங்கணை மாரிகள் சொரிந்தவர் தேர்களே.
- 7514 பாதல மூழ்குவ பாரிடை சூழ்குவ
மாதிர மோடுவ வாரிதி சேர்குவ
பூதர மேஷவ பூமல ரோன்நகர்
மீதினும் ஏகுவ மீனுவ தேர்களே.
- 7515 எண்டிசை குழும் இருங்கடல் பாய்வன
விண்டொடு நேமி வியன்கிரி வாஷுவ
கொண்டலின் ஆரிருள் கொண்டாழி போகுவ
அண்டமுன் ஏகுவ அங்கவர் ஏறுதேர்.
- 7516 பெயர்ந்திடு தேருறு பிழம்பவை காணுப
தியங்கினர் நான்முகர் தெரிந்திலர் சீருரு
மயங்கினர் ஆதவர் மருண்டனர் வானவர்,
உயங்கினர் பாருளர் உலைந்தனர் நாகரே.

7512. முருகப் பெருமான், சூரபன்மன் என்ற இருவரும் விரைந்து பெரிய கூரிய அம்புகளான மழையைப் பெய்து கொண்டு பெரும்போரை விடாமல் செய்யும் போது திக்குகள் எறிந்தன. பூவுலகத்தவர் வருந்தினர். இருவர் தேர்களும் சாரியாகத் திரிந்தன.

7513. நெருங்கிய அம்பு மழையைப் பெய்கின்ற முருகப்பெருமான் சூரபன்மன் என்ற இருவரும் ஏறிய தேர்கள் காற்றாடி போலச் சுழன்றன; மண் பாண்டங்களைச் செய்கின்ற குயவர்களின் சக்கரங்கள் சுழல்வது போல் சுழன்றன; மறம் பொருந்திய சுழற்காற்றுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்கியவை போல் விளங்கின.

7514. அல்விருவரும் ஏறிய தேர்கள் பாதலத்தில் மூழ்கின; பூமியில் சுழன்றன; திக்குகளில் ஓடின; கடல் இடத்தை அடைந்தன; மேரு முதலான மலைகளில் சேர்ந்தன. விரிந்த தாமரை மலரில் இருந்த நான்முகனின் உலகத்துக்கும் சென்றன; முன் நின்ற இடத்துக்கே திரும்பி வந்தன.

7515. அங்கு அவர்கள் ஏறியுள்ள தேர்கள் எட்டுத் திக்குகளிலும் சூழ்ந்தன; பெரிய கடல்களில் பாய்ந்தன; வாணை அளாவிய பெரிய சக்கரவாள மலையைத் தாண்டின; மேகங்களைப் போல அரிய இருள் பொருந்திய இடங்களில் புகுந்தன; அன்றியும் பிற அண்டங்களிலும் சென்றன.

7516. செல்லும் தேர்களில் பொருந்திய ஒளியைப் பார்த்துப் பிரமாக்கள் திகைத்தனர். சூரியர்கள் தங்கள் சிறந்த உருவங்களைக்காணாதவராய் மயங்கினர். பூமியில் உள்ளவர் தளர்ச்சி அடைந்தனர். தேவர்கள் வருத்தம் அடைந்தனர்; நாகலோகத்தில் உள்ளவர் துன்புற்றனர்.

7517 முதிர்ந்திடு போரினர் முழங்கிய தேர்செல
அதிர்ந்தது பாருலகு அலைந்தன வேலைகள்
பிதிர்ந்தன மால்வரை பிளந்தது வான்முக
டுதிர்ந்தன தாரகை உருந்தன கார்களை.

வேறு

7518 தேரிவை இரண்டு மாகித் திகழுமு தண்டமெங்கும்
சாரிகை வருத லோடுஞ் சண்முகன் மீது செல்லச்
சூரனும் அவுணர் கோமான் தொலையுநான் எழிலி
பொங்கி
ஆரழல் மழைகான் நென்ன அடுசர மாரி
தூர்த்தான்.

7519 மழுப்படை அநந்த கோடி வச்சிரம் திகழ்முச்
சென்னிக்
கழுப்படை அநந்த கோடி கப்பணம் அநந்த கோடி
கொழுப்படை அநந்த கோடி குலிசம்வேல் அநந்த
கோடி
எழுப்படை அநந்த கோடி இடையிடை இடிபோல்
உய்த்தான்.

7520 கூற்றையிர் குடிக்கும் துப்பிற் கொடும்படை மாரி
தன்னை
ஆற்றலின் அவுணர் கோமான் விடுத்துழி அவற்றை
யெல்லாங்
காற்றெனப் பகழி தூண்டி முறைமுறை கடிதிற்
சிந்தி
மாற்றினன் திரிந்தான் ஐயன் முதண்ட வரைப்பு
முற்றும்.

7517. முதிர்ந்த போரையுடைய ஆறுமுகப் பெருமான்னும் சூரபன்மனும் ஏறியுள்ள முழக்கத்தோடும் கூடின தேர்கள் செல்லுதலால் பூவுலகம் அதிர்ந்தது; கடல்கள் கொந்தளித்தன; பெரிய மலைகள் பிளந்தன; வான் முகடு பிளந்தது; நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்தன; மேகங்கள் சிதறி விழுந்தன.

7518. சூரபன்மன் முருகப்பெருமான் என்னும் இருவரின் இரண்டு தேர்களும் விளங்கு முதண்டத்தின் எவ்விடங்களிலும் சாரிகை வர, அறுமுகப் பெருமான் மீது செல்லுமாறு சூரபன்மன் என்னும் அசுரர் தலைவன் உலகம் அழியும் காலத்தில் மேகமானது பொங்கி அரிய தீ மழையைப் பொழிந்ததைப்போல் கொல்லும் அம்பு மழையைப் பொழிந்தான்.

7519. 'மழுப்படைகலங்கள் எண்ணற்றவை; வச்சிரங்களும், விளங்கும் முன்று தலைகளையுடைய கங்கபத்திரங்களும் அளவற்றவை; கப்பணங்களும் அளவற்றவை; சூலாயுதங்களும் அளவற்றவை; குலிசங்களும் வேல்களும் அளவற்றவை; எழுவாயுதங்களும் அளவற்றவை' என்னுமாறு சூரபன்மன் இடை இடையே இடிபோலச் செலுத்தினான்.

7520. எமனது உயிரையும் குடிக்கும் வன்மை பொருந்திய கொடிய அம்பு மழையை வன்மையுடனே அவுணர் தலைவனான சூரபன்மன் விட்டவுடனே, அவை எல்லாவற்றையும் வாயுவைப் போல அம்புகளை வரிசை வரிசையாக விரைந்து விட்டு அழித்தவராய் அண்டத்தின் முகடுவரையும் முருகப்பெருமான் திரிந்தார்.

- 7521 இத்திறம் திரிந்த செவ்வேள் இடைதெரிந் தேழொ
 டேழு
 பொத்திரந் தன்னைத் தூண்டிப் புகழுறும் அவுணர்
 செம்மல்
 சித்திரத் தேரும் மாவின் தொகுதியுஞ் சிந்தி நீக்கக்
 கைத்தனு வோடுந் தீயோன் கதுமெனப் புவிக்கண்
 உற்றான்.
- 7522 நாணுடை வரிவில் வாங்கி நண்ணலன் நஞ்சு
 பில்கும்
 ஏனுடை வயிர வாளி எண்ணில தூண்டி ஏற்பத்
 தானுவின் மதலை கண்டு தன்பெருஞ் சிலையைக்
 கோட்டித்
 தூணிகொள் கணையின் மாரி தொடுத்தவை
 துணித்து விட்டான்.
- 7523 துணிப்புறும் எல்லை வல்வே சுடர்க்கணை அநந்த
 கோடி
 தணப்பற விடுத்த லோடுஞ் சண்முகன் அவற்றை
 யெல்லாம்
 கணைப்பெரு மழையால் மாற்றிக் காசிபன் தனது
 செம்மல்
 அணிப்படு தோள்மேற் பின்னும் ஆயிரம் பகழி
 உய்த்தான்
- 7524 ஊழியின் முதல்வன் மைந்தன் ஓராயிரங்
 கணையுஞ் சூரன்
 பாழியம் புயத்து மீது படுத்தலும் கடிதே இற்றுச்
 சூழறச் சிதறிந் றம்மா தொலைவிலா வயிரங்
 கொண்ட
 காழ்கிளர் வரைமேல் வீழ்ந்த கன்மழைத் தன்மை
 யேபோல்

7521. இவ்வாறு திரிந்த முருகப்பெருமான் சமயம் பார்த்துப் பதினான்கு அம்புகளை எய்து புகழ்பொருந்திய அவுணரின் தலைவனான சூரபன்மனின் அழகிய தேரையும் குதிரைக் கூட்டங்களையும் அறுத்து ஒழித்தார். அந்தக் கொடியவன் அந்த இடத்தை விட்டு வில்லுடன் விரைவாகப் பூமிக்கு வந்தான்.

7522. கட்டப்பட்ட நாணியுடன் கூடிய வில்லை வளைத்துப் பகைவனான சூரபன்மன் வன்மை பொருந்திய வயிர அம்புகளை அளவில்லாமல் செலுத்தி எதிர்க்க. சிவபெருமானின் மகனான ஆறுமுகப் பெருமான் அதனைப் பார்த்துத் தம் பெரிய வில்லை வளைத்து அம்பறாத் தூணியில் உள்ள அம்புமழையைத் தொடுத்துச் சூரபன்மன் விடுத்த அந்த அம்புகளைத் துண்டாக்கினார்.

7523. அவ்வாறு துண்டாக்கியபோது, விரைவாகச் சூரபன்மன் ஒளியுடைய எண்ணில்லாத அம்புகளை நீக்கம் இல்லாமல் விட்டான். அவற்றையெல்லாம் ஆறுமுகப் பெருமான் மிக்க அம்பு மழையைப் பொழிந்து அகற்றி, காசிப முனிவனின் மகனான அச்சூரபன்மனின் அழகு பொருந்திய தோள்கள் மீது பின்பும் ஆயிரம் அம்புகளை எய்தார்.

7524. ஊழியின் முதல்வனான சிவபெருமான் பெற்ற மைந்தனான ஆறுமுகப் பெருமான்விட்ட ஓராயிரம் அம்புகளும், சூரபன்மனின் அகன்ற தோள்கள் மீது பட அவை. கெடாத வைரம் பொருந்திய காழோடு விளங்கும் மலையின் மீது விழுந்து கல் மழையைப் போல விரைவாய் ஓடிந்து சுற்றிலும் சிதறியது.

- 7525 அந்தமில் வன்மை சான்ற அவுணன்மற் றதனை
நோக்கி
முந்துறு வெகுளி தூண்ட முறுவலும் உயிர்ப்புந்
தோன்ற
எந்தைதன் மொய்ம்பிற் செல்ல இராயிரம்பகழி
வாங்கிச்
சிந்தையிற் கடிது தூண்டித் தேவரும் மருள
ஆர்த்தான்.
- 7526 உட்டெளி வுற்றோர் காணும் ஒப்பிலா முதல்வன்
தோள்மேல்,
விட்டிடு பகழி முற்றும் வெந்துவெந் துகள தாகிப்
பட்டன திரைகள் முற்றும் பரந்தன பரத்தின்
மேலோன்
கட்டழல் அதனால் மாய்ந்த காமவேள் யாக்கை
யேபோல்.
7527. ஆங்கது காலை தன்னில் அறுமுகம் படைத்த
ஐயன்
நீங்கரு நெறியால் உய்த்த நெடுஞ்சரம் அனைத்தும்
மாற்றிப்
பாங்கமர் வயவர் மீதும் பாரிடப் படைகள் மீதும்
தீங்கணை அழுத்த லுற்றான் தேவரை இடுக்கண்
செய்தான்
- 7528 தன்னினை தானே யாகி நின்றிடுந் தனிவேல் வீரன்
அன்னதோர் தன்மை கண்டோ ராயிரம் பகழி
பூட்டித்
துன்னலன் குனித்த சாபம் துணித்தனன் துணியா
முன்னம்
பின்னுமோர் சிலையை ஏந்திப் பெருமுகில்
இரிய ஆர்த்தான்.

7525. அளவற்ற வன்மையில் மிக்க அசுரனான சூரபன்மன் அதைப் பார்த்து முந்தும் சினம் மிக்கு முன்னே தள்ள, புன்னகையும் பெருமூச்சும் உண்டாக, எம் பெருமானின் தோள்களில் படுமாறு இரண்டாயிரம் அம்புகளை எடுத்து மன வேகத்தைவிட மிக்க வேகமாகச் செல்லும்படி விடுத்துத் தேவர்களும் மயங்குமாறு ஆரவாரம் செய்தான்.

7526 உள்ளத்தில் தெளிவு உடையவர் காண்கின்ற ஒப்பற்ற முதல்வனான முருகக் கடவுளின் திருத்தோள்கள் மீது படும்படி சூரபன்மன் விட்ட அம்புகள் அனைத்தும் மேலான முழுமுதற்பொருளான சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண் தீயால் இறந்து பட்ட மன்மதனின் உடலைப் போல, எரிந்து வெவ்விய தூளாகித் திசை எங்கும் பரந்தன.

7527. அத்தகைய சமயத்தில் ஆறு திருமுகங்களை யுடைய முருகப்பெருமான் விலகாத வண்ணம் விட்டருளிய கொடிய அம்புகள் அனைத்தையும் விலக்கித் தேவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்த சூரபன்மன், முருகப்பெருமானின் அருகில் நின்ற வீரர் மீதும் பூதப்படைகள் மீதும் படும்படி கொடிய அம்புகளை எய்தான்.

7528. தமக்குத் தாமே நிகராகி விளங்கும் ஒப்பற்ற வேலையுடைய முருகப்பெருமான், அச்சூரபன்மனின் செயலைப் பார்த்து ஓராயிரம் அம்புகளைப் பூட்டிப் பகைவன்னான சூரபன்மன் கையில் இருந்த வில்லை முரித்தார். அதை முரிப்பதற்கு முன்னமே மேலும் வேறு ஒரு வில்லைக் கைக் கொண்டு பெரிய மேகமானது அஞ்ச ஆரவாரம் செய்தார்.

- 7529 இம்பரின் மலைந்த சூரன் இம்மென வருக்கொண்
 டேகி
 அம்பரத் திடையே தோன்ற அன்னது குமரன்
 காணா
 உம்பரில் சென்று தாக்க ஓரிறை எதிர்ந்து நின்று
 நம்பியொ டாடல் செய்வான் நவிலரும் மாயை
 சூழ்வான்.
- 7530 விண்ணிடை நின்ற சூரன் விரைந்துடன் கரந்து
 சென்று
 மண்ணிடை மீட்டுஞ் செல்ல மாநில வரைப்பில்
 செவ்வேள்
 துண்ணென வந்து வெம்போர் தொடங்கலுந்
 தோற்ற மாற்றிக்
 கண்ணகல் தூய நீத்தக் கனைகடல் நடுவண்
 ஆனான்.
- 7531 ஆயிடை முருக வேள்சென்றடுசமர் இயற்றும்
 எல்லை
 மாயையின் மறைந்து சூரன் மாதிர முடிவில்
 தோன்ற
 ஏயென ஆண்டுஞ் செவ்வேள் ஏகியே நெடும்போர்
 ஆற்றக்
 காய்கனல் உமிழும் வேலான் கரந்துபா தலத்தின்
 நின்றான்.
- 7532 ஆரிரு தடந்தோள் வள்ளல் அதுகண்டு பிலத்துளேகி
 மாறமர் இயற்றும் எல்லை வல்லைதன் உருவ
 மாற்றி
 வீறுள சிமையச் செம்பொன் மேருவின் குவட்டின்
 நிற்ப
 ஏறுடை முதல்வன் மைந்தன் இம்மென அங்கண்
 சென்றான்.

7529. இவ்வுலகத்தில் நின்று போர் செய்த சூரபன்மன் திடீர் என அச்சம் கொண்டு வான வெளியில் சென்று நிற்க, அவனது செயலைப் பார்த்து ஆறுமுகப் பெருமான் தாமும் வானத்திலே போய், அவனுடன் போரிட்டார். அவன், முருகப்பெருமானுடன் ஓரிமைப் போது நின்று போர் செய்து, பின் ஆண்களில் சிறந்த அப்பெருமானுடன் போர் செய்வதற்குச் சொல்வதற்கரிய மாயையைச் செய்வானாயினன்.

7530. வானத்தில் நின்ற சூரபன்மன் விரைவாக மறைந்து சென்று பின்னும் பூமியில் வர, அவன் நின்ற அந்தப் பூமியில் குமரக்கடவுள் விரைவாக வந்து கொடிய போர் செய்யவும், அவன் அந்த இடத்தினின்று மறைந்து இடம் அகன்ற தூய்மையான தண்ணீர்க்கடல் நடுவில் காணப்பட்டான்.

7531. அந்த இடத்துக்கும் முருகவேள் சென்று கொலைத் தன்மை கொண்ட போர் செய்யும்போது, பின்னும் சூரபன்மன் மாயையால் மறைந்து திக்கின் எல்லையில் சென்று வெளிப்பட்டு நின்றான். அந்த இடத்துக்கும் முருகப்பெருமான் 'ஏ' என்று உரைக்கும் கால அளவுக்குள் சென்று பெரும் போர் செய்தார். செய்யவும், சுடும் தீப் பொறிகளைச் சிந்தும் வேலையுடைய சூரபன்மன் பின்னும் மறைந்து பாதலவுலகத்தில் சென்றான்.

7532. பன்னிரு திருத் தோள்களையுடைய முருகப் பெருமான், சூரபன்மன் பாதலத்துக்குச் சென்றதைப் பார்த்து, அந்த இடத்துக்குச் சென்று மாறான போர் செய்தார். அப்போது விரைவாகத் தன் வடிவத்தை மறைத்து உயர்வு பொருந்திய பொன்னால் ஆன கொடிய முடிகளையுடைய மேரு மலையின் சிகரத்தில் போய் நின்றான். இடபக் கொடியையுடைய சிவபெருமானின் மகனான முருகவேள் விரைவாக அந்த இடத்துக்குச் சென்றார்.

- 7533 மேருவின் சிகரம் நண்ணி வேலுடைத் தடக்கை
வீரன்
பேரமர் இயற்றத் தியோன் பின்னரும் ஆண்டுநீங்கி
நாரணன் உலகில் தோன்ற நம்பியும் தொடர்ந்து
போந்து
குரேனும் அவுண னோடு தொல்சமர் ஆற்றி
நின் நான்
- 7534 ஆற்றிடு கின்ற காலத்தவுணர்கோன் அண்டகோள
மேற்றிகழ் வாயில் செல்ல விமலனும் அங்கண் ஏகி
ஏற்றெதிர் மலையா அன்னான் ஏறிய இவுளித்
தேரைக்
கூற்றுறழ் பகழி தன்னால் அட்டனன் கொற்றங்
கொண்டான்.
- 7535 கந்துக விசய மான்தேர் இற்றலும் கடுங்கோன்
மன்னன்
இந்திர ஞாலம் என்னும் எறுழ்மணித் தடந்தேர்
தன்னைச்
சிந்தனை செய்த லோடுஞ் சேண்கிளர் செலவிற்
றாகி
வந்திட அதன்மேல் ஏறி வல்லைபோர் புரிதல்
உற்றான்.
- 7536 மண்டமர் புரியும் எல்லை வள்ளல்தன் பகழி
தன்னால்
அண்டம தடைந்த வாயில் அடைத்ததும் அப்பால்
உள்ள
தண்டம தெல்லாம் செல்லாத் தன்மையுந் தகுவர்
கோமான்
கண்டனன் நன்று நன்றென் இறைத்தொழிற் காவ
லென்றான்.

7533. மேரு மலையின் உச்சிக்குச் சென்று வேலை யுடைய சூரரான முருகவேள் பெரும் போர் செய்தார். கொடிய சூரபன்மன் பின்னும் அந்த இடத்தினின்றும் விலகித் திருமாலின் உலகத்துக்குச் சென்று நிற்க, முருக வேளும் அந்த இடத்துக்குத் தொடர்ந்து சென்று சூரபன்ம னுடன் பெரும் போர் செய்தார்.

7534 இவ்வாறு பலவிடங்களுக்கும் போய்ப் போர் செய்கின்ற காலத்தில், அசுர மன்னனான சூரபன்மன் அண்டகோளத்தின் மீது விளங்கும் வாசலுக்குள் சென் றான். குமரவேளும் அந்த இடத்துக்குச் சென்று எதிர்த்துப் போர் செய்து அவன் ஏறியிருந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரை எமனைப் போன்ற அம்பால் அழித்து வெற்றி அடைந்தார்.

7535. குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர் அழியவும் கொடுங்கோல் மன்னனான சூரபன்மன் 'இந்திரஞாலம்' என்னும் வன்மையுடன் மணிகள் பொருந்திய பெரிய தேரை நினைத்தான். நினைத்த அளவிலே அது வானில் விளங்கும் வருகையுடையதாய் வரவும், அச்சூரபன்மன் அத்தேர் மீது ஏறிப் போர் செய்தான்.

7536. நெருங்கி நின்று போர் செய்கின்ற காலத்தில் முருகவேள் தன் அம்பினால் அண்டத்தில் உள்ள வழியை அடைத்தார். அதனால் அடுத்த அண்டத்தில் உள்ள படை வராமல் நின்றது. இவ்விரண்டையும் சூரபன்மன் கண்டு, "நல்லது, நல்லது. நான் அரசு செலுத்தும் திறம்!" என்று சொன்னான்.

7537 இறைத்தொழில் அவுணர் செம்மல் ஏந்துதன்
 சிலையை வாங்கித்
 திறத்தொடும் அநந்த கோடி செஞ்சரம் தூண்டி
 அண்ட
 நெறிப்படு வாயில் பொத்து நெடுங்கணைக் கதவ
 முற்றும்
 அறுத்துநுண் தூளி ஆக்கி அம்பரஞ் சுழலவிட்டான்.

7538 காவலன் அண்ட வாயிற் கணைகளின் கபாடம்
 நீக்கி
 மாவொடு களிறும் தேரும் வயவரும் வரம்பின்றாகி
 ஓவரு நெறியின் அப்பால் உற்றதன் தானை
 தன்னைக்
 கூவினன் வருக என்று குவவுத்தோள் கொட்டி
 ஆர்த்தான்.

7539 ஆர்த்திடு கின்ற காலத் தண்டத்தின் அப்பால்நின்ற
 தேர்த்தொகை களிற்றின் ஈட்டந் திறல்கெழும்
 இவுளிப் பந்தி
 சூர்த்திடும் அவுண வெள்ளந் துண்ணென ஈண்டை
 ஏகிப்
 போர்த்தொழில் முயன்று செவ்வேள் புடையுறத்
 தெழித்துச் சூழ்ந்த.

7540 நீணுதல் விழியின் வந்த நிருமலக் கடவுள் தன்னை
 ஏனொடும் அண்டத் தப்பால் இருந்திடு தானை
 சுற்றச்
 சேணுறு நெறிக்கண் நின்ற திசைமுகன் முதலாம்
 தேவர்
 காணுத லோடும் உள்ளம் கலங்கிமற் றினைய
 சொல்வார்.

7537. இறைமைச் செயல் உடைய அசுர மன்னன் சூரபன்மன், தான் பிடித்துள்ள வில்லை வளைத்து, திறமையுடனே செம்மையான அளவில்லாத அம்புகளைச் செலுத்தி, அண்டத்தில் உள்ள வழியைத் துளைத்து, நெடிய கண்ணளான கதவுகள் முழுமையும் அறுத்து, நுண்ணிய பொடியாக்கி வானத்தில் சுழலுமாறு செய்தான்.

7538 சூரபன்மன் அண்டத்தின் வாயில் உள்ள கதவுகளைத் திறந்து குதிரைகளுடன் யானைகளும் காலாட் படை வீரர்களும் அளவின்றிக் கேடின்றி மறுபக்கத்தில் இருந்தனவாகிய தன் படைகளை 'வாருங்கள்' என்று அழைந்தவனாய்த் தோள்களைத் தட்டி ஆரவாரம் செய்தான்.

7539. ஆரவாரம் செய்தவுடன் அண்டத்தின் அப்பால் உள்ள தேர்க் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் வலிமை பெற்று விளங்கும் குதிரைப் பந்திகளும் அச்சம் பொருந்திய அசுர வெள்ளங்களும் திடீர் என்று இந்த இடத்துக்கு வந்து போர்த் தொழிலில் முயன்று குமரவேளைச் சுற்றி நெருங்கிச் சூழ்ந்தன.

7540. சிவபெருமானின் நீளமான நெற்றி விழிகளின் வழியாகத்திருவவதாரம் செய்தருளிய முருகவேளை வன்மையுடனே அண்டத்தின் அப்பக்கத்தில் இருந்த படைகள் சூழ்ந்து கொள்ள, வான் வழியில் நின்ற நான்முகன் முதலிய தேவர்கள் அப்படைகளின் சூழ்ச்சியைப் பார்த்தவுடனே மனம் கலங்கி இதனைச் சொல்லலானார்.

- 7541 காலமோ டுலகம் உண்ணக் கனன்றெழு கரிய தீயின்
கோலமோ அண்டத் தப்பாற் குரைபுனல் நீத்தம்
தானோ
ஆலமோ அசனிக் கொண்மு ஆயிர கோடி சூழ்ந்த
சாலமோ யாதோ என்று தலைபனித் திரியல்
போனார்
- 7542 ஆயின காலை தன்னில் அண்டங்கள் தோறும் நின்ற
மாயிருந் தகுவன் தானை வந்துதன் மருங்கு சுற்றிப்
பாய்புனல் முகில்கான் நென்னப் படைத்தொகை
வீசி ஆர்ப்பத்
தீயுரு வான செம்மல் சிறிதுதன் நாட்டம்
வைத்தான்.
- 7543 அடலையின் நலத்தை வீட்டி அரும்பெறல் ஆக்கம்
சிந்தி
அடலையின் உணர்வின் றாகும் அவுணர்கோன்
தானை முற்றும்
அடலையின் நெடுவேல் அண்ணல் அழலெழு
விழித்த லோடும்
அடலையின் உருவாய் அண்டந் தொல்லுரு
வழித்த மன்னோ.
- 7544 முற்படும் அனிக முற்றும் முடிதலும் முடித வின்றி
எற்படும் அண்டத் தப்பால் ஈண்டிய பதாகி
னிக்குள்
பிற்பட அளப்பில் சேனை பெயர்ந்துமற் றீண்டை
துன்னிச்
சிற்பரன் குமரன் தன்பால் படைமுறை சிதறிச்
சூழ்ந்த-

7541. ஊழிக்காலத்துடன் உலகத்தை உண்ணும் வண்ணம் சீறி எழுந்த கரிய தீயின் கோலமோ, அண்டத்தின் அப்புறத்தில் நின்றுள்ள சத்தத்தோடு கூடின நீர் வெள்ளமோ, நஞ்சோ, இடிகளுடனே பல ஆயிரமாகச் சூழ்ந்த மேகக்கூட்டமோ, யாதோ என்று சொன்னவர்களாய்த் தலை நடுக்கம் கொண்டு விலகிச் சென்றனர்.

7542. அச்சமயத்தில் அண்டங்கள்தோறும் நின்ற, மிகவும் பெரிய அசுரனான சூரபன்மனின் படைகள் வந்து பெருமான் அருகில் சூழ்ந்து கொண்டு படைக்கல வகைகளை வீசி ஆரவாரித்தனர். தீ மயமான திருமேனியை யுடைய குமரக் கடவுள் அவ்வாறு செய்கின்ற அவர்கள் மீது சற்றே கண் பார்வையைச் செலுத்தியருளினார்.

7543. வலிமை மிக்க வேலையுடைய குமரக்கடவுள் கண்களைத் திறந்து தீப்பொறி பறக்கப் பார்த்தவுடன், அந்தப் பார்வையில் உண்டான தீப்பொறிகளைக் காண ஒட்டாமல் கெடுகின்ற பூத இருளின் தன்மையைப்போல், மெய்ப்பொருளை உணர்தற்கு ஏற்ற ஞான உணர்ச்சியற்ற அசுரத்தலைவனான சூரபன்மனின் படைகள் அனைத்தும் அழியாத தன்மையை இழந்து, கிடைப்பதற்கரிய செல்வத்தையும் இழந்து, சாம்பலின் வடிவம் ஆகுமாறு அவற்றின் பழைய வடிவங்கள் அழிந்தன.

7544. எதிரில் நின்ற படைகள் எல்லாம் அழிய, அழிவில்லாது ஒளி பொருந்திய அண்டத்துக்கு அப்பால் நெருங்கிய படைகளுக்குள் பின்னரும் அளவற்ற படைகள் வந்து, இங்கு நெருங்கி, சிவபெருமான் பெற்றருளிய குமரக்கடவுளின் முன்னே படைக்கல வகைகளை எறிந்த வண்ணம் சூழ்ந்தன.

- 7545 பரப்பொடு மிடைந்த தானைப் பரவையை நோக்கி
ஐயன்
நெருப்புமிழ் தன்மைத் தென்ன நெட்டுயிர்ப் பனில
முந்தி
உரப்பினன் சிறிதே அற்றால் உம்பரில் குவிந்த
பூளைப்
பொருப்பிடை அழல்புக் கென்னப் பூழியாய் உலகம்
போர்த்த.
- 7546 மாட்சியின் உலவு சேனை வடிவெல்லாம் விடுத்துத்
தொல்லை
மாட்சியின் உயிரே தாங்கி மலைதுமென் றுன்னிப்
பின்னுஞ்
குட்சியின் வளைந்த வாபோல் சோதிவேற் குமரன்
தன்பாற்
குட்சியின் மேவிற் றம்மா தூயநுண் துகளின்
ஈட்டம்.
- 7547 அந்தமில் தானை முற்றும் அத்தனூர் உங்கா
ரத்தால்
வெந்துக ளாகப் பின்னும் மேலையண் டத்துள்
நின்ற
தந்தியும் பரியுந் தேருந் தானவப் படையும் ஆர்த்து
வந்துவந் தயலில் சூழ வரம்பிலா முதல்வன்
கண்டான்.
- 7548 திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொருள் நிறுக்கு
மாற்றால்
உருத்திர சரும னாகி உற்றிடு நிமலன் வெம்போர்
அருத்திகொள் கணிச்சி சூலம் ஆழிதண் டெழு
தாகும்
கரத்தினிற் படைகள் தம்மை நோக்கியே கழற
லுற்றான்.

7545. பரந்து நெருங்கிய படைக்கடலைப் பார்த்து நம் முருகப்பெருமான் தீயை உமிழ்ந்த தன்மையைப் பால நெடு மூச்சான வாயுவை விட்டுச் சற்றே அதட்டினார். அந்த அதட்டலால் வான் அளாவ உயர்ந்து குவிந்து கிடந்த இலவம் பஞ்ச மலையில் தீப்பிடித்ததுபோல் அப்படை முழுவதும் புழுதியாகி உலகத்தை மூடிக் கொண்டது.

7546. மாண்புடன் உலவும் படைகள் தம் பழைய வடிவத்தை விட்டுப் பழைய உயிரை மட்டும் கைக் கொண்டு 'போர் செய்வோம்' என்று எண்ணிப் பின்னரும் தந்திரத்துடனே வளைந்து கொண்டாற்போல, ஒளியுடைய வேற்படையையுடைய முருகப்பெருமானிடத்தில் தூய்மையும் நுண்மையும் பொருந்திய துகளின் கூட்டம் நுட்பமான வடிவத்துடன் வந்து அடைந்தன.

7547. அளவில்லாத படைகள் முழுமையும் சிவந்த ஒளி பொருந்திய திருமேனியையுடைய முருகப்பெருமான் செய்த ஓர் உங்காரத்தொனியால் எரிந்து துகளாக ஆகவும், பின்னரும் மேல் அண்டத்தில் இருந்த யானையும் குதிரையும் தேரும் அசுரப் படையும் ஆரவாரம் செய்து கொண்டு வந்து பக்கத்தில் சூழ்ந்து நிற்ப, அதனை எல்லை யில்லாத குணங்களையுடைய வள்ளலான முருகப் பெருமான் கண்டார்.

7548. அழகு மிகுந்த தமிழையுடைய மதுரை நகரத்தில் சிவபெருமானால் அருளப் பெற்ற பொருள் இலக்கண நூலின் உரையை ஆராய்ந்து அளந்து காணுமாறு உருத்திரசன்மராக வந்து அவதரித்த நின்மலரான குமரவேள் கொடிய போரில் விருப்பம் பொருந்திய மழு, குலம், சக்கரம், தண்டு, எழு என்னும் தம் கைப்படைக் கலங்களைப் பார்த்துச் சொல்லலானார்.

7549 வென்றியம் படைகாள் கேண்மோ விரைந்துடன்
 தழுவி நம்பால்
 சென்றிடும் அனிகந் தன்னைச் சென்னெறி
 பெறாமல் அப்பால்
 நின்றிடு படையை எல்லாம் நீவிர்பல் லுருக்கொண்
 டேகிக்
 கொன்றிவண் வருதி ரென்று கூறிமற் றிவற்றைத்
 தொட்டான்.

7550 ஆதிநா யகன்விட் டுள்ள படைஎலாம் அநந்தகோடி
 சோதியார் கதிருந் தீயும் பணிகளும் போலத்
 தோன்றி
 ஏதிலான் அனிக மாகி இம்பருற் றனவி மைப்பின்
 பாதியின் முன்னம் அட்டுப் பெருவிறல் படைத்த
 மன்னோ.

7551 தூயதோர் குமரற் சூழ்ந்த படையைமுன்
 தொலைத்து வீட்டி
 ஏயின படைஓ ரைந்தும் இம்பரே ஒழிய நின்ற
 ஆயிரத் தோரேழ் அண்டத் தகலமுஞ் சென்று
 சென்றாங்
 கோய்வற எழுந்த தானை முழுதுமட் டுலவு கின்ற.

7552 ஐவகைப் படைகள் முற்றும் அண்டங்கள்
 தோறும் நின்ற
 வெவ்விய அவுணர்த் தேய்த்து விரைவொடு
 திரித லோடுந்
 தெவ்வியல் அவுணர் மன்னன் செயிர்த்துமற்
 றிதனை நோக்கி
 இவ்வொரு கணத்தின் முன்னம் இவனுயிர்
 உண்பன் என்றான்.

7549. “வெற்றி பொருந்திய படைகளே! கேளுங்கள். ஒரு கூட்டம் இறந்தவுடனே பின்னும் முன் இருந்தது போலவே நம்மிடம் வருகின்ற படைகள், மற்றும் ஒரு முறை நம்மிடம் வராதபடி, நீங்கள் பல வடிவங்களைக் கொண்டு போய் மறு அண்டங்களில் நிற்கின்ற படைகள் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட்டு இங்கு வாருங்கள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

7550. முழுமுதற் கடவுளான முருகப் பெருமான் விட்டருளிய படைக்கலங்கள் எல்லாம், பல கோடி ஒளி பொருந்திய சூரியர்களும் அக்கினிகளும் பாம்புகளும் போல வடிவுகொண்டு பகைவனின் படையாக இப்புகு வந்தனவற்றை அரை நொடிப் பொழுதிற்குள் கொண்டு பெரிய வெற்றியை அடைந்தன.

7551. புனிதரான முருகவேளைச் சூழ்ந்து நின்ற படைகளை முதலில் அழித்தொழித்து, அப்பெருமானால் அனுப்பப்பட்டுச் சென்ற ஐந்து வகையான ஆயுதங்களும் இந்த இடம் நீங்கலாக உள்ள ஆயிரத்தெட்டு அண்டத்தின் பரப்புகளிலும் போய், அங்கு அழியாமல் இருந்த படைகள் எல்லாவற்றையும் கொன்று உலாவின.

7552. மழு, சூலம், சக்கரம், தண்டம், எழு என்ற ஐந்து வகையான படைக்கலங்களும் மற்ற அண்டங்களிலும் உள்ள படைகளைக் கொன்று விரைவுடனே உலவவும், பகைவனான சூரபன்மன் சினம் கொண்டு இச்செயலைப் பார்த்து, “இப்போது இந்த ஒரு கணப் பொழுதிற்குள் இவனது உயிரை அழிப்பேன்” என்று சொன்னான்.

- 7553 சாற்றியித் தன்மை தன்னைத் தானவர்க் கரசன்
முன்னம்
கூற்றுயிர் குடித்த நோன்றாட் பண்ணவன்
கொடுப்பக் கொண்ட
மாற்றருந் திகிரி தன்னை வாங்கினன் வழிபட்
டேத்திக்
காற்றினுங் கடிது செல்லக் கந்தவேள் மீது
விட்டான்.
- 7554 விட்டிடு திகிரி யாரும் வெருக்கொள விரைந்து
சென்று
கிட்டிய காலைச் செவ்வேள் கிளர்ந்ததோர் பாணி
நீட்டி
வட்டனை நேமி தன்னை வருதியால் என்று பற்ற
ஒட்டலன் அதனை நோக்கி உளம்தளர்ந் துயிர்த்து
நின்றான்.
- 7555 உண்ணிலா மாயை வல்ல ஒருதனித் தேர்மேல்
நின்றோன்.
எண்ணிலா உருவம் கொண்டே இருங்கணை மாரி
தூர்ப்பத்
தெண்ணிலா மௌலி அண்ணல் உதவிய செம்மல்
நோக்கி
நண்ணலான் ஒருவன் மாய நன்றுநன் நென்று
நக்கான்.
- 7556 சிறுநகை செய்து மேலாம் சேதனப் பகழி பூட்டி
அறுமுகன் அவுணர் செம்மல் ஆற்றிடு மாய
முற்றும்
இறைதனில் முடித்தி யென்றே ஏவலும் விரைவின்
ஏகி
முறைநெறி பிழைத்தோன் மாயம் முற்றொருங்
கட்ட தன்றே.

7553. அவுணரின் மன்னனான சூரபன்மன் இவ்வாறு சொல்லி, முன் நாளில் எமனது உயிரைக் குடித்த வன்மையுடைய அடியையுடைய சிவபெருமானால் அருளப் பெற்ற, மாற்றுவதற்குக் கூடாத சக்கரத்தை எடுத்து வணங்கித் துதித்துக், காற்றைவிட விரைவாகச் செல்லுமாறு முருகப்பெருமான் மீது ஏவினான்.

7554. சூரபன்மன் எய்த சக்கரப் படையானது எல்லாரும் அஞ்சமாறு விரைவாகப் போய் நெருங்கிய வுடனே முருகப் பெருமான், விளங்கும் தன் ஒரு கையை நீட்டி, வட்டணை செய்து கொண்டு வரும் சக்கரப் படையை 'வருக' என்று பிடிக்க, அதனைச் சூரபன்மன் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டு நின்றான்.

7555. உள்ளே பொருந்திய மாயையின் வல்லமை கொண்ட ஒப்பற்ற இந்திர ஞாலத் தேர்மீது நின்றவன், எண் இல்லாத உருவங்களை அடைந்து பெரிய அம்பு, மழையைப் பொழிய, அதனை, தெள்ளிய பிறைச் சந்திரனை அணிந்த முடியுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய முருகப்பெருமான் பார்த்துப் பகைவனான இவனது மாயம் நன்றாக உள்ளது என்று சொல்லியருளி நகை கொண்டார்.

7556. ஆறுமுகப் பெருமான் அங்ஙனம் புன்னகை கொண்டு, மேன்மை பொருந்திய ஞானககணையை வில்லில் ஏற்றி 'அசுரன் சூரபன்மன் இயற்றிய மாயை அனைத்தையும் இமைப்போதில் அழிப்பாயாக' என்று விடுக்கவும், அது விரைவாகச் சென்று அறநெறியினின் றும் தவறிய சூரபன்மனின் மாயை அனைத்தையும் ஒரே காலத்திலே அழித்தது.

- 7557 மாயையின் உருவ நீங்க வலியழிந் துள்ளம்மாழ்கித்
 தீயவன் ஒருவ னாகிச் சேனூயர் தேரின் நின்றான்
 ஆயது தெரிந்து வானோர் அறுமுகத் தவனைப்
 போற்றிப்
 பாய்புனல் கடலின் ஆர்த்துப் பனிமலர் மாரி
 தூர்த்தார்.
- 7558 தூர்த்தலுந் தேருந் தானுந் துண்ணெனக் கரந்து
 குரன்
 பேர்த்திடு மண்ட கூடப் பித்திகை வாயி லெய்தி
 ஆர்த்தறை கூலிப் புக்காங் கப்புறத் தண்டஞ்
 செல்லத்
 தீர்த்தனும் அதனை நோக்கித் தீயனைத்
 தொடர்ந்து போனான்.
- 7559 தொடர்ந்துதன் மனத்திற் செல்லுந்
 தொல்லைமால் இரதத் தோடுங்
 கடந்தபேர் ஆடல் மிக்க காசிபன் தனயன் நின்ற
 இடந்தலைப் படலும் அன்னான் எந்தையோ
 டிகற்போ ராற்றி
 அடும்திறல் மாயை நீரால் அப்புறத் தண்டம்
 போனான்.
- 7560 இந்நிலை அவுணர் கோமான் இருநிலத் தண்ட
 முற்றும்
 மின்னெனப் படர்ந்து தோன்றி வெய்யபோர்
 விளைத்து நின்று
 பின்னருங் கரந்து செல்லப் பிரானும்அவ் வண்டந்
 தோறுந்
 துன்னவன் தனைவி டாது தொடர்ந்தமர் இயற்றிப்
 போனான்.

7557. மாயை வடிவங்கள் நீங்கச் சூரபன்மன் வலிவும் அழிந்து மனம் தளர்ந்து கொடிய தான் ஒருவன் மட்டுமேயாகி வானத்தை அளாவிய தேரிலே நின்றான். அந்தச் செயலைத் தேவர்கள் பார்த்து ஆறுமுகப் பெருமானைத் துதித்துப் பரந்த நீர்க்கடலைப்போல ஆரவாரம் செய்தனராய் மலர் மழை பொழிந்தனர்.

7558. தேவர்கள் மலர்மழை பொழியவும் சூரபன்மன் தேரும் தானுமாக விரைவாக மறைந்து, திறந்து வைக்கப் பட்ட அண்டகூடத்தின் சுவர் வாயில் வழியாக ஆரவாரம் செய்து கொண்டு அறைகூவல் விடுத்தவனாகப் புகுந்து அப்பால் உள்ள அண்டத்துக்குச் செல்ல, அதை அழிவற்ற முருகவேளும் பார்த்தருளி அக்கொடியவனைத் தொடர்ந்து போனார்.

7559. ஆறுமுகப் பெருமான், தன் மனம் போல் செல்லும்படியான பழைய பெரிய தேருடன் கடந்து போன பெரும் போரையுடைய காசிப் முனிவரின் மைந்தனான சூரபன்மன் நின்ற இடத்தில் செல்லவும், உடனே அவன், எம் முருகப்பெருமானுடன் பெரும் போர் செய்து அழிக்கத் தக்க ஆற்றலையுடைய மாயையின் தன்மையினால் அப்பால் உள்ள அண்டத்துக்குப் போனான்.

7560. இவ்வாறு சூரபன்மன் பூமியின் அண்டங்கள் முழுவதும் மின்னலைப்போல் சென்று தோன்றி அவ்வவ் விடங்களிலும் நின்று கொடிய போர் செய்து பின்னும் மறைந்து செல்ல, நம் இறைவனும் அந்த அண்டங்கள் தோறும் பகைவரை விடாது சென்று போர் செய்து கொண்டே போனார்.

வேறு

- 7561 ஆய காலை அயன்முதல் தேவர்கள்
நேய மிக்க குரவரை நீங்கிய
சேயி னோர்களில் தேம்பித் திருமகள்
நாய கன்தனை நோக்கி நவிலுவார்.
- 7562 வலங்கை வாளுடை மாயைதன் மாமகன்
பொலன்கொள் அண்டப் புரைதனுள் போயினான்
இலங்கு வேற்படை யெந்தைதன் போரிடை
விலங்கி னானலன் என்றும் விளிகிலான்.
- 7563 மாயை ஆற்றவும் வல்லவன் ஈண்டொரீஇப்
போய தன்மை புணர்ச்சிய தேயலால்
ஆயின் வேறிலை ஆறிரு மொய்ப்புடைத்
தூயன் மற்றது சூழ்ந்திலன் போலுமால்.
- 7564 வாடி னானென மாற்றல னைத்தொடர்ந்
தோடி னான்எந்தை ஒல்லையில் குரனைக்
கூடி னான்கொல் குறுகல னாகியே
நாடி னான்கொல் அறிகிலம் நாமெலாம்.
- 7565 மாக மேல்நிமிர் மற்றையண் டத்தினும்
சேகு லாவிய சிந்தையன் தன்னுடன்
ஏகி னான்ஐயன் என்னினித் தான்விளை
வாகு மோவென்றும் அஞ்சதும் ஏழையேம்.
- 7566 என்ற காலையில் அங்கெழில் பூவைபோல்
நின்ற மாயவன் நீள்மல ரோன்முதல்
துன்றும் வானவர் சூழலை நோக்கியே
ஒன்றும் அன்பொ டுளப்பட ஓதுவான்.

7561. அந்தச் சமயத்தில் அறுமுகப் பெருமானும் அவருடைய பகைவனான சூரபன்மனும் வெவ்வேறு அண்டங்களுக்குச் சென்று போர்செய்த அந்தச் சமயத்தில், நான்முகன் முதலிய தேவர்கள் மிக்க அன்புள்ள தாய் தந்தையர்களை விட்டு விலகியிருந்த சிறு மைந்தரைப் போல் வருந்தி, இலக்குமியின் கணவரான திருமாலைப் பார்த்துச் சொல்லலானார்:

7562. “வலக்கையில் வாளையுடைய மாயையின் முதல் மகனான சூரபன்மன், பொன்மயமான அண்ட வழியாய்ப் போனான். என்றும் அழியாத தன்மையுடைய அவன், விளங்கும் வேலையுடைய முருகப்பெருமானுடன் செய்த போரில் இறந்து படவில்லை.

7563. “மாயை செய்வதற்கு வல்ல சூரபன்மன் இந்த இடத்தை விட்டுச் சென்ற தன்மை தந்திரமே அல்லாது ஆராயுமிடத்து வேறில்லை. இதனை அறுமுகப் பெருமான் கருதாதவராயிருக்கலாம்.

7564. “பகைவன் தளர்ந்தான் என்று அவனைப் பின்பற்றி எம்பெருமான் ஓடினார். அங்ஙனம் ஓடிய பெருமான் விரைவாக அச்சூரபன்பனை அடைந்தாரோ அல்லது அடையாமல் அவன் எங்கு உள்ளான் என்று தேடினாரோ நாம் அதனை அறியோம்.

7565. “வானில் உயர்ந்த மற்ற அண்டங்களிலும், வைரம் பொருந்திய உள்ளத்தை உடைய சூரபன்மனுடன் நம் பெருமான் சென்றார். இதனால் இனி என்ன உண்டாகுமோ என்றும் எளியராகிய நாங்கள் அஞ்சுகின்றோம்.”

7566. என்று தேவர்கள் சொல்லவும், விளங்கும் காயா மலர் போன்ற நிறமுடைய திருமால், நீளமான இதழ்களையுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன் முதலான தேவர்களைப் பார்த்து மிக்க அன்புடன் அவர்களின் மனத்தில் பொருந்துமாறு சொல்லலானார்:

வேறு

- 7567 வஞ்ச மேதகும் அவுணர்கோன் ஆற்றலை
மதித்தீண்டு
அஞ்சி அஞ்சியே இரங்கலீர் அறுமுகத் தொருவன்
செஞ்சி லைத்தனி வன்மையும் வீரமுந் தெரிந்து
நெஞ்ச கத்திடை ஐயுறு கின்றது நெறியோ.
- 7568 ஓதி யாகியும் உணர்ந்தவர்க் குணரவும் ஒண்ணா
நீதி யாகியும் நிமலம தாகியே நிகழும்
சோதி யாகியுந் தொழுதிடும் எம்மனோர்க்
கெல்லாம்
ஆதி யாகியும் நின்றவன் அறுமுகன் அன்றோ.
- 7569 ஈறி லாதமர் பரமனே குழுவியின் இயல்பார்
ஆறு மாமுகம் கொண்டுதித் தானென்ப தல்லால்
வேறு செப்புதற் கியையுமோ மேலவன் தன்மை
தேறி யுந்தெளி கின்றில உமதுசிந் தையுமே.
- 7570 ஐயம் எய்தலிர் ஆயிரம் கோடி அண்டத்தும்
வெய்ய னேகினும் தொடர்ந்துபோய் வெஞ்சமர்
இயற்றிச்
செய்ய வேலவன் துரந்துவந் திடுந்தினைத்
துணையில்
கையின் நெல்லிபோற் காட்டுவன் நீவிருங்
காண்டீர்.
- 7571 என்று மாயவன் கழறலும் அயன்முதல் எவரும்
நன்றெ னத்தெளி வுற்றனர் அவ்வழி நண்ணான்
ஒன்றின் ஆயிர கோடியண் டத்தினும் ஓடி
நின்று நின்றமர் ஆடினன் எந்தையை நேர்ந்து

7567. "கொடிய வஞ்சனையுடைய சூரபன்மனின் வன்மையை மதித்து இங்கே நீங்கள் அஞ்சி வருந்த வேண்டாம். ஆறு முகங்களையுடைய ஒப்பில்லாத பெருமானின் செவ்விய வில்லின் எதிரற்ற தன்மையும் வீரமும் தெரிந்திருந்தும் உள்ளத்தில் சந்தேகம் அடைதல் முறையோ!

7568. "ஞான வடிவாகியும் ஞானத்தை உணர்ந்த ஞானிகளால் அறிதற்கும் இயலாத நீதியாகியும், நிர்மலமாக விளங்கும் சோதி வடிவமாகியும், வணங்கும் எம்மவர்க்கெல்லாம் முதல்வனாகியும் நிற்பவர் அப்பெருமான் அல்லவோ?

7569. "அழிவற்றவனாக விளங்கும் பரமனே குழந்தையின் இயல்பாய் ஆறுமுகங்களைக் கொண்டு வந்தருளினார் என்பதே அல்லாது. வேறே சொல்லக் கூடுமா? மேலோரான அவரது தன்மையை அறிந்திருந்தும் உங்கள் உள்ளம் தெளிவடையக் காணோம்.

7570. "ஆதலால், தேவர்களே, நீங்கள் ஐயம் கொள்ளாதீர்கள். ஆயிரங்கோடி அண்டங்களிலும் கொடிய சூரபன்மன் சென்றாலும், அவனைத் தொடர்ந்து போய்க் கொடும் போர் செய்து சிவந்த வேலையுடைய முருகப் பெருமான் வெற்றியுடன் வருவார். தினைத்துணைப் பொழுதிற்குள் கையில் உள்ள நெல்லிக் கனிபோல் யானும் காண்பிப்பேன்; நீங்களும் காண்பீர்கள்."

7571. என்று திருமால் இவ்வாறு சொல்லவும், நான் முகன் முதலான தேவர்கள் 'நல்லது' என்று சொல்லித் தெளிவு அடைந்தனர். அப்போது பகைவனான சூரபன்மன் ஆயிரங்கோடி அண்டங்களிலும் ஓடி ஓடிச் சென்று நின்று எம்பெருமானுடன் எதிர்த்துப் போரிட்டான்.

7572 வெந்தி றற்சமர் ஆற்றியே அவுணர்கோன் மீட்டும்
 இந்த வண்டத்து மகேந்திர வரைப்பில்வந்
 திறுத்தான்
 முந்து நீழலை விடாதுசெல் வோரென முனிந்து
 கந்த னுந்தொடர்ம் தவனொடு போந்தனன் கடிது.

வேறு

7573 போந்திடு தன்மை நோக்கிப் புராரிதன் புதல்வன்
 நங்கள்
 ஏந்தலைத் தொடர்ந்தான் என்னா இம்பரில்
 அவுணர் தானை
 தீந்தழ லென்னப் பொங்கிச் செங்கையில்
 படைகள் வீசி
 ஆய்ந்திடும் உணர்வின் மேலாம் ஆதிதன்
 புடைகுழ்ந் தார்த்தார்.

7574 நாதனும் அதனை நோக்கி நன்றிவர் முயற்சி
 என்னா
 ஒதினன் முறுவல் செய்ய ஒன்னலன் தானை
 தொன்னாள்
 மூதெயில் என்ன நீறாய் வெந்துடன் முடித்த தம்மா
 தாதைதன் செய்கை மைந்தன் செய்வது தக்க
 தன்றோ.

7575 ஆனதோர் காலை தன்னில் அறுமுகம் படைத்த
 அண்ணல்
 தூநகை அங்கி செல்லத் துண்ணெனப் பதைத்து
 வீழ்ந்து
 தானவர் அனிகம் வெந்த சாம்பரின் குன்றை
 நோக்கி
 வானவர் மகிழ்ந்து பூத்தாய் வள்ளலை வழத்தி
 நின்றார்.

7572. கொடிய ஆற்றலையுடைய போரைச் செய்து சூரபன்மன் திரும்பவும் இந்த அண்டத்தில் உள்ள மகேந்திர நகரின் எல்லைக்குள் வந்தான். முன்னே செல்கின்ற நிழலைத் தொடர்த்து செல்பவர்களைப் போன்ற எம்பெருமானும் சினத்துடன் விரைவாக அவனுடனே அவ்விடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

7573. வருகின்ற தன்மையைப் பார்த்துத் புராரியான சிவபெருமானின் மைந்தரான முருகப்பெருமான் தலைவனைத் தொடர்ந்து வந்துள்ளான் என்று இவ்விடத்தில் உள்ள அசுரப்படைகள், சுடுகின்ற தீயைப்போல் பொங்கிச் செவ்விய கைகளில் இருந்த படைக்கலங்களை விடுத்து ஆராய்ந்து அறிய வேண்டிய ஞான வுணர்ச்சிக்கு மேற்பட்ட முதற்கடவுளான முருகப்பெருமானின் அருகில் சூழ்ந்து ஆரவாரம் செய்தனர்.

7574. நம் முருகப்பெருமானும் அந்த அசுரப்படையினது செயலைப் பார்த்து, 'இவர்கள் செய்கின்ற முயற்சி நன்றாக இருக்கின்றது' என்று கூறியவராகச் சிரித்தார். அவ்வளவில் பகைவரின் படைகள் முன்காலத்தில் திரிபுரங்கள் போல் சாம்பலாகி வெந்து ஒன்றாய் அழிந்தன. தந்தையின் செயலை மைந்தன் செய்வது தகுதியானதே யாகும்.

7575. அங்ஙனம் நிகழ்ந்த சமயத்தில் ஆறுமுகங்களை யுடைய பெருமான் சிரித்த சிரிப்பில் உண்டான தூய அக்கினி செல்லவும், திடீர் என்று துடித்து விழுந்து வெந்த அசுரப்படைகளான சாம்பல் மலையைப் பார்த்து, தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து, மலர் மழை பொழிந்து இறைவனைத் துதித்து நின்றனர்.

7576 முருகவிழ் தொடைய லாந்தன் முறுவலான் அனிக
முற்றும்
விரைவின் நுண் துகளதாகி வீழ்தலும் அவுணர்
வேந்தன்
ஒருவனும் தமிழன் நின்றான் ஒண்டமிழ் முனிவன்
உண்ணத்
திரைகட லின்றித் தோன்றுந் தீப்பெருங் கடவுள்
ஒத்தான்.

7577 முன்படை குமரன் அங்கண் முறுவலித் திட்ட
வாறும்
தன்படை அழிந்த வாறும் தமிழன்தான் நின்ற
வாறும்
கொன்படை வீர ரோடு குறட்படை ஆர்க்கு
மாறும்
துன்படை அவுணன் கண்டாங் குளத்தொடுஞ்
சொல்ல லுற்றான்.

7578 பின்னுறு துணைவர் மைந்தர் பேரியல் அமைச்சர்
ஏனோர்
முன்னுற முடிந்தார் இன்று முடிவுறாத் தானை
முற்றும்
பன்னிரு கரத்து மைந்தன் படுத்தனன் தமிழ்
னானேன்
என்னிவண் செய்வ தென்னா உயிர்த்தனன்
எண்ண மிக்கான்.

7579 மாயவள் தன்னை மன்னன் மனத்திடை நினைத்த
லோடும்
ஆயவள் வந்து தோன்றி அரும்பெறல் ஆற்றல்
மைந்த
நீயொரு தமிழ் னாகி நின்றுளம் தளர்ந்தே
என்னைக்
கூயினை முன்னிற் றென்னை தெரிவுறக் கூறு
கென்றாள்.

7576 மணம், வீசும் மலர் மாலை சூடிய முருகப் பெருமானின் சிரிப்பால் படைகள் முழுமையும் விரைவாக நுண்ணிய துகளாகி விழவும், சூரபன்மன் ஒருவன் மட்டுமே தமிழ் முனிவனான அகத்தியரால் உண்ணப்பட்ட அலையையுடைய கடல் இல்லாமல் தனியே காணப்பட்ட பெரிய தீக்கடவுளான வடவையைப்போலத் தனியனாய் நின்றான்.

7577. தன் எதிரில் தோன்றிய முருகப்பெருமான் அப்போது புன்னகைகொண்ட தன்மையும், தன் படைகள் எல்லாம் அழிந்த தன்மையும், தான் தனியனாக நிற்கும் தன்மையும், வன்மை பெற்ற வீரர்களுடனே பூதப்படைகள் ஆரவாரம் செய்யும் தன்மையும் துன்பம் உடைய சூரபன்மன் பார்த்துத் தன் மனத்துக்குள் சொல்வா னானான்.

7578. எண்ணம் மிக்க சூரபன்மன் இவ்வாறு நினைக்கலானான்: 'எனக்குப் பின் தோன்றிய தம்பியரும் மைந்தரும், பெரிய தன்மையுடைய அமைச்சரும், மற்ற வரும், முன்னமேயே மடிந்து விட்டனர். அழியாது இருந்த படைகள் அனைத்தையும் இன்று பன்னிருகைகளையுடைய இச்சிறுவன் அழித்துவிட்டான். நான் தனியன் ஆனேன். இனி இங்கு நான் செய்ய வேண்டியது யாது?' என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விட்டான்.

7579. இங்ஙனம் எண்ணி, தீன் தாயான மாயை என்பவளைச் சூரபன்மன் நினைத்தான். நினைத்ததும் அம்மாயை அந்த இடத்துக்கு வந்து, அவன் எதிரே நின்று, "பெறுவதற்கு அரிய பேராற்றல் உடைய மகனே! நீ தனியனாக நின்று மனம் தளர்ந்து அழைத்தாய்! நீ எண்ணியது யாது? நான் அறியுமாறு சொல்வாயாக!" என்று வினவினான்.

7580 அறிந்திடு மாயை இவ்வா றறைதலும் குமரன்
 போரின்
 மறந்தகு துணைவர் மைந்தர் மந்திரி தானை
 முற்றும்
 இறந்திட எஞ்சி னேன்யா னியாவரும் எழுதற்
 கொத்த
 திறந்தனை அருண்மோ என்ன நகைத்தவள்
 செப்ப லுற்றாள்.

7581 உறுபடை சுற்றந் துஞ்ச ஒருவனே யாயும்
 விண்ணோர்
 சிறைவிடுத் துய்யு மாறு சிந்தனை செய்தி லாய்நீ
 அறுமுகன் தன்னோ டின்னும் அமர்செயக் குறித்தி
 ஆயின்
 நிறைபெருஞ் செல்வ வாழ்க்கை நீங்கினை போ லும்
 அன்றே.

7582 பன்னிரு தடந்தோள் கொண்ட பகவனைப் பாலன்
 என்றே
 உன்னலை அவன்கை வேலால் ஒல்லையில் படுதி
 கண்டாய்
 இன்னுயிர் துறக்க நின்றாய் என்மொழி கேட்பாய்
 அன்றே
 சென்னியில் விதியை யாவ ராயினுந் தீர்ந்தார்
 உண்டோ.

7583 நின்றிட அனைய தன்மை நின்னுளம் மகிழு
 மாற்றால்
 பொன்றினர் எழுதல் வேண்டில் புறக்கடற்
 கொருசா ராக
 மன்றல்கொள் அமுதசீத மந்தர கூடம் என்றோர்
 குன்றுவ ததனை ஈண்டே கொணருதி கூடும்
 என்றாள்.

7580. நடந்தவற்றையெல்லாம் அறிந்திருக்கும் மாயை இவ்வாறு வினவவும், அவளுடைய மைந்தனான சூரபன்மன், "தாயே! தக்க வீரத்தையுடைய தம்பியரும், மைந்தரும், அமைச்சரும், படைகளும் எல்லாம் அழிய, நான் ஒருவன் மட்டும் அழியாது இருக்கின்றேன். இனி இறந்தவர் அனைவரும் எழுதற்கு ஏற்ற வழியினை உரைப்பாயாக!" என்றான். அதைக் கேட்ட அவள் நகைத்துச் சொல்லலானாள்:

7581. "மைந்த! நீ உனக்குள்ள படைகள் சுற்றத் தினர் என்ற எல்லாரும் இறக்கத் தனித்தவனாகியும் தேவரைச் சிறை விடுப்பதைப் பற்றி நினைத்தாயில்லை. இன்னும் ஆறுமுகப்பெருமானுடன் போர் செய்ய எண்ணுவாயானால் நிறைந்த பெரிய செல்வத்தை இழந்தவன் ஆகின்றாய்.

7582. "பெரிய பன்னிரண்டு திருத்தோள்களையுடைய பகவானைச் சிறுவன் என்று நினைக்காதே. அவனது கையில் உள்ள வேலால் விரைவாக இறப்பாய்; இழக்கின்ற உயிரை உடைய நீ என் சொல்லைக் கேட்க மாட்டாய். தலை விதியை யாரேனும் வென்றவர் உண்டோ?

7583. "இது நிற்க, உன் உள்ளம் மகிழுமாறு இறந்தவர் உயிர் பெற்று எழவேண்டுமானால் பெரும் புறக்கடலுக்கு ஒரு புறமாக மங்கலம் பொருந்திய 'அமுதசீத மந்தர கூடம்' என்ற ஒரு மலை உள்ளது. அந்த மலையை இந்த இடத்துக்குக் கொண்டு வா. உன் எண்ணம் நிறைவேறும்" என்று மாயை உரைத்தாள்.

- 7584 இவ்வகை யுரைத்து மாயை ஏகினள் ஏக லோடும்
மைவரை யென்ன நின்ற மன்னவர் மன்னன் கேளா
அவ்வைதன் சூழ்ச்சி நன்றால் அடுகளத் தவிந்தோர்
யாரும்
உய்வகை இதுவே என்னா உன்னினன் உவகை
மிக்கான்.
- 7585 ஆவகை உவகை கொள்ளா அமுதமந் தரம்கொண்
டேக
ஏவரை விடுத்தும் என்றே இறைப்பொழு தவுணர்
தங்கள்
காலலன் முன்னி மாயக் கடுமுரண் தேரின் நீங்கித்
தேவியல் அரிமான் ஏற்றுத் திறலுடை எருத்தம்
புக்கான்.
- 7586 இந்திர ஞாலந் தன்னை இறையவன் விளித்து
நீயென்
புந்தியின் விரைந்து சென்று புறக்கடல் மருங்கின்
மேவி
அந்தம தடைந்தோர்க்கு ஆவி அளித்திடும் அமுதங்
கொண்ட
மந்தர கிரியைக் கீண்டு மற்றிவண் கொணர்தி
யென்றான்.
- 7587 விழுமிய மாய மான்தேர் வினவியோர் கணத்தின்
முன்னம்
எழுகூட வினுக்கும் அப்பால் இருந்திடு கடலின்
சார்போய்
அழிவுறா தங்கண் நின்ற அமுதமந் தரத்தைக்
கொண்டு
வழிபடர் கதியின் மீண்டு மகேந்திரம் புக்க தன்றே.

7584. இவ்வாறு மாயை சொல்லி விட்டு நீங்கிச் சென்றாள். செல்லவும், அவளது சொல்லை நீல மலை போன்று நின்ற சூரபன்மன் கேட்டு, “நம் தாய் உரைத்தது நன்று. போர்க் களத்தில் இறந்த எல்லாரும் உயிர் பிழைக்கும் வழி இதுவே ஆகும்” என்று நினைத்து மகிழ்ச்சி மிக்கவன் ஆனான்.

7585. அங்ஙனம் மகிழ்ச்சி அடைந்து, அமுத மந்தர மலையைக் கொண்டு வருவதற்கு யாரை அனுப்புவது என்று சூரபன்மன் எண்ணி, மாயம், கடுமை, வன்மை என்ற இவற்றையுடைய தேரினின்றும் இறங்கி விலகி தெய்வத் தன்மையுடைய சிங்க வேற்றினுடைய வன்மை பொருத்திய முதுகின் மீது ஏறினான்.

7586. ‘இந்திர ஞாலம்’ என்ற தேரை நோக்கிச் சூரபன்மன், “நீ என் எண்ணத்தைப் போல விரைந்து சென்று, பெரும்புறக் கடலின் பக்கத்தை அடைந்து பொருந்தி, இறந்தவர்க்குத் திரும்ப உயிரை அளிக்கின்ற அமுதம் கொண்ட மந்தர மலையை- அமுதசீத மந்தர கூட மலையைப் பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டு இங்கு வருவாயாக!” என்று சொன்னான்.

7587. சிறந்த மாயத்தையுடைய பெரிய இந்திர ஞாலம் என்ற தேரானது சூரபன்மன் உரைத்ததைக் கேட்டது. ஒரு கணப்பொழுதிற்குள் ஏழு கடல்களுக்கும் அப்பால் உள்ள பெரும்புறக் கடலுக்கு அருகில் சென்று, அழிவில்லாது அங்கு நிற்கின்ற அமுத சீத மந்தரகூட மலையைப் பெயர்த்துத் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டு, சென்ற வழியே திரும்ப விரைவாக மகேந்திர நகரத்தை அடைந்தது.

வேறு

- 7588 அக்காலையில் இரதந்தரும் அமுதத்தனி வரையின்
மெய்க்கால்வர அந்நாள்வரை வெம்பூசல் இயற்றி
மைக்காலன்மெய் உயிருண்டிட மறியும்படை
முழுதும்
தொக்காலம தெழுந்தாலெனத் துண்ணென்
றெழுந்தனவே.
- 7589 பரியின்தொகை முழுதுய்ந்தன பனைபோலிய
நெடுங்கைக்
கரியின்தொகை முழுதுய்ந்தன கடுந்தேர்த்தொகை
யீர்க்கும்
அரியின்தொகை முழுதுய்ந்தன அவுணப்படை யாகி
விரியும்தொகை முழுதுய்ந்தன மெய்யூறுது நீங்கி.
- 7590 வடிவற்றுடல் அழிந்திட்டிடும் உயிரானவும் மருமம்
அடிகைத்தலம் முடிதோள்முதல் அங்கங்கள்
குறைந்தே
முடிவுற்றிடும் உயிரானவும் முளரிக்கனல் உண்ணப்
பொடிபட்டிடும் உயிரானவும் எழுந்திட்டன
புவிமேல்.
- 7591 மிண்டிக்கடி துயிர் பெற்றெழு வெஞ்சூர்முதல்
அனிகம்
என்திக்கொடு புவிபாதலம் இருநாற்கடல் எங்கும்
மண்டிக்கடினத்தேழ்வகை உலகங்களும் மல்கி
அண்டத்தனி முடிகாரும் அடைந்திட்டன
மிடைந்தே.

7588. அப்போது இத்திர ஞாலத் தேரானது கொணர்ந்த ஒப்பில்லாத மந்தர மலையின் உருவில் பட்ட காற்றானது வீச, அந்நாள் வரைக்கும் கொடிய போரைச் செய்து; கரிய காலன் உயிரை உண்ண இறந்து விழுந்த படைகள் யாவும் நெருங்கி விரைவாய், ஆலகால நஞ்சு தோன்றினாற் போல் எழுந்தன.

7589. அமுத மந்தரமலையின் மெய்க்காற்று, உடலில் பட்டதால் குதிரைக் கூட்டங்கள் முழுமையும் உயிர் பெற்றெழுந்தன. பனைமரம் போன்ற நீண்ட துதிக்கையுடைய யானைக் கூட்டம் முழுதும் உயிர் பெற்றெழுந்தன. வேகத்தையுடைய தேர்களை இழுத்துச் செல்லும் சிங்கக் கூட்டங்கள் எல்லாம் உயிர் பெற்றன. உடலில் உண்டான புண்கள் எல்லாம் நீங்க அசுரப்படைகள் அனைத்தும் உயிர் பெற்றெழுந்தன.

7590. உருவம் இல்லாமல் உடல்கள் அழிந்த உயிர்களும், மார்பு, கால்கள், கைகள், தலைகள், தோள்கள் முதலிய உறுப்புகள் குறைந்து அழிந்த உயிர்களும், தீயால் உண்ணப்பட்டுச் சாம்பலான உயிர்களும் உயிர் பெற்றெழுந்தன.

7591. நெருங்கி விரைந்து உயிர் பெற்று எழுகின்ற கொடிய சூரமன்மனின் படைகள் எட்டுத் திக்குகளுடன் பூமி, பாதலம், எட்டான கடல்கள் ஆகிய எங்கும் அடைந்து வானத்தில் உள்ள புவர் உலகம் முதலிய ஏழு உலகங்களிலும் போய் நெருங்கி அண்டத்தின் ஒப்பில்லாத, உச்சி வரை சென்றன.

(கடல்கள் ஏழுடன் பெரும்புறக்கடல் ஒன்றுகூடக் கடல்கள் எட்டாகும்.)

- 7592 மாதண்டம்எ முத்தோமரம் வயிரப்படை
வாஸ்கோல்
கோதண்டமு தற்பல்படை கொடுதானவர் அனிகம்
வேதண்டமெ னச்சேண்உயர் வேழம்பரி நிரைகள்
முதண்டம்வெ டிக்கும்படி முழங்குற்றன அன்றே.
- 7593 எழுந்தான்வயப் புலிமாமுகன் இரவிப்பகை
எழுந்தான்
எழுந்தான்எரி முகவெய்யவன் இளமைந்தனும்
எழுந்தான்
எழுந்தான் அறத் தினைக்காய்பவன் இருபாலரும்
எழுந்தார்
எழுந்தார்ஒரு மூவாயிரர் ஏனோர்களும் எழுந்தார்.
- 7594 சூர்க்கின்றதொல் வடிவம்கொடு துண்ணென்றெழு
கின்றோர்
பார்க்கின்றனர் அனிகங்களைப் பகுவாய்திறந்
திடிபோல்
ஆர்க்கின்றனர் தமதாடலை அறைகின்றனர்
நம்மேல்
போர்க்கின்றவந் தனர்யாரெனப் புகல்கின்றனர்
இகலால்.
- 7595 ஈடுற்றிடு சமரெல்லையில் இடையுற்றிடு படைகள்
நாடுற்றிவண் எடுத்திட்டனர்நறைஉற்றிடு தும்பை
சூடுற்றிடு மணிமாமுடிச் சூரன்படை தன்னில்
கூடுற்றனர் வெம்போர்செயுங் குறிப்புற்றனர்
அன்றே.

வேறு

- 7596 உய்ந்திவர் யாவரும் ஒல்லை யெழுந்தே
அந்தமில் சேனையொ டார்த்திடு காலை
இந்திர ஞாலம் எனப்படு மான்தேர்
வந்தது தானவர் மன்னவன் முன்னம்.

7592. பெரிய தண்டுகளையும் எழுக்களையும், தோமரங்களையும், வச்சிரங்களையும், வாள்களையும், அம்புகளையும், விற்களையும், இன்னும் பல வகையான படைக்கலங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கின்ற அசுரப் படைகளும், மலையைப் போன்ற வான் அளாவிய யானைகளும் குதிரைக் கூட்டங்களுமாக ஒன்று சேர்ந்து, பெரிய அண்டம் வெடிக்குமாறு ஆரவாரம் செய்தன.

7593. சிறந்த சிங்கமுகாசுரன் எழுந்தான். சூரியப் பகைவனான பாணுகோபன் எழுந்தான். அக்கினி முகனான கொடியவன் எழுந்தான். இளங்குமரனான வச்சிரவாகுவும் எழுந்தான். தரும தேவனின் இரண்டு மைந்தரும் எழுந்தனர். மூவாயிரம் வீரர்களும் எழுந்தனர். மற்றவரும் எழுந்தனர்.

7594. காண்பவர் கண்களுக்கு அச்சத்தைத் தரத்தக்க வடிவங்களுடன் விரைவாக எழுந்தவர் பகைமேலீட்டால் பூதப்படைகளை உற்றுப் பார்த்தனர். தம் பிளந்த வாயைத் திறந்து ஆரவாரம் செய்தனர். தம் வெற்றியை உரைத்தனர். 'நம்மீது இன்று போருக்கு வந்தவர் யார்?' என்று உரைத்தனர்.

7595. ஒருவருக்கு ஒருவர் சமமாக நின்று போர் செய்யத் தக்க போர்க்களத்தில் கிடைக்கும் படைக்கலங்களைத் தேடி எடுத்தவராய், தேன் பொருந்திய தும்பை மலர் மாலை சூடிய சூரபன்மனின் பக்கத்தை அடைந்து, கொடிய போர் செய்கின்ற எண்ணம் கொண்டனர்.

7596 இவர்கள் எல்லாம் இவ்வாறு உயிர் பெற்று எழுந்து அளவில்லாத படைகளுடன் ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருந்த சமயத்தில், குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட இந்திர ஞாலம் என்ற தேர் சூரபன்மன் எதிரில் வந்தது.

7597 பொற்றையி னோடு பொலன்கெழு மான்தேர்
உற்றதும் அன்பினர் உய்ந்தெழு மாறும்
இற்றப தாதி இரைத்தெழு மாறும்
தெற்றென மாயவன் செம்மல் தெரிந்தான்.

7598 மகிழ்ந்தனன் ஆர்த்தனன் வானவர் தம்மை
இகழ்ந்தனன் விம்மிதம் எய்தினன் யாயைப்
புகழ்ந்தனன் மேனி பொடித்தனன் நெஞ்சம்
திகழ்ந்தனன் நன்னகை செய்தனன் அன்றே.

7599 உந்திநி ரப்புறும் உண்டிய தின்றி
முந்திநி ரப்பிடை மூழ்கினன் வல்லே
வெந்திறல் ஆவி வியன்றவி சேறி
இந்திர நல்வளம் எய்தியது ஒத்தான்.

7600 ஓங்கிய சென்னி உயர்ந்தன மொய்ப்பு
லீங்கிய தாலுடன் மிக்கு மதர்ப்புத்
தேங்கிய சிந்தை சிலிர்த்த உரோமம்
ஆங்கவன் எய்திய தாரறை கிற்பார்.

7601 வஞ்சன் இதத்திடு மைந்தனில் வாற்றால்
நெஞ்ச மகிழ்ந்தவண் நின்றிடு காலை
நஞ்சம் எழுந்திடு நாள்கொலி தென்றே
அஞ்சி நடுங்கினர் அண்டர்கள் எல்லாம்.

7602 பொன்னகர் வாழ்க்கை புலித்திசை வாழ்க்கை
பின்னுறு கின்ற பெரும்பத வாழ்க்கை
எந்நகர் வாழ்க்கையும் எய்திய யின்னே
ஒன்னலர் கொல்லுமுன் ஓடுதும் என்றார்.

7597. பொன்னொளி வீசும் பெரிய தேர் அமுத மந்தரத்துடன் தன் எதிரில் வந்ததும், தன்னிடத்து அன்புள்ள சிங்கமுகன் முதலியவர் பிழைத்து எழுந்ததும், இறந்துவிட்ட காலாட் படைகள் ஒலித்துக்கொண்டு எழுவதும் என்பனவற்றை மாயையின் மைந்தன் சூர பன்மன் பார்த்தான்.

7598. இச் செயலைப் பார்த்ததால் அவன் மகிழ்ந்தான். ஆரவாரம் செய்தான்; இந்திரன் முதலான தேவர்களை இகழ்ந்தான்; வியப்புக் கொண்டான்; தன்னைப் பெற்ற தாயைப் புகழ்ந்தான்; புளகாங்கிதம் எய்தினான்; மனமகிழ்ச்சி அடைந்தான்; சிரித்தான்.

7599. வயிற்றை நிரப்புகின்ற உணவு இல்லாமல் வறுமையில் முழ்கினவர், விரைவாக வெவ்விய தன்மையினையும் வன்மையினையும் கொண்ட புகழ்த்தக்க அரியணையில் ஏறி, நல்ல இந்திரச் செல்வத்தை அணிந்தாற்போல் உயிர் பெற்றெழுந்த படைகளால் சூரபன்மன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

7600. தலையானது மேலே உயர்ந்தது. தோள்கள் பூரித்தன. உடல் விம்மிதம் அடைந்தது. மதர்ப்பு என்ற குணம் மிகுந்தது. தன் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் முழுமை அடைந்தது. உரோமம் சிலிர்த்தது. இறந்தவர் எழுந்ததால் அவன் அடைந்த மகிழ்ச்சியை வேறு எவர் அறிவார்?

7601. மாயை என்பவள் பெற்ற சூரமன்மன் இவ்வாறு மன மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு நின்றான். அப்போது ஆலகால நஞ்சு 'இன்று எழுந்ததோ?' என்னும்படி தேவர்கள் யாவரும் ஒடுக்கம் கொண்டனர்.

7602. "சுவர்க்க உலக வாழ்வும், பூமியில் உள்ள திக்குகளின் வாழ்வும் இவையே அல்லாமல் உள்ள மற்றப் பெரும்பத வாழ்க்கைகளும், மற்ற எந்த நகர் வாழ்க்கைகளும் இன்றே கிடைத்தன. இனி நாம் பகைவர் சொல்வதற்கு முன்னம் ஒடுவோம்" என்றனர்.

7603 ஊர்ந்திடும் ஊர்திகள் ஓர்புடை தம்பால்
சார்ந்தவர் ஓர்புடை தாமொரு பாலாய்ச்
சேர்ந்திடு கைப்படை சிந்திவிண் ணோர்கள்
பேர்ந்திரி கின்றனர் பின்னது நோக்கார்.

7604 கிள்ளை புறாமயில் கேழ்கிளர் அன்னம்
பிள்ளை மணிக்குயில் பேரிசை ஆந்தை
கள்ளுணும் வண்டு கரண்டம தாதிப்
புள்ளுரு வம்கொடு வானவர் போனார்.

7605 அங்கது நோக்கி அடற்கண வீரர்
மங்கிய தானையும் மாண்டுளர் யாரும்
இங்கெழு கின்றனர் யாமிவண் வீந்தாம்
சங்கையி லென்று தளர்ந்தலை வற்றார்.

7606 இலக்கரும் எண்மரும் ஏந்தலும் நோக்கி
அலக்கணும் அச்சமும் அற்புத நீரும்
கலக்கமும் வெய்ய கடுஞ்சின முங்கொண்
டுலைக்கனல் அன்ன உயிர்ப்போடு நின்றார்.

வேறு

7607 வென்றி கொண்டவேல் குமரன்இவ் விளைவெலாம்
நோக்கி
நின்ற ஒன்னலன் சூழ்ச்சியும் வலவைசொல்நெறியுங்
குன்றின் வன்மையும் உய்ந்தெழு பரிசனர் குழிவும்
நன்று நன்றெனக் கையெறிந் தழலெழு
நகைத்தான்.

7603. வானவர், பின்னால் நிகழ இருப்பதை உணராதவராய்த் தாம் ஏறி நடத்தும் ஊர்திகள் ஒருபக்கமாகவும், தம்மைச் சார்ந்தவர் ஒருபுறமாகவும், தாம் ஒரு புறமாகவும், தம்மிடத்துப் பொருந்திய கையில் உள்ள படைக்கலங்களைச் சிதறவிட்டு விலகி ஓடினர்.

7604. தேவர்கள் இறந்து எழுந்த அசுரப் படைகளுக்கு அஞ்சி, கிளிகள், புறாக்கள், மயில்கள், நிறம் விளங்கும் அன்னங்கள், காக்கைகள், கரிய குயில்கள், பேரோசையுடைய ஆந்தைகள், தேன் உண்ணும் வண்டுகள், நீர்க்காக்கைகள் முதலிய பல பறவைகளின் உருவங்களைக் கொண்டு பறந்து மறைந்து ஓடினர்.

7605. அவ்வாறு உயிர் பெற்றெழுந்த அசுரர்களைப் பூதப்படையினர் பார்த்து, “போரில் பின்னிட்ட படையும் இறந்து விட்ட மற்றவரும் மீண்டும் உயிர் பெற்றெழுகின்றனர். ஆதலால் ஐயம் இல்லாது நாம் இறந்தோம்!” எனச் சொல்லித் தளர்ச்சி அடைந்தனர்.

606. இலட்சம் வீரரும் எட்டு வீரரும் அவர்கட்குத் தலைவரான வீரவாகு, தேவரும் இறந்தவர் எல்லாம் மீண்டு எழுந்த அதிசயத்தைப் பார்த்துத் துன்பமும் அச்சமும் அற்புதத் தன்மையும் கலக்கமும் மிகவும் கொடிய சினமும் கொண்டவராய் உலையில் எரியும் தீயைப்போலப் பெருமூச்சுடன் நின்றனர்.

7607. வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய குமரக் கடவுள், நிகழ்ந்த நிகழ்வு அனைத்தையும் கண்டு, எதிரே நின்ற பகைவனான சூரபன்மனின் ஆலோசனையையும், வல்லவளான மாயை கூறிய வழியையும், அவள் கூறிய வழியால் வந்த அமுத மந்தரத்தின் இயல்பையும், அதனால் பிழைத்தெழுந்த பரிவாரக் கூட்டங்களையும் பார்த்து, ‘நல்லது, நல்லது’ என்று கையுடன் கை தட்டித் தீத்தோன்ற நகைத்தார்.

- 7608 ஆன காலையில் அரிமுகன் அலரிதன் பகைஞன்
ஏனை மைந்தர்கள் அறத்தினை வெகுண்டிடும்
ஏந்தல்
சேனை காவலர் யாவருஞ் சூரன்முன் சென்று
மான வீரமோ டிறைஞ்சிநின் நினையன வகுப்பார்.
- 7609 எந்தை நீயிவண் நிற்குதி யாமெலாம் ஏகிக்
கந்த வேளுடன் அவன்படை வீரரைக் கடிந்து
சிந்த ராகிய பூதர்தந் தொகையையும் செகுத்து
வந்து நின்னடி வணங்குதும் வல்விரைந் தென்றார்.
- 7610 கொற்ற வீரர்கள் இவ்வகை உரைத்தலும்
கொடியோன்
மற்றிவ் வாசகம் நன்றெனைப் போற்றுவான்
வந்தீர்
பற்ற லன்பெரு வன்மையும் வீரமும் படுத்து
வெற்றி இன்றெனக் கருளுதி ராலென விடுத்தான்.
- 7611 விடுத்த காலையில் விடாதுகூழ் அனிகங்கள் விரவி
அடுத்து வந்திடப் பொள்ளென ஏகியே ஆர்த்துப்
பிடித்த பல்வகைப் படைகளும் உருமெனப் பெய்து
வடித்த வேல்படை நம்பியை அன்னவர்
வளைத்தார்.
- 7612 திங்க னற்பெருங் கடவுள்பால் செறியிருட்
டொகைபோல்
வாங்கு விற்கரத் தையனை அவுணர்கள் வளைப்ப
ஏங்கல் உற்றனர் பாரிடர் ஏனையோர் எம்மால்
தாங்கு தற்கரி திப்பெரும் படையெனத் தளர்ந்தார்

7608. அப்போது சிங்கமுகன், பானுகோபன், மற்ற வச்சிரவாகு முதலான மைந்தரும், தரும கோபன், படைத் தலைவர் முதலான அனைவரும், சூரபன்மன் எதிரில் போய்ப் பெரு வீரம் உடையவராக வணங்கி, அவன் எதிரில் நின்று, இவற்றை உரைக்கலானார்கள்:

7609. “எம் அரச பெருமானே! நீ இங்கு நிற்பாயாக! நாங்கள் அனைவரும் போய்க் கந்தவேளான சிறுவனுடன் அவனுடைய படை வீரர் எல்லாரையும் கொன்று குறுகிய வடிவுடைய பூதர் கூட்டத்தையும் அழித்து, அதிக விரைவாக வந்து, உன் அடிகளை வணங்குவோம்!” என்று மொழிந்தனர்.

7610. வெற்றியுடைய வீரர்கள் இவ்வாறு சொல்லவும், சூரபன்மன் அவர்களைப் பார்த்து, “நீவிர் உரைத்தது நல்லதே! என்னை வணங்குவதற்கு வந்த நீங்கள் பகைவனின் பெரிய வன்மையையும் வீரத்தையும் அழித்து வெற்றியை எனக்கு அளிப்பீராக!” என்று சொல்லி அனுப்பினான்.

7611. ‘வெற்றி தருவீராக’ என்று சொல்லி அனுப்பியவுடனே, விடாமல் சூழ்ந்து வரும் படைகள் யாவும் தம்முடன் கலந்து விரைந்து சென்று, ஆரவாரம் செய்து, தத்தம் கைகளில் பிடித்திருந்த பல வகையான ஆயுதங்களையும் இடிவிழுந்தாற்போல் ஓசை உண்டாக விட்டுக் கொண்டு, கூரிய வேலையுடைய ஆண்களில் சிறந்த முருகப்பெருமானைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

7612. வெம்மையையுடைய பெரிய அக்கினியின் எதிரில் நெருங்கிச் செல்லும் இருள் கூட்டத்தைப் போல, வளைத்த வில்லை ஏந்திய திருக்கைகளையுடைய முருகப் பெருமானைச் சூழ்ந்து கொள்ளவும், அச் செய்கையைப் பார்த்துப் பூதர்கள் ஏக்கம் அடைந்தனர். மற்றவர், “இந்தப் பெரிய படைகள் எம்மால் தாங்கும் திறம் உடையன அல்ல” என்று சொல்லித் தளர்ச்சி அடைந்தனர்.

- 7613 விறலு டைப்பஃ நானையும் வெய்யவர் தொகையும்
நொறிலு டைக்கதி கொண்டுமூ வழ்றது நோக்கி
அறுமு சுத்தனிப் பண்ணவன் உயிர் த்தொகை
அனைத்தும்
இறுதி யைப்புரி கடவுள்மாப் படையினை
எடுத்தான்.
- 7614 அங்கை யில்கொடு சிந்தையால் வழிபடல் ஆற்றிச்
சிங்க மாமுகன் ஆதியாம் அவுணர்தந் திறத்தைச்
சங்கை இன்றியே நின்றிடு தானைகள் தம்மை
இங்கு வல்லையில் அடுதியால் எனவிடுத் திட்டான்.
- 7615 விடுத்த காலையில் கண்ணெவி நிரைகளும் விடமும்
இடிக்கு ழாங்களும் உருத்திரர் உருக்களும் எரியும்
கடற்பெ ருங்கணத் தொகுதியும் அளவிலாக்கடவுட்
படைக்க லங்களு மாய்விரிந் ததுசிவன் படையே.
- 7616 இன்ன தன்மையால் அரண்படை முதண்டம்எங்கும்
துன்னி யார்த்தெழீஇத் துண்ணெனச் சென்றுமூ
வழ்று
முன்னர் உய்ந்தெழும் அவுணர்தம் படையெலாம்
முருக்கி
ஒன்ன லன்தமர் யாரையும் ஒருங்குகொன் றதுவே.
- 7617 முந்து வெய்யசூர்ப் பரிசனத் தொகையெலாம்
முருக்கி
இந்தி ரப்பெரு ஞாலமாம் தேர்மிசை இருந்த
மந்த ரப்பெருங் கிரியினைத் துகளெழ மாய்த்துக்
கந்த வேள்படை மீண்டது சிவன்படைக் கலமே.

7613. வெற்றியுடைய பலவகையான படைகளும், அப்படைகளுக்குத் தலைவரான அசுரர் கூட்டத்தவரும், வேகமான நடையுடன் வந்து தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டதை ஆறுமுகப்பெருமான் பார்த்து, உயிர்க் கூட்டம் எல்லாவற்றையும் அழிக்கின்ற உருத்திர மூர்த்தியின் கணையைத் திருக் கைகளில் எடுத்தார்.

7614. திருக் கைகளில் வைத்துக்கொண்டு அதற்குச் செய்ய வேண்டிய பூசை முதலியவற்றை மனத்தால் செய்து முடித்து, “சிறந்த சிங்கமுகன் முதலான அசுரர் கூட்டத்தையும் அச்சமின்றி எதிர் வந்து நிற்கும் படைகளையும் இங்கு விரைவாக நீ கொல்வாயாக!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி விடுத்தார்.

7615. அவ்வாறு கந்தவேள் விடுத்தருளியபோது, பாம்புக் கூட்டமும், நஞ்சும், இடிக் கூட்டங்களும், உருத்திரரின் உருவங்களும், அக்கினியும், கடல் போலும் பெரிபூதங்களும், அளவற்றனவாயுள்ள தேவர் ஆயுதங்களுமாகச் சிவபெருமானின் கணை விரிவடைந்தது.

7616. இவ்வாறு சிவக்கணையானது பெரிய அண்டப் பரப்பின் எல்லா இடங்களிலும் நெருங்கி ஆரவாரித்து எழுந்து, திடீர் என்று சேர்ந்து சூழ்ந்துகொண்டு, முன்பு அமுத மந்தரத்தால் பிழைத்தெழுந்த அசுரப்படைகள் எல்லாவற்றையும் அழித்துப், பகைவனான சூரபன்மனின் உடன் பிறந்தவரான சிங்கமுகன் முதலிய உறவினர் அனைவரையும் ஒருசேரக் கொன்றது.

7617. சிவக் கணையானது முற்பட்ட கொடிய சூரபன்மனின் பரிவாரங்கள் எல்லாவற்றையும் அழித்து, பெரிய இந்திரஞாலம் என்னும் தேரின் மீதிருந்த பெரிய அமுத மந்தரம் என்ற மலையைத் தூளாகுமாறு அழித்துக் கந்தவேளிடம் திரும்பி வந்தது.

- 7618 அரிமு கத்தவன் ஆதவன் தனைமுனம் அழன்றோன்
எரிமு கத்தவன் வச்சிர மொய்ம்பன் நூற் றிருவர்
முரண்மி குத்தமு வாயிரவர் அறப்பகை முதலோர்
வ்ரிக டல்படை வெற்பெர்டு முடிந்தவன்
வீழ்ந்தார்.
- 7619 தன்மை அங்கவை யாவையும் கண்டனன்
தளர்ந்தான்
வன்மை நீங்கினன் கவன்றனன் இரங்கிமெய்
மறந்தான்
புன்மை யாயினன் உயிர்த்தனன் செயிர்த்தனன்
புலர்ந்தான்
தொன்மை போலவே தமிழ்த்தனன் துணையிலாச்
சூரன்.
- 7620 கண்ட கன்படை முற்றொருங் கிறந்தது காணா
எண்தொ கைப்படு பூதரும் ஏனைவி ரர்களும்
முண்ட கந்தனில் இருந்திடு புங்கவன் முதலாம்
அண்டர் யாவருந் துயரொரீஇ உவகைபெற்
றார் த்தார்.
- 7621 அழுந்தும் ஆரிருள் ஒருவிவிண் மிசைதனில்
அடைவோர்
கழிந்த தோரிடை ஊற்றினான் மீட்டும்அக் கதியில்
விழுந்த தேயெனத் துன்பொடு நின்றனன் விளிவுற்
றெழுந்த தானையை இழந்திடும் அவுணருக்
கிறைவன்..
- 7622 அனைய தன்மையின் நின்றிடும் அவுணர்கோன்
ஆற்றச்
சினம தெய்தியென் படையெலாஞ் சிதைத்தபா
லனையும்
தனிமை செய்துபின் வெல்வனென் றுளங்கொடு
தழற்கண்
முனைவன் நல்கிய தேரினை நோக்கியே
மொழிவான்..

7618. சிங்கமுகன், முன்னாளில் கதிரவனைச் சினந்த பானுகோபன், அக்கினிமுகன், வச்சிரவாகு, நூற்றிருவர், மிக்க வன்மையுடைய மூவாயிரவர், தருமகோபன் முதலியவர், அகன்ற கடல் போன்ற படைகளுடன் தம் அனைவரையும் எழுப்பிய மந்தர மலையுடனே அழிந்து அந்த இடத்திலேயே விழுந்தனர்.

7619. வேறு துணையில்லாத சூரபன்மன் அந்த இடத்தில் நடந்த அவை எல்லாவற்றையும் பார்த்துத் தளர்ந்து, வன்மை இழந்து, கவலை அடைந்து, துன்பம் கொண்டு, உடல் மறந்து, இழிவை அடைந்து, பெரு மூச்சு விட்டுச் சினம்கொண்டு, மனம் வாடி முன் நின்றது போல் தனியவன் ஆகி நின்றான்.

7620. சூரபன்மனின் படைகள் முழுமையும் ஒருசேர இறந்ததைப் பார்த்து நூற்றெட்டு என்னும் தலைவர் தொகைக்குள் அடங்கிய இரண்டாயிரம் வெள்ளம் என்னும் பூதர்களும் மற்ற வீரர்களும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகன் முதலான தேவர் அனைவரும் துன்பம் நீங்கி இன்பம் கொண்டு ஆரவாரம் செய்தனர்.

7621. இறந்து எழுந்த படைகளைப் பின்னரும் இழந்த சூரபன்மன், தாம் மூழ்கிக் கிடந்த நரகத்தினின்று நீங்கிச் சுவர்க்கத்துக்குச் செல்பவர், இறந்த காலத்தில் செய்துள்ள ஒரு பாவத்தால் பின்பும் அந்த நரகத்திலேயே விழுந்தாற்போல், துன்பத்துடன் நின்றான்.

7622. அவ்வாறு நின்ற சூரபன்மன், மிகவும் சினம் கொண்டு, "நான் என் படைகளை அழித்த சிறுவனையும் என்னைப் போலத் தனித்தவனாகச் செய்து வெற்றி பெறுவேன்!" என்று தன் மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டு, அக்கினிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான், அளித்த இந்திர ஞாலத் தேரைப் பார்த்துச் சொல்லலானான்:

7623 கொச்ச கத்தியற் குதலைவாய் மதலைபால் குழீஇய
வச்சி ரத்தெயி றுடையவெம் பூதரை வயின்குழ்
கைச்சி லைத்திறல் வீரரைக் கவர் ந்துபோய்

அண்டத்
துச்சி யிற்கொடு வைத்தனை இருத்தியென்
றுரைத்தான்

7624 உரைத்த காலையில் நன்றென வினவியே ஓடித்
திருத்த குந்திறல் வாகுவை முதலினோர்
கிருத்தி மப்பெருந் தானையைக் கிளையொடும்
வாரிக்
கருத்தை மாமயல் செய்தது கைதவன் கடுந்தேர்.

7625 கையர் தன்மையிற் கடற்படை முழுவதும் கவர் ந்து
மையல் சிந்தையிற் செய்துதன் வயினிடைத் தாங்கி
ஒய்யெ னச்சென்று முதண்ட கோளகையுழிப்போய்
வெய்ய வன்பணி ஆற்றிஆண் டிருந்தது
வியன்தேர்.

7626 நிமலன் அவ்வழித் தானையம் பெருங்கடல் நீங்கத்
தமியன் நின்றனன் ஆங்கது தருவர்கோன் காணா
நமது தேர்வலி நன்றென உவகையால் நகைத்தான்
அமரர் அச்செயல் நோக்கியே பின்னரும்
அயர்ந்தார்.

7627 குரி டத்துறு சூழ்ச்சியும் துணைவர்கள் தம்மைப்
பாரி டத்தொடு முகந்தெழீஇ மாயையிற் படர்ந்த
தேரி டத்தியல் வன்மையும் ஆங்ஙனந் தெரிந்தான்
நேரி டப்பிறர் இன்றியே தமியனாம் நெடியோன்.

7623 “கொச்சகத் தன்மை கொண்ட மழலைச் சொல் பொருந்திய இச்சிறுவனின் அருகில் சூழ்ந்துள்ள வச்சிரம் போன்ற பற்களையுடைய கொடிய பூதர்களையும், அருகில் சூழ்ந்துள்ள வன்மை பொருந்திய கையில் வில் படைகளையுடைய வீரர்களையும், வாரிச்சென்று அண்ட முகட்டில் கொண்டு வைத்து, அங்கே காவலாக இருப்பாயாக!” என்று சொன்னான்.

7624. கீழ்மகனான சூரபன்மன் அவ்வாறு சொன்னவுடன், அவன் மொழியை “நல்லது” என்று கேட்டு, ஓடிச் சென்று, தகுந்த திறமையுடைய வீரவாகு முதலியவரையும் பெரிய பூதப்படைகளையும் கிளையுடனே வாரி அவர்களின் மனத்தை மிக்க மயக்கத்துக்கு உள்ளாக்கியது.

7625. கீழான தன்மையுடையதாய், அந்தத் தேர்கடல் போன்ற படைகளை வாரிக்கொண்டு அவர்களின் மனத்துக்கு மயக்கத்தை உண்டாக்கித் தன்னிடம் சுமந்து கொண்டு விரைவாகப் போய்ப் பெரிய அண்டகோளத்தை அடைந்து கொடிய சூரபன்மனின் ஆணை பிறழாமல் அவனது ஆணையின்படி அங்கேயே காவலாக இருந்தது.

7626. அப்போது குற்றம் அற்றவரான முருகப் பெருமான், பெரிய படைக் கடல் நீங்கித் தனித்தவராக நின்றார். அதைச் சூரபன்மன் பார்த்து “நம் தேரில் வன்மை நன்றாக இருக்கின்றது” என்று எண்ணி நகைத்தான். அதைத் தேவர்கள் பார்த்துப் பெரிய தளர்ச்சி அடைந்தனர்.

7627. ஒப்பிடப் பிறர் ஒருவரும் இல்லாது தனித்தவராக நிற்கும் எம்பெருமான், சூரபன்மனிடம் உள்ள ஆலோசனையையும், மாயத் திறத்தால் பூதக்கூட்டங்களையும், துணைவராக உள்ளவர்களையும், வாரி எடுத்துக்கொண்டு மேல் எழுந்து சென்ற தேரின் இயல்பையும் உணர்ந்தார்.

- 7628 கண்டு சீறியோர் கார்முகம் வாங்கியே கடிதோர்
திண்டி றற்கணை பூட்டிநம் சேனையைப் பற்றி
அண்ட கோளகை புக்குறும் அடுமுரண் தேரைக்
கொண்டு வல்லையின் வருகென விடுத்தனன்
குமரன்.
- 7629 விடுத்த னிக்கணை வேலெனச் சென்றுவில் வீசி
இடந்தி கழ்ந்திடும் ஏழ்வகை யுலகமும் இமைப்பில்
கடந்து மற்றுள பதங்களும் நீங்கியோர் கணத்தில்
தொடர்ந்து முதண்ட கோளகை புகுந்தது துன்னி.
- 7630 துன்னி வெஞ்சரம் மாயமான் தேர்வலி தொலைச்சி
அன்ன தைக்கொணர்ந் தொல்லையன் மீண்டுள
தம்மா
மின்னு லாய்நிமிர் எழிலியை விண்ணுறும் பற்றி
இந்நி லத்தினிற் கொடுவரும் மாருதத் தியல்போல்.

வேறு

- 7631 வெந்திறல் நெடுங்கணை மீண்டு ஞாலமேல்
இந்திர ஞாலமாம் இரதத் தைக்கொடு
கொந்தவிழ் மாலைவேல் குமரன் தன்முனம்
வந்தது வானவர் வழுத்தி ஆர்ப்பவே.
- 7632 முப்புரம் முடித்தவன் முருகன் தன்கணை
இப்புவி வருதலும் இலக்கத் தெண்மரும்
ஒப்பரும் இளவலும் ஒல்லென் பூதரும்
குப்புறல் உற்றனர் கொடியன் தேரினும்
- 7633 குதித்தனர் புடவியில் குமர வேள்குரு
பதத்திரு மலர்தனைப் பணிந்து பன்முறை
துதித்தனர் புடையராய்த் துன்னி நின்றனர்
குதித்திடு பேரருள் கடலின் முழுகியே.

7628. முருகவேள், அந்தத் தேரின் இயல்பைக் கண்டு, சினம் கொண்டு ஒரு வில்லை வளைத்து அதில் விரைவாகத் திண்ணிய ஆற்றல் வாய்ந்த அம்பை வைத்து, “படைகளை எடுத்துக்கொண்டு அண்டகோளகையில் போயுள்ள தேரை விரைவாகக் கொண்டு வருவாயாக!” என விடுத்தருளினார்.

7629. அப்பெருமான் விடுத்த அந்த ஒப்பில்லாத அம்பு, வேல் போலச் சென்று ஒளிவீசி, அகன்று விளங்கும் ஏழ் உலகங்களையும் கடந்து, ஓர் இமைப்போதில் பெரிய அண்ட கோளகையை வழிக்கொண்டு அந்த இடத்துக்குத் தொடர்ந்து சென்றது.

7630. மின்னலுடன் கூடி வானத்தில் உலவும் மேகத் தைப் பிடித்துப் பூமியில் கொண்டுவரும் வாயுவின் தன்மையைப் போல, வெவ்விய கொடிய அம்பு அண்ட கோளகைக்குள் சென்று மாயத்தை உடைய பெரிய தேரின் வல்லபத்தைக் கெடுத்து அதனை எடுத்துக்கொண்டு விரைவாகத் திரும்பி வந்தது.

7631. கொடிய ஆற்றல்வாய்ந்த நீண்ட அந்த அம்பு, மீண்டும் இந்திர ஞாலம் என்ற தேரினை எடுத்துக் கொண்டு தேவர்கள் எல்லாம் துதித்து ஆரவாரம் செய்யும்படி, கொத்தாக மலர்ந்த மலர்களால் கட்டப்பட்ட டாலையை அணிந்த குமரவேள் திருமுன்பு வந்தது.

7632. முருகப் பெருமானின் சிவக்கணையானது இந்த உலகத்துக்கு வந்தவுடனே ஒப்பில்லாத வீரவாகு தேவரும் ‘ஓல்’ என்று ஒலிக்கின்ற பூதப்படையினரும் கொடியவனான சூரபன்மனது தேரினின்றும் குதித்தனர்.

7633. பூமியிலே அவ்வாறு குதித்தவர், முருகப் பெருமானின் இரு திருவடித் தாமரைகளை வணங்கிப் பஸ் முறை அவரைத் துதித்து அருகில் சென்று நெருங்கி நின்று, பெருகுகின்ற பேரருள் கடலுள் முழுகினர்

- 7634 ஆவதோர் காலையில் அகிலம் யாவுமாம்
முவிரு முகனுடை முக்க ணான்மகன்
வாவியல் வனப்புடை மாயத் தேர்தேர்இத்
தேவர்கள் பரசுற இனைய செப்புவான்.
- 7635 தொல்லையில் வரம்பெறு சூரன் தன்புடை
செல்லலை ஆங்கவன் முடிகை திண்ணமால்
மல்லலந் திருவுடை மாயத் தேரைந்
நீல்லிவண் என்றனன் நிகரில் ஆணையான்.
- 7636 ஆண்டது வினவுறா அவுணர் கோன்புடை
மீண்டிடல் அஞ்சியே மேலை வன்மைபோய்
மாண்டிடல் பிறப்பிலான் மதலை மாடுறப்
பாண்டிலம் தேரது பணியின் நின்றதே.
- 7637 அண்டம தடைந்ததேர் ஐயன் வானியால்
மண்டலம் இழிந்து தன்மருங் குறாததும்
எண்டகு பூதரும் யாரும் மீண்டதுங்
கண்டனவு அவுணர்கோன் கனலிற் சீறினான்.
- 7638 அன்னது காண்டலும் அவுணன் ஆங்கொரு
கொன்னெடுஞ் சிலையினைக் குனித்து வல்லையிற்
பன்னிரு கரமுடைப் பண்ண வன்மிசை
மின்றிகர் பகழிகள் மீட்டும் வீசினான்.
- 7639 மாசறு கங்கைதன் மதலை அவ்வழிக்
காய்சினம் கொண்டொரு கார்மு கம்வளைஇ
ஆகக மாரிபெய் தவுணர் கோமகன்
வீசிய கணையெலாம் விலக்கி னானரோ.

7634. அத்தகைய சமயத்தில் உலகம் முழுவதும் பரந்து நின்ற ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகப் பெருமான், தாவுகின்ற இயல்புடைய இந்திர ஞாலம் என்ற தேரைப் பார்த்துத் தேவர்கள் துதிக்குமாறு இவ்வாறு சொல்லலானார்:

7635. ஒப்பில்லாத ஆணையையுடைய முருகப் பெருமான் இந்திர ஞாலத்தைப் பார்த்து, “வளமும் செல்வவளமும் உடைய மாயத் தேரே! நீ இங்கு நில்; முன் நாளில் வரம் பெற்றுள்ள குரபன்மனிடத்துக்குச் செல்லாதே! அவன். இறப்பது நிச்சயம்!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

7636. பாண்டிலை உடைய அந்தத் தேரானது, அந்த இடத்தில் அதனைக் கேட்டுச் குரபன்மனிடம் செல்வதற்கு அஞ்சி, முன் இருந்த வன்மை இழந்து, இறப்பு பிறப்பு அற்ற சிவபெருமானின் மகனான குமரப்பெருமானின் அருகில், அவரது ஆணைப்படி நின்றது.

7637. அண்டமுகட்டைப் போய் அடைந்த தேரானது முருகவேளின் அம்பினால் பூமியில் இறங்கியதும், அது திரும்பத் தன் பக்கத்தில் வராததும், புகழ் பொருந்திய பூத வீரர்கள் முதலிய அனைவரும் திரும்ப வந்ததும் ஆகியவற்றைச் குரபன்மன் கண்டு தீப்போல் சினம் கொண்டான்.

7638. அவ்வாறு அவன் அவற்றைக் கண்டவுடனே, குரபன்மன் அவ்விடத்தில் கோடிய வலிய ஒரு வில்லை வளைத்து விரைவாகப் பன்னிரு கைகளையுடைய குமரப் பெருமான்மீது மின்னல் போன்ற அம்புகளை எய்தான்.

7639. குற்றம் இல்லாத கங்கையின் மைந்தனான முருகப்பெருமான், அப்போது மிகுந்த சினம்கொண்டு ஒரு வில்லை வளைத்து அம்புகளை எய்து, குரபன்மன் எய்த அம்புகளையெல்லாம் அழித்தார்.

- 7640 சையனும் அத்துணை காய்சி னம்கொளிஇ
 ஓய்யென எந்தைதேர் உய்க்கும் வன்மையோன்
 மெய்யிடம் எங்கணும் வெளியு நாவகை
 செய்யன பகழிகள் செறித்துப் போர்செய்தான்.
- 7641 பொருந்தலன் கணைபடப் புலம்பிக் காற்றினோன்
 வருந்தினன் மயங்கினன் மாக்கள் தூண்டலன்
 இருந்தனன் வறிதவன் இயற்கை யாவையும்
 தெரிந்தனன் குமரவேள் அருளின் செய்கையான்.
- 7642 கண்டிடு முருகவேள் கணைகள் ஆயிரம்
 விண்டொடர் செலவினால் விடுத்து வெய்யசூர்
 கொண்டிடு சிலையினைக் குறைத்துப் பல்பெருந்
 துண்டம தாக்கினான் அமரர் துள்ளவே.

வேறு

- 7643 கைச்சிலை முரியச் சூரன் கண்ணுதல் பெருமான்
 தந்த
 முச்சிகைப் படையொன் றேந்தி முடங்குளை யூர்தி
 தன்னை
 உச்சியின் நீபஞ் சூடும் உலகுடை யொருவ னூர்ந்த
 அச்சுறு தடந்தேர் முன்னர் அணுகுறத் தூண்டிச்
 சென்றான்.
- 7644 தூண்டிய அரிமான் ஏறு சூரன துளத்திற் போந்து
 மாண்டகு தனது தீய வள்ளுகிர்க் கரத்தால் எந்தை
 பாண்டிலந் தேரை ஆற்றும் பரித்தொகை பதைப்ப
 மோதி
 ஆண்டயல் நின்ற பூதர் அலமர ஆர்த்த தன்றே.

7640. உடனே கீழான சூரமன்மனும் அத்தகைய சினம் கொண்டு விரைவாக எம்பெருமானின் தேரை ஓட்டுகின்ற வாயுதேவனின் உடல் முழுமையும் வெளியிடம் இல்லாதபடி செம்மையான அம்புகளை விடுத்தான்.

7641. பகைவனான சூரபன்மனின் அம்புகள் பட, அதனால் வாயுதேவன் புலம்பி வருந்தி மயங்கித் தேரில் உள்ள குதிரைகளை ஓட்டாமல் இருந்தான். அத்தன்மையை அருளே வடிவமான முருகப்பெருமான் கண்டருனினார்.

7642. அவ்வாறு பார்த்தருளிய முருகவேள் ஆயிரம் அம்புகளை வான்வழியாகச் செல்லுமாறு விடுத்துக் கொடிய சூரபன்மன் கையில் பிடித்திருந்த வில்லை ஒடித்துப் பல பெரிய துண்டுகளாக்கிட, அதைத் தேவர்கள் பார்த்து மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடுமாறு செய்தருனினார்.

7643. கையிலே கொண்டிருந்த வில் முறிந்திடவும், சூரபன்மன் தமக்கு நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அளித்திருந்த மூன்று உச்சிகளை உடைய சூலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வளைந்த புறமயிரையுடைய சிங்க வாகனத்தில் அமர்ந்து, கடப்ப மாலையைக் குடிய உலகநாதனின் அச்சையுடைய பெரிய தேரின் அருகில் சென்றான்.

7644. தான் ஏறிச் சென்ற ஆண் சிங்கமானது சூரபன்மனின் மனத்தைப்போல விரைந்து சென்று, மாண்புடைய தன் கொடிய கூரிய நகத்தால் எம்பெருமானின் வட்டமான தேரை இழுக்கின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் துடிக்கும் வண்ணம் அடித்து அங்கு அருகில் நின்ற பூதங்கள் அதிர்ச்சி அடையுமாறு ஆரவாரம் செய்தது.

- 7645 அன்னது பொழுது தன்னில் அரிமிசைச் சென்ற
குரன்
தன்னுடை வலங்கை கொண்ட தனிப்பெருஞ் சூலம்
தன்னைப்
பன்னிரு தடந்தோள் கொண்ட பகவன்மேற்
றிரித்து வீச
மின்னென நிலவு கான்று விண்வழிப் படர்ந்த
தன்றே.
- 7646 நீடிய சூலஞ் செல்ல நிமிர்ந்தன எழுந்து செந்திக்
கூடின அசனி ஈட்டங் குழீஇயின படையின்
கொள்ளை
ஆடியல் கணங்கள் ஈண்டி ஆர்த்தன அதனைநோக்கி
ஓடினர் அமரர் ஆனோர் உலகெலாம் வெருவிற்
றம்மா.
- 7647 அண்ணலும் அதனை நோக்கி ஆயிர கோடி வாளி
கண்ணகன் சிலையற் பூட்டிக் கதுமென எதிர்தந்
துய்ப்பபத்
துண்ணென அவற்றை எல்லாம் சூலவேல் துணித்து
வீட்டி
நண்ணலன் வெகுளித் தீயின் உருவென நடந்த
தன்றே,
- 7648 நடத்தலும் முகமா றுள்ளோன் ஞானநா யகன்ஈந்
துள்ள
படைத்திறல் வன்மை உன்னிப் பாணியொன்
றதனின் மேவி
அடுத்திடு குலிசம் தன்னை அடையலன் உய்த்த
சூலம்
பிடித்தனை வருதி யென்று பேசினன் செல்ல
விட்டான்.

7645. அப்போது ஆண் சிங்கத்தின்மீது சென்ற சூரபன்மன் தன் கையில் வைத்திருந்த ஒப்பில்லாத பெரிய சூலத்தை அகன்ற பன்னிரு தோள்களையுடைய முருகக் கடவுள்மீது சுழற்றி எறிந்தான். அது மின்னல்போல, ஒளி வீசிக்கொண்டு வான வழியாகச் சென்றது.

7646. நீளமான சூலமானது சென்ற சமயத்தில் அதினின்று நிமிர்ந்தவாகவுள்ள தீப்பொறிகள் கூடின. இடிக் கூட்டங்கள் நெருங்கின. படைக் கூட்டங்கள் நெருங்கி ஆரவாரம் செய்தன. அதைப் பார்த்துத் தேவர்கள் எல்லாம் ஓடினர். உலகங்கள் எல்லாம் அஞ்சின.

7647. சூமரப் பெருமானும் அதைப் பார்த்து விரைவாக அகன்ற வில்லில் ஆயிரங்கோடி அம்புகளை எதிராக விடுக்க, அந்தச் சூலம் அவற்றையெல்லாம் நுண்ணிய துகள்களாக அழித்து, பகைவன் சூரபன்மனின் கோபத் தீயின் வடிவு போல் சென்றது.

7648. சூரபன்மன் விடுத்த சூலம் எதிர் வந்தவுடன், முருகப்பெருமான் ஞான நாயகனான சிவபெருமான் சூரபன்மனுக்கு அளித்திருந்த ஆயுதத்தின் திறமையான வன்மையைப் பார்த்து, தம் திருக்கை ஒன்றில் கொண்டிருந்த வச்சிராயுதத்தைப் பார்த்து, “நீ பகைவன் விடுத்த சூலாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வா!” என்று கூறியருளி, விடுத்தார்.

7649 விட்டிடு கின்ற எல்லை வியன்பெருங் குலிசம் ஏகி
 நெட்டமூல் சிகைமீக் கான்று நிமிர்ந்திடு சூலந்
 தன்னைக்
 கிட்டுத லோடும் பற்றிக் கிளர்ந்தமுத் தலையுங்
 கவ்வி
 ஒட்டலன் சிந்தை உட்க ஒய்யென மீண்ட தன்றே.

7650 முத்தலைப் படையைக் கொண்டு முரண்மிகு
 குலிசம் செவ்வேள்
 கைத்தலம் உய்த்துத் தானுங் கதுமென இருந்த
 தம்மா
 பைத்தலைப் பாந்தள் போற்றும் பருவரைச் சிகர
 மூன்றும்
 இத்தலம் புணரி தன்னில் இடுமருத் தியற்கை
 யேபோல்.

7651 ஆண்டது காலை தன்னில் அறுமுகத் தையன்
 கையில்
 தூண்டிய குலிசத் தோடு சூலமும் வருத லோடுங்
 காண்டகும் அமரர் எல்லாங் கரதலம் உச்சி கூப்பி
 ஈண்டிலன் தன்னை அட்டே எமையளித் திடுதி
 யென்றார்.

7652 என்னலும் எந்தை கேளா இராயிரம் பகழி பூட்டி
 ஒன்னலன் ஊர்ந்து செல்லும் ஒருபெரு மடங்கல்
 ஏற்றின்
 சென்னியில் அழுத்த லோடும் சேண்கிளர்ந் தரற்றி
 வீழ்ந்து
 தன்னுயிர் ஒல்லை வீந்து தரையிடைப் பட்ட
 தன்றே.

7649. விடுத்தவுடனே, மிகவும் பெருமை வாய்ந்த வச்சிரப் படைக்கலம் சென்று, மிகுந்த தீயை வீசிக் கொண்டு நிமிர்ந்து வந்த சூலப் படையைப் பிடித்து, அதன் மூன்று தலைகளையும் கவ்விக்கொண்டு, பகைவனின் மனம் இடியும்படி திரும்பி வந்தது.

7650. நஞ்சுப் பையை உடைய ஆதிசேடனால் காக்கப் பட்ட பெரிய மேரு மலையின் மூன்று சிகரங்களையும் இந்தப் பூவுலகத்தில் உள்ள கடலில் இட்ட வாயுதேவனது தன்மையைப் போல, மூன்று தலைகளையுடைய சூலத்தைக் கவ்விக்கொண்டு, வன்மை மிக்க வச்சிரப் படைக்கலமானது முருகப்பெருமானின் திருக்கையில் தானும் முன் இருந்தவண்ணமாக இருந்தது.

7651. அச்சமயத்தில் ஆறுமுகப் பெருமான் திருக்கையில் நின்றருளிய வச்சிரப் படையுடன் பகைவனால் விடப் பட்ட சூலமும் வந்து சேரவும் அதனைக் கண்டே தேவர்கள் அனைவரும் கைகளைத் தலைகள்மீது குவித்து "எம் பெருமானே! இப்போது இவனைக் கொன்று எம்மைக் காத்தருளுக" என வேண்டினர்.

7652. இவ்வாறு தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளவும், அதனை எம்பெருமான் கேட்டு, இரண்டாயிரம் அம்புகளைப் பகைவன் ஏறி நடத்தும் ஒப்பில்லாத பெரிய ஆண் சிங்கத்தின் தலை மீது அழுத்தவும், அந்தச் சிங்கம் மேலே குதித்துக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு கீழே விழுந்து தன் உயிர் விட்டுப் பூமியில் கிடந்தது.

- 7653 ஊர்திய திறந்து வீழ ஒருதனிச் சூரன் காணாப்
பார்தனிற் பாய்ந்து நின்று பராபரன் செம்மல்
கையில்
கூர்தரு சூலம் போன கொள்கையுந் தெரிந்து
பின்னாள்
சேர்தரு வடவை என்னச் செயிர் த்திவை சிந்தை
செய்வான்..
- 7654 தேரொடு படையை வெளவித் திற லுடை மடங்கல்
சிந்தி
நேரல்ன் வலிய னேபோல் நின்றனன் அனையன்
தன்னைச்
சாரதர் தொகையை ஏனைத் தலைவர்கள் தம்மை
எல்லாம்
ஒருருக் கொண்டி யானே விழுங்குவன் ஒல்லை
என்றான்.
- 7655 என்றிவை மனத்தி லுன்னி இணையறு மாயை
நீரால்
நின்றுள அவுணர் செம்மல் நேமியம் புள்ளே போல
ஒன்றொரு வடிவ மெய்தி ஒலிதிரைக் கடலின்
ஆர்த்துத்
தன்துணைச் சிறகர் பெற்ற தனிப்பெருங் கிரிபோ
லுற்றான்.
- 7656 கறையடி தந்தி சிந்தும் காய்சின அரிமேல் உய்க்கும்
நறையடிக் கமலத் தையை ஞாட்பிடை ஆடற்
கொத்த
பறையடித் திட்ட தேபோல் படிமகள் உடலம்
விள்ளச்
சிறையடிக் கொண்டு தீயோன் சேணிடை எழுத
லுற்றான்.

7653. தன் ஊர்தியான ஆண் சிங்கமானது இறந்து விழவும் அதை ஒப்பில்லாத சூரபன்மன் கண்டு, தரையிலே குதித்து, முருகப்பெருமானின் கையிலே தான் விடுத்த சூலம் சென்றிருப்பதை உணர்ந்து, யுக முடிவு காலத்தில் உலகத்தை நோக்கி வருகின்ற வடவைத் தீயைப் போலச் சினந்து இவற்றை எண்ணலானான். :

7654. “என் தேரினுடன் சூலத்தையும் கவர்ந்து கொண்டு, ஆற்றல் பொருந்திய சிங்கத்தையும் கொண்டு பகைவனான இவன் வன்மையுடையவன்போல் நின்றான். அவனையும் பூதக்கூட்டத்தையும் மற்றுமுள்ள தலைவர் களை யெல்லாம் நானே ஓர் உருவம் கொண்டு விழுங்க வேன்” என்று எண்ணினான்.

7655. என்ற இவற்றை மனத்தில் நினைத்து ஒப்பற்ற மாயத்தன்மையினால் பூமியில் நின்ற சூரபன்மன், சிம்புள் பறவையைப் போல ஓர் உருவம் கொண்டு, ஒலியையும் அலையையும் உடைய கடலைப் போல, ஆரவாரத்துடன், இரண்டு இறகுகளையும் கொண்ட பெரிய மலைபோல் நின்றான்.

7656. உரல் போன்ற கால்களையுடைய யானை களை அழிக்கும் சினத்தையுடைய சிங்கத்தின் மீதேறி நடத்தும் தேன் பொருந்திய தாமரை மலர்களைப் போன்ற கால்களை யுடைய வீர இலக்குமியானவள், போர்க்களம் என்ற நாடக அரங்கில் வீர நடனம் ஆடுவ தற்கேற்ற பறையை முழக்கியதைப் போல், பூமிதேவியின் உடல் பிளக்குமாறு இறகுகளை அடித்துக்கொண்டு கொடிய சூரபன்மன் வானத்தில் பறந்து சென்றான்.

- 7657 மண்ணிடை வரைப்பு முற்றும் மணிச்சிறை
யதனான் மூடி
விண்ணிடைப் பரிதி யொள்வாள் விலக்கியே
சுழலும் வேலைக்
கண்ணிடைப் பெருமீன் குப்பை கவர்ந்திட ஊக்கிற்
றென்னத்
துண்ணெனப் பூதர் தானைச் சூழல்புக் கெறியு
மாதோ.
- 7658 அடித்திடுஞ் சிறகர் தன்னால் அளவையில் பூதர்
தம்மைப்
பிடித்திடும் புலவு நாளும் பெருந்தனி மூக்கில் குத்தி
மிடற்றிடைச் செறித்து மெல்ல விழுங்கிடும்
விறல்வேல் அண்ணல்
கொடித்தடந் தேரைச் சூழங் கொடியபுள் வடிவக்
கூற்றம்.
- 7659 சுற்றிடும் குமரன் தேரைத் தூண்டிய வலவன்
தன்னை
எற்றிடுங் கொடிஞ்சி எஞ்ச இறுத்திடும் பரிகள்
தம்மைக்
குற்றிடு மூக்கிற் சென்னி கொய்திடுங் குழீஇய
வீரர்ப்
பற்றிடும் படைகள் முற்றும் பறித்திடு முறித்து
வீசும்.
- 7660 இத்திறம் அவுணர் செம்மல் இருஞ்சிறைப் புள்ள
தாகி
அத்தலைக் கறங்கி வீழ்வுற் றந்தரம் திரித லோடும்
முத்தியை உதவு நோன்றாள் மூவிரு முகத்தன்
காணாக்
கைத்தலம் புடைத்து நக்கு நன்றிவன் கற்பி
தென்றான்.

7657. சூரபன்மனான அச் சிம்புள், பூமியில் உள்ள இடைவெளிகள் முழுமையும் கரிய இறகால் மூடி வானத்தில் உள்ள சூரியனின் ஒளியைத் தடுத்து வட்டமிட்டுச் சுழல்வான். அன்றியும் கடலின் இடையில் உள்ள பெரிய மீன் கூட்டங்களைக் கவரும் பொருட்டு அடித்தாற் போலத் திடீர் என்று பூதப்படைகள் நிற்கும் இடங்களில் போய் இறகால் அடிப்பான்.

7658. வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய முருகப் பெருமானின் கொடிகள் பொருந்திய தேரைச் சுற்றி வரும் கொடிய சிம்புள் பறவை வடிவை உடைய எமன், அடிக்கின்ற சிறகால் அளவில்லாத பூதர்களைப் பிடிப்பான். புலால் நாற்றம் வீசும் பெரிய மூக்கினால் கொத்திக் கண்டத்தில் அடக்கி மெல்ல விழுங்குவான்.

7659. சுழல்கின்ற குமரக் கடவுளின் தேரை ஒட்டுகின்ற தேரோட்டியை இறகால் அடிப்பான். கொடிஞ்சி கெடும்படி ஒடிப்பான். குதிரைகளைக் கொத்துவான். மூக்கால் தலைகளை அறுப்பான். நெருங்கிய வீரர்களைப் பிடித்து அவர்களின் கையில் உள்ள கருவிகள் அனைத்தையும் முரித்து எறிவான்.

7660. இவ்வாறு அசுர மன்னன் பெரிய இறகையுடைய சிம்புள் பறவையாய் அந்த இடத்தில் சுழன்று விழுந்து வானத்திலும் உலாவ, முத்தியை அளிக்கின்ற தன்மையுடைய திருவடிகளைக் கொண்ட ஆறுமுகப் பெருமான் பார்த்துக் 'கை கொட்டிச் சிரித்து இவன் சுற்றது நன்றாயுள்ளது!' என்று உரைத்தருளினார்.

- 7661 எறித்தரு சுடர்வேல் அண்ணல் இம்மென
வெகுண்டு போரில்
நிறுத்திய மேரு வென்ன நிமிர்ந்ததோர் வரிவில்
வாங்கி
விறல்கணை அநந்த கோடி மிசைமிசைக் கடிது
பூட்டித்
திறத்தியல் புள்ளாய்ச் சூழும் அவுணன்மேற்
செல்ல வய்த்தான்,
- 7662 நெறித்திகழ் பகழி மாரி நிமலன்விட் டிடலும்
வெய்யோன்
சிறைப்புடைக் கொண்டு பாங்கிற் சிந்திட
அவற்றை மோதிக்
குறைத்திடுந் துண்டம் தன்னாற் கொய்திடுந்
தாளிற் பற்றி
முறித்திடுங் கிளர்ந்து வானம் முழுவதுஞ் சுழன்று
செல்லும்.
- 7663 வேலைகள் எல்லை முற்றும் படர்ந்திடும் விராவி
மேவு
ஞாலம தகல முற்றும் படர்ந்திடு நாகர் வையும்
வாலிய உலக முற்றும் படர்ந்திடும் வந்து பூத
சாலம தெறிந்து கவ்வித் தலைத்தலை மயங்கிச்
செல்லும்.
- 7664 சூரன்மற் றினைய ஆற்றால் சுலாய்க்கொடு திரித
லோடும்
பூரணன் அதனைக் காணாப் புள்ளெனப்
பெயர்வான் தன்னைத்
தேரொடுந் தொடர்ந்து கோறல் பழியெனச்
சிந்தை செய்து
வாரணம் உயர்த்தோன் தன்ன நோக்கினன்
வானோர் தம்முள்.

7661. ஒளி வீசுகின்ற வேலையுடைய முருகப் பெருமான் திடீர் எனச் சினம் கொண்டு, போரில் நிறுத்தி வைத்த மேருமலையைப் போன்ற உயர்ந்த ஒப்பில்லாத கட்டப்பட்ட வில்லை வளைத்து, அதில் வெற்றி பொருந்திய பலகோடி அம்புகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக விரைந்து பூட்டி, வன்மையுடன் விளங்கும் சிம்புள் பறவைமீது எய்தார்.

7662. ஒழுங்காய் விளங்கும் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தாற்போல், நின்மலரான முருகப் பெருமான் அங்ஙனம் அம்புகளை விடுக்கவும், கொடியவனான சிம்புள் பறவை வடிவில் இருந்த குரபன்மன் இறகுகளை அடித்துக்கொண்டு அருகில் சிதறி விழுமாறு அந்த அம்புகளை ஒடிப்பான்; முக்காலும் அறுத்து எறிவான்; காலால் பிடித்தும் ஒடிப்பான்; வானம் முழுவதும் பரந்து கிளர்ந்து சுழல்வான்.

7663. கடலின் எல்லை முழுவதும் செல்வான்; சென்று திரும்பி வருவான்; உலகத்தின் அகலம் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவும் செல்வான்; நாகர்கள் வாழ்கின்ற பாதலம் முழுமையும் செல்வான்; பின்பும் திரும்பி வந்து பூதக் கூட்டத்தை இறகால் அடித்து வாயால் கவ்விக்கொண்டு இடங்கள் தோறும் சுழல்வான்.

7664. குரபன்மன் இங்ஙனம் சிம்புள் வடிவமாகச் சுழன்று உலாவவும், பூரணரான முருகவேள் அதைப் பார்த்துச் 'சிம்புள் வடிவம் கொண்டு செல்பவனைப் பின் தொடர்ந்து பின்பற்றிக் கொல்லுதல் பழியாகும்' என்று திருவுள்ளத்தில் எண்ணித் தேவர் கூட்டத்துடன், ஐராவதக் கொடியினையுடைய இந்திரனைக் கடைக் கணித்தருளினார்.

7665 இந்திரன் அனைய காலை எம்பிரான் குறிப்புந்
 தன்மேல்
 அந்தமில் அருள்வைத் துள்ள தன்மையும் அறிந்து
 நோக்கிச்
 சுந்தர நெடுங்கட் பீலித் தோகைமா மயிலாய்த்
 தோன்றி
 வந்தனன் குமரற் போற்றி மரகத மலைபோல்
 நின்றான்.

7666 நின்றிடு மஞ்சைப் புத்தேள் நெடுநிலம் கிழிய
 மேருக்
 குன்றமும் புறஞ்சூழ் வெற்புங் குலைந்திடக் கரிகள்
 வீழ்
 வன்றிரை அளக்கர் நீத்தம் வறந்திடப் பணிகள்
 அஞ்சத்
 தன்றுணைச் சிறகால் மோதி இனையன சாற்ற
 லுற்றான்.

7667 ஐயகேள் அமர ரெல்லாம் வழிபட அளியன்
 தன்பால்
 செய்ய பேரருளை வைத்தாய் ஆதலின் சிறுமை
 தீர்ந்தேன்
 உய்யலாம் நெறியுங் கண்டேன் உன்னடி பரிக்கப்
 பெற்றேன்
 பொய்யுலா மாய வாழ்க்கைப் புன்மையும்
 அகல்வன் மன்னோ.

7668 அல்லல்செய் தெமரை எல்லா மருஞ்சிறைப் படுத்தி
 வீட்டிப்
 பல்வகை உலகை ஆண்ட அவுணர்கோன் பறவை
 யாக்கை
 செல்லுழிச் சென்று சென்று செருவினை இழைத்து
 வெல்வான்
 ஒல்லையில் அடியேன் தன்மேல் ஏறுதி ஊர்தற்
 கென்றான்.

7665. இந்திரன், அப்போது, எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் தன்மீது அளவில்லாத அன்பு வைத்திருப்பதை அறிந்து, அழகிய நீண்ட கண்களையுடைய பீலிகளுடன் கூடிய சிறந்த மயில் வடிவம் கொண்டு, எம்பெருமான் எதிரில் சென்று வணங்கி மரகத மலைபோல நின்றான்.

7666. கந்தவேளின் திருமுன்பு மயில் உருவம் கொண்டு வந்து நின்ற இந்திரன், பெரிய பூமி பிளவு படவும் மேருமலையும் அதன் அருகே உள்ள மற்ற மலைகளும் நிலைகுலையவும், திக்கு யானைகள் சோர்ந்து விழவும், வலிய அலைகளையுடைய கடல் வற்றவும், பாம்புகள் அஞ்சவும், தன் இரண்டு இறகுகளையும் அடித்துக்கொண்டு பின்வரும் இவற்றைச் சொல்லலானான்:

7667. "எம் இறைவரே! கேளுங்கள். தேவர்கள் எல்லாம் வணங்க, ஏழையான என்னிடம் பேரருள் காட்டினர். ஆதலால் சிறுமையினின்று நீங்கினேன். உய்யும் வழியையும் உணர்ந்தேன். உம் திருவடிகளையும் சுமக்கப் பெற்றேன் பொய்யுடன் கலந்த மாய வாழ்வான இழிவும் இதனால் தொலைப்பேன்.

7668. "எம் மக்களையெல்லாம் வருத்தி அரிய சிறையிலே அடைத்துக் கெடுத்து, பலவகையான உலகங்களை ஆண்ட சூரபண்பன், சிம்புள் பறவை உருவம் செல்லும் இடம் எல்லாம் போய்ப் போய்ப் போர் செய்து வெல்வதற்கு, லீரைவாக, அடியேன்மீது ஏறியருளுக"

- 7669 என்னலும் உளத்திற் செல்லும் இவுளிமான தேரின்
நீங்கிப்
பன்னிரு நாட்டத் தண்ணல் படர்சிறை மயூர மாகி
முன்னுறு மகவான் தன்மேல் மொய்ப்புடன் புக்கு
வைகி
ஒன்னலன் செலவு நோக்கி உம்பரில் ஊர்த
லுற்றான்.
- 7670 ஆறுமா முகத்தேம் மண்ணல் அசனிபோல் அகவி
யார்க்கும்
மாறிலா மயூர மேன்னும் வயப்பரி தனைந டாத்தி
ஈறுசேர் பொழுதிற் சூழும் எரியினை அடுவான்
முன்னிச்
சூறைமா ருதஞ்சென் றென்ன அவுண்ணைத்
தொடர்ந்து சூழ்ந்தான்.
- 7671 ஆகிய பொழுது தன்னில் ஆழியம் புள்ளாய்த்
தோன்றி
மாகம துலவு கின்ற மாற்றலன் அதனை நோக்கிச்
சீகர அளக்கரென்னத் தெழித்துமேற் சென்று
தாக்கக்
கேகய அரசன் தானும் கிடைத்தமர் புரித லுற்றான்.
- 7672 நிறங்கிளர் பசலைத் துண்ட நீட்டியே யாக்கை
முற்றும்
மறங்கொடு கிண்டு செந்நீர் வாய்ப்படக் கவ்வி
வாங்கிப்
புறங்கிளர் சிறைகள் தம்மால் புடைத்துவெங்
காலில் தாக்கிப்
பிறங்குபுள் னுருவ மானோர் இவ்வகை பெரும்
போர் செய்தார்.

7669. என்று மயில் பறவையாக வந்த இந்திரன் உரைத்ததும், மனவேகத்தைப் போல ஓடுகின்ற குதிரை பூட்டிய தேரின்னிறும் இறங்கி, பன்னிரண்டு கண்களையுடைய முருகப் பெருமான், அகன்ற இறகுகளையுடைய மயிலாக எதிரில் வந்து நின்ற இந்திரன்மீது வன்மையுடன் ஏறி இருந்து, பகைவனின் செயலைப் பார்த்து, வானவீதியில் மயிலைச் செலுத்தினார்.

7670. ஆறுமுகங்களையுடைய எம்பெருமான், இடி போல எவர்க்கும்மாறுபாடில்லாத மயில் என்றகுதிரையை நடத்திப் பிரளய காலத்தில் ஏற்படுகின்ற அக்கினியை அவிக்கும் பொருட்டு, ஊழிச் சூறைக் காற்றுச் சென்றது போல, அசுரனைப் பின்பற்றிப் போய் வளைத்துக்கொண்டார்.

7671. அச்சமயத்தில் சிம்புள் பறவையாக வடிவம் கொண்டு வானத்தில் உலவம் பகைவன் அதனைப் பார்த்து, அலையையுடைய கடலைப்போல ஆரவாரத்துடன் எதிரில் போய் நிற்க, அப்போது மயில் அரசனும் எதிர்த்து நின்று போர் செய்தனன்.

7672. நிறம் விளங்கும் பசுமையான முக்கை நீட்டி உடல் முழுவதையும் மறத்துடன் கிழித்து, இரத்தத்தை வாயில் பொருந்துமாறு கவ்வி இழுத்து, இறகுகளால் அடித்துக் கொடிய காலால் மோதி விளங்கும் பறவையின் வடிவம் கொண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரும் போரைச் செய்தனர்.

- 7673 இத்திறம் பொருத காலைப் பிணிமுகத் தேந்தல்
தன்னைப்
பைத்தலை யுடைய தூவி பறித்திடா வதனமுற்றுங்
குத்திவெங் குகுதி வீட்டிக் குருமணிக் கலாபம்
ஈர்த்து
மெய்த்துயர் புரிந்தான் நேமிப் புள்ளுருக் கொண்ட
வெய்யோன்.
- 7674 அச்செயல் முருகன் காணா ஆரழல் என்ன நக்குக்
கைச்சிலை யதனை வாங்கிக் கடுந்தொழில் அவுணர்
மன்னன்
உச்சியின் முகத்தில் காலில் உரத்தினில் சிறைகள்
தம்மில்
வச்சிர நெடுங்கண் வாளி வரம்பில தொடுத்து
விட்டான்.
- 7675 விட்டிடு கின்ற வாளி வெய்யவன் அங்க மெங்கும்
பட்டிடு கின்ற காலைப் பதைபதைத் துதறிச் சிந்தி
எட்டுள திசையும் வானும் இருங்கடல் உலக
மெங்கும்
கட்டழல் சிந்திச் சீறிக் கறங்கெனத் திரியா
நின்றான்.
- 7676 திரிந்திடு கின்ற காலைச் செஞ்சுடர்த் தனிவேல்
அண்ணல்
புரந்தரன் உருவாய் நின்ற பொறிமயில் நடாத்தி
ஏகி
அரந்தெறு கணைகள் தூண்டி அகிலமும் அவுணன்
தன்னைத்
துரந்தமர் இழைக்க லுற்றான் விண்ணவர்
தொழுது போற்ற

7673. இவ்வாறு போர் செய்தவுடனே, சிம்புள் பறவை வடிவம் கொண்ட சூரபன்மன், மயில் வடிவமான இந்திரனின் பசிய தலையில் உள்ள தூவிகளை எல்லாம் பறித்து, முகம் முழுவதும் குத்திக் கொடிய இரத்தத்தை இறைத்து நிறம் விளங்கும் கரிய தோகையை இழுத்து உடலுக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கினான்.

7674. அச்சூரபன்மனின் அச்செயலை முருகப் பெருமான் பார்த்து, அருந்தியைப்போல் சிரித்துக் கையில் இருந்த வில்லை வளைத்துப் பொல்லாத செயலையுடைய சூரபன்மனின் உச்சியிலும் முகத்திலும் காலிலும் மார்பிலும் இறகுகளிலும் வயிரமானகொடிய அம்புகளை அளவற்றவையாகத் தொடுத்தார்.

7675. கந்தவேள் விடுத்தருளிய அம்புகள் கொடிய சூரபன்மனின் உடல் எங்கும் பட்டவுடன் பதை பதைத்து உதறிச் சிதறி எட்டாக உள்ள எல்லாத் திசைகளிலும், வானத்திலும், பெரிய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தின் எவ்விடங்களிலும், கண்களில் உண்டாகின்ற தீப்பொறிகளைச் சிந்திக்கொண்டு காற்றாடிபோல் அலைந்து உலவினான்.

7676. சூரபன்மன் அவ்வாறு திரியும் காலத்தில் செவ்விய ஒளியுடைய ஒப்பற்ற வேலையுடைய முருகப் பெருமான், இந்திர வடிவான புள்ளிகள் வாய்ந்த மயிலை நடத்திச் சென்று, கூரிய அம்புகளை விடுத்து, தேவர்கள் துதிக்கும் வண்ணம் எல்லா இடங்களிலும் துரத்திச் சென்று போர் செய்தார்.

7677 அத்தகும் எல்லை தன்னின் அவுணர்கள் எவர்க்கும்
மேலோன்
எய்த்துளம் மெலிந்து சால இடருழந் திரக்க
மெய்தி
மெய்த்தழ லென்னச் சீறி வேற்படை கொண்ட
செம்மல்
கைத்தலத் திருந்த வில்லைக் கறிப்பது கருதி
வந்தான்.

7678 வருவது நிமலன் காணா மலர்க்கரம் ஒன்றில்
வைகும்
ஒருதனி ஒள்வாள் வீசி ஒன்னலன் பறவை யாக்கை
இருதுணி யாகி வீழ எறிந்தனன் எறித லோடும்
அரியயன் முதலாந் தேவர் அனைவரும் ஆடல்
கொண்டார்.

வேறு

7679 தாரார் வாகை சூடிய மேலோன் தன்கையில்
கூரார் வாளாற் புள்ளுரு வத்தைக் குறைவிக்கச்
சூராம் வெய்யோன் அண்டமு கட்டைத் தொட
வோங்கிப்
பாராய் நின்றான் விண்ணவர் யாரும் பரிவெய்த.

7680 ஏழுட் பட்ட ஆழ்திரை நேமி யிடைதூர்த்துத்
தாழ்வில் செல்லு மாதவர் தேரைத் தடைசெய்து
சூழிக் கால்கள் வானெறி செல்லுந் துறைமாற்றிப்
பாழித் திக்கை மூடினன் நின்றான் படியானோன்.

7681 ஆறார் சென்னிப் பண்ணவன் மைந்தன துகாணாச்
சீறா நன்றால் சூர்புரி மாயத் திறன்என்னாக்
கூறா அங்கைச் செஞ்சிலை தன்னைக் குனிவித்தே
ஊறார் வெங்கோல் ஏழு தொடுத்தே யுரை
செய்வான்.

7677. அச்சமயத்தில் எல்லா அகுரர்கட்கும் மேலான சூரபன்மன் மிகவும் உள்ளம் தளர்ந்து துன்பம் அடைந்து இரங்கித் தீயைப்போல் சிற்றம் கொண்டு, வேலை ஏந்தி யுள்ள முருகப்பெருமான் திருக்கையில் தாங்கி நின்ற வில்லைக் கொத்தி ஒடிக்க நினைத்து வந்தான்.

7678. சூரபன்மன் அவ்வாறு வில்லைக் கடித்து எறிய எண்ணி வருதலை முருகவேள் பார்த்துத், தாமரை மலர் போன்ற ஒரு திருக்கையில் இருந்த ஒப்பில்லாத ஒள்ளிய வாளை வீசிப் பகைவனின் பறவையுடலை இரு துண்டாக் கிக் கீழே விழுமாறு வெட்டியருளினார். திருமால் நான்முகன் முதலான தேவர்கள் எல்லாம் அதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்து ஆடலாயினர்.

7679. வாகை மலர் மாலை சூடிய வேலையுடைய முருகப் பெருமானின் திருக்கையில் இருந்த கூரிய வாளால் சிம்புள் உருவத்தை வெட்டவும், உடனே கொடியவனான சூரபன்மன், தேவர்கள் எல்லாம் துன்பம் அடையுமாறு அண்ட முகட்டைத் தொடுமாறு உயர்ந்து பூமியாய் நின்றான்.

7680. பூமியின் வடிவமாக நின்ற சூரபன்மன் ஏழ் என்னும் எண் கொண்டவையும், ஆழமானவையுமான கடல்களை இடையே தூர்த்து, தன் உயர்வுக்குக் கீழின ராகச் செல்கின்ற சூரியர்களின் தேர்களைத் தடை செய்து, வாயுக்கள் ஆகாயத்தில் போகின்ற மார்க்கத்தைத் தடுத்து, அகன்ற திசைகளை மூடியவனாக நின்றான்.

7681. சூரபன்மன் பூமி வடிவமாக நிற்பதை, கங்கை யாற்றை அணிந்த சிவபெருமானின் மைந்தரான ஆறுமுகப் பெருமான் கண்டருளி, சினம் கொண்டு, சூரபன்மனால் இயற்றப்பட்ட மாயை நன்றாகவுள்ளது என்று சொல்லி, அழகிய திருக்கையிலே இருந்த வில்லை வளைத்துக் கொடிய அம்புகள் ஏழைத் தொடுத்து அவற்றை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானார்:

7682 நெடுவா னத்தின் காறும் எழுந்தே நிமிர்வெய்தி
முடிவான் வெய்யோன் பாரக மாய்என் முன்
நின் றான்
கடலேழ் என்னுந் தன்மையின் நீவிர் கடிதேகி
அடுவீர் என்றே விட்டனன் யார்க்கும்
அறிவொண்ணான்.

7683 ஒற்றைச் செவ்வே லோன்விடு வாளி யுலகெல்லாம்
சுற்றிக் கொண்டே உண்டிடு நேமித் தொகை
போலாய்ச்
செற்றத் தோடும் ஆர்ப்பொடும் ஏகித் திரைவீசி
மற்றச் சூரன் தன்னுரு வத்தை வளைவுற்ற.

7684 வளையா வெஞ்சூர் மாயிரு ஞால வடிவத்தைக்
களையா உண்டே இன்மைய தாக்கிக் கணையேழும்
திளையார் நீத்தத் தொல்லுரு நீங்கிச் செருவின்கண்
விளையா டுற்ற எம்பெரு மான்பால் மீண்டுற்ற.

7685 காணா வெய்யோன் பாருரு நீங்கிக் கடல்எல்லாம்
ஊணா வையம் வானொடும் உண்டற் கெழுமா
போல்
ஏணார் நீத்தத் தோர்வடி வாகி யிறைமுன்னம்
நீணா கத்தின் காறும் நிமிர்ந்தே நின்றிட்டான்.

7686 நேரான் மாயத் தொல்லுரு வத்தின் நிலைநோக்கிக்
கூரார் வாளி நூறு தொடுத்தே கொடியோன்பால்
சேரா லுழித் தீயியல் பாகிச் செறிவுற்றுப்
பேரா தட்டே வம்மென விட்டான் பெயர்வில்லான்.

7682. “நீண்ட வானம்வரை எழுந்து நிமிர்ந்து கொடிய சூரபன்மன் என் முன்பு மண் வடிவமாக நின்றான். ஆதலால் நீங்கள் ஏழு கடல்கள் என்னுமாறு நீர் வடிவத்துடன் விரைந்து போய் அவனை அழியுங்கள்” என்று எவராலும் அறிதற்கு அரிய முருகப் பெருமான் விடுத்தருளினார்.

7683. ஒன்றான (ஒப்பற்ற) வேலை ஏந்திய முருகப் பெருமான் விடுத்தருளிய அம்புகள் உலகம் அனைத்தையும் ஊழிக்காலத்தில் வந்து வளைந்து உண்கின்ற கடல்களின் கூட்டம் போல் நீரின் வடிவத்துடன் சீற்றத்துடனும் ஆரவாரத்துடனும் போய் அலை வீசிக்கொண்டு சூரபன்மன் கொண்டிருந்த மண் வடிவத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டன.

7684. எவர்க்கும் வணங்காத இயல்பு கொண்ட கொடிய சூரபன்மன் கொண்ட மண் வடிவத்தை உண்டு இல்லாமையாகச் செய்து, அந்த ஏழு அம்புகளும் நீரின் பழைய வடிவத்தை விட்டுப் போர்க்களத்தில் நின்று போர் செய்கின்ற திருவிளையாடலையுடைய எம்பெருமானிடத்துத் திரும்பி வந்தன.

7685. அதனைச் சூரபன்மன் பார்த்து மண் வடிவத்தைவிட்டு, கடல்கள் யாவும் உளவாக உலகத்தையும் வானத்தையும் உண்பதற்கு எழுந்து வந்ததுபோல், வன்மை பொருந்திய நீரின் வடிவத்தை அடைந்து, நம் இறைவன் எதிரே நீண்ட வானம் வரை எழுந்து உயர்ந்து நின்றான்.

7686. பகைவனான சூரபன்மனின் பெரிய மாய வடிவத்தின் நிலையைப் பார்த்துக் கூர்மையான நூறு அம்புகளை வில்லில் தொடுத்து, “நீங்கள் கொடிய சூரபன்மனிடத்துக்கு ஊழித்தீயின் வடிவமாக நெருங்கிச் சென்று தவறாது அழித்துத் திரும்பி வாருங்கள்” என்று அசை வில்லாத எம்பெருமான் உரைத்தருளினார்.

- 7687 அவ்வா றாக வாளிகள் நூறும் அருள்நீரால்
வெவ்வாய் அங்கிப் பேருரு வாகி விரவிப்போய்த்
தெவ்வாய் நின்றோன் நீத்தம தாகுஞ் செயல்நீங்க
வெவ்வா யுஞ்சென் றுண்டன அம்மா இறை
தன்னில்.
- 7688 தண்டா தார்க்கும் நீத்த இயற்கை தனைஎல்லாம்
உண்டா லித்தே வாளிகள் மீண்டே யுறுகாலைக்
கண்டான் மாயத் தன்மை படைத்தோன் கனல்
மேனி
கொண்டான் அண்டங் காறும் நிமிர்ந்தே
குலவுற்றான்
- 7689 குலவுங் காலைக் கண்டு நகைத்தே கூற்றென்ன
நிலவுஞ் செங்கோல் ஆயிரம் வாங்கா நீடுழி
சுலவுஞ் சண்டச் சூறையின் ஏகிச் சூர்மாயம்
பலவுஞ் செற்றே வம்மென உய்த்தான்
பரமானோன்.
- 7690 உய்க்கும் காலத் தொய்யென ஏகி யுலகெங்குந்
திக்கும் வானுஞ் சூழு மருந்தின் திறனெய்தி
மைக்குந் தூமம் போல்பவன் மெய்த்தீ
வடிவெல்லாம்
பொய்க்கும் வண்ணஞ் சாடின ஐயன் புகர்வாளி.

வேறு

- 7691 வண்டு லாவரு வாகையந் தாரினான்
கொண்டெ முந்த கொழுந்தழல் யாக்கையை
உண்டு வாளிகள் ஓய்என மீண்டொராய்
அண்டர் நாயகன் பாங்கர் அணைந்தவே.

7687. அந்த நூறு அம்புகளும் இறைவனின் ஆணைப்படியே கொல்லும் தன்மை கொண்ட தீயின் வடிவமாகச் சென்று, ஓர் இமைப்போதுக்குள், பகைவன் சூரன் கொண்டு நின்ற நீர் வடிவம் அழிய எப்பக்கங்களிலும் போய்க் குடித்தன.

7688. விடாமல் ஆரவாரம் செய்கின்ற நீர் வடிவம் எல்லாவற்றையும் உண்டு மகிழ்ந்து, அம்புகள் திரும்ப வரும்போது, அவற்றின் செயல்களைச் சூரபன்மன் பார்த்துத் தீயின் வடிவத்தை எடுத்து அண்டகோளகை வரை உயர்ந்து நின்றான்.

7689. சூரபன்மன் தீயின் வடிவமாக நின்றபோது, அதனைப் பரம்பொருளான கந்தவேள் பார்த்துச் சிரித்து, எமனைப் போலத் தொழிலால் ஒளிர்கின்ற செவ்விய அம்புகளை எடுத்து, “நீங்கள் நீண்ட ஊழிக்காலத்தில் சுழன்று வீசுகின்ற சூறைக்காற்றைப் போல் சென்று சூரபன்மனின் பல மாயங்களையும் அழித்து வாருங்கள்!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி விடுத்தார்.

7690. விடுத்தவுடனே அந்த அம்புகள் விரைந்து போய் உலகம் முழுவதிலும் திக்குகளிலும் வானத்திலும் சூழ்ந்துள்ள வாயுக்களின் உருவங்களை அடைந்து கரிய புகை வடிவின்னான சூரபன்மனின் உடலில் உள்ள தீ வடிவம் முழுவதையும் பொய்யாகுமாறு அழித்தன.

7691. வண்டுகள் மொய்க்கும் வாகை மலர் மாலை யைச் சூடிய சூரபன்மன் கொண்டிருந்த கொழுவிய தழல் வடிவத்தை அம்புகள் வாயு வடிவத்துடன் சென்று அழித்து, விரைந்து திரும்பித் தேவர் தலைவன் முருகப் பெருமானின் அருகில் வந்தன.

- 7692 ஆங்க வெல்லையில் அவ்வடி வத்தினை
நீங்கு மாற்றலன் நீள்கின மேற்கொளா
ஒங்கு மோதை உருவுகொண் டார் த்தலும்
ஞாங்கர் எந்தை நகையொடு நோக்கினான்.
- 7693 ஆய்ந்து வாளியொ ராயிர நூற்றினை
வாய்ந்த கைக்கொடு மாற்றலன் வன்மையைப்
பாந்த ளாகிப் படுத்து வம்மோவெனா
ஏந்தல் கூறி இமைப்பினில் தூண்டினான்.
- 7694 அவ்வ யிற்கணை அந்தரத் தில்செலாச்
செவ்வி திற்கிளர் செந்தழல் போல்எழீஇப்
பைலி ரித்த பஃறலைப் பன்னகம்
வெவ்வு ருக்கொடு சூர்மிசை மேயதே
- 7695 கூற்றம் அன்ன கொடுந்தொழில் மன்னவன்
காற்றின் யாக்கை கரப்ப மிசைந்திடா
ஆற்றல் மேவி யணைந்துடன் மீண்டன
வேல்த டக்கை விமலன் புடைதனில்.
- 7696 இன்ன தன்மையில் ஈரிரு நால்வரைத்
துன்ன லன்தொலை யாதமர் ஆற்றியே
பின்னும் மாயையின் பெற்றியைப் புந்தியுள்
உன்னி யேபல் லுருக்கொடு தோன்றினான்.

வேறு

- 7697 ஓவாஇயல் புரிமுவரில் ஒருசார்வரு மொழியும்
தேவாசுரர் பிறராமென ஒருசார்வரும் சேணாள்
கோவாமென ஒருசார்வரும் ஒருசார்வருங்
குறள்போல்
ஆவாவெனக் கொடுங்கூற்றென ஒருசார்வரும்
அன்றே

7692. அப்போது அந்தத் தீயின் உருவத்தை நீங்கிய சூரபன்மன் மிக்க சினம் கொண்டவனாகி உயர்ந்து வாயு வடிவாகி நின்று ஆரவாரம் செய்தான். அதை அருகில் நின்ற செவ்வேள் நகைத்துப் பார்த்தருளினார்.

7693. அதனை இன்னது என்று அறிந்து ஒரு நூறாயிரம் அம்புகளை எடுத்து, “நீங்கள் பகைவனின் வல்லமையைப் பாம்பின் வடிவு கொண்டு போய் அழித்துவிட்டு வாருங்கள்!” என்று உரைத்தருளினார்.

7694. அப்பெருமான் விடுத்த கூரிய அம்புகள் வானத்தில் போய்ச் செவ்வையாக விரிகின்ற செந்தீயைப் போல் நஞ்சுப்பைகள் விரியப் பெற்ற கொடிய பாம்புரு வினை எடுத்து மேல் எழுந்து சூரபன்மன்மீது சென்றன.

7695. பின் அவை, எமனைப் போன்ற கொடிய செயலை உடைய சூரபன்மனின் வாயு வடிவான உடலானது அழியும்படி உண்டு வன்மை உடையனவாகித் திரும்பி, வேலினை ஏந்திய அகன்ற கையையுடைய முருகப் பெருமானிடம் வந்தன.

7696. இவ்வாறு நான்கு நாட்கள் வரை பகைவன் விடாமல் போர் செய்து, பின்னரும் வேறு வகையான மாயத் தன்மைகளை உள்ளத்தில் எண்ணிப் பல வடிவங்களைக் கொண்டு வந்தன.

7697. அவனுடைய மாய உருவங்கள், கெடாத மூன்று தொழில்களையுடைய திரிமூர்த்திகளின் உருவங்களுடன் ஒருபக்கத்தில் வரும்; அவர்களே அல்லாத மற்றத் தேவர், அசுரர், பிறர் என்று சொல்லும் இத்தகைய வடிவங்களுடன் ஒரு பக்கத்தில் வரும்; இந்திரனைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வரும்; பூதம் போல் ஒரு பக்கத்தில் வரும்; ‘ஆ, ஆ!’ என்று சொல்லிக்கொண்டு எமனைப் போல் ஒரு பக்கத்தில் வரும்.

7698 பேயாமென ஒருபால்வரும் பிறழ்வெம்புகைப்

படலைத்

தீயாமென ஒருபால்வரும் திசைஎங்கணும் சுழலும்
 ஓயாமருத் தினமாமென ஒருபால்வரும் அகிலம்
 பாயாவெழு திரையாழியில் ஒருபால்வரும் பரவி.

7699 ஒருசார்விட மெனவந்திடும் ஒருசார்வரும்

பணிபோல்

ஒருசார்முகி லெனவந்திடும் ஒருசார்வரு

மிருள்போல்

ஒருசாருரு மெனவந்திடும் ஒருசார்வரும்

வரைபோல்

ஒருசார்தன துருவாய்வரும் ஒருசார்வரும்

கதிபோல்.

7700 தொக்கர்பல படையாமென ஒருசார்வருஞ் சூழந்
 திக்கார்களிற் றினமாமென ஒருசார்வருஞ்

சினத்தால்

நக்கார்தரும் அரியேறென ஒருசார்வரும் நலிவான்
 அக்கால்வரு தனிப்புள்ளென ஒருசார்வரும்அன்றே.

7701 கரியின்முகத் துணைவன்னென ஒருசார்வருங்

கடுங்கண்

அரியின்முகத் தினையோனென ஒருசார்வரும்

அளக்கர்ப்

பரியின்முகத் தினில்வந்திடு பாழிக்கனல் படுக்கும்
 எரியின்முகத் தனிமைந்தனில் ஒருசாரிடை யேகும்.

7698. அவன் பேய்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; பிறழ்கின்ற கொடிய புகைப் படலங்களையுடைய தீயைப் போல் ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; எத்திசையிலும் விடாது உலாவுகின்ற வாயுக்களின் கூட்டங்களைப் போல் ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; அகன்ற உலகத்தை நோக்கித் தாவுகின்ற அலைகளையுடைய கடலைப்போல் ஒரு பக்கத்தில் வருவான்.

7699. அவன் நஞ்சினைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; பாம்பைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; மேகங்களைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; இருளைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; இடியைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; மலையைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; தனது உருவத்துடன் ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; சூரியனைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்.

7700. நெருங்கிப் பொருந்திய பல வகையினவான படைகளைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள திக்குகளில் பொருந்திய ஐராவதம் முதலான யானைகளைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான். நகைத்துக் கொண்டு வருகின்ற ஆண் சிங்கத்தைப்போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; சிம்புள் பறவைபோல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்.

7701. அவன் தன் தம்பியான தாரகனைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; சினம் கொண்ட பார்வையுடைய கண்களை உடைய சிங்கமுகனைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; கடலில் பெண் குதிரையின் வடிவத்துடன் இருக்கும் வடவைத் தீயினையும் அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட அக்கினிமுகன் என்னும் ஒப்பில்லாத தன்மைந்தனைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்.

7702 எல்லோன்றனை வெகுண்டோனென ஒருசார்வரும்
ஏனைச்
சொல்லோங்கிய திறல்மைந்தரில் ஒருசார்வருஞ்
சூழ்ச்சி
வல்லோனென ஒருசார்வரு மானப்படை மள்ளர்
பல்லோர்களுஞ் செறிந்தாலென ஒருசாரிடைப்
படரும்.

7703 இத்தன்மையில் அவுணர்க்கிறை யாண்டுஞ்செறி
வாகி
அத்தன்தனைப் புடைகுழ்தலும் அவைநோக்கிய
இமையோர்
சித்தந்தளர்ந் திரிகுற்றனர் திரிகுற்றனர் அம்மா
கத்துங்கடல் புவிமாய்ந்திடு காலத்துயிர் எனவே.

வேறு

7704 அங்கதன் நிலைமைநோக்கி ஆயிர கோடி வாளி
செங்கையில் வாங்கி வாங்குந் திருநெடுஞ் சிலையில்
பூட்டி
இங்குள அமரர் தங்கள் இருஞ்சிறை அகற்ற வந்து
பங்கயற் சிறைசெய் திட்ட பகவன்மற் றிதனைச்
சொல்வான்.

7705 தெவ்வடு பகழி என்னும் தேவிர்காள் நீவி ரேகி
மெய்வலி படைத்து நின்ற மேவலன் ஒருவன்
கொண்ட
அவ்வுருவனைத்து மெய்தி ஆங்கவன் மாய முற்றும்
இவ்விடை அட்டு நீக்கி ஏகுதி ரென்று விட்டான்.

7702. கதிரவனைச் சினந்த மைந்தனான பானு கோபனைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; மற்றும் புகழ் வாய்ந்த மைந்தரான மூலாயிரவரைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; முதல் அமைச்சரான, ஆலோசனையில் சிறந்த தருமகோபனைப் போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்; வீரம் பொருந்திய பல படைத் தலைவர்கள் ஒன்றாய் நெருங்கி வந்தது போல ஒரு பக்கத்தில் வருவான்.

7703. இவ்வாறாக அவுணர் தலைவன் எங்கும் நெருங்கி நம் தந்தையான முருகவேளைச் சூழ்ந்துகொள்ள அவற்றைக் கண்ட தேவர்கள் மனம் தளர்ந்து ஒலிக்கும். கடல் சூழ்ந்த உலகமானது அழியும் காலத்தில், அதில் உள்ள உயிர்கள் துன்பம் அடைவதைப் போல விலகி ஓடினர்.

7704. இங்கு வந்துள்ள தேவர்கள் அடைந்துள்ள பெரிய சிறையை அகற்றும்படி அவதாரம் செய்து நான் முகனைச் சிறையில் இட்ட முருகப்பெருமான், அந்த மாய விசித்திரத்தின் நிலைமையைப் பார்த்துத் தம் சிவந்த திருக்கையினால் ஆயிரங்கோடி அம்புகளை எடுத்து அவற்றைப் பார்த்து இதைச் சொல்லலானார் :

7705. “பகையைப் பழிக்கின்ற அம்பு என்ற தேவர்களே! நீங்கள் போய் உடல் வன்மை பொருந்தி நின்ற பகைவனான சூரபன்மன் எடுத்துள்ள பல உருவங்களையும் அடைந்து, அவனது மாயை முழுவதையும் இங்கு அழித்து விலக்குவீராக!” என்று சொல்லி விடுத்தருளினார்.

7706 விட்டிடு சிலீழு கங்கள் விரைந்துபோய் வெகுளி
வீங்கி
ஒட்டலன் கொண்ட ஒவ்வொன் றுருவினுக்
கெழுமை யாகி
எட்டுள புலமும் வானும் இருநில வரைப்பும் ஈண்டி
அட்டடல் பெற்ற அம்மா அனையவன் மாயந்
தன்னை.

7707 உடல்சின மோடு சூரன் ஒருவனாய் அங்கண்
நின்றான்
அடல்வலி கொண்ட வாளி அந்தர நெறியான்
மீண்டு
புடையுறு சரங்க ளோடு பொள்ளெனத் தூணி புக்க
சுடர்நெடுந் தனிவே லண்ணல் அவன்முகம்
நோக்கிச் செல்வான்.

7708 வெம்புய லிடையில் தோன்றி விளிந்திடு மின்னு
வென்ன
இம்பரில் எமது முன்னம் எல்லையில் உருவம்
கொண்டாய்
அம்பினில் அவற்றை யெல்லாம் அட்டனம் அழிவி
லாத
நம்பெரு வடிவங் கொள்வ நன்றுகண் டிடுதி
யென்றான்.

7709 கூறிமற் றினைய தன்மை குரைகடல் உலகம்
திக்கும்
மாநிலாப் புலனம் அண்டம் வானவர் உயிர்கள்
யாவும்
ஆறுமா முகத்து வள்ளல் மேனியில் அமைந்த தன்றி
வேறிலை என்ன ஆங்கோர் வியன்பெரு வடிவங்
கொண்டான்.

7706. முருகப்பெருமான் விடுத்தருளிய அம்புகள் விரைவாகச் சென்று, பகை கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு வடிவுக்கு ஏழு ஏழு ஆகி எட்டாக உள்ள திக்குகளிலும் வானத்திலும் பெரிய பூமியிடத்திலும் நெருங்கி அவனுடைய மாயங்களை அழித்தன.

7707. மாறுபாடான சினத்துடன் சூரபன்மன் ஒருவனாகி அந்தப் போர்க்களத்தில் நின்றான். அப்போது கொலைத் தொழிலில் வன்மைமிக்க அவனது அம்புகள், வான வழியாகத் திரும்பி அருகில் உண்டான அம்புக் கூட்டிற்குள் புகுந்தன. உடனே ஒளியுடன் கூடின நீண்ட வேலை ஏந்திய செவ்வேள், சூரபன்மனைப் பார்த்துக் கூறலானார் :

7708. “சூரபன்ம! விருப்பத்தை அளிக்கின்ற மேகத்தின் நடுவில் தோன்றும் மின்னலைப் போல இவ்விடத்தில் எமது எதிரில் அளவில்லாத உருவங்களைக் கொண்டாய். நாம் அவை அனைத்தையும் அழித்தோம்.. இனி அழிவற்ற நம் விசுவரூபத்தினை (பெருவடிவத்தை)ச் காண்பாயாக!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

7709. இத்தகையவற்றைச் சொல்லி, ஒலிக்கும் கடல், உலகம், திக்குகள், மாறுபாடற்ற புவனம், அண்டம், தேவர்கள், உயிர்கள் முதலான அனைத்துமாகியவையாவும் ஆறு திருமுகங்களையுடைய எம்பெருமானின் திருமேனியில் அமைந்தவையே, வேறொன்றும் இல்லை என்று கூறும் வண்ணம் ஒரு பெரிய வடிவை எம்பெருமான் கொண்டருளினார்.

- 7710 உள்ளடி வரைகள் யாவும் ஒண்புற வடியின் நீத்தம்
வள்ளுகிர் விரல்கள் முற்றும் வான்உரு மேறு
நாள்கோள்
எள்ளரும் பரடு தன்னில் இரும்புனற் கிறைவன்
சோமன்
நள்ளிருள் அனைய மேனி நிருதியோ டரக்கர்
நண்ண.
- 7711 அடிதிரள் கணைக்கால் தன்னில் ஆரிடர் மணிகள்
சானு
வடிவமை முழந்தாள் விஞ்சை வானவ ராதி
யானோர்
தொடைதனின் மகவான் மைந்தன் தொடைமுதல்
நடுவன் கால்ன்
கடிதடத் தகரர் பக்கம் கடவுளர் யாரும் நிற்ப.
- 7712 இருப்பினில் நாசர் கோச எல்லையில் மருந்தே
யுந்திக்
கருப்படும் உயிர்கள் மார்பிற் கலைகள்முந் நூலிற்
போதம்
அருப்பயில் உரோமத் தண்டம் அங்கையில் அகில
போகந்
திருப்பெருந் தடந்தோள் வைப்பில் செங்கண்மால்
விரிஞ்சன் மேவ.
- 7713 மெல்லிதழ் அனைய செங்கை விரல்மிசை
அணங்கின் நல்லார்
ஒல்லொலி அங்கி கண்டம் ஒப்பிலா மணிவாய்
வேதம்
பல்லிடை யெழுத்து நாவிற் பரமவா கமத்தின்
பேதம்
நல்லிதழ் மனுவின் விஞ்சை நாசியில் பவனன்
மன்ன.

7710. அப்பெரு வடிவின் உள்ளடிகளில் மலைகள் அனைத்தும், புற அடிகளில் நீர் நிலைகள் முழுமையும், கூர்மையான நகங்களையுடைய விரல்கள் முழுவதும் வானத்தில் உள்ள இடியேறுகளும், நாள்களும், கோள்களும் ஆகவும், இகழ்ச்சியில்லாத பரடுகளில் பெரிய நீர்க்கு இறைவனான வருணனும், சோமனும், நடுநிசி போன்ற கரிய உடலினனான நிருதியுடன் அரக்கர்களும் பொருந்தி நிற்க,

7711. (அந்தப் பெரு வடிவின்) திரண்ட கணைக் கால்களில் சிறந்த முனிவர்களும் சிந்தாமணி முதலியவையும், வடிவு அமைந்த முழங்கால்களில் வித்தியாதரர் முதலியவரும், தொடைகளில் இந்திரனும் அவனுடைய மகன் சயந்தனும், தொடைகளின் அடிப்பகுதிகளில் எமனும் காலனும், கடிதடத்தில் அசுரர்களும், விலாப் பக்கங்களில் மற்றத் தேவர்கள் அனைவரும் நிற்க,

7712. மூலாதாரத்தில் நாகர்களும், கோசப் பகுதியில் அமிர்தமும், கொப்பூழில் கருவில் பொருந்தும் உயிர்களும், மார்பில் பல கலைகளும், சிறிதாகப் பொருந்திய உரோமங்களில் அண்டங்களும், உள்ளங்கையில் சகல போகங்களும், மிக்க செல்வத்தையுடைய அகன்ற தோள்களில் சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலும் நான்முகனும் பொருந்தி நிற்க,

7713. மென்மையான பூவிதழ் போன்ற செவ்விய கை விரல்களில் தேவ மங்கையரும், கண்டத்தில் ஒல் என்று ஒலிக்கின்ற ஒலியும் அக்கினியும், அழகிய வாயில் வேதமும், பற்களில் எழுத்துகளும், நாவில் சிறந்த ஆகம பேதங்களும், நல்ல உதட்டில் மனுவின் வித்தைகளும்; முக்கில் வாயுதேவனும் (மனுவின் விஞ்சை—ஸ்மிருதி)

- 7714 கருணைகொள் விழியில் சோமன் கதிரவன்
செவியில் திக்குத்
திருநுதற் குடிவை வைப்புச் சென்னியில் பரம
ஆன்மா
மரபினின் மேவித் தோன்ற மாறிலா திருக்கும்
தொல்லை
ஒருதன துருவங் காட்டி நின்றலும் உம்பர்
கண்டார்.
- 7715 செஞ்சுடர் அநந்த கோடி செறிந்தொருங் குதித்த
தென்ன
விஞ்சிய கதிர்கான் றுள்ள வியன்பெரு வடிவை
நோக்கி
நெஞ்சகந் துளங்கி விண்ணோர் நின்றனர் நிமல
மூர்த்தி
அஞ்சல்மின் அஞ்சல மின்னென் றருளினன்
அமைத்த கையான்.
- 7716 அண்டர்கள் யாரும் எந்தை யருள்முறை வினவி
யுள்ளம்
உண்டிடு விதிர்ப்பு நீங்கி உவகையால் தொழுது
நின்றார்
தண்டுளி வரைய தென்னத் தணப்பறச் சிதறும்
ஊழிக்
கொண்டலின் தோற்றம் நோக்கிக் குலவுறு
மஞ்ஞை யேபோல்.
- 7717 இறுதியும் முதலும் இல்லா இப்பெரு வடிவம்
தன்னைக்
கறைவிட முறமுஞ் குரன் கண்டுவிம் மிதத்தின்
நிற்ப
அறிவரும் உணர்தல் தேற்றா ஆறுமா முகத்து
வள்ளல்
சிறிதுநல் லுணர்ச்சி நல்க இனையன செப்ப
ஹற்றான்.

7714. அருள் பொருந்திய கண்களில் சந்திர சூரியரும், செவியில் திக்குகளும், அழகான நெற்றிப் பகுதியில் பிரணவமும், தலையில் பரமான்மாவும்; முறையாகப் பொருந்திக் காணப்பட, மாறுபாடின்றி விளங்கும் தம் ஒப்பற்ற வடிவத்தைக் காணும் வண்ணமாகச் செய்து கொண்டு எம் முருகப்பெருமான் நின்றருளினார். அப்பெருமானின் அத்தன்மையைத் தேவர்கள் கண்டனர்.

7715. தேவர்கள், சிறந்த சுடரையுடைய பலகோடி சூரியர்கள் நெருங்கி ஒன்றாக உதித்தாற் போல ஒளிவீசும் சிறந்த பெரிய திருவுருவத்தினைப் பார்த்து மனம் கலங்கி நின்றனர். அப்போது நின்மலனான முருகப்பெருமான் அபயக்கையுடையவராய் “அஞ்சாதீர்கள்” என்று கூறியருளினார்.

7716 குளிர்ந்த துளிகளை மலையைப் போன்று விடாமல் சிதறுகின்ற ஊழிமேகத்தின் தோற்றத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்ற மயில்போல், தேவர்கள் எல்லாரும் எம்பெருமானின் அருளின் முறைமையைக் கேட்டுத் தம் உள்ளத்தில் இருந்த நடுக்கத்தை ஒழித்து மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கி நின்றனர்.

7717. அந்தமும் ஆதியும் இல்லாத இந்தப் பெரிய உருவத்தை, களங்கமான நஞ்சைப்போன்ற சூரபன்மன் பார்த்து, வியப்புடன் நிற்க, ஞானியராலும் உணர்தற்கு ஒண்ணாத சிறந்த ஆறுமுக வள்ளல் அச் சூரபன்மனுக்குச் சற்று நல்ல அறிவை அளித்தருளினார். அளிக்கவும், அவன் இத்தகையவற்றைச் சொல்லலானான்:

- 7718 எண்ணிலா அவுணர் தானை யாவையும்
இமைப்பில் செற்று
விண்ணுலா அண்டந் தோறும் வியன்சமர் ஆற்றி
என்பால்
நண்ணினார் தம்மை எல்லாம் நாமறத் தடிந்து
வீட்டி
வண்ணமான் தேரும் மீண்டு வராநெறி தடுத்தான்
மன்னோ.
- 7719 திண்டிறல் உடையேன் தூண்டுந் திறற்படை
யாவும் நீக்கிக்
கொண்டவென் மாய முற்றுங் கொடுஞ்சரம்
அதனான் மாற்றி
அண்டமும் புவனம் யாவும் அமரரும் பிறவுந்
தன்பால்
கண்டிடும் வடிவ மொன்று காட்டியென் கண்முன்
நின்றான்.
- 7720 கோலமா மஞ்ஞை தன்னிற் குலவிய குமரன்
தன்னைப்
பாலனென் றிருந்தேன் அந்நாட் பரிசிவை
யுணர்ந்தி லேன்யான்
மாலயன் தனக்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும்
யார்க்கும்
மூலகா ரணமாய் நின்ற மூர்த்திஇம் மூர்த்தி
அன்றோ.
- 7721 ஒற்றென முன்னம் வந்தோன் ஒருதனி வேலோன்
தன்னைப்
பற்றிக லின்றி நின்ற பராபர முதல்வன் என்றே
சொற்றனன் சொற்ற எல்லாம் துணிபெனக்
கொண்டி லேனால்
இற்றையிப் பொழுதில் ஈசன் இவனெனுந் தன்மை
கண்டேன்.

7718. “அளவில்லாத அசுரப்படைகள் முழுதும் ஓர் இமைப்போதில் கொன்று, புவனத்தில் பொருந்திய அண்டந்தோறும் பெரும் போரைச் செய்து, என்னிடம் பொருந்தியிருந்தவர்கள் எல்லாரையும் பெயரே இல்லாமல் கொன்றழித்து, அழகிய என் குதிரை பூண்ட இந்திர ஞாலத் தேரையும் திரும்பி என்னிடம் வாராத வண்ணம் செய்தார்.

7719. “மிக்க வன்மையுடைய என்னால் எய்யப் பட்ட வெற்றியுடைய எல்லாப் படைக்கலங்களையும் அழித்து விலக்கி, பின்பு, யான் செய்த மாய வுருவங்களைக் கொடிய அம்புகளால் அழித்து, அண்டமும் எல்லாப் புவனங்களும் தேவர்களும் இன்னும் உள்ளவர்களும் தன்னிடத்தில் காணத்தக்க வடிவத்தினை இப்போது காட்டி என் கண் எதிரில் நின்றார்.

7720. “சிறந்த அழகிய மயிலில் வீற்றிருக்கும் முருகப் பெருமானை அந்தக் காலத்தில் சிறுவர் என நினைத்திருந்தேன். இத்தகைய இவரது தன்மையை நான் அறியேன். ஆராயுமிடத்துத் தேவரில் சிறந்த திருமால் நான்முகன் என்பவர்கட்கும் மற்றத் தேவர்கட்கும் மற்ற வர்க்கும் முதற்காரணமாக நின்றுள்ள முதல்வர் இம் முதல்வர் அல்லரோ?

7721. “முன்னம் தூதனாக இங்கு வந்த வீரவாகு தேவன் ஒப்பில்லாத வேலையுடைய இவரை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத மேலான முழுமுதற் பொருள் எனக் கூறினான். அந்நாளில் அவன் உரைத்தவற்றையெல்லாம் உண்மையானவை என்று நான் நினைக்கவில்லை இப்போது இப்பெருமானே முழுமுதற்பொருளான ஈசன் என்பதை அறிந்துகொண்டேன்.

7722 மீயுயர் வடிவங் கொண்டு மேவிய தூதன் சொற்ற
வாய்மைகள் சரதம் அம்மா மற்றியான் பெற்ற
அண்டம்
ஆயவை முழுது மற்றும் அறுமுகம் படைத்த
செம்மல்
தூயபொற் பதரோ மத்தில் தோன்றியே நிற்கும்
அன்றே..

7723 அண்டர்கள் முனிவர் ஏனோர் அகிலமும் காட்டி
அண்ணல்
கொண்டிடு படிவ முற்றுங் குறித்தியார் தெரிதற்
பாலார்
எண்டரு விழிகள் யாக்கை எங்கணும்
படைத்தோர்க் கேனுங்
கண்டிட அநந்த கோடி சுற்பமுங் கடக்கும் அன்றே.

7724 சீர்க்கும ரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவந்
தன்னில்
ஏர்க்குறும் ஒளியும் சீரும் இளமையும் எழிலும்
எல்லாம்
ஆர்க்குள வுலகில் அம்மா அற்புதத் தோடும்
பல்காற்
பார்க்கினுந் தெவிட்டிற் றில்லை இன்னுமென்
பார்வை தானும்

7725 நேரில னாகி ஈண்டே நின்றிடும் முதல்வன் நீடும்
பெருரு வதனை நோக்கிப் பெரிதுமச் சுறுவ தல்லால்
ஆரிது நின்று காண்பார் அமரரில் அழிவி லாத
சீரிய வரம்கொண் டுள்ளேன் ஆதலில் தெரிகின்
றேனால்..

7722. “மிகவும் உயர்ந்த உருவம் கொண்டு எம்மிடத்துக்கு வந்த தூதனாய் உரைத்த உண்மைமொழிகள் வாய்மையானவையே! நான் தவம் செய்து பெற்றுக் கொண்ட அண்டங்கள் முதலிய யாவும் ஆறு திருமுகங்களையுடைய தலைவரின் அழகிய திருவடிகளில் உள்ள மயிர்க்கால்களில் உண்டாகி நிற்கும்.

7723. “தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் உலகமாகிய எல்லாப் பொருள்களும் காட்டி இந்தத் தலைவர் கொண்டுள்ள உருவம் எல்லாம் உற்றுப் பார்த்து எவர் அறியத் தக்கவர்? புகழ் பொருந்திய கண்களை உடல் முழுமையும் பெற்றவர்கட்கு ஆனாலும் பார்ப்பதற்குப் பலகோடி கற்பகாலத்துக்கு மேல் ஆகும்!

7724 “சிறப்புப் பொருந்திய குமரப்பெருமான் கொண்ட செல்வமான் பெரிய திருவடிவத்தில் பொருந்தியுள்ள ஒளியும் சீரும் இளமையும் அழகும் ஆகிய எல்லாம் உலகில் எவர்க்கு உள்ளது? வியப்புடன் பலமுறை பார்த்தாலும் இன்னும் என் கண்களுக்குத் தெவிட்டல் ஏற்படவில்லை.

7725. “நிகர் இல்லாதவனாய் இவ்விடத்தில் நிற்கின்ற தலைவரின் நீண்ட பெரிய வடிவத்தைப்பார்த்து மிகவும் அச்சம் அடைவதே அல்லாது, எவர் நின்று இதனைக் காண்பவர்? நான் தேவரால் சிறந்த வரம் பெற்றுள்ளேன். ஆகையால் காண்கின்றேன்.

- 7726 ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாந் திரண்டொன்
றாகி
மேயின எனினும் செவ்வேள் விமலமாஞ் சரணம்
தன்னில்
தூயநல் லெழிலுக் காற்றா தென்றிடின இனைய
தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க
வல்லார்.
- 7727 இங்கென துயிர்போல் உற்ற இளவலும் இளைய
சேயும்
செங்கையில் வேலோன் றன்னைச் சிறுவனென்
றெண்ணல் கண்டாய்
பங்கயன் முதலோர் காணாப் பரமனே யாகும்
என்றார்
அங்கவர் மொழிந்த வாறுஞ் சரதமே ஆன தன்றே.
- 7728 அண்ணலார் குமரன் மேனி அடிமுதல் முடியின்
காறும்
எண்ணிலா லுழி காலம் எத்திறம் நோக்கி னாலும்
கண்ணினால் அடங்கா துன்னிற் கருத்தினால்
அடங்கா தென்பால்
நண்ணினான் அமருக் கென்கை அருளென நாட்ட
லாமே.
- 7729 திருகிய வெகுளி முற்றுந் தீர்ந்தன சேருவின்
ஊக்கம்
அருகிய துரோமம் புள்ளி ஆயின விழியில் தூநீர்
பெருகிய திவன்பால் அன்பு பிறந்தன தமிழேற்
குள்ளம்
உருகிய தென்பு தானும் உலைமேழு காகும்
அன்றே.

7726. “ஆயிரங் கோடி மன்மதர்களின் அழகெல்லாம் திரண்டு ஒரு வடிவமாகிப் பொருந்தின என்றாலும், இப்பெருமானின் குற்றம் அற்ற திருவடியில் உள்ள தூய நல்ல அழகுக்கு ஒவ்வாததால் இப்பழைமையுடையவரின் மிகவும் பெரிய வருஷுக்கு எவர் உவமை வகுத்துச் சொல்ல வல்லார்?

7727. “இங்கு எனது உயிர் போன்றிருந்த தம்பியான சிங்கமுகனும் இளைய மகனான இரணியனும் செவ்விய கையில் வேலை ஏந்திய இப்பெருமானைச் சிறுவர் என்று கருதாதே. இவர் நான்முகன் முதலியவரும் அறியாத பரமனே ஆகும் என்று உரைத்தனர். அவர்கள் அவ்வாறு உரைத்தவை உண்மையே யாயின..

7728. “தெய்வத்தன்மை பொருந்திய குமரவேளின் திருமேனியை அடிமுதல் முடிவரைக்கும் அளவில்லாத ஊழிகாலம் எப்படிப் பார்க்கினும் கண்ணிற்கு அடங்காது; நினைப்பதற்கோ மனத்துக்கு அடங்காது. இத்தகைய தன்மையுடைய இவர் போரிட வந்தது அருளால் ஆகும் என்று சொல்லலாம்.

7729. “மாறுபாடாக உண்டான சீற்றம் முழுமையும் அகன்றன. போர் செய்யும் ஊக்கமும் குறைந்தது. உரோமங்கள் சிலிர்த்தன. விழிகளில் தூய்மையான நீர் பெருகியது. இப்பெருமானிடம் அன்பு மிகுந்தது, உள்ளம் உருகியது. எலும்பும் உடையிலே இட்ட மெழுகுபோல இளகியது.

7730 போயின அகந்தை போதம் புகுந்தன வலத்த தான
 தூயதோர் தோளுங் கண்ணும் துடித்தன புவன
 மெங்கும்
 மேயின பொருள்கள் முற்றும் வெளிப்படு கின்ற
 விண்ணோர்
 நாயகன் வடிவங் கண்டேன் நற்றவப் பயன்
 தன்றோ.

7731 குழுதல் வேண்டுந் தாள்கள் தொழுதிடல்
 வேண்டும் அங்கை
 தாமுதல் வேண்டுஞ் சென்னி துதித்திடல் வேண்டும்
 தாலு
 ஆழுதல் வேண்டுந் தீமை அகன்றுநான் இவற்கா
 ளாகி
 வாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சம் தடுத்தது மானம்
 ஒன்றே.

7732 ஒன்னலர் பொருட்டா லேகி உறுசமர் இழைத்த
 செம்மல்
 தன்னுரு வதனைக் காண்கின் முனிவதே தகுதி
 யாகும்
 வன்னிகொள் வெண்ணெ யேபோல் வலியழிந்
 துருகிற் றென்றால்
 என்னுடை வயத்த வன்றோ உணர்ச்சியும் யாக்கை
 முற்றும்.

7733 ஏடலிழ் அலங்கல் மார்பன் என்னுடன் இந்நாள்
 காறும்
 நீடிய இகற்போர் ஆற்றி நீங்கலான் நின்ற
 தெல்லாம்
 ஆடலின் இயற்கை யென்றே அறிந்தனன் அஃதான்
 றன்னான்
 சாடிய வேண்டு மென்னின் யாரது தாங்கந்
 பாலார்.

7730. “செருக்கு நீங்கியது. ஞானங்கள் புகுந்தன. வலப்பக்கத்தில் உள்ள தூய தோளும் கண்ணும் துடித்தன. உலகம் முழுவதிலும் பொருந்திய பொருள்கள் எல்லாம் வெளிப்படுகின்றன. வானவர் தலைவனின் திருவுருவத் தைக் கண்ட என்னுடைய நல்ல தவப்பயன் இதுவன்றோ?

7731. “இப்பெருமானை வலமாக என் கால்கள் சுற்றி வர வேண்டும். அங் கைகள் தொழுதல் வேண்டும். தலை வணங்கவேண்டும். நாக்குத் துதிக்கவேண்டும். தீமையினின்று அகன்று வாழவேண்டும் என்று எண்ணும் நான், இவர்க்கு அடிமையாகவேண்டும். அவ்வாறு செய்வ தற்கு எழுந்த என் உள்ளத்தைத் தடுத்தது மானம் ஒன்றே யாகும்.

7732. “பகைவர் பொருட்டாக இங்கு வந்து போர் செய்த இத்தலைவரின் உருவத்தைக் கண்டால் சினம் கொள்ளுதல் தக்கதே. இது நிற்க, இதற்கு மாறாகத் தீயில் இட்ட வெண்ணெய் போன்று வன்மையிழந்து உருகின்றானால் இந்த உடலும் இதில் உள்ள அறிவும் என் வயப்பட்டு நிற்பதாகுமா?

7733. “இதழ் விரிந்த மலரால் ஆன மாலை அணிந்த மார்பினனான முருகப்பெருமான், இதுவரை என்னுடனே மிகுந்த பகை பாராட்டிப் பெரிய போர் செய்து நின்றதெல்லாம் திருவிளையாட்டின் தன்மை என்று அறிந்து கொண்டேன். அஃதன்றி அப்பெருமான் என்னைக் கொல்ல எண்ணினால் தடுப்பவர் எவர்?

- 7734 ஏதமில் அமரர் தம்மை யான்சிறை செய்த
தெல்லாம்
திதென உரைத்தார் பல்லோர் அன்னதன்
செயற்கை யாலே
வேதமும் அயனும் ஏனை விண்ணவர் பலருங்
காணா
நாதனிங் கணுகப் பெற்றேன் நன்றதே யான
தன்றே.
- 7735 ஒன்றொரு முதல்வ னாகி உறைதரு மூர்த்தி
முன்னம்
நின்றமர் செய்தேன் இந்நாள் நெஞ்சினித்
தளரேன் அம்மா
நன்றிதோர் பெருமை பெற்றேன் வீரனும் நானே
யானேன்
என்றுமிப் புகழே நிற்கும் இவ்வுடல்
நிற்ப துண்டோ.
- 7736 வானுளோர் சிறையை நீக்கி வள்ளலை வணங்கி:
இந்த
ஊனுலாம் உயிரைப் போற்றி அளியர்ப்போல்
உறுவன் என்னின்
ஆனதோ எனக்கி தம்மா ஆயிர கோடி அண்டம்
போனதோர் புகழும் வீரத் தன்மையும் பொன்றி
டாவோ.
- 7737 என்னஇத் தகைய பன்னி நின்றலும் எவர்க்கும்
மேலோன்
உன்னருந் தகைத்தாய் நின்ற ஒருபெருந் தோற்றம்
நீத்து
மின்னிவர் கலாபம் ஊர்ந்த வியனுருக் கொண்டு
நண்ணித்
துன்னலன் போத மாற்றித் தொன்மைபோ லாகச்
செய்தான்.

7734. “குற்றம் இல்லாத தேவர்களை நான் சிறைப் படுத்தியது எல்லாம் தீயதாகும் என்று பலர் கூறினர். இது நிற்க, அச்செயல் காரணமாகவே வேதமும் நான் முகனும் பல தேவர்களும் காணாத இறைவன் என் எதிரே வரும் பேறு பெற்றேன். அச்செயல் நல்லதாகவே ஆயிற்று.

7735. “ஏக முதல்வனாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற முருகப்பெருமானின் எதிரில் நான் இன்று போர் செய்தேன். அதனால் இனி நான் மனத்தளர்ச்சி அடையேன். இந்த நல்ல ஒரு பெருமையைப் பெற்றேன். இதனால் நான் அடைந்த இந்தப் புகழே நிலைத்து நிற்கும். இந்த வுடலம் அந்தப் புகழைப் போல நிற்குமோ? நிற்காது.

7736. “தேவர்களின் சிறையை விலக்கி இந்தக் குமரப் பெருமானை வணங்கி இந்த ஊனுடன் பொருந்திய உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு ஏழைகளைப் போன்று இருப்பேனானால், இது எனக்குத் தக்க செயலோ? நான் அவ்வாறு செய்தால், ஆயிரங்கோடி அண்டங்களிலும் போய்ப் பொருந்தியுள்ள என் புகழும் வீரத்தன்மையும் அழிந்து போகாவோ?”

7737. என்று சூரபன்மன் இத்தகையவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றனன். உடனே எவர்க்கும் முதல்வனான முருகவேள் நினைத்தற்கு அரியதாக நின்ற தமது ஒப்பில்லாத வடிவத்தை அகற்றி, ஒளி பொருந்திய சிறந்த மயில் ஏறிய திருவுருவத்துடன் எழுந்தருளிப் பகைவன் சூரபன்மனிடம் ஏற்பட்டிருந்த ஞான உணர்ச்சியை அகற்றி, முன் இருந்ததைப் போலவே இருக்கச் செய்தார்.

- 7738 காரண னாகித் தானே கருணையால் எவையும்
நல்கி
ஆருயிர் முழுது மேவி அனைத்தையும் இயற்றி
நிற்கும்
பூரண முதல்வன் மைந்தன் போதகம் அளித்து
மாற்றிச்
சூரனை மயக்கம் செய்யும் குழ்ச்சியோ அரிய
தன்றே.
- 7739 அத்தகு காலை தானே அவுணர்கோன் உணர்ச்சி
நீங்கிச்
சித்தம திடையே தொல்லைச் சீற்றமும் இகலும்
உற்ற
மெய்த்தகு குழவித் திங்கள் விண்ணொளி செல்லச்
செல்லும்
எத்திசை இருளும் அன்ன தகன்றுழி எழுந்த
தேபோல்.
- 7740 பிணிமுகம் உயர்த்து நின்ற பெருந்தகை தோற்றம்
காணூஉத்
தணிவருஞ் சின்மேற் கொண்டு சமரின்மேல்
ஊக்கஞ் சேர்த்தி
அணியதென் நிண்மை என்னா அங்கையோ டங்கை
தாக்கி
மணிமுடி துளக்கி நக்கு மற்றிவை புகலல் உற்றான்.
- 7741 சேயுரு வமைந்த கள்வன் செருவினை இழைக்க
லாற்றான்
மாயையி னொன்று காட்டி எனைஇவண் மையல்
செய்தான்
ஆயது துடைத்தேன் எஸ்றால் ஆரெனக்
கொப்புண் டென்றுங்
காயம தமிழி லாதேன் கருத்தழி கின்ற துண்டோ.

7738. உலகம் முதலியவற்றைப் படைக்கும் நிமித்த காரணனாகி, மக்கள் மீது வைத்திருக்கின்ற அருளால் எல்லா வற்றையும் படைத்து, அரிய உயிர்கள்தோறும் பொருந்தி, எல்லாச் செயல்களையும் செய்தருளும் பூரண முதல்வ னாகிய சிவபெருமானின் திருமைந்தனான செல்வேள் ஞானவுணர்வை அளித்துப் பின் அதனை விலக்கிச் சூரபன்மனை மயக்குகின்ற தந்திரம் வியப்புடையதோ?

(தந்தைக்கு உரிய ஆற்றல் மைந்தற்கு உளது ஆதலின் இது வியப்பன்று.)

7739. இளைய சந்திரன் வானத்தில் செல்லத் திசைகள்தோறும் அகலும் இருளானது, அச்சந்திரன் அகன்றவுடன் மீண்டும் உலகில் பரவுவது போல, அப்போது சூரபன்மன் அறிவு நீங்க, அவனது மனத்தில் சினமும் பகையும் தோன்றின.

7740. சேவல் கொடியையுடைய பெருந்தகையான முருகப்பெருமான் தோற்றத்தைப் பார்த்து அடங்காத சினம் மிக்கு, போரில் ஊக்கம் கொண்டு, 'இவன் வந்தது எந்த வன்மையினால்?' என்று கருவம் கொண்டு அங்கையி னால் மோதி மணி முடியை அசைத்துச் சிரித்துப் பின்னர் இவற்றைச் சொல்லலானான் :

7741. "சிறுவனின் உருவத்தைக் கொண்டு இந்த மாயாவி, போர் செய்யாது, தன் மாயையில் ஒன்றைக் காட்டி, இங்கே என்னை மயக்கினான். அவன் காட்டிய மாயைக்கு மயங்காமல் அதை அழித்தேனானால் எனக்கு ஒப்பு யாவர்? நானோ என்றும் அழியாத உடலை உடையேன்! அத்தகைய என் மன நிலையானது தளர்வது உண்டோ?

- 7742 குன்றினை எறிந்த வேற்கைக் குமரனோ டமர
தாற்றி
வென்றிடு கின்றேன் மெல்ல மேலது நிற்க இத்த
வன்றிறல் சமரை முட்டி நின்றவா னவரை
யெல்லாம்
தின்றுயிர் குடித்து முன்னென் சினஞ்சிறி தகல்வன்
என்றான்.
- 7743 ஆயது துணிவாக் கொண்ட அவுணர்கள் மன்னன்
பின்னும்
தியதோர் தொல்லை மாயச் சீர்கொள்மந்
திரத்தைப் பன்னி
ஞாயிறு மருட்கை கொள்ள ஞாலமும் ககன
முற்றும்
மாயிருள் உருவங் கொண்டு மறைந்துநின் நார்க்க
லுற்றான்.
- 7744 தெண்டிரை நேமி தன்னில் தீவிடம் எழுந்த
தென்ன
எண்டிசை எல்லை முற்றும் இருநில வரைப்பும்
எல்லா
அண்டமு மாகி ஈண்டும் ஆரிருள் வடிவை வானோர்
கண்டனர் அவுணன் மாய மீதெனக் கலக்கமுற்றார்.
- 7745 அத்துணை அவுணர் மன்னன் அவ்விருள் இடையே
பாய்ந்து
பத்திகொள் சிகர மன்ன பஹலை அளவை தீர்ந்த
கைத்தல முளதோர் யாக்கை கதுமெனக் கொண்டு
விண்ணோர்
மெய்த்தொகை நுகர்வான் உன்னி விண்ணிடைக்
கிளர்ந்து சென்றான்.

7742. “கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலை ஏந்திய கையையுடைய குமரனுடன் போரைச் செய்து மெல்ல வெல்வேன். அது நிற்க, எனக்கும் இவனுக்கும் வலிய போரை மூட்டி வானத்தில் நின்ற தேவரையெல்லாம் தின்று அவர்களின் உயிரைக் குடித்து முதலில் இது பற்றி எனக்கு உண்டான சினத்தைத் தணித்துக் கொள்வேன்.”

7743. அவ்வாறு செய்வதை உறுதியாகக் கருதிய அசுரன் பின்னும் கொடிய மாய மந்திரத்தைச் செபித்துச் சூரியனும் மயங்கிட, இவ்வுலகமும் வானமுமாக உயர்ந்து பெரிய இருள் வடிவத்தை அடைந்து அதில் மறைந்து நின்று ஆரவாரம் செய்யத் தொடங்கினான்.

7744. தெளிவான அலைகளையுடைய கடலில் கொடிய நஞ்சானது தோன்றியதைப் போல, எட்டுத் திக்குகளின் எல்லைகள் முழுவதிலும் பெரிய பூமியிலும், எல்லா அண்டங்களிலுமாகி நெருங்கிய அரிய இருள் வடிவத்தைத் தேவர்கள் பார்த்து, ‘இது சூரபன்மனின் செயலால் உண்டாகியது’ என்று கலக்கம் அடைந்தனர்.

7745. அப்போது சூரபன்மன் அந்த இருளின் வழியாகப் பாய்ந்து வரிசையான மலைச் சிகரங்களைப் போன்ற பல தலைகளையும் அளவற்ற கைகளையும் உடைய உடலை விரைவாக உண்டாக்கிக் கொண்டு தேவர்களின் உடல்களை உண்ண எண்ணி வானத்தில் உயர்ந்து நின்றான்.

7746 ஆடியல் கொண்ட சூரன் அந்தரத் தெழிலும்
 வானோர்
 கூடிய ஓதி தன்னால் குறிப்பினால் தெரிந்து
 நம்மைச்
 சாடிய வருவன் என்னாத் தலைத்தலை சிதறி
 நில்லாது
 ஓடினர் கூற்றை நேர்ந்த உயிரேன இரங்க
 வுற்றார்.

7747 நண்ணினர்க் கினியாய் ஓலம் ஞானநா யகனே
 ஓலம்
 பண்ணவர்க் கிறையே ஓலம் பரஞ்சுடர் முதலே
 ஓலம்
 எண்ணுதற் சரியாய் ஓலம் யாவையும் படைத்தாய்
 ஓலம்
 கண்ணுதற் பெருமான் நல்குங் கடவுளே ஓலம்
 ஓலம்.

7748 தேவர்கள் தேவே ஓலம் சிறந்தசிற் பரனே ஓலம்
 மேவலர்க் கிடயே ஓலம் வேற்படை விமலா ஓலம்
 பாவலர்க் கெனியாய் ஓலம் பன்னிரு புயத்தாய்
 ஓலம்
 மூவரு மாகி நின்ற மூர்த்தியே ஓலம் ஓலம்.

7749 கங்குலின் எழுந்த கார்போல் கனைஇருள்
 மறைவின் ஏகி
 நுங்கிய செல்வான் சூரன் ஓடவும் நோன்மை
 யில்லேம்
 எங்கினி உய்வம் ஐய இறையுநீ தாழ்க்கல் கண்டாய்
 அங்கவன் உயிரை உண்டெம் மாலியை யருளு
 கென்றார்

7746. போர் செய்ய எண்ணிய சூரபன்மன் வானத்தில் எழவும், தேவர்கள் தம்மிடத்தில் பொருந்திய ஞானத்தினாலும் குறிப்பாலும் அதை அறிந்து கொண்டு, 'இவன் நம்மைக் கொல்ல வருவான்' என்று, இடங்கள் தோறும் சிதறி நிற்காது ஓடியவராய், எமனால் எதிர்க்கப்பட்ட உயிரைப் போல வருந்தினர்.

7747. "தம்மை அடைந்தவர்க்கு இனிமையானவனே, அடைக்கலம்! முனிவர்க்கு இறைவனே அடைக்கலம்! பரஞ்சுடர் முதல்வனே, அடைக்கலம்! எண்ணற்கு அரியவனே, அடைக்கலம்! எல்லாவற்றையும் படைத்தவனே, அடைக்கலம்! நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அளித்த இறைவனே, அடைக்கலம்! அடைக்கலம்!

7748. "தேவர்க்குத்தேவனே, அடைக்கலம்! சிறப்புப் பொருந்திய சிற்பரனே, அடைக்கலம்! பகைவர்க்கு இடியாய் உள்ளவனே, அடைக்கலம்! வேலை ஏந்திய விமலனே, அடைக்கலம்! புலவர்க்கு எளியவனே, அடைக்கலம்! பன்னிரு தோள்களையுடையவனே, அடைக்கலம்! மும்மூர்த்திகளாகி நின்றவனே, அடைக்கலம்!

7749. "சூரபன்மன் இரவில் எழுந்த மேகத்தைப் போல நெருங்கிய இருளில் மறைந்து உண்ண வருவான். நாங்கள் ஓடவும் வன்மை இல்லாதவராக உள்ளோம்! ஐயனே! இதனால், நாங்கள் எங்கு ஓடுவோம்? இமைப் போதும் தாழ்க்காமல் அவனது உயிரை உண்டு எம் உயிர்களைக் காத்தருளுக!" என்று தேவர்கள் வேண்டிடி கொண்டனர்.

7750 தேற்றலை போலு மீது சிறிதுநீ பாணிப் பாயேல்
 ஆற்றலின் மறைந்து நின்றே அகிலமும் தானே
 யுண்ணும்
 மாற்றலன் ஆவி தன்னை வாங்குதி வல்லை
 யென்னாப்
 போற்றினன் முதல்வன் தன்னை மயூரமாய்க்
 கொண்ட புத்தேள்.

7751 அங்கவர் மொழியும் வெய்யோன் ஆற்றலும்
 தெரிந்து செவ்வேள்
 செங்கைய தொன்றில் வைகுந் திருநெடு வேலை
 நோக்கி
 இங்கிவன் ஆகம் போழ்ந்தே ஏகுதி இமைப்பின்
 என்னாத்
 துங்கம துடைய சீர்த்திச் சூரன்மேற் செல்லத்
 தொட்டான்.

7752 ஏயென முருகன் தொட்ட இருதலை படைத்த
 ஞாங்கர்
 ஆயிர கோடி என்னும் அருக்கரில் திகழ்ந்து
 தோன்றித்
 தீயமூல் சிகழி கான்று சென்றிட அவுணன்
 கொண்ட
 மாயிருள் உருவ முற்றும் வல்விரைந் தகன்ற
 தன்றே.

7753 அன்னவன் தனது மாயம் அழிந்ததும் ஐயன்
 வைவேல்
 முன்னுறு மாறு நோக்கி முடிவிலா வரத்தி னேனை
 என்னிவண் செய்யும் அம்மா இவன்விடும் எஃக
 மென்னா
 உன்னினன் முறுவல் எய்தி உருகெழு சீற்றங்
 கொண்டான்.

7750. “இறைவ, தாங்கள் சற்றும் இதை எண்ணிப் பார்க்கவில்லை போலும்! சிறிது காலம் தாழ்ப்பீரேல் தன் ஆற்றலால் அச்சுரபன்மன் மறைந்து நிறைந்து எல்லா வற்றையும் உண்டு விடுவான். ஆதலால், பகைவன் உயிரை விரைவில் வாங்குவீராக!” என்று முதல்வனான முருகப்பெருமானை மயிலாக நின்று சுமக்கும் இந்திரன் வேண்டினன்.

7751. அப்போது, அத்தேவர்கள் உரைக்கும் உரையை யும் அக்கொடிய சூரபன்மனின் ஆற்றலையும் உணர்ந்து, முருகப்பெருமான் சிறந்த தம் திருக்கையில் இருக்கின்ற அழகான நீண்ட வேலைப் பார்த்து, “நீ இங்கு இவனது உடலைப் பிளந்து விரைந்து திரும்பி வருவாயாக!” என்று உயர்வு பொருந்திய சூரபன்மன் மீது செல்லுமாறு ஆணையிட்டு விடுத்தருளினார்.

7752. விரைவாக முருகக்கடவுள் விடுத்தருளிய இரண்டு தலைகளையுடைய வேலானது, ஆயிரங்கோடி என்ற எண்ணுடைய சூரியர்களைப் போல விளங்கித் தோன்றிச் சுடுகின்ற தீமயமான அம்புகளை உண்டாக்கிக் கொண்டு செல்லவும், அச்சுரபன்மன் கொண்டிருந்த இருள் வடிவம் முற்றும் மிகவும் விரைவாக அழிந்து அகன்றது.

7753. அவன் தன் மாயம் அழிந்ததையும் இறைவனின் வேல் எதிர்த்து வருவதையும் பார்த்து, ‘அழிவற்ற வரத்தை உடைய என்னை, அவன் விடுத்த வேற்படை இங்கு என்ன செய்யும்?’ என்று எண்ணிச் சிரித்து மிக்க சினம் கொண்டான்.

- 7754 வாரிதி வளாகம் தன்னை மாதிர வரைப்பை
மீக்கிழ்ச்
சேருறு நிலயந் தன்னைத் திசைமுகன் முதலா வுள்ள
ஆருயி ரோடும் வீட்டி அடுவன்மே லிதனை
என்னாச்
குரெனும் அவுணன் மற்றைத் தொடுகடல் நடுவண்
ஆனான்.
- 7755 வன்னியின் அலங்கல் கான்று வான்தழை புகையின்
நல்கிப்
பொன்னென இணர்கள் ஈன்று மரகதம் புரையக்
காய்த்துச்
செந்நிற மணிகள் என்னத் தீம்பழம் கொண்டு
கார்போல்
துன்னுபல் கவடு போக்கிச் சூதமாய் அவுணன்
நின்றான்
- 7756 மாசறு ககன கூட வரம்பதன் அளவு மேல்போய்
ஆசையின் எல்லை காறும் அளவைதீ ருலவை
ஒச்சிக்
காசினி அகலந் தாங்கும் கச்சபத் துணைத்தூ
ரோட்டிப்
பாசடை பொதுளி வெஞ்சூர் பராரைமால்
வரையின் நின்றான்.
- 7757 ஓராயிர நூற தென்னும் ஓசனை அளவை யான்ற
பராரைமா வருவ மாகிப் பலவுடைச் சினைமாண்
கொம்பர்
விராவிய சூழ்ச்சி தன்னால் வேலைகள் முழுதும்
விண்ணும்
தராதல வரைப்பும் எல்லாம் தண்ணிழல் பரப்பி
நின்றான்.

7754. “கடல் நிலவரைப்பையும், திசைகளின் எல்லைகளையும், மேலும் கீழுமாகப் பொருந்திய மற்றச் சுவர்க்கபாத்லங்களையும், நான்முகன் முதலான அரிய உயிர்களுடனே சேர்த்து அழித்துப் பின்னர் இதனை அழிப்பேன்” என்று குரபன்மனான அசுரன், தோண்டப்பட்ட கடலின் நடுவில் நின்றான்.

7755. அவன் கடலின் நடுவில் தீயைப் போன்ற தளிர்களை ஈன்று, உயர்ந்த தழையினைப் புகையினைப் போல அமைத்து, பொன்னைப் போலப் பூங்கொத்துகளை உண்டாக்கி, மரகத மணிபோலக் காய் காய்த்து, செந்நிறமான மணிகளைப் போல இனிய பழங்களைக் கொண்டு, மேகம் போல நெருங்கிய பல கிளைகளைப் பெற்று மா மரமாக நின்றான்.

7756. களங்கம் இல்லாத வானவரம்பின் அளவுக்கும் மேலே போய்த் திக்குகளின் எல்லை வரைக்கும் அளவில்லாத கிளைகளை நீட்டிப், பூமியிடத்தைச் சுமக்கின்ற ஆதிகூர்மம் வரை அடிவேரை ஒட்டிப், பசிய இலைகள் தழைத்துக் கொடிய குரபன்மன் மாமரமாகிப், பருத்த அடிப்பக்கத்தையுடைய மலை போல நின்றான்.

7757. ஒரு நூறாயிரம் அளவுடையதாக அகன்ற பெரிய அரையையுடைய மா மர வடிவமாய்ப் பலவாக உள்ள கிளைகளுடன் கூடிக் கொம்புகள் கலந்து நிற்கின்ற சூழ்ச்சியால், கடல் முழுவதும் வானமும் பூமியும் என்ற இவ்விடங்களில் எல்லாம் குளிர்ந்த நிழலைப் பரப்பிக் கொண்டு குரபன்மன் நின்றான்.

7758 நெடுங்கலை முயல்மான் கொண்டு நிலவும்அம்
 புலியும் நீத்தம்
 அடுங்கதிர் படைத்த கோவும் அளகையை யாளி
 தானுங்
 கடங்கலும் கின்ற ஆசைக் கரிகளுங் கடாவிற்
 செல்லும்
 மடங்கலும் வெருவச் சூரன் மாவுருக் கொண்டு
 நின்றான்.

7759 மிக்குயர் உவணம் அன்ன மிசைப்படும் எகினப்
 புள்ளும்
 மைக்குயில் சேவ லாகி மயூரமாம் வலியன் தானும்
 புக்கமர் தெரிக்கும் ஆடற் பூவையும் கொடிய தான
 குக்குட முதலும் அஞ்சக் கொக்குரு வாகி நின்றான்.

7760 காலெனு மொய்ம்பன் உட்கக் கண்செவி கவிழ்ந்து
 சோர
 வாலிய வசுக்கள் ஏங்கி மலர்க்கரம் மறிக்க
 வெய்யோன்
 பாலர்மெய் வியரா நிற்பப் பணைமுலை அரிவை
 மார்கள்
 சேலெனும் விழிகள் பொத்தச் சேகர மாகி
 நின்றான்

7761 அத்தியின் அரசு பேர ஆலமும் தெரிக்கில் ஏங்க
 மெய்த்திறல் வாகை வன்னி மெலிவுற ளீரை யாவும்
 தத்தம திருப்பை நீங்கத் தாதவிழ் நீபத் தாரோன்
 உய்த்திடு தனிவேல் முன்னர் ஒருதனி மாவாய்
 நின்றான்.

7758. நெடிய கலையுடன் முயல் மானைக் கொண்டு விளங்கும் அம்புலியான சந்திரனும், நீரை கிரகிக்கின்ற கதிர்களையுடைய சூரியனும், அளகாபுரிக்குத் தலைவனான குபேரனும், மதம் ஒழுகுகின்ற திக்கு யானைகளும், எருமைக்கடாவின் மீது செல்கின்ற மடங்கலான் எமனும் அஞ்சும்படி சூரபன்மன் மாமர வடிவம் கொண்டு நின்றான்.

7759. மிகவும் உயர்ந்த கருடனும், அன்னமும், மேல் பொருந்திய எகினப் பறவையான திருமாலும், கரிய குயிலும் சேவலும் மயிலும் ஆன வலியவனான இந்திரனும், புகுந்த போரை விளங்கச் செய்கின்ற வீரத்திருவும், கொடையாக உள்ள குக்குடம் முதலான அக்கினியும் அஞ்சுமாறு கொக்கு என்னும் மாமர வடிவம் கொண்டு சூரபன்மன் நின்றான்.

7760. வாயுதேவன் என்ற வன்மையாளன் அஞ்ச, ஆதிசேடன் முதலான பாம்புகள் தலை கவிழ்ந்து தளர்வடைய, தூய வசுக்கள் ஏக்கம் அடைந்து மலர் போன்ற கைகளை விரிக்கச், சூரிய குமாரரான சனி எமன் முதலியோர் உடல் வியர்க்க, பருத்த கொங்கைகளையுடைய ஏழு மங்கையர் சேல் மீன் போன்ற தம் கண்களை மூட, மா மரமாகிச் சூரபன்மன் நின்றான்.

7761. யானைகளின் மன்னனான ஐராவதம் நிலை விட்டுப் பெயரவும், ஆலகால நஞ்சும் ஏக்கம் கொள்ளவும், உடல் வன்மையையும் வாகை என்னும் வெற்றியையும் உடைய என்னி என்ற அக்கினி மெலிவடையவும், கடல்கள் எல்லாம் தத்தம் இருப்பிடத்திலிருந்து நின்றும் நிலை பெயரவும், மகரந்தங்கள் சிந்துகின்ற வேண்கடம்ப மலர்மாலை சூடிய முருகப்பெருமானின் வேலின் எதிரில், சூரபன்மன் ஒப்பில்லாத மா மரமாகி நின்றான்.

7762 நிலமிசை இனைய வாறோர் நெடும்பெருஞ் சூத
மாகி
உலவையின் செறிவு தன்னால் உம்பரும் திசையும்
எற்றித்
தலைமுதல் அடியின் காறுஞ் சாலவுந் தளர்ந்து
தள்ளுற்று
அலமரு வாரிற் றானே அசைந்தனன் அசைவி
லாதான்.

7763 பைவிரி பாந்தள் புத்தேள் பரம்பொறா தழுங்கப்
பாரின்
மைவிரி படிவச் சூறை மாருதம் எறிய மாழை
மெய்விரி குடுமிக் கோட்டு மேருவெற் பசைந்தா
லென்ன
மொய்விரி அவுணன் யாக்கை அலைத்தனன் முடிவ
தோரான்.

7764 இடிந்தன சரிந்த ஞாலம் ஏழ்வகைப் பிலங்கள்
முற்றும்
பொடிந்தன கமட நாகம் புரண்டன புழைக்கை
மாக்கள்
முடிந்தன மறிந்த வேலை முழுவதும் ஒன்றா குற்ற
மடிந்தன உயிரின் பொம்மல் வரைக்குலம் அறிந்த
அன்றே.

7765 தாரகை உதிர்ந்த கோளும் தலைபனித் திரிந்த
வெய்யோன்
தேரொடு மாவுந் தானுந் தியங்கினன் திங்கட்
புத்தேள்
பேருறு மானம் நீங்கிப் பெயர்ந்தனன் ஏனை
வானோர்
மேருவும் கயிலை வெற்பும் புக்கனர் வெருவு நீரார்

7762. உலகத்தில் இத்தகைய ஒரு பெரிய மா மரமாகிக் கிளைகளின் நெருக்கத்தினால் வானத்திலும் திக்குகளிலும் மோதித் தலை முதல் அடிவரைக்கும் மிகவும் தளர்ந்து தள்ளப்பட்டு அசைபவர்களைப் போல, அசைவற்ற சூரபன்மன் தானாகவே அசைந்தான்.

7763. நஞ்சுப் பையை விரிக்கின்ற பாம்பின் அரசனான ஆதிசேடன், சுமை பொறுக்க இயலாது வருந்தவும், உலகத்தில் கருமை விரிந்த வடிவத்தையுடைய சுழற்காற்று வீசவும், உடல் முழுமையும் பொன்னொளி விரித்து நிற்கின்ற உச்சிகளையுடைய மேருமலை அசைந்தாற் போல வன்மையுடைய சூரபன்மன் தான் இறப்பதை உணராதவனாய் உடலை அசைத்தான்.

7764. உலகங்கள் இடிந்தனவாய்ச் சரிந்தன. ஏழு வகையான பிலங்கள் முற்றும் பொடியாயின. ஆதி கூர்மும் நாகங்களும் புரண்டன. துணை பொருந்திய துதிக் கையையுடைய யானைகள் இறந்தன. கடல்கள் மறிந்தன வாக எல்லாம் ஒன்றாயின. உயிர்க்கூட்டங்கள் இறந்தன. மலைக் கூட்டங்கள் மடிந்தன.

7765. விண்மீன்கள் உதிர்ந்தன. கிரகங்களும் திணிநடுங்கி விலகி ஓடின. சூரியன் தேருடன் குதிரையும் தானுமாகத் தயங்கினான். சுந்திரன் தான் ஏறிச் செல்கின்ற விமானத்தை விட்டுச் சென்றான். மற்றுமுள்ள தேவர்கள் பயந்தவர்களாய் மேருமலையிலும் சுயிலாய் மலையிலும் புகுந்தனர்.

7766 ஏற்றமில் சுவர்க்க முற்றும் இற்றன அதற்கும்
 அப்பால்
 பேற்றிகழ் முனிவர் வைகும் உலகமும் பகிர்ந்து
 வீழ்ந்த
 நாற்றிசை முகத்தன் மாயோன் நண்ணிய உலகும்
 அற்றே
 சாற்றுவ தென்கொல் அண்டச் சூழலுந் தகர்ந்த
 தன்றே.

7767 தெண்டிரை நடுவண் நின்ற தீயவன் செயலும்
 அன்னான்
 கொண்டிடும் உருவும் உள்ளக் கொள்கையும்
 வலியும் சீரும்
 அண்டர்கள் எவர்க்கும் மேலாம் ஆதியம் பகவன்
 தொடட்
 விண்டொடர் தனிவேல் காணா வெஞ்சினம்
 விளைத்த தன்றே

7768 தேயுவின் எடுத்த அண்டத் திறங்கனும் பிறங்கு
 ஞாலத்
 தாயிர கோடி அண்டத் தங்கியும் ஒன்றிற் றென்ன
 மீயுயர்ந் தொழுகி ஆன்றோர் வெருவருந் தோற்றம்
 கொண்டு
 நாயகன் தனது தெய்வப் படைக்கலம்
 நடந்த தன்றே.

7769 வயிர்த்திடு நிலை சான்ற வன்கணான் உயிரை
 வெளவச்
 செயிர்த்திடும் தெய்வச் செவ்வேல் திணிநில
 வரைப்பின் அண்டம்
 மயிர்த்தொகை யாக ஏனைப் பூதமும் அழிய
 அங்கண்
 உயிர்த்தொகை முருக்கத் தோன்றும் ஒருவனிற்
 சென்ற தன்றே.

7766. தன்னை விட உயர்ந்தது ஒன்றில்லாத சுவர்க்கம் முழுதும் அழிந்தன. அதற்கு அப்பால் மேலே விளங்கும் முனிவர் இருப்பிடங்களும் பிளந்து விழுந்தன. நான்முகன் திருமால் என்னும் இருவர் உலகங்களும் இப்படியே ஆயின. இனி உரைப்பது என்ன? அண்டமும் நகர்ந்தது.

7767. தெளிவான அலைகளையுடைய கடலின் நடுவில் நின்ற கொடியவனின் செய்கையும், அவன் கொண்டுள்ள வடிவமும், அவன் மனக்கிடக்கையும், வன்மையும் என்னும் இவற்றையெல்லாம் எல்லாத் தேவரினும் உயர்ந்த ஆதிபகவனான முருகப்பெருமான் விடுத் தருளிய ஒப்பில்லாத வேல் பார்த்து மிக்க சினம் கொண்டது.

7768. தேயு பூதத்தில் (அக்கினி) உள்ளனவாகச் சொல்லப்படுகின்ற அண்ட கோடிகளும், விளங்கும் பிருதுவி அண்டத்தில் உள்ள ஆயிரங்கோடி அண்டத்தில் உள்ள அக்கினிகளும் ஒன்றாகக் கூடியது போல, மிகவும் உயர்ந்து, நீண்டு, உயர்ந்தவர்கள் அஞ்சத்தக்க உருவத்தை அடைந்து, நம் குமரக்கடவுளின் தெய்வத்தன்மையுடைய வேலானது சென்றது.

7769. சினம் பொருந்திய நிலைமையின் மிக்க அஞ்ஞானத்தையுடைய சூரபன்மனது உயிரைப் பறிப்பதற்குச் சினம்கொண்ட தெய்வமான செவ்விய வேலானது, அழுத்தமான நிலப்பரப்பில் உள்ள அண்டங்கள் மயிர்க் கூட்டங்களாக மற்றப் பூதங்களும் அழிய, அந்த இடத்தில் உயிர் வருக்கங்களும் அழியும்படி வெளிப்படுகின்ற ஒப்பற்ற யுக முடிவு கால உருத்திரனைப்போல் சென்றது.

7770 மாறமர் உழந்து பன்னாள் வரம்பறு பிரமமாவார்
 வேறிலை யாமே என்ற இருவரும் வெருவி நீங்க
 ஈறொடு முதலும் இன்றி எழுகிரி விலக்கி விண்மேல்
 சேறவின் நிலைமை காட்டிப் படர்ந்தது கடவுட்
 செவ்வேல்.

7771 வேதனை அகத்த ராகும் விண்ணவர் படைகள்
 தம்முள்
 யாதனை இதற்கு நேரா இயல்புவ தெரியில்
 தோன்றிப்
 பூதனை உயிருண் கள்வன் புண்டரீ கத்தன் வன்மை
 சோதனை புரிந்த மேலோன் குலமே என்ப
 தல்லால்.

7772 மண்டல நிலத்தின் வைப்பும் வாரிதி ஏழு மற்றைத்
 தென்திரைக் கடலும் வானுஞ் சேனையர் பிறங்கல்
 முற்றும்
 எண்டிசைப் புறமும் அண்டத் தேணியின் பரப்பும்
 ஈண்ட
 ஒண்டழற் சிகையின் கற்றை உமிழ்ந்ததால் ஒருங்கு
 ஞாங்கர்.

7773 பற்றிய ஞெகிழி பாரில் படர்ந்தன பௌவம்
 யாவும்
 சுற்றிய திசையும் வானுஞ் சூழ்ந்தன சோதி வைகும்
 பொற்றைய தொன்றே அல்லாப் பொருப்பெலாஞ்
 செறிந்த பொன்றோய்
 கற்றையங் கதிரின் அண்டச சூழலுங் கதுவ லுற்ற.

7770. பல வகையாக நின்று போர் செய்து 'பல காலம் அளவற்ற பிரமமாக உள்ளவர் வேறே இல்லை; யாமே பிரமம்' என்று சொன்ன திருமால் நான்முகன் என்ற இருவரும் அஞ்சி அகல, அந்தமும் ஆதியும் இல்லாமல் தோன்றிய மலையானது இருவர் போரையும் அகற்றி வானத்தில் செல்லும் நிலைமையைச் காட்டித், தெய்வ வேல் சென்றது.

7771. தீயைப் போன்ற வடிவத்துடன் வந்த பூதனையின் உயிரை உண்ட திருமால் நான்முகன் என்பவரின் வன்மையைச் சோதனை செய்த மேலோனின் சூலத்தைப் போன்றது, என்று சொல்வதல்லாது நான்முகனை உள்ளிட்ட தேவர்களின் படைக்கலங்களுள் எதனை இதற்கு ஒப்பாகக் கூறுவது?

7772. மண்டலமாக அமைந்துள்ள பூமியின் இடமும், ஏழு கடல்களும், மற்றும் தெளிவான கடல்களும், வானமும், வானத்தில் உயர்ந்த எல்லா மலைகளும், எட்டுத் திசைப் புறமும், அண்ட ஏணிகளின் பரப்பும், நெருங்கும் வண்ணம் ஒள்ளிய தீச்சிகையின் கற்றைகளை ஒன்றாக அத்தெய்வவேல் அருகில் உமிழ்ந்தது.

7773 அதனால் பற்றி எரியும் கொள்ளிகள் உலகத்தில் படர்ந்தன. கடல்களிலும் சுற்றியுள்ள திசைகளிலும் வானத்திலும் சூழ்ந்தன. சிவபெருமான் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கும் கயிலைமலை அல்லாத மற்ற மலைகளில் எல்லாம் நெருங்கின. பொன் ஒளி பொருந்திய ஒற்றையான கதிரைப் போல் அண்டச் சூழலிலும் நெருங்கின.

- 7774 விடம்பிடித் தமலன் செங்கண் வெங்கனல் உறுத்திப்
பாணி
இடம்பிடித் திட்ட தீயில் தோய்ந்துமுன் இயற்றி
அன்ன
உடம்பிடித் தெய்வம் இவ்வா றுருகெழு செலவின்
ஏகி
மடம்பிடித் திட்ட வெஞ்சூர். மாமுதல் தடிந்த
தன்றே.
- 7775 ஆடல்வேல் எறித லோடும் ஆமிர வடிவாய் அண்ட
கூடமும் அலைத்த கள்வன் அரற்றொடு குறைந்து
வீழ்ந்தும்
வீடிலன் என்ப மன்னோ மேலைநாள் வரத்தின்
என்றால்
பீடுறு தவமே அன்றி வலியது பிறிதொன்
றுண்டோ.
- 7776 கிள்ளையின் வதனம் அன்ன கேழ்கிளர் பசங்காய்
தூங்கித்
தள்ளரும் நிலைத்தாய் நின்ற மாவுருச் சால்த
லோடும்
உள்ளுறு சினமீக் கொள்ள ஒல்லைதொல் உருவம்
எய்தி
வள்ளுறை யுடைவாள் வாங்கி மலைவது கருதி
ஆர்த்தான்.
- 7777 செங்கதிர் அயில்வான் கொண்டு செருமுயன்
றுருமின் ஆர்த்துத்
துங்கமொ டெதிர்ந்து சீறுஞ் குருங் கிழித்துப்
பின்னும்
அங்கம திருகூ றாக்கி அலைகடல் வரைப்பில் வீட்டி
எங்கணும் மறைகள் ஆர்ப்ப எஃகம்வரன் போயிற்
றம்மா.

7774. சிவபெருமான் தம் திருக்கண்டத்தில் உள்ள நஞ்சில் தோய்த்துச், செவ்விய நெற்றியில் உள்ள கண் தீயில் வைத்து, இடக்கையில் பிடித்துள்ள தீயில் தோய்த்து, முன்னே சென்றாற் போல, வேல் என்னும் தெய்வமானது, இவ்வாறு அஞ்சத்தக்க தோற்றத்துடன் போய், அறியாமையுடைய சூரபன்மன் கொண்ட மாமர வடிவத்தை அடியிலே வெட்டி அழித்தது.

7775. போர் செய்கின்ற வேல் வெட்டி அழிக்கவும், மாமர வடிவமாகி அண்ட கூடத்தையும் அழித்த வஞ்சகன் சத்தத்துடனே அறுபட்டு விழுந்தும் 'முன்செய்த தவத்தால் இறக்கவில்லை' என்று சொல்வாரானால், பெருமை பொருந்திய தவமே அல்லாது வன்மையுடையது அதனை விட வேறு ஒன்று உண்டோ?

7776. கிளியின் முகம் போன்ற நிறம் விளங்குகின்ற பசுமையான காய்கள் தொங்கித் தள்ளுவதற்கரிய நிலைமையுடையதாக நின்ற அந்த மாமர வடிவம் சாய்ந்த வுடன், உள்ளே உள்ள சினம் மிக, விரைவாகப் பழைய வடிவத்தை அடைந்து, கூர்மையான உடைவாளை உறையினின்றும் எடுத்து வீசிப் போர் செய்வதைக் கருதி ஆரவாரம் செய்தான்.

7777. செவ்விய ஒளியையும் கூர்மையையும் உடைய வாளைக் கொண்டு போர் செய்யத் தொடங்கி இடி போன்று கர்ச்சித்து, வன்மையுடனே எதிர்த்துச் சீறுகின்ற சூரபன்மனின் மார்பைப் பிளந்து, பின்னரும் அவன் உடலை இரண்டு பகுதியாகச் செய்து, அலைகளை யுடைய கடலில் அழித்து, எல்லா இடங்களிலும் வேதங்கள் ஒலிக்க வேலானது வானத்தில் சென்றது.

- 7778 புங்கவர் வழுத்திச் சிந்தும் பூமழை யிடையின் ஏகி
அங்கியின் வடிவம் நீங்கி அருளுருக் கொண்டு
வான்றோய்
கங்கையில் படிந்து மீண்டு கடவுளர் இடுக்கண்
தீர்த்த
எங்கள் தம் பெருமான் செங்கை எய்திவீற் றிருந்த
தவ்வேல்.
- 7779 தாவடி நெடுவேல் மீளத் தற்பரன் வரத்தால் வீடா
மேவலன் எழுந்து மீட்டும் மெய்பகிர் இரண்டு
கூறும்
சேவலும் மயிலு மாகிச் சினங்கொடு தவர் சேனை
காவலன் தன்னை நாடி அமர்த்தொழில் கருதி
வந்தான்.
- 7780 மணிகிளர் வரைய தொன்றும் மரகதப் பிறங்க
லொன்றும்
துணையடி சிறகர் பெற்றுச் சூற்புயல் அழிய
ஆர்த்துத்
திணிநில விசம்பின் மாட்டே சென்றெனச் சேவ
லோடு
பிணிமுக வருவாய் வந்து பெருந்தகை முன்னம்
புக்கான்.
- 7781 ஆட்படு நெறியிற் சேர்த்தும் ஆதியின் ஊழ்தந்
துய்க்கத்
தாட்படை மயூர மாகித் தன்னிகர் இல்லாச் சூரன்
காட்படை யுளத்த னாகிக் கடவுளர் இரியல் போக
ஞாட்பியல் செருக்கில் வந்தான் ஞானநா யகன் தன்
முன்னம்

7778. வானவர்கள் துதித்துப் பொழிகின்ற மலர் மழையினிடையே சென்று தீயின் வடிவத்தை ஒழித்து, அருள்வடிவம் கொண்டு, வானத்தில் பொருந்திய கங்கையில் முழுகித் திரும்பி, தேவர்களின் துன்பத்தை ஒழித்த எங்கள் முருகப் பெருமானின் : செவ்விய திருக்கையை அடைந்து அத்தெய்வ வேல் தங்கியிருந்தது.

7779. போர் செய்த நீண்ட வேலானது திரும்பி வந்துவிட, சிவபெருமான் அளித்த வரத்தால் அழியாத பகைவன் எழுந்து, பின்னும், தனது உடல் பிளந்த இரு பிளவும் கோழியும் மயிலுமாக வடிவம் கொண்டு சினத்துடன் தேவப்படைத் தலைவரைக் குறித்துப் போர்த் தொழில் செய்ய வந்தான்.

7780. ஒளிவிடும் ஒரு மாணிக்க மலையும் மரகத் மலையும் இரு பக்கங்களிலும் இறகுகளைப் பெற்றுக் கருவையுடைய மேகம் அழியும்படி, ஆரவாரம் செய்து, திண்ணிய நிலத்திலும் வானத்திலும் சென்றாற் போலக் கோழியும் மயில் வடிவும் கொண்டு வந்து சூரபன்மன் பெருந்தகுதியுடைய இறைவனின் எதிரே வந்து நின்றான்.

7781. நம் இறைவனுக்கு ஆட்படுகின்ற வழியில் புகுந்து, முன் ஊழானது கூட்டி வைக்கக் கோழியும் மயிலுமாகித் தனக்கு வேறு ஒருவரும் ஒப்பில்லாத சூரபன்மன், வயிரம் பொருந்திய உள்ளம் உடையவனாய், வானவர் விலகி ஓடுமாறு 'போர் செய்ய வேண்டும்' என்ற செருக்குடன், ஞான நாயகனான முருகனின் எதிரில் வந்தான்.

7782 மருள்கெழு புள்ளே போல வந்திடு குரன் எந்தை
 அருள்கெழு நாட்டம் சேர்த்த ஆங்கவன் இகலை
 நீங்கித்
 தெருள்கெழு மனத்த னாகி நின்றனன் சிறந்தார்
 நோக்கால்
 இருள்கெழு கரும்பொன் னாகிய இயற்கை
 யேபோல்.

7783 தீயவை புரிந்தா ரேனுங் குமரவேள் திருமுன்
 உற்றால்
 தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி அடைவர் என்கை
 ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாள்
 செய்த
 மாயையின் மகனும் அன்றோ வரம்பிலா
 அருள்பெற் றுய்ந்தான்.

7784 அக்கணம் எம்பிரான்தன் அருளினால் உணர்வு
 சான்ற
 குக்குட உருவை நோக்கிக் கடிதில்நீ கொடியே ஆகி
 மிக்குயர் நமது தேரின் மேவினை ஆர்த்தி என்னத்
 தக்கதே பணியி தென்னா எழுந்தது தமிழ்து
 விண்மேல்.

7785 செந்நிறம் கெழீஇய சூட்டுச் சேவலங் கொடிபொன்
 றாகி
 முன்னுறு மனத்திற் செல்லும் முரண்டகு தடந்தேர்
 மீப்போய்
 இந்நில வரைப்பின் அண்டம் இடிபட உருமே
 றுட்க
 வன்னியும் வெருவ ஆர்த்து மற்றவண் உற்ற
 தன்றே.

7782. சிறந்தவரின் கண் பார்வையினால் கரிய நிறமான இரும்பு செந்நிறமுடைய பொன் ஆனதுபோல், வெருட்சி விளங்கும் பறவையைப் போல வந்த சூரபன் மனை, எம்பெருமான் அருள் விளங்கும் கண் மலரால் பார்த்த அளவில், அவன் பகைமை ஒழிந்து தெளிவு கொண்ட மனம் உடையவனாகி நின்றான்.

7783. கொடிய செயல்களைச் செய்தவராக இருந்தாலும் குமரவேளின் திருமுன்பு எய்தினால், தூய்மை உடையவராகி, மேன்மையான பழைய கதியை அடைவர் என்று சொல்வதை ஆராயவும் வேண்டுமோ? கொலைக் குரிய போரை இதுவரை செய்த மாயை என்பவளின் மகனும் அல்லவா, அளவில்லாத அருளை அடைந்து உய்ந்தான்?

7784. அப்போழ்து எம் செவ்வேளின் திருவருளால் அறிவு மிகுந்த கோழியின் வடிவத்தைப் பார்த்து, நீ லிரை வாகக் கொடியின் வடிவமாகி மிகவும் உயர்ந்த நம் தேரில் பொருந்தி ஆரவாரம் செய்வாயாக' என்று உரைத் தருளினார். உடனே இது நல்ல தொழில் என்று சூரபன் மனின் கோழி வடிவம் வானத்தில் எழுந்தது.

7785. செந்நிறம் பொருந்திய உச்சிக் கொண்டையை உடைய ஒரு கோழியின் வடிவமாகி முற்பட்ட மனத்தினும் அதிக வேகமாகச் செல்கின்ற வன்மை மிக்க பெரிய தேரின் மீது போய் இந்தப் பிருதுவி அண்டம் இடிபடவும் இடியேறு அஞ்சவும் அக்கினி அஞ்சவும் ஆரவாரம் செய்த வண்ணம் அங்கே இருந்தது.

(அதன் முன் கோழி வடிவாக இருந்தவன் அக்கினி- அவன் இப்போது நீங்கிச் செல்கின்றான்.)

7786 சீர்திகழ் குமர மூர்த்தி செறிவிழி கொண்ட
தொல்லை
ஊர்தியின் இருக்கை நீங்கி உணர்வுகொண்
டொழுகி நின்ற
சூர்திகழ் மஞ்ஞை ஏறிச் சுமக்குதி எம்மை என்னாப்
பார்திசை வானம் முற்றும் பரியென நடாத்த
லுற்றான்.

7787 தடக்கடல் உடைய மேருத் தடவரை இடிய
மற்றைப்
படித்தலம் வெடிப்பச் செந்திப் பதைபதைத்
தொடுங்கச் சூறை
துடித்திட அண்ட கூடம் துளக்குறக் கலாபம் வீசி
இடித்தோகை புரள ஆர்த்திட் டேகிற்றுத் தோகை
மஞ்ஞை..

7788 படத்தினின் உலகம் போற்றும் பணிக்கிறை
பதைப்பப் பாங்கர்
அடுத்திடு புயங்கம் முற்றும் அலமர அவனி
கேள்வன்
இடத்தமர் கின்ற பாம்பும் ஏங்குற விசும்பில்
செல்லும்
உடற்குறை அரவும் உட்க உலாயது கலாப
மஞ்ஞை.

7789 பாரொடு விரிஞ்சன் தன்னைப் படைத்திட
பன்னாள் மாயன்
காரென வந்து முக்கட் கடவுளைப் பரித்ததேபோல்
வீரருள் வீரனாகும் வேலுடைக் குமரன் தன்னைச்
சூருரு வாகி நின்ற தோகைமேல் கொண்ட தம்மா.

7786. சிறப்புப் பொருந்தி விளங்கும் குமரப் பெருமான் நெருக்கமான கண்களை யுடைய இந்திரனான பழைய மயிலினின்றும் இறங்கி நல்லுணர்ச்சி பொருந்தி வழிபட்டு நின்ற சூரபன்மனான பிரகாசிக்கின்ற மயிலின் மீது ஏறிக்கொண்டு, எம்மைச் சுமந்திடுக என்று பூமி, திக்குகள், வானம் என்ற எல்லா இடங்களிலும் பரியைப் போல் (குதிரையைப் போல்) நடத்தினார்.

7787. பெருங்கடல் உடைந்திடவும், அகன்ற மேரு மலை இடிந்திடவும், மற்றப் பூமி வெடித்திடவும், செந் நிறமான தீயானது துடிதுடித்து ஒடுங்கவும், குறைக் காற்றானது துடிக்கவும், அண்டகூடம் நடுங்கவும், இறகை வீசி இடிக்கூட்டங்கள் புரளும்படி ஆரவாரம் செய்து கொண்டு தோகையையுடைய அம்மயிலானது சென்றது.

7788. படத்தால் உலகத்தைக் காக்கின்ற பாம்பரசனான வாசுகியும் துடிப்ப, அருகில் பொருந்திய மற்ற பாம்புகள் எல்லாம் சுழல, பூமிதேவியின் கணவரான திருமாலின் இடத்தில் உள்ள பாம்பான ஆதிசேடனும் ஏக்கம் கொள்ள, வானத்தில் செல்கின்ற குறையுடனான தான பாம்பு என்ற இராகுவும் அஞ்ச, தோகையையுடைய அம் மயில் உலவியது.

7789. பூமியுடன் நான்முகனையும் படைக்கின்ற வண்ணம் பலகாலம் திருமால் மேகமாக நின்று மூன்று கண்களையுடைய கடவுளைச் சுமந்தாற்போல வீரருக்குள் வீரரான வேலை ஏந்திய முருகப்பெருமானைச் சூரபன்மன் வடிவான மயில் தன் மீது சுமந்து நின்றது.

7790 வெயில்விடும் அநந்த கோடி வெய்யவர்
 திரண்டொன் நாகிப்
 புயல்தவழ் கடவுள் வானில் போந்திடு தன்மை
 யேபோல்
 அயிலினை உடைய செவ்வேள் மரகதத் தழகு
 சான்ற
 மயிலிடை வைகி ஊர்ந்தான் மாமுகந் திசைகள்
 முற்றும்

7791 நேமிகள் ஏழும் ஒன்றாய் நிமிர்ந்தெழும் வடவை
 முற்றும்
 தாமொரு வடிவாய் அங்கட் சார்ந்திடு நிலைமை
 யென்ன
 மாமயில் உயர்த்துச் சென்ற வாகைவேல் வீரன்
 மீண்டு
 தீமைகொள் அவுணன் முதூர்ச் செருநிலத் தெல்லை
 புக்கான்

7792 புக்குள குமர மூர்த்தி பொறிமயில் உருவ மாயும்
 குக்குட மாயும் நின்ற அமரரைக் குறித்து நோக்கி
 மிக்கநும் மியற்கை யாகி மேவுதிர் விரைவின்என்ன
 அக்கணம் அவருந்தொல்லை வடிவுகொண் டடியில்
 வீழ்ந்தார் -

7793 வள்ளலை வணங்கிப் பல்கால் வழத்தியே தொழுது
 தத்தம்
 உள்ளமும் புறத்தில் என்பும் உருகிட விழியில்தூநீர்
 தள்ளுற வுரைகள் முற்றும் தவறிடப் பொடிப்ப
 யாக்கை
 கள்ளுண வுற்ற வண்டின் களிமகிழ் சிறந்து
 நின்றார் -

7790. பேரொளி வீசுகின்ற பலகோடி சூரியர்கள் திரண்டு ஒன்றாக, மேகம் உலவுகின்ற தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வானத்தில் வந்த தன்மையைப் போல், வேலையுடைய முருகக்கடவுள் மரகத மணி போன்ற அழகுமிக்க மயில் மீது எழுந்தருளி, அதை வானத்திலும் பூமியில் உள்ள திக்குகளிலும் நடத்தியருளினார்.

7791. கடல்கள் ஏழும் ஒன்றாகி உயர்ந்த வடவைத் தீ முழுதும் தாம் ஒரு வடிவுகொண்டு அந்த இடத்தில் வந்த தன்மையைப் போல் சிறந்த மயில்மேல் எழுந்து சென்ற வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய முருகப் பெருமான், பின்னரும் திரும்பித் தீமையுடைய சூரபன் மணின் பெருநகரத்தில் உள்ள போர்க்கள எல்லைக்குள் புகுந்தருளினார்.

7792. போர்க்களத்தின் எல்லையில் புகுந்த முருகப் பெருமான், புள்ளிகளையுடைய மயிலின் வடிவமாகியும் கோழியின் வடிவமாகியும் நின்ற தேவர்களை (அக்கினியையும் இந்திரனையும்) உற்றுப் பார்த்து, "நீவிர், விரைவாக உங்கள் பழைய உருவங்களை அடைந்து நில்லுங்கள்!" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளவும், அப்போதே அவர்களும் தம் முன்னைய வடிவங்களை உடையவர்களாகித் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர்.

7793. நம் செவ்வேளை வணங்கிப் பலமுறை துதித்துத் தத்தம் உள்ளமும் புறத்தில் உள்ள எலும்பும் உருகக் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகி ஒழுக, சொற்கள் எல்லாம் தடுமாற, மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப, தேன் என்ற உணவை உண்ட வண்ணம் போல மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து (அக்கினிதேவனும் இந்திரனும்) நின்றனர்.

7794 வீசுறு சுடர்வேல் ஐயன் வெய்யசூர் முதலைச்சாடித்
 தேசுறு மஞ்ஞை ஊர்ந்து வந்தது தெரிந்து
 போர்செய்
 காசினி யிடையே நின்ற கணங்களும் வீரர் யாரும்
 ஆசறும் இளவ லுஞ்சென் றடிதொழு தார்த்துச்
 சூழ்ந்தார்.

14. தேவர்கள் போற்று படலம்

7795 நேரொரு சிறிதும் இல்லா நின்மலன் தனது வேலால்
 குருடல் பிளந்து யாணர் மஞ்ஞையில் தோன்று
 காலைப்
 பாருல கயின்ற கண்ணன் பங்கயன் அமரர்
 கட்கோர்
 ஆரமிர் தெய்திற் றென்ன அன்னது கண்டே
 ஆர்த்தார்.

7796 ஆர்த்தனர் எழுந்து துள்ளி ஆடினர் பாடா
 நின்றார்
 போர்த்தனர் பொடிப்பின் போர்வை பொலம்
 கெழு பூவின்மார்
 தூர்த்தனர் அருளை முன்னித் தொழுதனர்
 சுடர்வேல் கொண்ட
 தீர்த்தனை எய்திச் சூழ்ந்து சிறந்துவாழ்த் தெடுக்க
 லுற்றார்

வேறு

7797 கார்தடிந்து துய்க்கும் கனைகடலின் நீர்வறப்பப்
 போர்தடிந்து செல்லும் புகர்வேல் தனைவிடுத்துச்
 சூர்தடிந்தாய் அன்றே தொழுமடியேம்
 வல்வினையின்
 வேர்தடிந்தாய் மற்றெமக்கு வேறோர்
 குறைஉண்டோ.

7794. சுடர் விடுகின்ற நெடிய வேல் படையை
புடைய இறைவன், கொடிய சூரபன்மனான முதல்வனை
அழித்து ஒளியுடைய மயில் மீது ஏறி வந்ததையுணர்ந்து,
போர் செய்கின்ற இடத்தில் நின்ற பூதகணங்களும் வீரர்
களும் குற்றம் இல்லாத தம்பியான வீரவாகு தேவரும்
என்ற எல்லாருமாகச் சென்று திருவடிகளை வணங்கி
ஆரவாரம் செய்து சூழ்ந்து நின்றனர்.

14. தேவர்கள் போற்று படலம்

7795. தமக்கு ஒப்புச் சிறிதும் இல்லாத, குற்றம்
இல்லாத முருகப்பெருமான் தம் வேலால் சூரபன்மனின்
உடலைப் பிளந்து அழகிய மயிலில் எழுந்தருளியவுடனே,
பூவுலகத்தை உண்ட திருமாலும் நான்முகனும் தேவர்களு
மாகிய இவர்கள் எல்லாம் அரிய அமுது கிடைத்தாற்
போல அந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்டு ஆரவாரம்
செய்தனர்.

7796. தேவர்கள் அவ்வாறு ஆரவாரம் செய்தனர்;
எழுந்து துள்ளி ஆடினர்; பாடினர்; புளகப் போர்வை
மூடினர்; பொன் வண்ணமாக விளங்குகின்ற மலர் மழை
பொழிந்தனர்; அருளை நினைத்து வணங்கினர்; ஒளி
பொருந்திய வேலையுடைய புனித முருகப் பெருமானை
அடைந்து சூழ்ந்து நிற்குகொண்டு சிறந்த வாழ்த்தினைக்
கூறினர்.

7797. “மேகங்கள் மின்னிக் குடிக்கின்ற ஆரவாரத்தை
உடைய கடல் நீர் வற்றும்படி புள்ளியுடைய வேலை
விடுத்துப் போரைக் குறித்துச் சூரபன்மனைக் கொன்றார்.
நீவிர் அவ்வாறு செய்தது உம்மைத் தொழும் அடியவரான
எம் தீவினையின் வேரினை அறுத்ததே ஆகும்.

7798 மாறுமுகங் கொண்டுபொரு வல்லவுணர் மாளாமல்
நூறு முகமெட்டு நோதக் கனபுரியத்
தேறு முகமின்றித் திரிந்தேமை ஆளவன்றோ
ஆறு முகம்கொண்டே அவதரித்தாய் எம்பெருமான்.

7799 நீதி முறையதனில் நில்லா அசுரர்புரி
தீது பலவுளவும் தீர்ந்தோம் பழியகன்றோம்
வேத நெறிதொல்லை வெறுக்கையொடு
பெற்றனமால்
ஏதும் இலையால் எமக்கோர் குறையெந்தாய்.

7800 மன்ற அவுணர் வருத்திடஇந் நாள்வரையும்
பொன்றி னவரென்னப் புலம்பித் திரிந்தனமால்
இன்று பகைமாற்றி எமக்கருள்நீ செய்கையினால்
சென்றஉயிர் மீண்ட திறம்பெற்ற னம்ஐயா.

7801 செய்யும்அவ னும்புலனும் செய்வித்து நிற்போனும்
எய்த வரும்பொருளும் யாவையுந் யேயென்கை
ஐய அடியேங்கள் அறிந்தனமால் அன்னதனால்
வெய்ய பலமகன்று வீடுமினிக் கூடுதுமால்.

7802 ஈண்டே எமருக் கிடர்செய் அவுணரெலாம்
மாண்டே விளியும் வ்கைபுரிந்து காத்தனையால்
வேண்டேம் இனியா தும் மேலாய நிள்கழற்கே
பூண்டேம் தொழும்பு புகழேம் பிறர்தமையே.

7798. “எம் தலைவரே! மாறுபாடான முகத்தை உடையவர்களாய் நின்று போர் வன்மையுடைய அசுரர்கள் நூற்றெட்டு யுகம் எங்கட்குத் துன்பம் உண்டாக்கக் கூடிய செயல்களையே செய்தனர். அவர்கள் செய்த துன்பத்தை நீக்க வழியில்லாமல், பற்பல இடங்களிலும் உழன்று திரிந்த எங்களைத் துன்பத்தினின்று நீக்கி ஆள்வதற்காக அன்றோ ஆறு திருமுகங்களுடன் தோன்றினீர்!

7799. “எம் இறைவ! அறநெறியில் ஒழுகாத அசுரர் செய்த பல வகையான துன்பங்களினின்றும் இந்நாளில் நாங்கள் விடுபட்டோம். இழிவானவர்க்குத் தொண்டு செய்தோம் என்ற பழியினின்றும் நீங்கினோம். வேத நெறியுடனே எங்கள் பழைய செல்வங்களை எல்லாம் பெற்றோம். யாதொரு குறையும் இல்லாதவர் ஆயினோம்.

7800. “ஐய! இதுவரை அசுரர்கள் துன்புறுத்திய தால் மயங்கி இறந்தவரைப் போல் புலம்பி உலவினோம். இன்று எங்கள் பகையை அழித்துத் தாங்கள் எங்கட்கு அருள் செய்ததால், இறந்த உயிர் திரும்ப அடைந்த தன்மையை அடைந்தோம்.

7801. “ஐயரே! செய்பவனும், அறிவும், செய்வித்து நிற்பவனும், அடையும் பொருளும் ஆகிய எல்லாம் நீவிரே என்பதை நாங்கள் அறிந்து கொண்டோம். அதனால் கொடிய பிறவியை ஒழித்து வீடுபெற்றையும் இனி நாங்கள் அடைவோம்.

7802. “இங்கு எங்கட்குத் துன்பம் செய்த அசுரர்கள் எல்லாம் மாண்டு விடுமாறு செய்து எங்களைக் காத்தருளினீர். அதனால் நாங்கள் எதையும் விடுப்போம். மேலான உம் திருவடிகளுக்கே அடிமையானோம். அதனால் மற்றவரை வணங்க மாட்டோம்.”

7803 என்னா இயம்பி எவருமினி தேத்துதலும்
கொன்னார் அயில்வேற் குமர னதுகேளா
அந்நா ரணன்விரிஞ்சன் ஆதியாம் வானோர்க்குத்
தன்னா ரருளின் தலைமை புரிந்தனனே.

15. இரணியன் புலம்புறு படலம்

7804 அதுநிகழ்ந் துழியகன்பதி அவுணர் கள் ஒரு
சில்லோர்
கதுமெனச் சென்று காவலன் கந்தவேள்
உய்த்திட்ட
நுதி கொள் வேலினான் மாய்ந்தனன் என்பதை
நுவலுற்றார்
பதுமை அம்மொழி கேட்டனள் துணைவியர்
பலரோடும்.

7805 காவல் மன்னவன் இறந்தனன் எனுமுரை
கன்னத்துள்
மேவு மெல்லை யில்அசனி ஏறுண்ட
வெம்பணியேபோல்
தேவி யாகிய பதுமகோ மளையெனும் திருமங்கை
ஆவி நீங்கினள் தலையளி ஆகிய ததுவன்றோ.

7806 எவ்வெ வர்க்கும்மே லாகிய அவுணர்கோற்
கில்லாகி
அவ்வி டத்துறை துணைவியர் வயிறலைத்
தழுங்குற்று
வெவ்வ ழல்பெருங் குண்டமொன் றாக்கியே
விளிவுற்ற
தெய்வ தப்புனை வன்மகள் யாக்கைமுன்
செலைய்த்தார்.

7803. எனத் தேவர்கள் எல்லாம் உரைத்துத் துதித்தனர். அச்சம் பொருந்திய வேலையுடைய முருகப் பொருமான் அதனைக் கேட்டு, அந்தத்திருமால் நான்முகன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தம் தலைமையான திருவருள் தன்மையைக் காட்டினார்.

15. இரணியன் புலம்புறு படலம்

7804. இவ்வாறு சூரபன்மன் இறந்ததும் இடம் அகன்ற மகேந்திர நகரத்தில் உள்ள சில அசுரர்கள் விரைந்து சென்று, “நம் மன்னன் முருகப்பெருமானால் விடப்பட்ட கூரிய வேலால் இறந்தான்” என்பதை உரைத்தனர். அவர்கள் கூறியதைப் பல பெண்களிடமிருந்து இறந்த சூரபன்மனின் பட்டத்து அரசியான பதுமகோமளை என்பவள் கேட்டறிந்தாள்.

7805. பிருதுவி அண்டத்துள் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை ஆண்ட சூரபன்மன் இறந்தான் என்ற சொல் செவியுள் சென்று படும்போது, அவன் மனைவியான பதுமகோமளை என்னும் அழகுடைய மங்கை இடியேறுண்ட கொடிய பாம்பைப் போல் உயிரை விட்டாள். அதுவன்றோ தலையாய அன்பு என்பது!

7806. எத்தகையவர்க்கும் மேலானவனாக இருந்த அசுரத் தலைவனுக்கு மனைவியராய் அந்த இடத்தில் இருந்த அவன் மனைவியர் வயிறுகளில் அடித்துக் கொண்டு, பெரிய ஒரு தீக்குண்டத்தை உண்டாக்கி, இறந்துவிட்ட தேவதச்சன் மகளான பதும கோமளையின் உடலை முதலில் கொண்டு வந்து இட்டனர்.

- 7807 மான்கி ளர்ந்தன அரிமதர் மழைக்கண்மெல்
வியர் எல்லாம்
வான்கி ளர்ந்தெழு கின்றதோர் மாபெருங்
கனலூடே
கான்கி ளர்ந்திட மலர்தருந் தாமரைக் காணத்தில்
தேன்கி ளர்ந்துதம் முனத்தொடும் புகுந்தெனச்
செல்லுற்றார்.
- 7808 செல்லல் போதுமென் றொழிந்திட அரற்றினோர்
செந்தியில்
செல்லல் போதுநாள் மாலையும் அங்கியில்
சேர்ந்தோங்கும்
அல்லல் போதுமுன் நின்றிடு நிசியெலாம்
அகன்றென்ன
அல்லல் போதுமா நகர்த்திரு ஏகினள் அதுகாலை.
- 7809 இந்த வாரிவர் அங்கியுள் மாண்டனர் இதுநிற்கத்
தந்தை பட்டதும் சேவலும் மஞ்ஞையுந் தானாகிக்
கந்த வேள்புடை வந்ததுங் கண்டனன் கலங்குற்றுப்
புந்தி நொந்துநின் நிரணியன் வானிடைப்
புலம்புற்றான்.

வேறு

- 7810 நன்றென் பதைஉணராய் நானுரைத்த வாசகங்கள்
ஒன்றும் சிறிதும் உறுதியெனக் கொண்டிலையே
பொன்றும் படிக்கோ பொருதாய் புரவலனே
என்றுன்னை முன்போல் இருந்திடநான்
காண்பதுவே.

7807. பின், மான் பிறழ்ந்தாற் போன்ற செவ்வரி பரந்த மதர்த்த நீர்த்துளிகளையுடைய கண்ணினரான பெண்கள் எல்லாரும், வாணை நோக்கி எழுகின்ற ஒப்பில்லாத பெருந்தீயில், மணம் கமழுமாறு விரிகின்ற தாமரைக் காட்டில் வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்து கொண்டு தம் இனத்தோடு புகுந்ததைப்போல் குதித்தனர்.

7808. அந்த நாள் மாலைப்பொழுதும், அந்தப் பொழுதில் அசுரமங்கையர் ஏற்படுத்திய தீயில் தோன்றிய வெளிச்சமான பகல் பொழுதும் என்ற இவற்றின் எதிரே நின்ற இருள்கூட்டம் முழுமையும் விலகிச் சென்றதுபோல், தீக்குழியைச் சூழ்ந்து நின்றவர்களும் சூரபன்மன் இறந்த தற்காக அழுபவர்களுமான கரிய அசுர மடந்தையரும் அழுதது இதனுடன் போதும் என்று தைரியத்துடன், பற்றி எரிகின்ற செவ்விய தீயில் புகுந்தனர். அப்போது அந்த நகர மக்கள் மற்ற அசுரர்க்குத் துன்பம் உண்டாக்கு மாறு அந்நகரத்தெய்வமான திருமகள் அந்நகரத்தினின்று அகன்று போனாள்.

7809. இவ்வாறு இவர்கள் தீயில் விழுந்து இறந்தனர். இது நிற்க, பிதாவான சூரபன்மன் இறந்ததும் ஆண் கோழியும் மயிலுமாகத் தானே ஆகிக் கந்தப் பெருமான் அருகில் வந்ததும் பார்த்துக் கலங்கி உள்ளம் வருந்தி, வான வீதியில் நின்று இரணியன் என்பவன் புலம்பினான்.

7810. “ஆ யி ர த் த ட் டு அண்டங்களுக்கும் தலைவனே! நீயோ நன்று எது என்பதை உணராது இருந்தாய். நான் உனக்கு அந்த நாளில் சொன்ன எதனையும் சற்றும் உறுதியுடையதாக நீ எண்ணினாய் இல்லையே! இறக்கும் எண்ணம் கருதியே இவ்வாறு போர் செய்தாயோ! இனிமேல் எந்த நாளில் முன்போல் நீ அரசனாக இருக்கக் காண்பேன்?

- 7811 அன்புடையன் கொல்லென் றயலா
 ரெடுத்துரைப்பத்
 துன்புடையேன் போலத் துயரா அயர்கின்றேன்
 என்புடையே முன்னர் எனதுயிர்கொண்
 டேகினனால்
 நிற்புடையே நின்று நெடும்பழியின் நீங்காதேன்.
- 7812 மாற்றார் வல்கண்டு மற்றுன்னை வன்செருவில்
 போற்றா தொளித்த பொறியிலியேன் தன்முன்னம்
 தோற்றாமல் எங்கொளித்தாய் சொல்லாய்
 சுதன்போலக்
 கூற்றான வனைஇன்னுங் கூடமனங்
 கொள்ளுதியோ.
- 7813 கையார் அழலேந்துங் கண்ணுதலோன் தந்தவரம்
 மெய்யாம் ஒருகாலும் வீடாய்அஃ தெல்லாம்
 பொய்யாகும் வண்ணம் புதல்வனென
 வந்துதித்தோன்
 ஐயா உனக்கோர் அருங்கூற்றம் ஆயினனே.
- 7814 நில்லா உடலை நிலையா மெனக்கருதிப்
 பல்லா ருங்கண்டு பழிக்கும் படிஉனக்கும்
 சொல்லா தகன்றேநீ துஞ்சியபின் வந்தனனால்
 நல்லார் களில்தேரின் நானே தலைஅன்றோ.
- 7815 அத்திர நேர்கூறும் அவுணர் தமக்குள் மிகக்
 குத்திர னேயாகுங் கொடியேன்நீ துஞ்சியபின்
 மித்திரனே போன்றிரங்கி மீண்டேன்
 உனக்கென்னைப்
 புத்திர னேயென்கை புவிக்குப் பொறையன்றோ.

7811. “இவன் பெற்ற தந்தையிடத்தில் அன்புடைய வனா? என்று அயலவர் சொல்லும்படி துன்பம் உடையவன் போல் வருந்தி வாடுகின்றேன். உன் பக்கத்தில் நின்று போர் செய்து உயிரை விட்டுப் பெரிய பழியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளாத யான், என் சார்பாக இருந்து, என் உயிரைப் பகைவனிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு போனேன்.

7812. “பகைவர்க்கு இருக்கும் வன்மையை யுணர்ந்து, உன்னைக் கொடிய போரினின்றும் பாதுகாவாது மறைந்த அறிவற்ற என் எதிரில் வெளிப்படாது எங்கு மறைந்தாய்? சொல்வாயாக. பிள்ளையைப் போல் தோன்றி எமனாக நின்ற என்னை இன்னும் சேர்வதற்கு மனம் கொள்வாயோ? கொள்ள மாட்டாயோ?

7813. “ஐயனே! திருக்கையில் தீயை ஏந்தி நிற்கின்ற நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் உனக்குத் தந்த வரம் உண்மையானதே! அந்த வரத்தின்படி நீ ஒருக்காலும் இறக்க மாட்டாய்! ஆனால் அவை அனைத்தும் பொய்யாகுமாறு உனக்கு மகன் போல் பிறந்த நான் உனக்கே அரிய எமனாக ஆனேன்.

7814. “நிலையில்லாத உடலை நிலை உடையது என்று எண்ணிப் பலரும் பழிக்கும்படி உனக்கும் உரைக்காமல் உன்னை விட்டுப் பிரிந்தேன். இப்போது நீ இறந்த பின்பு வந்தேன். ஆலோசிக்குமிடத்து நல்லவர் களுக்குள் முதன்மையானவன் நானே அல்லனோ? (தீயவர்க்குள் முதன்மையானவன் என்பது கருத்து)

7815. கழுதைக்கு ஒப்பாகக் கூறப்படும் அவுணர் களுக்குள் மிக்க வஞ்சனையுடையவனாகவே உள்ள கொடியவனான நான், நீ இறந்துவிட்ட பின்பு, உன் நண்பனைப் போல இங்கு வந்தேன். ஐய! உனக்கு என்னை மகன் என்று உரைப்பது பூமிக்குப் பாரமான சொல் அன்றோ! (அத்திரம்—கழுதை)

- 7816 ஆழியான் வேதன் அமரர்க் கிறைமுதலோர்
வாழியா யென்று வழுத்தியிட வைகியந்
பூழியார் மேனிப் புராரிசிறு வன்தேரில்
கோழியாய் நின்று விலாவொடியக் கூவுதியோ.
- 7817 ஓகையால் அண்டத் துயிர்களெலாம் வந்திறைஞ்சச்
சேகையாய் மல்கும் திருத்தாள்கொண் டுற்றிடுந்
வாகையார் கின்ற வடிவேற் கரத்தோனைத்
தோகையாய் நின்று சுமக்குதியோ தோன்றாலோ.
- 7818 மேற்றான் விளையும் இஃதென்றே வினயமுடன்
ஆற்றான் மொழிந்தேன் அதுசிறிதும்
கேட்டிலையே
மாற்றான் எனவந்த மைந்தனுடன் போர்செய்தே
தோற்றாயே அற்றால் மயிலாய்ச் சுமக்குதியோ.
- 7819 மாறுற்றி டாத்தொல் வடிவந்தனை இழந்து
வேறுற்ற புள்வடிவாய் மேவினாய் ஆங்கதனால்
ஈறுற் றனை அன்றே என்செய்கை செய்வதற்கும்
பேறுற் றிலன்வாளா பேணினைன் இவ்வுயிரே.
- 7820 பிள்ளைப் பிறைபுனைந்த பிஞ்ஞகன்தன்
காதலனைப்
புள்ளிக் கலாபப் பொறிமயிலாய்ப்
போற்றுமெல்லை
எள்ளற் பொருட்டா லியான்முன்னு ரைத்தவற்றை
உள்ளத் திடைஎந்தாய் உன்னுதியோ உன்னாயோ.

7816. “சக்கரத்தை உடைய திருமால், நான்முகன், தேவரின் மன்னன் இந்திரன் முதலியவர் வாழ்வாயாக என வாழ்த்திட அரசு செய்த நீ திருநீற்றை அணிந்த திருமேனியையுடைய புராரியான சிவபெருமானின் இளைய மகனின் தேரில் கோழியாய் நின்று விலாப்பக்கம் ஓடிய கூவுகின்றாயோ?

7817. “ஆயிரத்து எட்டு அண்டங்களில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் மகிழ்ந்து வந்து வணங்கச், சேக்கையாய் விளங்கிய திருவடிகளையுடைய என் இறைவனே, நீ வெற்றியுடைய வேலேந்திய கையையுடைய பெருமானே, மயிலாக நின்று சுமக்கின்றாயோ!

7818. “பின்னால் விளையும் என்று உனக்கு விநயத்துடன் உரைக்க வேண்டிய முறைப்படி நான் சொன்னேன். அதைச் சற்றும் நீ கேட்கவில்லையே! பகைவனைப் போல் வந்த முருகப்பெருமானுடன் போர் செய்து தோற்றாயே! அதனாலேதான் அப்பெருமானே மயிலாக நின்று சுமக்கின்றாயோ!

7919. கெடாத பழைய வடிவத்தை இழந்து வேற்று வடிவமான பறவையின் வடிவமாக ஆயினாய் (இறக்க வில்லை)! அதனால் நீ இறந்துவிட்டாய் என்று ஒரு தந்தைக்கு மகன் செய்யக் கூடிய ஈமக்கடனைச் செய்வதற்கும் நான் புண்ணியம் செய்யவில்லை. இந்த உயிரை வீணாகச் சுமந்து நிற்கின்றேன்.

7820. “பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய தலைக் கோலத்தையுடைய சிவபெருமானின் மகனான செவ்வேளைப், புள்ளிகளையுடைய தோகை மயிலாகச் சுமக்கும் இந்நாளில், நீ இசுழும் வண்ணம் நின் மகனான நான் உனக்கு முன்னாளில், உரைத்த நீதிகளை, இன்றேனும் அவை மெய்யானவை என்று எண்ண, என் தந்தையே, நின் உள்ளத்தில் நினைக்கின்றாயோ? நினை யாயோ?

7821 பொங்குற்ற சீற்றம் பொரும்போர் இகலுள்ளம்
தங்குற்ற மானஞ் சயமகந்தை வன்மையெலாம்
அங்குற்ற நின்னை அடைந்ததிலை அவ்வனைத்தும்
எங்குற்ற தையா இயம்பாய் எனக்கதுவே.

7822 என்று கனகன் இரங்கி நெடுஞ்சேணில்
நின்று தளர்ந்து நெடிதுயிர் த்துப் பூதரேனைத்
தின்று சினந்தீர்வர் தெரியினெனச் சிந்தைசெய்து
துன்றுதிரை வேலையிடைத் தொன்மைபோல்
புக்கனனே -

7823 புக்க கனகன் புலர்ந்து புகரோன்பால்
அக்கணமே எய்தி அழிவுற்ற தந்தையர்க்கும்
தக்க துணைவர்க்குந் தாயர்க்கும் ஏனையர்க்கும்
மிக்க கடன்கள் விதிமுறையே செய்தனனே.

7824 தாக்கிச் சமர்மலைந்த தானவர்க்குச் செய்பரிசே
தாக்கிப் புரிந்து துயரினுக்கோர் வித்தென்றே
ஆக்கத் தினைவெறுத்த ஆதிப் பிராணைஉள்ளே
நோக்கிக் கதியடைவான் நோற்றொருசார்
உற்றனனே

16. மீட்சிப் படலம்

7825 மற்றது காலத்து மணிதூங் கியபசும்போன்
பொற்றை புரையும் பொறிமஞ்ஞை மீதுவையும்
வெற்றி நெடுவேற்கை விமலன் விறலோனைப்
பற்றி னொடுநோக்கி இனைய பகர்கின்றான்.

7821. “பொங்கி எழும் சினம், போர் செய்யும் திறத்தில் உண்டான வன்மை உள்ளத்தில் பொருந்திய மானம், வெற்றி, அகந்தை, வன்மை என்னும் இவை அனைத்தும், அவ்விடத்தில் மயிலாக இருக்கின்ற உன்னிடம் அடையவில்லை; என் தந்தையே, அவை யெல்லாம் எங்கே சென்றன? எனக்கு அதனை உரைப்பாயாக!”

7822. என்று இவ்வாறு இரணியன் நெடிய வானத்தில் நின்று தளர்ந்து பெருமூச்சு விட்டு “என்னைப் பூதர்கள் கண்டால் தின்று சினம் தனியப் பெறுவர் ஆதலால் நான் வெளியிடத்தில் பிறர்காண நின்றலாகாது” என்று எண்ணி, முன்போல் நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடலின் நடுவில் புகுந்தான்.

7823. அங்ஙனம் கடல் நீருக்குள் முழுகிய இரணியன் பின்னும் வருந்தி, ஆசாரியனான சுக்கிராசாரியாரிடம் அப்போதே போய், இறந்துபோன தாரகன் முதலான தந்தையர்களுக்கும், தக்க பானுகோபன் முதலான சகோ த்ரர்களுக்கும், மற்றுமுள்ளவர்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய சிறந்த கடன்களை விதிப்படியே செய்தான்.

7824. இரணியன், அம்பு முதலியவற்றை விட்டுப் போர் செய்து இறந்த அசுரர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வற்றைச் செய்யவேண்டிய முறைப்படியே செய்து, செல்வம் என்பது துன்பம் என்ற முன் மரத்தைத் தோற்று வித்தற்குரிய வித்தாகும் என்று கருதி, அதை வேண்டாம் என்று வெறுத்து, நற்கதி அடையும் பொருட்டு ஆதி முதல்வனான சிவபெருமானைக் குறித்து ஒரு பக்கத்தில் இருந்து அரிய தவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான்.

16. மீட்சுப் படலம்

7825. அச்சமயத்தில், மணி தங்கிய பசுமையான பொன் மலை போன்ற புள்ளிகளையுடைய மயிலின் மீது எழுந்தருளியிருக்கும் வெற்றியுடைய நீண்ட வேல் ஏந்திய குற்றமற்ற முருகப்பெருமான், வீரலாகுதேவரை விருப் புடன் பார்த்து இவற்றைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்:

- 7826 கேட்டி இதுவீர கெடலுற்ற வெஞ்சூரன்
ஈட்டு திருவென்ன இருஞ்சிறையின் முன்வைப்ப
வாட்டமுறு சயந்தன் வானோர் தமைஎல்லாம்
மீட்டு வருதி எனவே விளம்பினனால்.
- 7827 குன்றம் எறிந்த குமரன்இது கூறுதலும்
நன்றி தெனவே தொழுது நனிமகிழ்ந்து
வென்றி விடலை விடைபெற்றுப் போர்க்களத்தின்
நின்றும் அவுணன் நெடுநகரத் தேகினனால்.
- 7828 மீது படுதிண்டோள் விடலை அறம்திறம்புங்
கோது படுதியோர் குழீஇயநக ருள்புக்குத்
தாது படுதண்டார்ச் சயந்தன் அமரருடன்
தீது படுவெய்ய சிறைக்களத்துச் சென்றனனே.
- 7829 செல்லும் விறலோன் திறத்தை நனிநோக்கி
அல்லல் அகலும் அரிசுதனும் வானோர்கள்
எல்லவரும் அற்புதநீர் எய்திப் பதம்பூட்டும்
வல்லி பரிய மலர்க்கை குவித்தனரே.
- 7830 செங்கை குவித்தே திறலோய் சிறைப்பட்ட
நங்கள் துயர் அகற்ற நண்ணினையோ நீயென்றே
அங்கவர்கள் எல்லோரும் ஆர்த்தெழுந்து கூறுதலும்
எங்கள் பெருமான் இளவல் இதுபுகன்றான்.

7826. “வீரவாகுவே! இதைக் கேட்பாயாக! அழிந்த கொடிய சூரபன்மனால் ஈட்டப்பட்ட செல்வத்தைப் போலப் பெரிய சிறையிலே முன்னமே வைக்க வருந்திய சயந்தனையும் தேவர்கள் எல்லாரையும் மீட்டு வருவாயாக!” எனக் கூறியருளினார்.

7827. கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த குமரப் பெருமான் இதைக் கூறவும், வெற்றி பொருந்திய வீரவாகு தேவர், ‘நல்லது’ என்று வணங்கி விடை பெற்றுப், போர்க்களத்தை விட்டு விலகிச் சூரபன்மனின் பெரிய நகரத்துக்குள் சென்றார்.

7828. மேலே எழுந்த திண்மையான தோள்களையுடைய வீரவாகுதேவர், அறநெறியினின்று தவறிய குற்றம் பொருந்திய அசுரர் இருந்த நகரத்துக்குள் புகுந்து, மகரந்தம் பொருந்திய குளிர்ந்த மாலை யணிந்த சயந்தன் தேவர்களுடன் வருந்திக் கிடக்கின்ற கொடிய சிறைக்குச் சென்றார்.

7829. அவ்வாறு போன வீரவாகுதேவரின் தன்மையைப் பார்த்துத் துன்பம் நீங்கிய இந்திரனின் மகனான சயந்தனும், தேவர் அனைவரும் வியப்பு அடைந்து காலில் இடப்பட்ட விலங்கைத் கடவிய கைகளைக் குவித்து வணங்கினர்.

7830. சிவந்த கைகளைக் குவித்து, “வீரவாகு தேவரே! நீவிர் எங்கள் துன்பத்தை நீக்க வந்தீரோ?” என்று கூறி அனைவரும் ஆரவாரித்து எழுந்து கூறவும், அத்தேவர்களைப் பார்த்து வீரவாகுதேவர் இதனைக் கூறலானார்.

7831 வம்மின்கள் வம்மின்கள் வானத்தீர் எல்லீரும்
நும்மை அயர்வித்த நொறில்பரித்தேர் வெஞ்சூரை
அம்ம அவுணர் அனிகத் துடன்எங்கோன்
இம்மெனவே வேலால் இதுபோழ் தெறிந்தனனே.

7832 என்றாங் கிசைப்ப இமையோர் அதுகேளாப்
பொன்றாது முத்தி புகுந்தோர் எனமகிழ்ந்து
வன் தாள் மிசைப்பிணித்த வல்லிகளின்
சென்றார் அவுணன் திருநகரம் நீங்கினரே.

வேறு

7833 நுணங்கு நூலுடை இளையவன் முன்செல
நொய்தென்ன
அணங்கி னோருடன் சயந்தனும் தேவரும்
அவண் நீங்கிக்
குணங்கர் ஈண்டிய களத்திடை நணுகியே
குமரன்தாள்
வணங்கி மும்முறை புகழ்ந்தனர் திகழ்ந்தனர்
மகிழ்வுற்றார்.

7834 குன்றெ றிந்தவன் அமரர்பால் பேரருள்
கொடுநோக்கி
நன்றி யில்லவன் சிறையிடைப் பலபகல்
நணுகுற்றீர்
துன்று பேரிடர் மூழ்கினீர் ஈங்கினித் துயரின்றி
என்றும் வாழ்குதிர் துறக்கமேல் வெறுக்கையில்
இருந்தென்றான்.

7831. "தேவர்களே, எல்லாரும் வாருங்கள்! வாருங்கள்! உங்களை வருத்திய வேகம் பொருந்திய குதிரை பூட்டிய தேரையுடைய கொடிய குரபன்மனை அவன் படைகளுடன் எம் இறைவன் விரைந்த வேற்படையினால் இப்போது அழித்தருளினார்."

7832. என்று வீரவாகுதேவர் சொன்னார். தேவர்கள் அதனைக் கேட்டு இறவாது வீடுபேறு அடைந்தவரைப் போல மகிழ்ச்சி அடைந்து, வலிய கால்களில் பூட்டப்பட்ட விலங்குகளின் மூட்டினை அறுத்து எறிந்து, அசுரனான குரபன்மனின் அழகிய நகரத்தை நீங்கிச் சென்றனர்.

7833. அசையும் பூணூல் அணிந்த வீரவாகுதேவர் முன்னால் செல்ல, விரைவாகத் தேவமங்கையருடன் சயந்தனும் தேவர்களும் அந்த இடத்தை விடுத்துப் பேய்கள் நெருங்கிய போர்க்களத்தில் சென்று, குமரப் பெருமானின் திருவடிகளை மூன்று முறை வணங்கிப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தனர்.

7834. கிரவுஞ்ச மலையை அழித்த குமரப்பெருமான் தேவர்களை அருளுடன் பார்த்து, "நன்றி இல்லாத குரபன்மனின் சிறையில் பலகாலம் இருந்தீர்கள். பெரிய துன்பத்துள் முழுகினீர். இனித் துன்பம் இல்லாமல் சுவர்க்கத்தில் செல்வத்துடன் இருந்து வாழ்வீராக!" என்று அருள் செய்தார்.

- 7835 கந்தன் இம்மொழி வழங்கலும் கடவுளர்
களிப்பெய்தி
உய்ந்த னம்மெனப் பின்னரும் வணங்கினர்
உதுகாணா
முந்து தொல்லிடர் நீங்கியே புந்தியில் முதமெய்தி
இந்தி ரன்திருப் பெற்றிடு ஞான்றினும்
இனிதுற்றான் -
- 7836 கண்ட னன்தொழு மைந்தனைப் புல்லினன்
களிப்புள்ளம்
கொண்ட னன்புறம் நீவினன் பல்லுகங்
கொடியோன்செய்
ஒண்ட னைப்புகுந் தெய்த்தனை போலும்என்
றுரைசெய்யா
அண்டர் யாரையும் முறைமுறை தழீஇயினன்
அமரசென் -
- 7837 செற்ற மேதகு மவுணர் தங்காவலன் செருவத்தில்
அற்றை காறுமா விளிந்திடு பூதர்தம் அனிகங்கள்
முற்று மாயிடை வரும்வகை முருகவேள்
முன்னுற்றான்
மற்ற வெல்லையில் துஞ்சிய கணமெலாம் வந்துற்ற -
- 7838 முஞ்ச தானைக ளார்ப்பொடு குழீஇக்குழீஇ
முருகேசன்
செஞ்ச ரண்முனம் பணிந்துதம் மினத்தொடும்
செறிகின்ற
எஞ்ச வில்லதோ ரெல்லைநீர்ப் புணரியில்
எண்ணில்லா
மஞ்ச கான்றிடு நீத்தம்வந் தீண்டிய மரபென்ன -

7835. முருகப் பெருமான் இத்தகையவற்றைக் கூறவும், தேவர்கள் மகிழ்ந்து, "இனி, நாம் பிழைத்தோம்" எனப் பின்பும் வணங்கினர். அவர்கள் பின்னரும் வணங்கிய அதனைப் பார்த்து, முன்னிருந்த பழைய துன்பம் ஒழிந்து, மனத்தில் மகிழ்ச்சி அடைந்து, இந்திரன் தன் செல்வத்தைத் தான் அடைந்த நாளைவிட அதிக மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

7836. இந்திரன் தன்னை வணங்கிய சயந்தனைப் பார்த்து அணைத்து மகிழ்ந்து முதுகினைத் தடவிப் "பல காலம் நீ கொடிய சூரபன்மன் அமைத்த ஒள்ளிய சிறைச் சாலையுள் புகுந்து வருந்தினை அல்லையோ!" என்று சொல்லி மற்றத் தேவர்களையும் முறை முறையே தழுவினான்.

7837. மிக்க சினம் கொண்ட அவுணரின் மன்னன் செய்த போரில் அந்நாள் வரைக்கும் இறந்துள்ள பூதர்களின் படைகள் முழுவதும் அந்த இடத்துக்கு வரும்படி முருகப்பெருமான் தம் திருவுள்ளத்தில் நினைத்தார். அப்பெருமான் நினைத்த அப்போதே இறந்த பூதங்கள் எல்லாம் உயிர் பெற்றெழுந்தன.

7838. இறந்த பூதகணங்கள் உயிர் பெற்று ஆரவாரத்துடன் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று, முருகப் பெருமானின் சிவந்த திருவடிகளை வணங்கிக், கெடாத வளமுடைய நீர்க்கடலில் அளவற்ற மேகங்கள் பொழிந்த வெள்ளநீர் வந்து புகுந்தது போல், தமது இனத்துடன் சென்று நெருங்கின.

7839 கருணை யங்கட லாகியோன் கனைகடற்கு
இறையாகும்
வருணன் மாமுக நோக்கியே வெய்யசூர் வைகுற்ற
முரணுறுந்திறல் மகேந்திர நகரினை
முடிவெல்லைத்
தரணி யாமென உண்குதி ஒல்லையில்
தடிந்தென்றான்.

7840 என்ற மாத்திரைச் சலபதி விழுமிதென்
றிசைவுற்றுத்
துன்று பல்லுயிர் தம்மொடு மகேந்திரத்
தொல்ஊரை
அன்று வன்மைசேர் புணரியுள் அழுத்தினன்
அவனிக்கீழ்
நின்று மாயவன் அடுவுல குண்டிடு நெறியேபோல்.

7841 ஆன காலையில் அறுமுகன் முகுந்தனும்
மலரோனும்
வானு ளோர்களும் இறைவனும் வழுத்தினர்
மருங்காக
ஏனை வீரர்கள் யாவரும் புடைவர இகல்பூதத்
தானை ஆர்வத்துடன் சென்றிடச் செருநிலந்
தணப்புற்றான்.

7842 கலங்கல் கொண்டிடு மகேந்திர வரைப்பினைக்
கடந்தேபின்
இலங்கை மாநகர் ஒருவியே அளக்கரை யிகந்தேகி
நலங்கொள் சீருடைச்செந்தியில் தொல்லைமா
நகரெய்தி
அலங்கல் அஞ்சுடர் மஞ்ஞைநின் றிழிந்தனன்
அயில்வேலோன்.

7839. கருணைக் கடலான குமரக்கடவுள், ஒலியுடைய கடலுக்குத் தலைவனான வருணனின் சிறந்த முகத்தைப் பார்த்து, “கொடிய சூரபன்மன் இருந்தவன்மையும் திறமும் உடைய மகேந்திரபுரியினை ஊழிக் காலத்துப் பூமியைப் போல விரைவில் அழித்துவிட்டு வருவாயாக!” என்று உரைத்தருளினார்.

7840 என இவ்வாறு அப்பெருமான் உரைத்த அளவில், கடல் மன்னனான வருணன், ‘நல்லது’ என்று இசைந்து, நெருங்கிய பல வகையான உயிர்களுடனே பழைய மகேந்திர புரியை அந்நாளில் திருமால்பாதலத்தில் நின்று மத்திய உலகத்தை உண்ணும் தன்மை போல, வன்மை பொருந்திய கடலுள் அழுந்துமாறு செய்தான்.

7841. அப்போது ஆறுமுகப் பெருமான், திருமாலும் நான்முகனும் தேவர்களும் இந்திரனும் வணங்கியபடி பக்கத்தில் வரவும், மற்ற வீரர்கள் எல்லாம் அருகிலே சூழ்ந்து வரவும், வன்மையையுடைய பூதப்படைகள், ஆரவாரம் செய்து கொண்டு உடன் வரவும் போர்க்களத்தினின்று நீங்கியருளினார்.

7842 கலங்கிய கடல் நீரால் மூடிக்கொள்ளப்பெற்ற வீரமகேந்திரபுரியின் எல்லையைக் கடந்து பின்பு, அதற்குத் தெற்கில் இருந்த சிறந்த இலங்கையையும் கடந்து, கடலையும் நீங்கிப் போய், நன்மை பொருந்திய சிறப்புடைய திருச்செந்தூரை அடைந்து, அசைகின்ற அழகான கடரையுடைய மயிலினின்றும் வேலை ஏந்திய முருகப்பெருமான்.. இறங்கியருளினார்.

7843 கேக யத்தின்நின் நிழிந்துதொல் சினகரம்
கிடைத்திட்டுப்
பாக சாதன னாதியாம் அமரர்கள் பணிந்தேத்த
வாகை சேர்அரித் தவிசின்மேல் வதனமு
விரண்டுள்ள
ஏக நாயகன் உலகருள் கருணையோ டினிதுற்றான்.

வேறு

7844 ஈண்டிது நிகழ்ந்த எல்லை இப்பகல் அவுண ராகி
மாண்டவர் நமர்கள் அன்றே மற்றவர் படிவ
முற்றும்
தீண்டினங் கதிர்க்கை யாலுந் தீர்விதற் கிதுவென்
பான்போல்
பூண்டகு தடந்தேர் வெய்யோன் புன்றபெருங்
கடலுட் புக்கான்.

7845 வேலையின் நடுவு புக்கு மேவரும் வடவைச்
செந்திக்
காலம திறுதி யாகக் கடிதெழீஇக் ககன நக்கிப்
பாலுற விரிந்தி யாண்டும் படர்ந்துகொண்
டென்ன வந்தி
மாலையம் பொழுதில் செக்கர் வான்முழு தீண்டிற்
றன்றே.

வேறு

7846 அன்னதொரு போழ்துதனில் ஆறிரு தடந்தோள்
முன்னவனை நான்முகவ னேமுதல தேவர்
சென்னிகொடு தாழ்ந்துசிறி யேங்கள்இவ
ணுந்தன்
பொன்னடி அருச்சனை புரிந்திடுதும் என்றார்.

7843. மயிலினின்றும் இறங்கித் தம் பழைய ஆலயத்தை அடைந்து, இந்திரன் முதலான தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க, வெற்றியுடைய அரியணையின் மீது ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகப்பெருமான் என்ற முழுமுதற்கடவுள் உலகைக் காத்தலான அருள் காரியமாக இனிதே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

7844. இங்கு இவ்வாறு நடந்த பின்பு, “இன்று அசுரர்களாகி இறந்தவர் நம்மவர். என்று நாம் அந்த இறந்தவர்களின் உடல் முழுமையும் கதிரான கைகளால் திண்டினோம். இனி இத்தீட்டு இதனால் ஒழியவேண்டும்” என்று எண்ணியவனைப் போலத் தகுந்த பூண்களையுடைய தேரினையுடைய சூரியன் மிக்க நீரையுடைய கடலில் முழுகினான்.

7845. கடலின் நடுவிலே புகுந்து, மற்றவரால் அடைய இயலாத வடவைத் தீயானது உலக முடிவு காலமானது நெருங்கி வர, விரைந்து எழுந்து வாளை அளாவிப் பக்கங்களில் பரவிப்படர்ந்து எல்லா இடங்களிலும் பரந்து சூழ்ந்து கொண்டதைப் போல் அந்திமாலைப் பொழுதில் செக்கர் வானம் எல்லா இடங்களிலும் பரந்தது.

7846. அப்பொழுது அகன்ற பன்னிரு தோள்களையுடைய முதல்வரான செவ்வேளை நான்முகன் முதலான தேவர்கள் தலையால் வணங்கி, ‘இறைவனே! நாங்கள் உம் பொன் போன்ற அடிகளை இங்குப் பூசை செய்கின்றோம்” என்று உரைத்தனர்.

- 7847 என்றுரைசெய் காலைஎமை யா. ஞடைய அண்ணல்
நன்றென இசைந்திட நறைக்கொள்புனல் சாந்தத்
துன்றுமலர் தீபம்அலி தூப முதலெல்லாம்
அன்றொரு கணத்தின்முன் அழைத்தனர்
கள் அங்ஙன்.
- 7848 எந்தையுமை தேர்ந்திட இயம்பிய குமார
தந்திர நெறிப்படி தவாதறு முகற்கு
முந்திய குடங்கர்முதல் மூவகை இடத்தும்
புந்திமகிழ் பூசனை புரிந்தனர் பரிந்தே.
- 7849 எஞ்சலில் அருச்சனை இயற்றி இணைஇல்லோன்
செஞ்சரணி னைத்தமது சென்னிகொடு தாழா
அஞ்சலிசெய் தேத்திடலும் ஆங்க வரைநோக்கி
நெஞ்சுறு மகிழ்ச்சியொடு நீட ருள்புரிந்தான்.
7850. நீண்டவருள் செய்திடு நெடுந்தகை நுமக்கு
வேண்டுகுறை உண்டேனின் விளம்புதிர்கள்
என்னக்
காண்டகைய சூர்முதல் களைந்தெமை அளித்தாய்
ஈண்டுனருள் பெற்றன மியாதுகுறை மாதோ.
- 7851 ஒன்றினி அளிப்பதுள துன்னடியம் யாக்கை
நின்றிடு பகல்துணையும் நின்னிரு கழற்கண்
மன்றதலை யன்புற வரந்தருதி எந்தாய்
என்றிடலும் நன்றென இரங்கியருள் செய்தான்.

7847. என்று தேவர்கள் சொன்னபோது, எம்மை ஆளாகவுடைய இறைவன் “நல்லது, அவ்வாறே செய்யுங்கள்!” என்று உரைக்கவும், அவர்கள் அப்போது ஓர் இமைப்போதில் மணமுடைய நீர், சந்தனம், மலர், தீபம், அவி, தூபம் முதலிய பொருள்கள் அனைத்தையும் கொணரச் செய்தனர்.

7848. எம்பெருமான் உமையம்மையார் உணரும்படி, கூறியருளிய குமார தந்திர நூற்படி, தவறுதல் இல்லாமல் ஆறுமுகப்பெருமானுக்கு முற்பட்ட கும்பம், அக்கினி, உருவம் என்ற மூவகையான இடங்களிலும் பூசை செய்தனர்.

7849. தேவர்கள் அங்ஙனம், குறைவற்ற அருச்சனையைச் செய்த பின்னர், ஒப்பில்லாத அந்தப்பெருமானின் திருவடிகளைத் தலையால் வணங்கி, அஞ்சலிசெய்து துதித்தனர். துதிக்கவும், அவர்களைப் பார்த்துத் திருவுள்ளத்தில் ஏற்பட்ட களிப்புடனே மிக்க அருள் புரிந்தார்.

7850.. மிக்க அருளைச் செய்த பெருந்தகுதியுடைய அம்முருகப்பெருமான், அவர்களைப் பார்த்து, “உங்கட்கு ஏதேனும் குறை யிருந்தால் அதைத் தெரிவியுங்கள்!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதற்கு அவர்கள், “எம் இறைவ, கொடுமையுடைய சூரனான முதல்வனை அழித்து எம்மவர்களைக் காத்தீர்! அன்றியும் இப்போது இங்கு உம் அருளைப் பெற்றோம்! அதனால் எங்கட்கு என்ன குறையுளது?

7851. “எம் கடவுளே! நீவிர் எங்களுக்கு அளிக்கத் தக்க வரம் ஒன்று உண்டு. அது யாது என்றால், உம் அடியவரான எங்களின் உடல் இருக்கும் வரை உம் திருவடிகளில் சிறந்த அன்பு இருக்குமாறு வரம் தந்தருள வேண்டும்!” என வேண்டினர். உடனே, எம் இறைவன், “அவ்வாறே ஆகுக” என்றருள் செய்தார்.

வேறு

- 7852 மலரய னாதியாம் வரம்பி லோரெலாம்
பலர்புகழ் குமரனைப் பரவி வைகினார்
உலகினில் யாரையும் ஒறுத்த தானவர்
குலமென மாய்ந்தது கொடிய கங்குலே.
- 7853 கங்குலும் தாரகா கணமும் மாய்ந்திடப்
பொங்கொளி வீசியே பொருவில் ஆதவன்
இங்குள வுலகெலாம் ஈறு செய்திடுஞ்
சங்கர னாமெனத் தமிழன் தோன்றினான்.
- 7854 குணதிசை அமர்புரி கொடியர் உய்த்திடும்
தணையென விரிகதிர் காட்டி அங்கவை
அணைதலுங் குருதிநீர் அடைந்த தன்மைபோல்
இணையறு செக்கர்பெற் றிரவி தோன்றினான்.
- 7855 அப்பொழு தவ்விடை அமரர் கம்மியன்
கைப்படு செய்கையாற் கந்த வேள்ஒரு
செப்பரு நிகேதனஞ் செய்வித் தீசனை
வைப்புறு தாணுவில் வருவித் தானரோ.
- 7856 ஆமயம் முதலிய ஐந்து கந்திகள்
மாமலர் மஞ்சனம் அமிர்தம் வான்துகில்
தூமணி விளக்கொடு தூபம் கண்ணடி
சாமரை ஆதிகள் அமரர் தந்திட.
- 7857 முழுதொருங் குணர்ந்திடு முருகன் யாவரும்
தொழுதகும் இறைவனால் தொடர்பு நாடியே
விழுமிய கண்ணுதல் விமலன் தாள்மலர்
வழிபடல் புரிந்தனன் மனங்கொள் காதலால்

7882. நான்முகன் முதலான எண்ணற்ற தேவர்கள் எல்லாரும், பலரும் புகழும் செவ்வேளை வணங்கி இருந்தனர். உலகத்தில் உள்ள எல்லாரையும் வருத்திய அசுரர் குலம் அழிந்தாற் போலக் கொடிய இரவு நீங்கியது.

7853. இரவும், இரவில் விளங்கிய விண் மீன்களும் ஒழிய கதிரவன், விளங்கும் ஒளிக்கதிர்களை வீசிக்கொண்டு, இவ்விடத்தில் உள்ள உலகங்களை அழிக்கின்ற உருத்திரரான சிவபெருமானைப் போலத் தனியனாகத் தோன்றினான்.

7854. கிழக்குத் திசையில் போர் செய்கின்ற கொடிய மாந்தேயர் எய்த அம்புகளைப் போல் விரிந்த கதிர்களைக் காட்டி, அந்த அம்புகள் வந்து பட்டவுடனே இரத்த வெள்ளம் பெருகி வரும் தன்மையைப் போல ஒப்பில்லாத சிவந்த ஒளியுடையவனாகிக் கதிரவன் உதயம் ஆனான்.

7855. அங்கு அச்சமயத்தில் தேவதச்சன் கையினால் இயற்றிய வேலைப்பாட்டினால் ஒரு கோயிலை முருகப் பெருமான் அமைப்பித்து, அதில் சிவபெருமானை, நிலை நிறுத்தப்பட்ட லிங்க வடிவமாகத் தாபித்தனன்.

7856. கோமயம் முதலான பஞ்சகவ்வியங்களையும், மணப் பொருள்களையும் சிறந்த மலர்களையும், திருமஞ்சனத்தையும், அமிழ்தத்தையும், உயர்ந்த ஆடைகளையும், தூய்மையான மணியினையும், தீப தூபங்களையும், கண்ணாடி வெண்சாமரம் முதலியவற்றையும் தேவர்கள் கொண்டு வந்து தர,

7857. முற்றிய அறிவையுடைய முருகப்பெருமான், யாவராலும் தொழத்தக்க சைவாகம முறையை ஆராய்ந்து உயர்ந்த மூன்று விழிகளையுடைய சிவபெருமானின் திருவடி மலர்களை, மனத்தில் பொருந்திய அன்பால் பூசை செய்தார்.

ஐந்தாவது

தேவ காண்டம்

1. திருப்பரங்குன்று சேர் படலம்

7858 இன்ன பண்பினால் சிவனடி வழிபடல் இயற்றி
அந்நி லைக்கள நீங்கியே அமரர்கண் முனிவர்
தன்ன தானையந் தலைவர்கள் புடைதழீஇச் சாரப்
பொன்னின் மஞ்ஞையின் எருத்தமேல்
கொண்டனன் புனிதன்..

7859 சீர்தயங்கிய யூரமேல் அமர்தரும் செவ்வேள்
சார்த லுற்றிடு மாலயன் மகபதி தம்மை
நேர்த லில்படை வீரரை நோக்கியே நீவிர்
ஊர்தி மேலராய் வம்மின் நம்புடையென
உரைத்தான்.

வேறு

7860 மற்றது காலையில் வண்துழாய்முடிக்க
கொற்றவன் முதலிய குழுக்கொடேவரும்
வெற்றிகொள் வீரரும் வேறு தத்தமக்
குற்றிடும் ஊர்திமேல் ஒருங்குற் றீண்டினார்.

7861 ஞாயிறு கறங்கென நணுகும் பொன்முடிக்க
கோயிலின் மருங்கினில் குழீஇக் குழீஇயிரண்
டாயிர வெள்ளமாம் அடல்வெம் பூதரும்
ஏயென எழுந்தனர் எழுந்த பூழியே.

ஐந்தாவது

தேவ காண்டம்

1. திருமயரங்குன்று சேர் படலம்

7858. இவ்வாறாகச் சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, அந்த இடத்தை நீங்கித், தேவர்களும் முனிவர்களும் தன் படை வீரர்களும் பக்கத்தே சூழ்ந்து வரப், பொன்மயமான மயிலின் முதுகில் முருகப்பெருமான் வீற்றிருந்தருளினார்.

7859. சிறப்புடைய மயிலின் மீது வீற்றிருந்த முருகப்பெருமான், தம் அருகில் இருந்த திருமால் நான்முகன் இந்திரன் முதலியவர்களையும், ஒப்பில்லாத படைவீரர்களையும் பார்த்து, "நீங்கள் அனைவரும் நம் அருகில் உங்களுக்குரிய ஊர்திகளில் அமர்ந்தவராக வருவீராக!", எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

7860. எம்முருகப்பெருமான் அவ்வாறு ஆணையிட்ட போது வளமையான துளசிமாலை அணிந்த முடியுடைய திருமால் முதலான தேவர்களும், வெற்றி பொருந்திய வீரர்களும் வெவ்வேறாகத் தங்கள் தங்கள் ஊர்திகளில் ஏறி நெருங்கிச் சென்றனர்.

7861. கதிரவன் ஒளி காற்றாடியைப் போலச் சுழல்கின்ற பொன் சிகரத்தையுடைய கோயிலின் பக்கத்தில், கூட்டம் கூட்டமாகச் சேர்ந்து இரண்டாயிரம் வெள்ளம் என்று உரைக்கும் தொகை கொண்ட பூதர்களும் திடீர் என்று பயணம் ஆயினர். அவர்களின் செயலால் புழுதி மேலே எழுந்து சென்றன.

7862 மிக்குயர் அறிஞரை மேவில் கீழ்மைசெய்
மக்களு மேல்நெறி அடைதல் வாய்மையே
தக்கதொல் பூதர்கள் சரணம் தோய்தலில்
புக்கது பொன்னகர் புலியும் பூழியாய்.

7863 அழற்றிய பல்கதிர் ஆத பத்திரம்
நிழற்றிய விண்ணளாய் நிமிர்ந்த கேதனம்
குழற்றிய துளைவயிர் கோடு காகளம்
மிழற்றிய பேரிகை மிகவும் ஆர்த்தவே.

7864 மேக்குயர் வட்டமும் விளங்கு காம்புமாய்
நீக்கமில் கவிகைகள் நிழற்றி மல்குவ
மாக்கிளர் பஃறொடை வானக் கம்பலம்
தூக்கிய திறனெனத் தோன்று கின்றனவே.

7865 மேற்றலை கடவிய வெய்யன் வெம்மையால்
நோற்றலை எய்திவான் உணங்க நோன்றிரை
ஆற்றலை முயன்றென அனிக வேலையுட்
கோற்றலை அசைவவெண் கொடியின் கானமே.

7866 பாங்கமை பதலையே முதல பல்லியம்
ஆங்கொலி வழங்குவ அவுணத் தீயரைத்
தாங்கினை என்றிறை தண்டம் செய்திட
வாங்கிய திரைக்கடல் வாய்விட் டொக்குமால்.

7862. மிகவும் உயர்ந்த அறிவை உடையவரைச் சேர்ந்தால் கீழான செயல்களைச் செய்யும் கீழ்மக்களும் உயர்ந்த நெறியை அடைதல் உண்மையே! ஏனென்றால், தகுந்தவரான பூதர்களின் கால்களில் பட்டதால் பூமியும் புழுதியின் வடிவுடையதாகிப் போன் உலகம் அடைந்தது.

7863. சுடுகின்ற கதிர்களையுடைய கதிர்வனின் வெப்பத்தை மறைக்கின்ற குடைகளை மேல் தூக்கிப் பிடித்து நிழலை உண்டாக்கினர். வாணை அளாவக் கொடிகள் உயர்ந்தன. ஊது கொம்புகளும் எக்கர்ளங்களும் ஒலித்தன. பேரிகைகள் முழங்கின.

7864. மேல் பக்கமாக விளங்கும் வட்டமும் ஒளிவிடும் காம்பும் உள்ள குடைகள் நெருங்கி மிகுந்து காணப்படுவன, மிகவும் விளங்கும் மாலைகளையுடைய வாணக்கம்பளத்தினை எடுத்து நாட்டிய திறம்போல் காணப்பட்டன.

7865. தன்னிடத்தில் மேல் பக்கமாகத் தேர் ஓட்டிச் செல்லும் கதிர்வனின் வெப்பத்தால் வருந்தி, அந்த வெப்பத்தை ஒழிப்பதற்குத் தவம் செய்துகொண்டு உடல் வருந்த, அதன் தவத்துக்கு இரங்கிப் பெரிய கடலானது மேலே போய் அதனது விரைவை நீக்க முயன்றதைப் போல், படைக்கடலின் கோல்களின் தலையில் கொடிகள் கூட்டமாக அசைந்தன.

7866. பக்கத்தில் பொருந்திய வாய் அகன்ற பறைகள் முதலிய பலவகை வாத்தியங்கள், அவர்களின் செய்கையால் அந்த ஒலியைத் தந்தன. 'கடலே, நீ தீய கொடிய அசுரரைச் சுமந்து நின்றாய்' என்று நம் இறைவன் தண்டனை அளிக்க, உள்ளே சுழித்து வாங்கும் அலைகளையுடைய கடலானது வாய் திறந்து அலறியது.

- 7867 காந்தளஞ் சென்னியன் கடவு மாமயில்
கூந்தொறுங் கூந்தொறுங் குலைந்து பஃறலைப்
பாந்தளங் கசைதலும் பசலை மூக்கினால்
ஆய்ந்திடு கின்றன அகிலங் குத்தியே.
- 7868 மூக்குடை அலகினால் முகிலைக் கீறியே
ஊக்கொடு பரலென உருமுப் பற்றுமால்
தீக்கிளர் வன்னதோர் செய்ய சூட்டுடைக்
கூக்குரல் வாரணம் கொடிய தாகையால்.
- 7869 இந்திகழ் வற்றிட எழுந்த தானைகள்
முன்னயல் கடைக்குழை மொய்த்துச் சென்றிடப்
பன்னிரு மொய்ம்புடைப் பகவர் மேலவன்
அந்நக ரத்தினும் அகன்று போயினான்.
- 7870 பொரியரை விளவுகால் புனிற்றுத் தீங்கனி
வருபயன் கொண்டுதாம் வறிது வீழ்த்தெனக்
கரியினம் பாரிடக் கணங்கள் ஆர்ப்பினால்
வெருவின உணர்வில மயங்கி வீழ்ந்தவே.
- 7871 சாற்றிடில் தம்வினை தம்மைச் சூழுமால்
ஆற்றலில் பெற்றம தலைக்கும் வல்லியம்
மாற்றரும் துப்புடை வயவர் தானையுள்
ஏற்றிரி முரசினுக் கிடைந்த ழிந்தவே.

7867. காந்தன் மலர் மாலையைச் சூடிய திருமுடியினரான முருகப்பெருமான் நடத்துகின்ற சிறந்த மயிலானது கூவுந்தோறும் கூவுந்தோறும், பல தலைகளை யுடைய பாம்பானது அசைதலும், அம்மயில் பசுமையான முக்கினால் பூமியினைக் குத்தி ஆராய்கின்றது.

7868. தீயின் கொழுந்து போன்ற செந்நிறமான உச்சிப்பூவையுடையதும் கூக்குரல் இடுகின்றதுமான கோழியானது, கொடியதாக நின்றலால் தன் முக்கு என்ற படைக்கலத்தால் மேகத்தைக் கிழித்து வன்மையுடன் சிறு பருக்கைக் கல்லைப் போல இடியை வாயால் கவ்வி எடுக்கும்.

7869. இத்தகைய நிகழ்வு நிகழப், பயணமான படைகள் தன் இடத்திலும் அயல் இடத்திலும் பின் இடத்திலும் நெருங்கிச் செல்ல, பன்னிரு திருக்கைகளை யுடைய முருகதேவர் அந்தத் திருச்செந்தில் நகரத்தை விட்டு விலகிச் சென்றார்.

7870. பொருக்கைகளையுடைய அடிப்பகுதியுடையனவான விளாமரங்கள், தாம் பெற்ற இனிய கனிகளை மற்றவர்க்கு அளிப்பதால் உண்டாகும் பயனை அறிந்து தாமே வீணே விழுத்தியது போல், பூதகணங்களின் ஆரவாரத்தால் யானைகள் அச்சம் கொண்டு விழுந்தன.

7871. சொல்லப் போனால் அவரவர் செய்த வினை அவரவரையே பற்றிக் கொள்ளும்; அது எவ்வாறு என்றால், வலிமையில்லாத பசுக்களை வருத்துகின்ற பெரிய புலிகள் மாற்ற இயலாத வலிமை கொண்ட வீரர்கள் படையுள் அடிக்கின்ற பெற்றங்களின் தோல்களால் ஆன முரசுகளின் ஓசைக்கு அஞ்சி அழிந்தன.

- 7872 குஞ்சரம் எறிந்திடும் கொலைவல் கோளரி
எஞ்சலில் கயமுகர் எண்ணில் பூதர்கள்
விஞ்சிய பிளிற்றொலி வினவி மெய்ப்பனித்
தஞ்சின நஞ்செழு அயர்ந்த தேவர்போல்.
- 7873 உரங்குறை போழ்தில்யார் ஒடுங்கல் இல்லவர்
வரங்குறை மான்முக வயவர் ஓதையால்
கரங்குறை வின்றிநீள் கடுங்கண் யாளிபோய்க்
குரங்குறை சூழலுள் குலைந்து புக்கவே.
- 7874 வசைபடு பாரிடம் வழக்க லில்வகை
மிசைபடும் ஊற்றமாய் மேற்கொண் டுற்றன
இசைபடு பாரிடம் இடிக்கும் கொட்பினால்
அசைபடு கின்றன அடுக்க லானவே.
- 7875 உரகமும் மடங்கலும் ஒடுங்கி யுட்கியே
வரைகளின் முழைபுக வானத் தார்ப்பன
அரிமுக வீரர்தம் அரவத் தன்மையால்
இரிவன புரள்வன எழிலி யேறெலாம்.
- 7876 காட்டக எயினர்தங் கல்லென் சும்மையால்
கூட்டுறை புட்குலங் குலைவுற் றாலெனச்
சூட்டுடை வாரணம் தோகை ஆர்ப்பது
கேட்டுளம் நடுங்கினர் கிலேசம் கொண்டாளர்.
- 7877 அரங்குறு மதலைமேல் ஆடு நீரரின்
மரங்களை அலைத்திடு கடுவன் மந்திகள்
கரங்குலை வோடுபற் காட்டி வாய்வெரீஇ
இரங்கின சேவலம் கொடியி டிப்பினால்.

7872. யானைகளைக் கொல்கின்ற கொலைத் தொழிலில் மிக்க சிங்கங்கள், கெடுதலற்ற யானை முகங்களையுடைய அளவில்லாத பூதர்களின் மிக்க கர்ச்சிக்கும் ஓசையைக் கேட்டு, ஆலகாலம் என்ற நஞ்சு தோன்றிய காலத்தில் அஞ்சிய தேவர்களைப் போல், உடல் நடுங்கி அஞ்சின.

7873. வலிமை குன்றியபோது எவர்தாம் நடுக்கம் இல்லாது நிற்பவர்? விருப்பம் குறைந்த மான் முகரான பூதவீரர்களின் ஓசையால், குறைவில்லாது நீண்ட கையை யுடையவும் சினம் கொண்ட பார்வை உடையவுமான யாளிகள் போய்க் குரங்குகள் வாழும் இடங்களில் நிலை குலைந்து புகுந்தன.

7874. இழிவில்லாத உலகம் நிலை குலையாதவாறு உறுதி மேற்கொண்டு நின்ற மலைகள் யாவும் விரைந்து செல்கின்ற பூதர்கள் இடிக்கும் கொட்பினால் அசையலாயின.

7875. பாம்புகளும் சிங்கங்களும் ஒடுங்கி மனம் அஞ்சிக் குகைகளில் புகுமாறு வெண்மையான சங்குகள் முழங்கின. இந்தச்சங்கின் ஒலியே அல்லாது சிங்கம்போன்ற முகத்தினரான வீரர்களின் ஆரவாரத்தினால் மேகங்கள் எல்லாம் விலகி ஒடுவனவும் புரள்வனவும் ஆயின.

7876. காடுகளில் வாழ்கின்ற வேடர்களின் கலீர் என்ற ஓசையினால் கூடுகளில் வாழ்கின்ற பறவைகள் நிலை குலைந்தது போல், உச்சிப் பூவையுடைய கோழியும் மயிலும் ஒலிப்பதைக் கேட்டுத் துன்பம் உற்று உள்ளம் நடுங்கினர் பலர்.

7877. அரங்கத்தில் உள்ள கம்பங்களில் ஏறி ஆடும் கூத்தியர்களைப்போல, மரங்களை அசைக்கின்ற ஆண் குரங்குகளும் பெண் குரங்குகளும் கோழிக் கொடியின் கூவுதலான ஆரவாரத்தைக் கேட்டுக் கைளை நடுங்க விட்டுப், பற்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று கிட்டிக்கொள்ள வாய் நடுங்கி வருந்தின.

- 7878 ஆரண முழங்கொலி அமரர் வாழ்த்தொலி
சீரண இயவொலி சேனைப் பேரொலி
காரணம் இல்லவன் கடவு மாயில்
வாரண வொலிகளான் மறைத லுற்றவே.
- 7879 இடனுறு குறிஞ்சியில் இனைய தன்மையால்
நடவைகொள் பெரும்படை நடுவண் ஏகியே
சுடர்பொழி வேலினான் தூய கூடலின்
குடதிசை யமர்பரங் குன்றை எய்தினான்.
- 7880 ஆவதோர் பொழுதினில் அங்கண் முன்னுறை
மூவிரு தவத்தரும் முளரி யான்முதல்
ஏவரும் எந்தையை யிறைஞ்சி இவ்விடை
மேவுதி சிறந்ததிவ் வெற்பென் றோதினார்.
- 7881 என்றலும் முருகவேள் யாமும் இவ்வரைச்
சென்றிட நினைந்தனம் அதனைச் செப்பினீர்
நன்றும் தெண்ணமும் நமது சிந்தையும்
ஒன்றிய வேயென உவப்பிற் கூவினான்.
- 7882 மைம்மலை துழனியும் வடிவும் பெற்றுடைக்
கைம்மலை பொழிதரு கடாங்கொள் சாரலின்
அம்மலை யேறினன் அமலை தன்னொரு
செம்மலை யாகிவந் துதித்த சிற்பரன்.
- 7883 வற்றருந் திரைக்கடல் வடாது மாதிரப்
பொற்றையை நுகர்ந்தெனப் பூத சேனைகள்
கொற்றவன் வருபரங் குன்றின் சாரலைச்
சுற்றிய மிசையினும் துவன்றிப் புக்கவே.

7878. வேதங்கள் ஒதுவதால் உண்டாகும் ஓசையும், சிறப்புப் பொருந்திய மேள வாத்தியங்களின் ஓசையும் படைகளின் பேரொலியும், தமக்கு ஒரு காரணர் இல்லாத முருகப்பெருமான் நடத்துகின்ற சிறந்த மயில் கோழி என்பனவற்றின் ஓசையால் மறைந்தன.

7879. அகன்ற குறிஞ்சி நிலத்தின் வழியே, இவ்விதமாகச் சென்ற படைகளின் நடுவில் எழுந்தருளி ஒளிர் கின்ற வேலை ஏந்திய செவ்வேள், தூய்மையான மதுரையின் மேற்குப் பக்கத்தில் இருந்த திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்தார்.

7880. இங்ஙனம் எம் செவ்வேள் திருப்பங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியவுடன், முற்காலத்தில் அந்த இடத்தில் வாழ்ந்திருந்த பராசர முனிவரின் மைந்தரான ஆறு முனிவர்களும், நான்முகன் முதலான மற்றவரும் எம் இறைவனை வணங்கி, “இம்மலையானது சிறந்தது. அதனால் இங்கு எழுந்தருளி வீற்றிருப்பீராக” என வேண்டினர்.

7881. என்று அவர்கள் சொல்லவும், குமரப் பெருமான், “நாமும் இம்மலைக்கு வர எண்ணினோம். நீங்களும் அதனையே சொன்னீர்கள். உங்கள் எண்ணம் நன்றாகவே உள்ளது. எம் உள்ளமும் உம் எண்ணப்படியே ஒத்துள்ளது” என்று திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து கூறினார்.

7882. உமையம்மையாரின் திருமைந்தனாக வந்து அவதாரம் செய்த சிற்பரனான ஆறுமுகக் கடவுள், மேகங்கள் தம் இனமோ என்று மயங்கக்கூடிய ஒலியும் நிறமும் பெற்று யானைகள் சொரிகின்ற மதநர் பொருந்திய அடிப் பகுதிகளையுடைய அத் திருப்பரங்குன்றத்திலே, எழுந்தருளினார்.

7883. வற்றாத அலைகளையுடைய கடல், வடக்குத் திசையில் உள்ள மேருமலையை முடிக்கொண்டதைப்போல், பூதப்படைகள் முருகப்பெருமான் வந்து இறங்கிய அம்மலையின் அடிப்பகுதியைச் சூழ்ந்து கொண்டன மேற்குப் பக்கத்திலும் நெருங்கின.

- 7884 காலையங் கதுதனிற் கடவுள் கம்மியன்
மா லுறு கிரிதனில் வரம்பில் வீதியுங்
கோலநற் றெய்வதக் குலமுங் கோயிலுஞ்
சோலையும் வாவிபுந் துவன்ற நல்கினான்.
- 7885 அத்துணை எம்பிரான் அமரர் கம்மியன்
கைத்தொழில் நோக்கியே கருணை செய்துபோய்ச்
சித்திர மறுகிடைச் சேனை வீரரை
வைத்தனன் மந்திர வரைப்பை எய்தினான்.
- 7886 ஏயின மஞ்ஞைநின்று இழிந்து நான்முகன்
மாயவன் மகபதி வயவர் மற்றையோர்
ஆயினர் புடைவர அவையி னூடுபோய்ச்
சீயமெல் லணைமிசைச் சிறப்பின் வைகினான்.
- 7887 பரீஇயயல் வந்திடு பங்க யன்முதல்
மரீஇயினர் தமையெலாம் வயின்வ யின்றொறும்
ஓரீயினன் அமரரை ஒல்லை ஏவினான்
பொரீஇயினர் இல்லதோர் புனித மேலையோன்.
- 7888 குலக்கிரி பொருவிய குறளின் வேந்தரும்
வெலந்கருந் திறலுடை வீர மொய்ம்பனும்
இலக்கரும் எண்மரும் யாரும் எந்தைதன்
மலர்க்கழல் தொழுதனர் மருங்கின் ஈண்டினார்.
- 7889 ஏவலின் இயன்றனர் இனையர் நின்றிட
மூவரு பராசர முனிசி றார்களும்
சேவலை யுயரிய தேவ நாயகன்
பூவடி அருச்சனை புரிந்து போற்றினார்.

7884. இவ்வாறாக எம் பெருமான் எழுந்தருளிய வுடனே, தேவதச்சன் வளம் வாய்ந்த அந்த மலையின் கண் அளவற்ற தெருக்களையும், அழகிய நல்ல தேவ கோட்டங்களையும், ஆறுமுகப் பெருமான் கோயிலையும், சோலைகளையும் பொய்கைகளையும் நெருக்கமாக உண்டாக்கினான்.

7885. அப்போது அப்பெருமான் தேவதச்சன் மயனின் கைத்திறத்தைப் பார்த்து, அவனைப் பாராட்டிச் சென்று, அழகிய தெருக்களில் படை வீரரை இருத்திச் சோலைக்குள் எழுந்தருளினார்.

7886. முருகப் பெருமான், தாம் ஏறியருளிய மயிலினின்றும் இறங்கி, நான்முகன், இந்திரன், திருமால், நவ வீரர், இலட்சம் வீரர் முதலியவர் ஆகிய யாவரும் அருகில் சூழ்ந்து நிற்பச் சபையில் எழுந்தருளிச் சிங்கம் சுமக்கும் மென்மையான இருக்கையில் சிறப்புடன் வீற்றிருந்தருளினார்.

7887. தமக்கொரு நிகர் இல்லாத நின்மலனான முருகப் பெருமான் மிகுதியாக அருகில் வந்த நான்முகன் முதலியவரை எல்லாம் இடந்தோறும் இடந்தோறும் நிறுத்தித், தேவர்களையும் அங்கே தக்க இடங்களில் இருக்குமாறு செய்தருளினார்.

7888. அச்சமயத்தில் சிறந்த மலைகளைப் போன்ற பூதப்படைத் தலைவரும், மற்றவரால் வெல்வதற்கு இயலாத வன்மையுடைய வீரவாகுதேவரும், இலட்சம் வீரர்களும், எட்டு வீரர்களும் என்னும் இவர்கள் முருகப்பெருமானின் தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளை வணங்கி அணுகீகத் தொண்டர்களாய் இருந்தனர்.

7889. இவர்கள் இப்படித் தொண்டு செய்பவர்களாக நிற்க, பராசர முனிவரின் மைந்தர் அறுவரும் அப்போது, கோழிக் கொடியை உயர்த்திய முருகப்பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளைப் பூசை செய்து துதித்தனர்.

7890 வழிபடு புதல்வர்கள் வழுத்தி நின்றழி
உழுவலன் போடுகண் ணோடிச் செஞ்சடைக்
குழவிவேண் பிறையினான் கூறும் தொல்லருள்
முழுவதும் நினைந்தனன் முற்று ணர்ந்துளான்.

7891 சலம்புரி யும்பரா சரனெ னும்முனி
குலம்புரி தலமெனுங் குமரர் தேர்வுறப்
புலம்புரி போதகப் பொருண்மை யாவையும்
நலம்புரி குமரவேள் நவின்று வைகினான்.

7892 பொருவரு மகேந்திர புரத்தை நீங்கியே
தரணியில் வந்தவா சாற்றி னாம்இனிப்
பெருமைகொள் இந்திரன் பெண்ணை எம்பிரான்
திருமணஞ் செய்திடும் செய்கை செப்புவாம்.

2. தெய்வயானையம்மை தீருமணப் படலம்

7893 காய்ந்திடு தம்பகை கடந்து பொன்னகர்
வேந்தியல் முறையருள் வேற்கை வீரற்குக்
கூந்தலஞ் சிறுபுறக் குஞ்சரந்தனை
ஈந்திட மகபதி இதயத்து எண்ணினான்.

7890. தம்மை வழிபடும் பராசர முனிவரின் மைந்தர் வணங்கித் துதித்து எதிரில் நின்றவுடனே, நீங்காத பேரன் புடனே அவர்களைத் திருவிழியால் சுண்டருளி, முருகப் பெருமான் இவர்கள் பொருட்டாக முன்னாளில் வெண்மையான சந்திரனை அணிந்துள்ள சடையை யுடைய சிவபெருமானார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய எல்லா வற்றையும் திருவுள்ளத்தில் எண்ணியருளினார்.

7891. தான் பெற்ற மைந்தரிடத்திலேயே பெருஞ் சினம் காட்டிய பராசரன் என்ற முனிவன் குலம் செய்த தவமாகும் எனக் கூறத்தக்க நல்லொழுக்கம் வாய்ந்த மைந்தர் உணருமாறு, நல்ல அறிவைத் தருகின்ற ஞானார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும், உயிர்களுக்கு நன்மையே செய்தருளும் முருகப் பெருமான் உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தருளினார்.

7892. குமரப்பெருமான், சூரமன்மனை அழித்த பின்பு, ஒப்பில்லாத மகேந்திரபுரத்தை விடுத்து, மண் உலகத்தில் வந்த விதத்தை எடுத்துச் சொன்னோம். இனி அப்பெருமான் பெருமை வாய்ந்த இந்திரனின் மகளான தெய்வயானை அம்மையை மணம் செய்து கொள்ளும் செயலைச் சொல்வோம்.

2. தெய்வயானையம்மை தீருமணப் படலம்

7893. இந்திரன், தன்னை வருத்திய அசுரரான பகைவரை வென்று சொர்க்க ஷலக வாழ்வைத் தனக்கு அளித்த வேலையுடைய திருக்கையையுடைய முருகப் பெருமானுக்குப், பின்னால் தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய தெய்வயானை அம்மையை மணமகளாகத் தர உள்ளத்தில் எண்ணினான்.

- 7894 விருத்த மதாகும்இவ் விழைவை இந்திரன்
திருத்தகு மாலயன் தேவர் தேர்வுற
உரைத்தனன் வினவலும் உவகை பெற்றுநின்
கருத்துநன் றாலெனக் கழறல் மேயினார்.
- 7895 பன்னிரு மொய்ம்புடைப் பகவன் பாற்படப்
பின்னலம் சுரிசுழல் பிடியும் பொய்கைவாய்
முன்னுற அருந்தவம் முயன்று வைத்தனள்
இன்னுழி அதன்பயன் எய்திற் றேகொலாம்.
- 7896 கயலுறழ் விழியுடைக் கடவுள் யானையை
வியல்வரை எறிந்திடு வேற்கை அண்ணலுக்கு
இயல்புளி வதுவையால் ஈதற் கிவ்விடை
முயலுதி கடிதென மொழிந்து வைகினார்.
- 7897 மற்றது போழ்தினின் மகத்தின் செம்மலோர்
ஒற்றனை நோக்கியே ஒல்லை மேருவாம்
பொற்றையின் மனைலியைப் புதல்வி தன்னுடன்
இற்றையில் விளித்தனை ஏகுந் என்றான்.
- 7898 என்றலுந் தூதுவன் இசைந்து மேருவில்
சென்றான் புலோமசைத் தெரிவை முன்புபோய்
நின்றனன் வணங்கினன் நினது சிந்தைபோல்
ஒன்றிய கேளென உரைத்தல் மேயினான்.

7894. புதிதாகத் தோன்றிய இந்த விருப்பத்தை இந்திரன், தகுதியுடைய திருமாலும் நான்முகனும் தேவர்களும் அறியும்படி சொல்லி, 'இவ்வாறு செய்தல் கூடுமா?' என்று வினவியவுடன், அவர்கள், மகிழ்ச்சிகொண்டவராய் 'உன் எண்ணம் தக்கதே' என்று கூறத்தொடங்கினாள்.

7895. "பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய முருகப் பெருமானைக் கணவனாக அடைவதற்குப் பின்னப்பட்ட கரிய கூந்தலையுடைய தெய்வயானையும் முன்னர்ச் சரவணப் பொய்கையில் அரிய தவத்தைச் செய்து முடித்திருக்கின்றாள். இப்போது அந்த அம்மைக்குத் தவப்பயன் கிடைப்பதாக இருக்கலாம்.

7896. தேவர்கள், "அகன்ற கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலை ஏந்திய திருக்கையை யுடைய முருகப் பெருமானுக்குச், சேல் மீன் போன்ற கண்ணையுடைய தெய்வ யானை அம்மையைத் திருமண முறைப்படி அளிப்பதற்குரிய முயற்சிகளை விரைந்து செய்துமுடிப்பாயாக!" என்று கூறினர்.

7897. தேவர்கள் இவ்வாறு உரைத்தவுடன், வேள் வித்தலைவனான இந்திரன் ஒரு தூதனைப் பார்த்து, "நீ விரைவாக மேருமலைக்குச் சென்று அங்குள்ள என் மனைவியை, என் மகளான தெய்வயானையுடன் இன்றே அழைத்து வருக!" என்று சொன்னான்.

7898. இந்திரன் இப்படிச் சொன்னவுடன் அதற்கு இசைந்த தூதன் மேரு மலைக்குச் சென்று இந்திராணியின் எதிரே போய் வணங்கி நின்று, "அம்மையே, நின் எண்ணத்தின் வண்ணம் எல்லாம் முடிந்தன. யான் வந்த காரியத்தைக் கேட்பாயாக!" எனச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

- 7899 மாண்டனன் வெய்யஞர் மதலை தன்னொடு
சேண்டொடர் அமரரும் சிறையின் நீங்கினார்
ஆண்டலை உயர்த்தவன் அனிகந் தன்னொடு
மீண்டனன் திருப்பரங் குன்றம் மேயினான்.
- 7900 நின்றிட அனையது நினது நாயகன்
உன்றனை மகளொடும் ஒல்லை யில்பரங்
குன்றிடை இருக்கையிற் கொண்டு செல்கெனா
இன்றெனை விடுத்தனன் ஏகுநீ யென்றான்.
- 7901 அம்மொழி வினவலும் அணங்கின் நல்லவள்
விம்மித முற்றனள் விழுமம் நீங்கினாள்
எம்மையும் இல்லதோர் இன்பம் எய்தினாள்
கொம்மென எழுந்தனள் குமரி தன்னொடும்.
- 7902 புடையுற வணங்கினர் போற்றி மேருவின்
இடையுறு புலோமசை ஏம மாகியே
அடலயி ராவத வானை மேற்கொடு
மடமகள் தன்னொடும் வானத் தேகினாள்.
- 7903 பொருப்பினுள் மேலதாய்ப் புனியிற் பேர்பெறும்
திருப்பரங் குன்றிடைச் சென்று தேவர்கோன்
இருப்பதோர் மந்திரத் தெய்தி வைகினாள்
மருப்பிரண் டுடையதோர் வார ணத்தூடன்.
- 7904 உறையுமவ் வெல்லையின் உயர்ம கேந்திரச்
சிறையினும் அகன்றிடு தெய்வத் தையலார்
இறைவியைப் பெற்றனம் யாமுய்ந் தோமெனா
முறைமுறை வணங்கினார் முகிழ்த்த கையினார்

7899. “தன் மைந்தனான பானுகோபன் முதலியவர் களுடன் கொடிய சூரபன்மன் இறந்துவிட்டான். சுவர்க்க வுலகத்தில் வாழ்பவரான தேவர்களும் சிறையினின்று விடுபட்டனர். கோழிக் கொடியுடைய முருகப்பெருமான் தம் பூதப்படைகளுடன் திரும்பித் திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

7700. “இது நிற்க, உன் கணவனான இந்திரன் உன்னை மகளுடனே விரைவாகத் திருப்பரங்குன்றில் உள்ள தமது இருப்பிடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி என்னை அனுப்பினான். எனவே, இப்போதே என்னுடன் வருவாயாக!” எனச் சொன்னான்.

7901. தேவ மங்கையருள் சிறந்த இந்திராணி அந்தச் சொல்லைக் கேட்டவுடனே வியந்து துன்பம் நீங்கி, என்றும் இல்லாத மகிழ்வுடன் விரைந்து, மகளான தெய்வ யானையுடன் புறப்பட்டாள்.

7902. அருகில் தேவ மாதர் சூழ்ந்து காவல் செய்ய மேருமலையில் இருந்த இந்திராணி மகிழ்ந்தவளாய்த் தன் இளம் மகளான தெய்வ யானையுடன் வெண்மையான ஐராவதம் என்ற யானை மீது ஏறி, வான வழியாய்த் திருப்பரங்குன்றம் நோக்கிச் சென்றாள்.

7903. இந்திராணி மலையகளுள் உயர்ந்ததாக உலகத்தில் புகழ் பெற்ற திருப்பரங்குன்றத்தில் போய் இந்திரன் இருக்கும் ஒப்பற்ற மாளிகையை அடைந்து, கொங்கைகளான இரண்டு கொம்புகளையுடைய தெய்வ யானையுடன் இருந்தாள்.

7904. அவள் அவ்வாறு திருப்பரங்குன்றத்தில் இருந்தபோது, உயர்ந்த மகேந்திர நகரத்தினின்று வெளிப் பட்ட தேவமங்கையர் இந்திராணியை அடைந்து, குவித்த கை உடையவளாய், ‘எம் அரசியை அடைந்தோம்; யாமும் உய்ந்தோம்’ என்று சொல்லி வரிசை வரிசையாக வணங்கினர்.

7905 சேனூறும் எழிலிவாய் திறந்த மின்னுவைக்
காணுறு கின்றதோர் கலாப மஞ்ஞைபோல்
மாணுறு புலோமசை வரலும் மாதரார்
ஏணுறு கின்றனர் ஏமம் பெற்றுளார்.

7906 கண்டனள் மதலையைக் கருணை யால்தழீஇக்
கொண்டனள் மகிழ்ந்தனள் கொங்கை பாலுக
விண்டனள் கவற்சியை வெறுமை யுற்றுளோர்
பண்டுள பெருநிதி படைத்த பான்மைபோல்.

7907 ஆடுறு பசியினோர் ஆக்கம் கண்டுழி
நீடுறும் உவகையான் நிறைவு பெற்றென
மாடுறு புலோமசை வடிவங் காண்ட லுங்
கூடினர் தன்மையுங் குரிசில் எய்தினான்.

வேறு

7908 அப்போது வானோர் குழுவோடு அயிராணி
கேள்வன்
செப்போது கொங்கை மகடே மணஞ்செப்பல்
முன்னி
ஒப்போதும் நீர்மை யிலதாம் ஒருவன் கழற்கே
கைப்போது தூவிப் பணிந்தேத்திக் கழறல்
உற்றான்.

7909 கன்னின்ற மொய்ம்பின் அவுணக்களை கட்டல்
செய்தாய்
இந்நின்ற தேவர் சிறைமீட்டனை என்ற னக்கு
முன்னின்ற தொல்சீர் புரிந்தாயது முற்றும் நாடிச்
செய்ந்நன்றி யாகச் சிறியேன்செயத் தக்க
துண்டோ.

7905. மாண்புடைய இந்திராணி வரவும், வானில் உலவும் மேகத்தினின்று வெளிப்பட்ட மின்னற்கொடியைக் கண்ட- தோகைகளையுடைய மயில் போல அவளைச் சூழ்ந்து தேவ மங்கையர் இன்பம் அடைந்தனர்.

7906. வறுமை அடைந்தவர் தாம் முன்பு இழந்து விட்ட பெருஞ் செல்வத்தை அடைந்தாற்போல், இந்திராணி தன் மகளைக் கண்டு அவள் மீதுள்ள அன்பினால் மகிழ்ந்து அந்த மகிழ்ச்சி பெற்றதற்கு அறிகுறியாகக் கொங்கைகளில் பால் சுரக்க நின்று, கவலை முற்றும் நீங்கினாள்.

7907. துன்புறுத்தும் பசியால் வருந்துபவர்கள் பசியை ஒழிக்கத் தக்க செல்வத்தைக் கண்டவுடன் மிகுதியாக உண்டான மகிழ்ச்சியால் பூரிப்பு அடைந்ததுபோல், இந்திரன் தன் பக்கத்தை விடாதிருந்து பின் சூரபன்மனால் மறைந்திருந்த இந்திராணியின் வடிவைக் கண்டவுடன் தலைவியரைக் கூடிய தலைவர் தன்மையை அடைந்தான்..

7908. இவ்வாறு மனைவியும் மகளும் தானும் பிறரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். பின் இந்திராணிக்குக் கணவனான இந்திரன் தேவர் கூட்டத்துடன் போய்ச் செம்பைப் போன்ற கொங்கைகளையுடைய தெய்வ யானை அம்மையாரின் திருமணத்தை உரைக்க நினைத்து, ஒப்புச் சொல்லும் தன்மைக்கு ஏற்ற பொருள் ஒன்றில் லாத முருகப்பெருமானின் திருவடிகளில், கைகளில் வைத்திருந்த மலர்களை அருச்சித்து வணங்கித் துதித்துச் சொல்லலானாள்:

7909. "எம் இறைவ! தாங்கள் மலை போன்ற தோள்களையுடைய அவுணர்கள் என்ற பகையை அழித்து எதிரே நிற்கின்ற இத்தேவரின் சிறையையும் ஒழித்து அடியேனுக்கு முன் இருந்த இந்திர செல்வத்தை அளித்தீர். இவற்றையெல்லாம் எண்ணித் தங்கட்குக் கைம்மாறாகச் செய்யத் தக்கது உள்ளதோ?

- 7910 முந்தேதமி யேன்பெறு மங்கையிம் மொய்வ
ரைக்கண்
வந்தே யமர்வாள் அவள்தன்னை வதுவை செய்து
கந்தே புரைநின் பெருந்தோளில் கலத்தி யாங்கள்
உய்ந்தே பிறவிப் பயன்பெற்றனம் ஓங்கவென்றான்.
- 7911 என்னுந் துணையில் அமரேசனை எந்தை நோக்கி
அந்நங்கை தானும் மிகநோற்றனள் ஆத லால்நீ
முன்னும் படியே மணநாளை முடித்தும் என்னத்
தன்னும் கடந்த மகிழ்வெய்தித் தருக்கி நின்றான்.
- 7912 வடிக்கொண்ட ஒள்வேல் படைநம்பிதன் வார்க
ழற்கால்
முடிக்கொண் டடியேஞ் சிறந்தேங்கள் முதல்வ
என்னாக்
கடிக்கொண்ட வாய்தற் புடைவந்து கணிப்பில்
காதம்
நொடிக்கொண்ட போழ்திற் படர் தூதரை நோக்கி
னானால்.
- 7913 முன்னாகி யுள்ள பலதூதர் முகத்தை நோக்க
அன்னார் எவரும் தொழுதேபொன் னடிவ ணங்கி
எந்நாயக னேதமி யேம்செய்வ தென்கொ லென்னப்
பொன்னா டுடையான் இஃதொன்று புகல
லுற்றான்.
- 7914 மூவர்க்குள் மேலோன் கிரிசேர் முசுகுந் தனாதிக்க
காவல் கடவுள் தலைவர்க்கும் ககன மேவும்
தேவர்க்கும் ஏனைத் திசையோர்க்கும் முனிவ
ராயோர்
ஏவர்க்கும் எந்தை மணநாளை எனச்சொல் வீரால்.

7910. “நாங்கள் உய்ந்து, பிறந்த பிறப்பினால் ஆன பயனை எய்தி உயர்வை அடையுமாறு, முன்னரே இம் மலையில் யான் பெற்ற மகளான தெய்வயானை வந்திருக்கின்றாள். அவளைத் திருமணம் செய்து பொன் தூண் போன்ற தோள்களில் அணைப்பீராக!” என்று வேண்டினன்.

7911. இங்ஙனம் இந்திரன் கூறும் காலத்தில் எம் முருகப் பெருமான், அந்த இந்திரனைப் பார்த்து, “அம் மங்கையும் என்னை மணத்தற்கு மிகவும் தவம் செய்தாள். ஆதலால் நீ கருதியவண்ணமே நாளை மணம் செய்து கொள்வோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளவும், இந்திரன் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து இறுமாந்து நின்றான்.

7912. கூர்மையான ஒள்ளிய வேலையுடைய ஆண்களில் சிறந்த முருகப் பெருமானின் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளில் தலைபட இந்திரன் வணங்கி, “எம் முதல்வரே! அடியேம் சிறப்பு உடையவர் ஆனோம்” என்று சொல்லிக் காவலையுடைய வெளிவாயிலை அடைந்து, அளவில்லாத காத தொலைவுகளையும் நொடிப் பொழுதில் கடந்து செல்லும் வேக நடையுடைய தூதர்களைப் பார்த்தான்.

7913. முன்னே நின்ற பல தூதர்களின் முகங்களை இந்திரன் பார்த்தான். அவ்வளவில் அவர்கள் அனைவரும் அவனுடைய அடிகளை வணங்கித் தொழுது, “எம் பெருமானே, அடியவர்களான எங்களால் ஆக வேண்டியது என்ன?” என்றனர். உடனே சுவர்க்கத்துக்குத் தலைவனான இந்திரன் இத்தகைய, ஒன்றைச் சொல்லலானான் :

7914. “மு ம் மு ர் த் தி க ளு ள் சி ற ந் த வ ர ன சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கயிலையை அடைந்துள்ள முசுருந்தன் முதலான தெய்வீகம் பொருந்திய காவலர்த் தலைவரான அரசர்களுக்கும் வான் உலகில் வாழ்கின்ற தேவர்கட்கும் மற்றத் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் முனிவராக உள்ள அனைவர்க்கும் எம் முருகப் பெருமானின் திருமணம் நாளை நடைபெறும் என்று அறிவிப்புகள்!” என்று இயம்பினான்.

- 7915 கந்தக் கடவுள் மணத்தன்மை கழறி வல்லே
இந்தப் பொருப்பி னிடையாவரும் ஈண்டும்
வண்ணம்
தந்திட் டிடுங்கள் எனவாசவன் சாற்ற லோடும்
அந்தக் கணத்தில் தொழுதொற்றர் அகன்று
போனார்.

வேறு

- 7916 போனபொழு தில்புலவர் செம்மல் புலன்மிக்க
வானவர்கள் கம்மியனை வல்லையில் விளித்துக்
கானமர் கடம்புபுனை காளைதன் மணத்துக்
கானசெயல் முற்றுற அமைத்தியிவண் என்றான்.
- 7917 புலவன துளங்கொடு பொருப்பின் ஒருசாரின்
நிலமிசை வரைப்பகல் நிதிக்கொடு விதித்துக்
குலமணி குயிற்றிநனி கோலமது இயற்றி
வலனுயர் சிறப்பினொரு மண்டபம் அமைத்தான்.
- 7918 மேலைநில முற்றுற விதானவகை போக்கி
மாலையொடு பல்கவரி வான் துதில்கள் தூக்கி
ஆலய நனந்தலையில் ஆறுமுகன் வைக
நூலின்முறை நாடியொரு நோன்தவி சமைத்தான்.
- 7919 வேதநெறி தந்திடு விசாகன் அயல்வந்த
மாதவன் விரிஞ்சன்முதல் வானவர்கள் யாரும்
ஏதிலரும் வைகஇயல் கின்ற இடைதோறும்
ஆதனம் வரம்பில அமைத்தனன் இமைப்பில்.

7915. முருகப் பெருமானின் திருமணத்தன்மையைச் சொல்லி விரைவாக இந்த மலையில் அனைவரும் வந்து சேரும்படி செய்யுங்கள்” என்று இந்திரன் சொன்னான். உடனே, அப்போதே அவனை வணங்கி அந்தத் தூதர் திருமணம் பற்றிச் சொல்வதற்குச் சென்றனர்.

7916. தூதர் சென்றவுடனே இந்திரன் அறிவில் மிக்க தேவர் தச்சனை விரைவாக அழைத்து, “மணம் பொருந்திய கடம்ப மலர் மாலையைச் சூடிய முருகப் பெருமானின் திருமணத்துக்கு வேண்டுவனவற்றை இப்போது செய்வீராக!” என்று உரைத்தான்.

7917. தெய்வத்தச்சன் அந்தச்சொல்லை உள்ளத்தில் கொண்டு, அந்த மலையின் ஒரு பக்கத்தில், அளவில்லாத பொன்னால் இடம் அமைத்துச் சிறந்த மணிகளால் வேலைப்பாடு பொருந்தச் செய்து, அழகுபடுத்தி, வெற்றியின் மிக்க சிறப்புடைய ஒரு திருமண மண்டபம் இயற்றினான்.

7918. மேல் பகுதி முழுவதும் பட்டு விதானங்கள் அமைத்து, பூமாலைகள், பலவகை சாமரங்கள், உயர்ந்த ஓவிய ஆடைகள் ஆகியவற்றைத் தொங்கவிட்டு, அந்த மண மண்டபத்தில், நடுவில் ஆறுமுருகப் பெருமான் எழுந்தருளி இருப்பதற்குச் சிறப்பூல் முறையை ஆராய்ந்து ஒரு பெரிய இருக்கை ஒன்றைத் தேவதச்சன் அமைத்தான்.

7919. வேத நெறியை உலகத்தில் உண்டாக்கிய முருகப் பெருமானுடன் வந்திருக்கும் திருமகளின் கணவனான திருமால் நான்முகன் முதலான தேவர்கள் அனைவரும் மற்றவரும் இருப்பதற்குத் தக்க இடங்கள் தோறும் அளவில்லாத இருக்கைகளை விரைவாக அமைத்தான்.

7920 மன்றல்பயில் கின்றவது வைக்களன் மருங்கில்
குன்றுபுரை பல்சிகர கோபுரம் வகுத்தான்
அன்றிமணி மண்டபம் அளப்பில் அமைத்தான்
இன்றியமை யாப்பொதுவும் எண்ணில
விழைத்தான்.

7921 காலம்வரை யாதுகரு துற்ற பொழுதெல்லாம்
சாலவெவர் கண்ணுநனி தம்பயன் வழங்குஞ்
சோலைமலர் வாவிசள் சுனைத்தொகை
தொகுத்தான்
ஏலும்வது வைக்குரிய ஏனவும் அளித்தான்.

7922 அவ்வகை எலாம்புலவன் அங்ஙனம் வகுப்பச்
செவ்விது நெரிந்துவகை செய்தமரர் செம்மல்
மெய்வதுவை யாற்றும் வழிவேண்டு கரணங்கள்
எவ்வெவையும் அங்கனொர் இமைப்பில்
வருவித்தான்.

7923 தேவர்முதல் வந்தனது செய்கை இதுநிற்க
ஏவலர் இசைத்திடலும் இவ்வதுவை காணக்
கோவியல் புரிந்தமுக குந்தனெனும் நேமிக்
காவலன் வரும்பரிசு கட்டுரைசெய் கிற்பாம்.

7924 கல்லருவி தூங்கு கயிலைப்பொழி லின்மேனாள்
அல்உறழ் மிடற்றவனும் அம்பிகையு மாக
எல்லையின் மகிழ்ச்சியொ டிருப்பமுக ஈட்டம்
வில்லுவ மரந்தொறும் வியன்சினையில் உற்ற.

7920. திருமணம் நிகழும் அந்த மணப்பந்தலின் பக்கத்தில் மலை போன்ற பல உச்சிகளையுடைய கோபுரங்களை ஏற்படுத்தினான். அவையல்லாமலும் அளவற்ற மணி மண்டபங்களை அமைத்தான். அதுவே அல்லாது இன்றியமையாத பொதுமண்டபங்கள் அளவில்லாதவை அமைத்தான்.

7921. விரும்புவார்க்குக் கொடுக்கத் தக்க காலம் இன்னது என்பதைக் குறிக்காது, எண்ணிய பொழுதெல்லாம் எவரிடத்திலும் மிகுதியாகத் தனது பலவகையான பொருள்களை அளிக்கின்ற சோலைகளையும் மலர்ப் பொய்கைகளையும் சுனைக் கூட்டங்களையும் அமைத்தான். அன்றியும் அத்திருமணமண்டபத்துக்கு வேண்டியவற்றையம் உண்டாக்கினான்.

7922. அவ்வாறெல்லாம் தெய்வத்தச்சனான மயன் அங்குச் செய்ய, அவற்றையெல்லாம் இந்திரன் முறையாகப் பார்த்து மகிழ்ந்தான். உண்மையான திருமணத்துக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் அந்த இடத்துக்குக் கணப்பொழுதுக்குள் கொணரச் செய்தான்.

7923. திருமணத்துக்காக மண்டபம் முதலியவற்றை முயன்று அமைத்த இந்திரன் செயல் இவ்வாறு இருக்க, தூதர் சென்று சொன்னதும், அத்திருமணத்தைக் காண்பதற்காக, உலகில் அரசு செய்த ஆணைச் சக்கரத்தையுடைய முசுருந்தன் என்ற மன்னன் வரும் தன்மையை உரைப்போமாக.

7924. 'கல்' என்று ஒலிக்கின்ற அருவி ஒழுகுகின்ற கயிலாய மலைச் சோலையில் முன்னாளிலே, இருள் போன்ற கரிய கழுத்தை உடைய சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் அளவில்லாத மகிழ்வுடனே வீற்றிருந்தனர். அச்சமயத்தில் 'முசு' என்ற ஒருவகைக் குரங்கின் கூட்டங்கள் அங்கிருந்த வில்வமரக் கிளைகளில் இருந்தன.

- 7925 முற்றுணர் கருத்தின்முனி வேர்கள்என முள்காந்
துற்றிடு முசுக்கலையுள் ஒன்றிருவர் மீது
மற்றொரு வில்வத்திலை வரம்பில பறித்துத்
துற்றிடுவ தென்னநனி தூர்த்துளதை அன்றே.
- 7926 தூர்த்தொரு காலைதனிற் சுந்தரிபொ றாளாய்ச்
சீர்த்திடலும் ஆங்கவள் செயற்கைதனை அண்ணல்
பார்த்துநமை ஈண்டுவழி பட்டுளது தன்னை
வேர்த்திடுவது என்னிது விடுத்தியினி என்றான்.
- 927 என்றிடலும் அம்பிகை இகற்சின மிலாளாய்
நன்றருள் புரிந்திடலும் ஞானவடி வானோன்
வன்றிறல் முசுக்கலை மனத்திருள் அகற்றி
ஒன்றியமர் வாலுணர் வொருங்குதவி னானால்.
- 7928 மெய்யுணர்வு சேர்தலும் வியன்சினை யின்நின்றும்
ஓய்யென யிழிந்துமுசு உட்குவர லெய்தி
ஐயனையும் ஆய்தனையும் ஆர்வமொடு தாழ்ந்து
பொய்யடிய னேன்பிழை பொறுத்திர்என லோடும்.
- 7929 பிழையிதென அச்சமொடு பேசல்எமை ஈண்டே
விழுமியதொர் கூவிளையின் மெல்இலைகள் இட்டு
வழிபடல் புரிந்தனை மனுக்குலம் உதித்து
முழுதுலகை யாளுகென முன்னவன் மொழிந்தான்.

7925. எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த முனிவர்களைப் போல முட்கள் விளங்கும் வில்வ மரத்தில் இருந்த முசுக் கூட்டத்துள் ஒன்று, சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் என்ற இருவர்மீதும் அளவில்லாத வில்வ மரத்து இலைகளைப் பறித்துத் தூர்த்து நிறைப்பதைப் போல மிகவும் தூர்த்தன.

7926. அவ்வாறு வில்வமர இலையைத் தூர்த்த போது, உமையம்மையார் பொறுமையுடன் இல்லாது சினம் கொண்டார் கொள்ளவும், அச்செயலைச் சிவபெருமான் கண்டருளி, “நம்மை இங்கு அருச்சனை செய்த இந்த முசுவின்மீது சினம் கொள்வது என்ன? இனி அதை விடுப்பாயாக!” என்று உரைத்தார்.

7927. எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளியவுடனே உமையம்மையார் பகையும் சினமும் இல்லாது அருளைப் புரிந்தார். அப்போது அறிவே வடிவமான சிவபெருமான் வன்மை மிக்க அந்த முசுச்சாதி ஆண்குரங்கின் மனத்தில் அமைந்து கிடந்த அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி, பொருந்தியிருந்த நல்லுணர்ச்சியை உடனே கொடுத்தருளினார்.

7928. அங்ஙனம் நல்லுணர்வு ஏற்பட்டவுடனே அந்த முசுக்கலை அச்சத்துடன் அந்தப் பெரிய வில்வக் கிளையினின்றும் விரைவாக இறங்கி வந்து, அப்பனும் அம்மையுமான சிவபெருமானையும் உமையம்மையாரையும் பக்தியுடன் வணங்கி, “பொய் அடியனான என் குற்றத்தை மன்னித்தருளுக” என வேண்டவும் (வேண்டினான்.)

7929. இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சிவபெருமான், அந்த முசு என்ற குரங்கைக் கடைக்கணித்து “நீ செய்தது தவறு என்று அச்சத்துடன் பேச வேண்டியதில்லை! நீ இவ்விடத்தில் எங்களை உயர்ந்த மென்மையான ‘வில்வ’ இலைகளை இட்டு அருச்சித்துப் பூசை செய்தாய். ஆதலின் மனு வமிசத்தில் பிறந்து உலகம் முழுமையும் ஆள்வாயாக!” என்று அச்சிவபெருமான் மொழிந்தருளினார்.

வேறு

- 7930 அம்மொழி தேர்தலும் ஆயதொர் கள்வன்
கைம்மிக லுற்ற கலங்கஞர் எய்தி
விம்மி இரங்கி விதிர்ப்பொடு எழுந்தே
எம்மிறை வற்றெழு தில்விவை செப்பும்.
- 7931 நுங்களை வைகலும் நோக்கி உவப்பாய்
இங்குறை கின்ற திகந்து நிலம்போய்
மங்குறு செல்வ வலைப்படு வேனேல்
எங்கள் பிரான்பினை எங்ஙனம் உய்கேன்.
- 7932 என்னலும் அன்னதை எம்இறை கேளா
நின்னுளம் நன்று நிலத்திடை வைகிப்
பின்னிவண் மள்குதி பேதுறல் எய்தி
முன்னலை யாதும் முசுக்கலை என்றான்.
- 7933 பொய்ம்மறை யான புலாலுடல் போற்றி
அம்மையில் வாழ்விடை அற்ற முறாமே
இம்முக னோடுற எற்கருள் என்னா
மெய்ம்முசு வின்கலை வேண்டியது அன்றே.
- 7934 அற்றமில் அவ்வரம் ஐயன் அளிக்கப்
பெற்றருள் கொண்டு பெருங்கயி லாயப்
பொற்றை அகன்று பொருக்கென இம்பர்
மற்றொர் கணத்தினில் வந்தது மன்னோ.
- 7935 ஆரஞர் மூழ்கியும் ஆக்கம் இழந்தும்
வாரி சுருங்கியும் வாய்மை நிறுத்தித்
தாரணி யாள் அரிச் சந்திரன் என்போன்
ஓர்மரு மான்என வேயுதித் தன்றே.

7930. சிவபெருமானின் அந்த மொழியைக் கேட்ட வுடனே அந்த முசுக்கலை அளவில்லாத பெருந்துன்பம் கொண்டதாய் விம்மி நடுக்கத்துடன் எழுந்து எம் இறைவனான சிவபெருமானை வணங்கி இவ்வாறு சொல்லலாயிற்று :

7931. “நாள்தோறும் உங்களைத் தரிசித்து மகிழ்ச்சியுடன் இவ்விடத்தில் வாழ்வதை விடுத்துப் பூமியில் போய் மங்குகின்ற அழியும் செல்வமான வலையில் அகப்பட்டுக் கொள்வேனானால், எம்பெருமானே, பின்பு எவ்வாறு உய்வேன்?”

7932. என இவ்வாறு முசு கூறியதைச் சிவபெருமான் கேட்டு “முசுக்கலையே! நின் உள்ளம் நல்லது! நீ பூமியில் சென்றிருந்து பின்பு இங்கு வருவாயாக! கலக்கம் அடைந்து வருந்தாதே!” என்று திருவாயாய் மலர்ந்தருளினார்.

7933. அந்த ஆணையைக் கேட்ட முசுக்கலை எம்பெருமானைப் பார்த்து “உண்மையில்லாத பொருளுக்கு இருப்பிடமான புலால் உடலைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு அந்தப் பிறப்பின் வாழ்வில் அழிந்து ஒழியாது, இந்த முசு முகத்துடன் பிறந்திருக்க அடியவனான எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும்!” எனக் கேட்டுக் கொண்டது.

7934. அழிவில்லாத அந்த வரத்தைச் சிவபெருமான் “அவ்விதமே ஆகுக” என்று அருள் செய்தார். அவரது அந்த அருளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்தக் குரங்கு கயிலாய மலையை விடுத்து விரைவாக ஓர் இமைப் போதில் இந்த மண்ணுலகத்துக்கு வந்தது.

7935. மிக்க துன்பம் அடைந்தும், செல்வம் இழந்தும், தானியம் இழந்தும், வாய்மையை நிலை நாட்டி உலகை ஆண்ட அரிச்சந்திரன் என்பவனின் ஒப்பில்லாத தோன்றலாய் அந்த முசுக்கலை பிறந்தது.

- 7936 மாமுக மேமுக மற்றுள வெல்லாம்
காமரில் ஏர்தரு காட்சிய தாகிக்
கோமுறை சேர்முக குந்தன் எனாவோர்
நாம இயற்பெயர் நண்ணிய தன்றே.
- 7937 ஆய வழிப்படும் அம்முக குந்தன்
தூய பொலன்முடி தொன்முறை சூடி
மாயிரு ஞால வளாகம துள்ள
தேய மெலாமொர் செகில் கொடு காத்தான்.
- 7938 ஓவறு சீர்க்கரு ஓரிடை மேலிக்
கோவியல் ஒம்புறு கொள்கை யனாகித்
தேவரை ஏவல்கொள் சீர்கெழுஞரன்
காவலின் ஆணை கடக்கலன் உற்றான்.
- 7939 சொற்றிறல் மேதகு சூரேனும் வெய்யோன்
உற்றிறும் வைப்பினில் ஓரிடை தன்னில்
மற்றொர் இளம்பிறை வைகிய வாயோல்
கொற்றவ னாட்கு குந்தன் இருந்தான்.
- 7940 சூரனை எந்தை தொலைத்தது கேளா
ஆரஞர் நீங்கி அருஞ்சிறை பெற்ற
மேருவ தென்ன வியன்மிடல் பெற்றுச்
சீரிறை மாட்சி செலுத்தி அமர்ந்தான்.

வேறு

- 7941 அமரும் எல்லையின் அரசன் முன்னரே
இமைய வர்க்கிறை ஏவு தூதர்போய்க்
கமல மன்னபொற் கழல்கள் வாழ்த்தியே
தமது வன்மையாற் சாற்றல் மேயினார்.

7936. சிறந்த முகம் ஒன்று மட்டும் முசுவின் (குரங்கின்) முகமாகவும் மற்ற எல்லா உறுப்புகளும் மன் மதரை விடச் சிறந்ததோற்றம் கொண்டதாகவும் விளங்கி அரசமுறை பொருந்திய 'முசுகுந்தன்' என்னும் இயற் பெயரை அந்த முசுக்கலை அடைந்தது.

7937. அரிச்சந்திரன் மரபில் தேரன்றிய அந்த முசுகுந்தன் என்பான் தூய பொன்முடியை முன்னோர் முறைப்படி சூடி, மிகப் பெரிய உலகில் நாடுகள் எல்லா வற்றையும் ஒரு தோள்மீது கொண்டு காத்தான்.

7938. கேடு இல்லாத சிறப்புடைய கருவூர் என்ற ஊரை அடைந்து அரசு முறை நடத்தும் கொள்கையனாய்த் தேவர்களை ஏவல் கொண்ட சிறப்பு மிக்க சூரபன்மன் என்பவன் அரச ஆணையைக் கடவாதவனாக இருந்து வந்தான்.

7939. சொல் ஆற்றல் மிக்க சூரபன்மன் என்னும் சூரியன் இருந்த இடத்தில், ஒரு பாகத்தில் இளம்பிறை இருந்தது போல, மன்னனான முசுகுந்தன் இருந்து வந்தான். (சூரபன்மன் அரசை நோக்க முசுகுந்தன் அரசு சிறிது எனக் குறிக்க 'இளம் பிறை' என்று கூறினார்.)

7940. எம் முருகப்பெருமான் சூரபன்மனை அழித் ததை அறிந்து, தான் அவனால் அடைந்திருந்த துன்பம் ஒழிந்து, அழகிய இறகைப் பெற்ற மேருமலையைப் போல மிக்க வன்மை அடைந்து, முசுகுந்தன் சிறப்புடனே ஆட்சி நடத்தி வந்தான்.

7941. இங்ஙனம் முசுகுந்தன் இருந்து வந்த காலத்தில், அம்மன்னனுக்கு எதிரில், தேவர்க்கு அரசனான இந்திரன் அனுப்பிய தூதர் போய்த் தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை வாழ்த்தித் தன் வல்லமையால் சொல்லத் தொடங்கினர் :

- 7942 உனது நண்பனாய் உறுபுரந்தரன்
தனது தூதர்யாம் தாவில் சீர்பெற்றி
நினது சுற்றமும் நீயும் வாழிகேள்
இனிது மங்கலம் இசைப்ப யெய்தினேம்.
- 7943 அடாத தீமைசெய் தமரர் தம்சிறை
விடாத சூரனை வீட்டி வேலவன்
வடாது பூமிவாய் வந்து கூடலின்
குடாது சேர்பரங் குன்றில் வைகினான்.
- 7944 கொற்ற வேற்படைக் குமரந்த இந்திரன்
தெற்றென தத்தருந் தெய்வ யானையை
இற்றை சென்றபின் ஈகன் றானிது
சொற்றி டும்படி தூண்டி னானெமை.
- 7945 மாறி லாதஅவ் வதுவை காணநீ
ஈறில் சேனையோ டெழுந்து தென்தமிழ்க்
கூறு சீர்ப்பரங் குன்றந் தன்னிடைச்
சேறி யாலெனாச் சிலதர் ஓதினார்.
- 7946 ஓத அன்னவன் உவகை சிந்தையின்
மீது பொங்குற மெய்பனித்தெழீஇத்
தூத ரைத்தழீஇச் சோப னம்மிதற்கு
ஏது மில்லையால் ஈயு மாறென்றான்.
- 7947 ஈண்டை மாநிதி யாவும் நல்குகோ
காண்த கும்குடை கவரி நல்குகோ
ஆண்டி ருந்தஎன் அரசு நல்குகோ
வேண்டு கின்றதென் விளம்பு வீரன் றான்.

7942. “நாங்கள் உன் நண்பனான இந்திரனின் தூதர்கள்; கெடாத சிறப்பு வாய்ந்த உன் சுற்றத்தவரும் நீயும் வாழ்வாயாக! உனக்கு இனிய மங்களச் செய்தியைச் சொல்ல வந்தோம்.

7943. “தகாத தீமை செய்து, தேவர்களை சிறையி லிருந்து விடாமல் இருந்த சூரபன்மனைக் கொன்று, வேலையுடைய முருகப்பெருமான், மகேந்திரநகரத்தின் வடக்குப் பூமியை அடைந்து, மதுரைக்கு மேற்கில் உள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

7944. “லெற்றியுடைய வேலை ஏந்திய முருகப் பெருமானுக்கு இந்திரன் தன் மகளான தெய்வயானையை இன்றைய தினம் கழிந்த பின்பு நாளை மணமகளாக அளிக்கின்றான். இதனை உனக்குச் சொல்லும்படி எம்மை அனுப்பினான்.

7945. “மாறுபாடு இல்லாத அந்தத் திருமணத்தைக் காண நீ அளவில்லாத படைகளுடன் பயணமாகி அழகு தமிழ் வழங்கும் சிறப்புடைய திருப்பரங்குன்றத்தை அடைவாயாக!” எனத் தேவர்க்கு மன்னனான இந்திரன் அனுப்பிய தூதர் உரைத்தனர்.

7946. தேவதூதர் இவ்வாறு சொல்லவும், அந்த மங்களச் சொல்லைக் கேட்ட முசுகுந்த மன்னனுக்கு மகிழ்ச்சி மிக, உடல் புளகம் அடைந்து, எழுந்து தூதர்களைத் தழுவி, “இந்த மங்களச் செய்தியைச் சொன்ன உங்கட்கு அளிக்கக்கூடியது எதுவுமில்லை” என்று சொன்னான்.

7947. “இங்குள்ள செல்வம் எல்லாவற்றையும் அளிக்கவோ, காணத் தக்க சிறந்த குடைகளையும் கவரியையும் அளிக்கவோ, ஆண்டுகொண்டிருக்கும் எம் அரசை அளிக்கவோ! உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமோ, அவற்றைச் சொல்லுங்கள்” என்று சொன்னான்.

7948 கோதில் சீர்முசு குந்தன் இந்தவாறு
ஒதும் எல்லையில் உவகை யுற்றவன்
ஆத ரத்தின தளவை நோக்கியே
தூத ராய்னோர் வியந்து சொல்லுவார்.

7949 சொல்வி னைப்படுந் தூதர்க் கிவ்வெலாம்
ஒல்வ தன்றிவை உதவிற் றொக்குமால்
வல்வி ரைந்துநீ வாச வன்முனம்
செல்வ தேயெனச் செப்பிப் போயினார்.

7950 போய தூதுவர் புவியின் மன்னவர்
ஆயி னோர்க்கெலாம் ஆறு மாமுகச்
சேய வன்மணம் செப்பி மாதிரம்
ஏயி னோர்க்கும்இங் கிதுவி ளம்பினார்.

7951 அகல்வி சும்பிடை அல்க லும்படர்
பகல வன்முதல் பகவர் யாவர்க்கும்
இகலின் மாதவர் எவர்க்கும் இச்செயல்
விகவ மின்றியே விளம்பி யேகினார்.

வேறு

7952 ஆய காலையின் முசுகுந்தன் அப்பதி தன்னில்
மேயி னார்களும் தன்பெருஞ் சேனையும் வேற்கை
நாய கன்மனங் காணிய முன்னரே நடப்பான்
பாய்ம தக்கரி மிசைமுர சறைந்திடப் பணித்தான்.

7953 அந்த நீர்மையை வள்ளுவன் அகன்கரு ளூரில்
தநதி யின்மிசை ஏறியே தனிமுரசும் அறைந்து
முந்துசீர்க் கமலாலயத் தரன்வழா மொழிந்தேத
இந்தி ரன்திரிந் திடுதல்போல் திரிந்தனன்

இசைத்தான்

7948. குற்றம் இல்லாத சிறப்பை உடைய முசு குந்தன் இவ்வாறு சொல்லும்போது, மகிழ்ந்து அம்மன்னனின் ஆசையின் அளவைப் பார்த்த தேவதூதர் அவனைப் புகழ்ந்து சொல்லலானார் :

7949. “ஒருவர் சொன்னதை எடுத்துச் சொல்லும் செயலையுடைய தூதர்க்கு நின்னால் அளிக்க விரும்பும் இந்தப் பெரிய செல்வமும் காணத்தக்க குடையும் கவரியும் அரசும் என்ற இவையெல்லாம் பொருத்தமானவை ஆகா. நீ மிக விரைவாக இந்திரன் எதிரே செல்வதே இவை எல்லாவற்றையும் எங்களுக்குத் தந்ததற்கு நிகராகும்!” என்று சொல்லிச் சென்றனர்.

7950. அவ்வாறு அங்கிருந்து அகன்ற தூதர்கள் பூவுலகத்தில் உள்ள மன்னர்க்கெல்லாம், ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகப்பெருமானின் திருமண விழாவை எடுத்துக்கூறித், திக்குகளில் வாழ்பவர்க்கும் கூறினர்.

7951. அகன்ற வானத்தில் நாள்தோறும் உலவுகின்ற சூரியன் முதலிய தேவர் அனைவருக்கும் மாறுபாடான பகைக் குணம் இல்லாத சிறந்த தவம் உடைய எல்லார்க்கும் இத்திருமணச் செய்தியை முற்றிலும் உரைத்துவிட்டுச் சென்றனர்.

7952. அச்சமயத்தில் முசுகுந்தன் தன் நகரத்தில் வாழ்பவரும், தன் பெரிய படையும், வேலை ஏந்திய திருக்கையையுடைய முருகப்பெருமானின் திருமண விழாவைக் சாணும் பொருட்டு, தனக்கு முன்பே செல்வ தற்காக மதநீர் ஒழுகுகின்ற யானை மீது முரசை ஏற்றிப் பறையறையும்படி ஆணை இட்டான்.

7953. திருமணம் காணச் செல்கின்ற அச்செயலை வள்ளுவன் பெரிய கருவூரில் யானைமீது ஏறி, ஒப்பில்லாத முரசை அடித்து முற்பட்ட சிறப்பையுடைய திருவாரூரில் சிவபெருமானின் திருவிழாவை உரைத்து இந்திரன் உலவியதைப் போலத் திரிந்து கூறினான்.

வேறு

- 7954 ஆனதோர் பொழுதில் அந்நகரின் மாக்களும்
சேனையின் வெள்ளமுந் திசைக ளின்புறம்
போனதோர் பெரும்புறப் புணரிக் கேகுறும்
ஏனைய கடலென எழுத லுற்றவே.
- 7955 எண்டிசை யாற்றுவு இபங்கள் ஆதலின்
அண்டமுந் தாங்குவான் அயன்ப டைத்தென
விண்டொட நின்றிடும் வேழம் எண்ணில
சொண்டல்கள் சூழிபோல் குலவச் சென்றவே..
- 7956 வால்கிளர் சுற்றையும் மதர்வை நோக்கமும்
பால்கிளர் செவிகளும் பழிப்பில் சென்னியும்
கால்கிளர் செலவுமாய்க் கால்கள் சென்றென
மேல்கிளர் புரவியின் வெள்ளஞ் சென்றவே.
- 7957 ஐயிரு திசையினும் அணிந்து செல்வன
பொய்உளை வயப்பரிக் குழாங்கள் பூண்டன
வெய்யவர் உதித்தென விளங்கு காட்சிய
வையமெண் ணில்லன வையம் போந்தவே
- 7958 வலிபுணர் யாக்கையர் வயம்கொள் வாகையர்
கொலைகெழு பல்படைக் கூட்டுண் வாட்கையர்
புலியுறழ் மானவப் பொருந ராயினார்
தலைவர்கள் தம்மொடு தழுவிப் போயினார்.
- 7959 அடல்வலி மானவர் அங்கை ஏந்திய
படைவகை மின்னுவ பல்லி யங்களும்
இடிஒலி காட்டுவ ஈண்டு தானையுட்
கொடிநிரை விசம்புதோய் கொண்டல் ஆயவே..

7954. முரசு அறைந்து தெரிவித்த சொல்லைக் கேட்ட அப்பொழுதே, அந்தக் கருவூரில் உள்ள மக்கள் கூட்டமும், படையின் கூட்டமும், திக்குகளின் வெளியே யுள்ள பெரும் புறக்கடலுக்குச் செல்லும் மற்றக் கடல்களைப் போலச் செல்லத் தொடங்கின.

7955. எட்டுத் திக்குகளையும் சுமந்து நிற்பவை யானைகளாதலால், அண்டத்தையும் தாங்கும்படி நான் முகனால் படைக்கப்பட்டது போல, வான் அளாவ உயர்ந்து நின்ற அளவில்லாத யானைகள், மேகங்கள் எல்லாம் முகபடாம் போல் விளங்கச்சென்றன.

7956. வால் பக்கத்தில் விளங்கும் கவரிக்கற்றையும் மதர்ப்புக்கொண்ட பார்வையும், பக்கங்களில் விளங்கும் காதுகளும், பழிப்பு இல்லாத தலையும், கால்தூக்கிச் செல்லும் செலவுமாகி, வாயுக்கள் சென்றாற்போல உயர்ந்து விளங்கும் குதிரைக் கூட்டங்கள் சென்றன.

7957. பத்துத் திசைகளிலும் அலங்கரித்துச் செல்வனவும், புற மயிரையுடைய குதிரைக் கூட்டம் பூட்டப் பட்டனவும், கதிரவன் உதித்தாற் போன்ற காட்சியிணையுடையனவுமாக விளங்கும் அளவில்லாத தேர்கள் பூமியில் சென்றன.

7958. வலிமை பொருந்திய உடலை உடையவரும் வெற்றியால் சூடிய வாகையுடையவரும், கொலைத் தொழில் விளங்கும் பல ஆயுதங்களுடன் வாளை ஏந்திய கையையுடையவரும் ஆகிய புலிபோன்ற போர் வீரராக உள்ளவர் தம் படைத் தலைவருடன் சென்றனர்.

7959. மிக்க வன்மைகொண்ட போர் வீரர் அழகான கைகளிலே கொண்ட படைக்கலங்கள் மின்னல் போல் மின்னின. பலவகை வாத்தியங்களும் இடி ஒலிபோல முழங்கின. ஆதலால் நெருங்கிவரும் படைகளின் புறத்தில் விளங்கும் கொடி வரிசைகள் வானில் படிந்து கிடக்கும் மேகங்களாயின.

- 7960 தாளுறு கழலினர் சரம்பெய் தூணியர்
தோளுறு வில்லினர் தொடையற் குஞ்சியர்
வாளுறு தடங்கணார் மருங்கு மன்மத
வேளென ஒருசில வீரர் ஏகினார்.
- 7961 கறுத்திடுபல கைவாட் கையர் சாலிகை
பொறுத்திடு மெய்யின ராகிப் போகுவார்
மறுத்தவிர் மதிமுக மாதர் நாட்டவேல்
ஒறுத்திடு நம்மையென்று உன்னி னார்கொலோ .
- 7962 அடைந்திடு துன்பெலாம் ஆற்றி யம்புலி
மடந்தைமுன் செய்திடு மாத வத்தினால்
தொடர்ந்திடு பிடியினம் தொலையப் பூமிசை
நடந்தனர் வரம்பிலா நகைமென் கொம்பனார்.
- 7963 ஏரகல் மணந்தனக் கெய்தும் ஆசையால்
வாரக முலையுடை மடந்தை மார்ப்பலர்
பாரக மலிதரப் பரவிப் போயினார்
தாரகை விண்ணெறி படரும் தன்மைபோல்
- 7964 இடையிடை கால்களும் யாறும் சேர்தலில்
படிமிசை நடந்திடு பாவை மார்களை
விடலைகள் ஏந்தியே மெல்ல ஏகினார்
கடலினும் பெரியதாங் காம மூழ்குவார்.
- 7965 தந்தி களின்மிசைத் தைய லாருடன்
மைந்தர்க ளேகினார் மாநி லம்தனில்
அந்தமில் சீரயி ராணி தன்னொடும்
இந்திரர் போவதோர் இயற்கை போலவே.

7960. கால்களில் சுட்டிய கழலினராக அம்பு நிறைந்த தூணியை உடையவராய்த், தோள்களில் வைத்த வில்லை உடையவராய், பூமாலை சூடிய முடியையுடையவராய், வாளைப் போன்ற அகன்ற கண்களையுடைய பெண்களின் அருகில் மன்மத வேளைப் போன்ற வீரர்கள் சென்றனர்.

7961. கரிய நிறம் கொண்ட கேடயமும் வாளும் ஏந்திய கையினரும் கவசம் அணிந்த உடலினருமாகச் செல்பவர், களங்கம் இல்லாத முழு மதி போன்ற முகம் உடைய பெண்களின் கண்கள் என்ற வேல்கள் நம்மை வருத்தும் என நினைத்தனரோ?

7962. தம்மை அடைந்த துன்பம் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துப் பூமிதேவி முன்பு செய்த தவத்தால், தொடர்ந்து வருகின்ற பெண் யானைகள் தோற்குமாறு, பூமியின்மீது அளவற்ற பூங்கொம்பு போன்ற மங்கையர் நடந்தனர்.

7963. அழகு மிக்க திருமணத்துக்குப் போக வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினால், கச்சணிந்த கொங்கை மங்கையர் பலர் வானத்தில் விண்மீன்கள் சென்றது போலப் பூமியின் இடம் எல்லாம் பரவிச் சென்றனர்.

7964. கடலைவிடப் பெரிய காமத்தில் முழுகிய இளைஞரில் பலர், வழியின் இடை இடையே வாய்க்கால் களும் ஆறுகளும் இருத்தலால் பூமியில் நடக்கும் பெண்களைத் தங்கள் தோள்களில் சுமந்து கொண்டு மெல்ல நடந்தனர்.

7965. பெரிய இந்த விலகத்தில் அளவில்லாத இந்திராணியருடன் இந்திரர்கள் செல்வதைப் போல், கொம்புகளையுடைய ஆண் யானைகள் மீது மங்கையருடன் ஆடவர் சென்றனர்.

- 7966 அதிர்குரல் தேர்சளில் அரிவை மாருடன்
கதுமேனப் போயினர் கணிப்பில் காலையர்
மதிமுகத் தாருடன் வரம்பில் வெய்யவர்
முதுவரைச் சிகரமேல் முடுகிச் சென்றென.
- 7967 கூற்றினை வென்றிடும் கொலைக்க ணார்சிலர்
ஏற்றமில் பிடிமிசை ஏறிப் போந்தனர்
ஆற்றல தின்மையால் அவர்ந டைக்குமுன்
தோற்றன நாணியே சுமத்தல் போன்றவே.
- 7968 காமருகோங்கையால் கரிம ருப்பினை
ஏழுற வென்றுளார் யானைக் கோடுகள்
மாமருங் கடைதலும் மருண்டங் கோடினார்
தாமுதற் செய்வினை தம்மைச் சூழ்ந்தென.
- 7979 விரிதரு சேனையில் விண்ணில் பாய்தரு
பரிகளின் மடந்தையர் பலரங் கேகினார்
கரையறும் அமரர்கள் கடைந்த பாற்கடல்
திரைதனில் வருபல திருவைப் போலவே.
- 7970 மேகம துற்றிடு மின்னின் மீமிசைப்
போகிய சிலையொடும் போந்த தன்மைபோல்
பாகினை அன்னசொல் பாவை மார்நர
வாகனம் அவைகளின் மருவி யேகினார்.
- 7971 அவிகையில் முழுமதி அளிப்பப் பல்பொற்
குவிக்கையி லம்புயங் குலவிச் சென்றெனக்
கவிகையி லாதபங் கரப்ப மூடுபொற்
சிவிகையி லேகினார் தெரிவை மார்சிலர்.

7966. ஒலிக்கின்ற ஒலியுடைய தேர்களின் மீது சந்திரன் போன்ற முகமுடைய பெண்கள் பலருடன் பல சூரியர்கள் சென்றாற் போலப் பல மங்கையருடன் ஆடவர் சென்றனர்.

7967. எமனை வெல்கின்ற கொலைத் தொழிலை யுடைய கண்களைக் கொண்ட பெண்கள் சிலர், உயரம் இல்லாத பெண் யானை மீது ஏறிப் போயினர். வலிமை இல்லாமையால் அவர் நடைக்கு முன்னமேயே தோற்று நாணம் அடைந்து அவர்களைச் சுமப்பன போன்றன அந்த யானைகள்.

7968. அழகுடைய கொங்கைகளால் யானைக் கொம்பை இன்பம் உண்டாக வென்ற மங்கையர், யானைகளின் கொம்புகள் அருகில் வரவும், மருட்சி அடைந்து தாம் முன் செய்த வினை தம்மையே சூழ்ந்தது போல ஓடினர்.

7969. எல்லை இல்லாத தேவர்களால் கடையப் பெற்ற பாற்கடலின் அலைகளில் தோன்றிய பல இலக்குமி யரைப்போல, அகன்ற படைக்கடலில் வாளை நோக்கித் தாவும் இயல்பு கொண்ட குதிரைகள் மீது ஏறிப், பல பெண்கள் சென்றனர்.

7970. மேகங்கள் தம்மிடத்தில் உள்ள மின்னலின் மேற்பக்கத்தில் தோன்றிய இந்திர வில்லுடன் காணப் பட்டாற்போல வெல்லப்பாளைப் போன்ற சொற்களை யுடைய பல பெண்கள், மனித ஊர்திகளான பல்லக்கு முதலியவற்றில் ஏறிச் சென்றனர்.

7971. கெடாத முழுமதியால் காக்கப்பட்ட பல இலக்குமிகள் மலர்ந்த தாமரை மலர்மீது விளங்கியிருந்து சென்றதுபோல், சந்திர வட்டக் குடையால் வெயில் மறைய மூடப்பட்ட பொன் பல்லக்குகளில் சில மங்கையர் சென்றனர்.

வேறு

- 7972 பரதனங் கவரும் அல்குல் பரத்தையர் தம்மைப்
பாரா
விரதநன் முனிவர் தாமும் வேதியர் பலரும் ஈண்டிச்
சுரதநண் புடைய ராகுங் கணிகையர் தோளால்
தாளால்
உரதனந் தன்னால் தாக்க உளைந்துளைந்
தொதுங்கிப் போனார்.
- 7973 வேண்டிய மாற்றம் கொள்ளாள் வெகுண்டுசென்
றிடுவாள் முன்னம்
ஆண்டொரு மதமால் யானை அடர்த்துவந்
திடலும் அஞ்சிப்
பூண்டிடு புலவி நீங்கிக் கணவனைப் புல்லிக்
கொண்டாள்
தூண்டரு தோளி னானும் இபத்தினைத் தொழுது
நின்றான்
- 7974 ஏமருங் கலாப மஞ்ஞை இனமெனச் செல்லு மாதர்
மாமருங்கு இறுங்கொல் இற்றால் மதன்அர
சிறக்கும் என்றே
காமருங் கவற்சி கொள்ளக் கரத்தினால் அவரைப்
புல்லித்
தாமருங் காகப் போனார் தார்முடி இளைய
ரானோர்.
- 7975 கணவன் தன் பிழையை உன்னிக் கனன்றிடும்
கணவன் தோளை
அணைவுறா நீர்மை உன்னி அழுங்குறும் அமல
மூர்த்தி
மணவினை தன்னை உன்னி மகிழ்ந்திடும்
இவ்வாறாகிப்
புணர்கயிற் றாசல் போலும் புந்திகொண்டொருத்தி
போனாள்.

7972. அயலவரின் செல்வத்தைக் கவர்கின்ற அல்குலையுடைய சேரிப்பரத்தையர்களைக் கண்ணாலும் பாராத நோன்பையுடைய நல்ல முனிவர்களும் அந்தணர் பலரும் நெருங்கிச் சுரதத்தில் விருப்பமுடைய கணிகையரின் தோள்களாலும் கால்களாலும் தாக்குதல் உற, வருந்தி வருந்தி விலகிப் போயினர்.

7973. தன்னால் சிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட சொல்லைக் கேளாதவளாய்ச் சினம் கொண்டு சென்ற ஒருத்தியின் எதிரில், ஒரு மதத்தையுடைய யானை வரவும், அதனால் அச்சம் கொண்டு, தான் கொண்டிருந்த பிணக்கை விடுத்துத் தனது கணவனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள். அதைப் பார்த்த தூண் போன்ற தோளையுடைய அவள் கணவனும் அந்த யானையை வணங்கி நின்றான்.

7974. 'மிக்க களிப்புடைய தோகையை யுடைய மயில் கூட்டத்தினைப் போன்று செல்லும் மங்கையரின் சிறந்த இடை ஓடியுமோ, ஓடியின் காமனின் அரசு அழியும்' என மன்மதர்களும் கவலை அடையுமாறு, மாலை சூடிய முடியுடைய இளைஞர் தம் கைகளால் அம் மங்கையரை அணைத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

7975. தன் கணவனின் குற்றத்தை எண்ணிச் சினம் கொண்டவளாயும், கணவனின் தோளைச் சேரப்படாத தன்மையை நினைத்து வருந்துபவளாயும், குற்றமற்ற மூர்த்தியான முருகப்பெருமானின் மணவிழாவைக் காணும் பொருட்டாக மகிழ்ச்சி அடைந்தவளாயும், இவ்வாறு, பின்னப்பட்ட ஊஞ்சல் கயிற்றைப் போல் நிலையில்லாத உள்ளம் உடையவளாக ஒரு மங்கை சென்றாள்.

- 7976 கையிலார் கைகள் பெற்றும் காலிலார் கால்கள்
பெற்றும்
மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்றும் மூங்கைகள்
மொழியைப் பெற்றும்
மையல்சேர் குருட ரானோர் வாள்விழி பெற்றுஞ்
சென்றார்
ஐயன்மேல் உள்ளம் வைத்தார்க் கனையதோ அரிது
மாதோ.
- 7977 விடந்தரு வேல்கண் நல்லாள் வெளிப்படு தொங்கை
தன்னைப்
படந்தனில் மறைத்த லோடும் பாங்கிலோர் காளை
பாராத்
தொடர்ந்தனன் அவள்பின் போனான்
துணைமுலைப் படத்தில் சிக்கிக்
கிடந்ததன் மதியை மீட்கக் கிலேசமோ டேகு
வான்போல்.
- 7978 நெய்தலுங் கமலப் போதும் நீலமும் நெடுநீர்ப்
பொய்கை
கொய்தனர் குமர ரானோர் கொடுங்குழை
மடந்தை மார்தம்
கைதனிற் கொடுத்துச் செல்வார் கன்னிமீர்
இவையோ நுங்கண்
மைதிகழ் விழிக்குத் தோற்ற மலரெனக் காட்டு
வார்போல்
- 7979 அரிசன மேனி நல்லாள் அணிதுகில் அசைவின்
சீரால்
கரிசனம் அன்ன கொங்கை காண்டலும்
தளர்ந்தோர் காளை
தேரிசனந் தன்னில் ஈதென் சிந்தையைப் பிணித்த
தென்றால்
பரிசனந் தனில் என் னாமோ என்றுயிர் பதைத்து
நின்றான்,

7976. கைகள் இல்லாதவர் கைகளைப் பெற்றும், கால்கள் இல்லாதவர் கால்களைப் பெற்றும், வலிமை இல்லாதவர் வலிமை பெற்றும், ஊமையர் பேச்சுடைய வராகியும், மயக்கம் பொருந்திய குருடர்கள் ஒளியுடைய கண்கள் உடையவராகியும் சென்றனர். முருகப் பெருமான்மீது அன்பு வைத்தவருக்கு அவையெல்லாம் அரியவையோ?

7977. விடத் தைலம் தோயப்பெற்ற வேற்படை போன்ற கண்களையுடைய ஒரு மங்கை, வெளியே தெரிந்த கொங்கைகளை ஆடைக்குள் மறைத்தலும், அதனை அருகில் நின்ற இளைஞன் பார்த்து மயங்கி அவள் பின்னால், இணையான கொங்கைகள் இருந்த ஆடைக்குள் சிக்கிக் கிடந்த தன் மனத்தைத் திருப்பிக் கொள்வதற்கு வருத்தத்துடன் போவானைப் போல் சென்றான்.

7978. இளைஞர், நெய்தல் மலரும் தாமரை மலரும் நீல மலரும் ஆகியவற்றை மிக்க நீரையுடைய பொய்கையினின்றும் கொய்து, “பெண்களே! இவைதாமே உங்கள் மை பூசிய கண்களுக்குத் தோற்றவை?” என்று காட்டுபவரைப் போல, வளைவான குழை என்னும் காதணி அணிந்த மங்கையரின் கைகளில் கொடுத்துச் செல்வர்.

6979. மஞ்சள் பூச்சையுடைய ஒரு மாது உடுத்திய மேலாடைகள் அசைவால் யானைக் கொம்பைப் போன்ற கொங்கைகள் காணப்படவும், தளர்ந்த காளை போன்ற ஒருவன், காட்சியால் இந்தக் கொங்கை என் மனத்தைத் தன்வசம் கொண்டதானால், இதைக் கையால் பரிசிப்பதானால் என்ன ஆகுமோ என உயிர் துடித்து நின்றனன்.

- 7980 கற்பக வல்லி அன்னாள் ஒருத்திதன் காதல் முழ்கி
அற்பகல் ஏவல் செய்வான் ஆங்கவள் செல்லும்
போதில்
பொற்புறு படாத்தின் நீங்கிப் பூண்முலை சிறிது
தோன்றப்
பற்பகல் நோற்று வேண்டும் பரிசில்பெற் றாரை
ஒத்தான் .
- 7981 ஒப்பிலா ஒருவேற் காளை ஒள்ளயிற் றாறு தாங்கித்
துப்புறு பவளச் செவ்வாய் திறக்கலள் சொல்லும்
ஆடாள்
அப்படி ஒருத்தி செல்ல அநங்கவேள் அமுதம் வைத்த
செப்பினிற் குறியுண்டாங்கொல் திறக்கலீர் சிறிது
மென்றான் .
- 7982 புடைதனில் ஒருத்தல் புல்லப் போவதோர் பிடியின்
மேவும்
மடவரல் வெருவ லோடும் மற்றது கண்டோர்
வள்ளல்
இடையகல் தேரும் மாவும் யானையும் படையும்
கொண்டீர்
கடகரி ஒன்றற் கஞ்சங் காரணம் யாதோ
என்றான் ..
- 7983 ஆழியில் அமுதம் பொங்கி அலையெறிந் தொழுகிற்
நென்ன
ஏழிசை நரம்பு கொண்ட மகரயாழ் இசையப்
பண்ணி
வேழமுந் தேரும் ஊர்ந்து விறலிய ரோடு பாணர்
நீழலும் பருந்து மென்ன நெறிப்பட இசைத்துப்
போன

7980. கற்பகக் கொடி போன்ற ஒரு மாதின் காதலில் டயங்கி, இரவும் பகலும் அவளுக்கே ஏவல் செய்பவன் ஒருவன், அவள் போகும் காலத்தில் பொருந்திய ஆடையி னின்றும் விலகி, இளங் கொங்கைகள் சிறிது வெளிப்பட லும், தவம் செய்து தாம் விரும்பிய பொருளைப் பெற்ற வரைப் போல ஆனான்.

7981. ஒப்பில்லாத வேலை ஏந்திய ஒருவன், ஒளி மிக்க பற்களையுடைய, பவளம் போலும் சிவந்த வாய் திறந்து பேசாது ஒருத்தி செல்ல, அவளை நோக்கி, “மன்மதன் அமுதம் வைத்த செப்பினைக் காக்கின் றாயோ? சற்றும் திறக்க வேண்டாம்” என்று கூறினான்.

7982. பக்கத்தில் ஆண் யானைகளுடன் வரச் செல்கின்ற பெண் யானைமீது சென்ற ஒரு மங்கை, ஆண் யானையைக் கண்டு அஞ்சவும், அதனைக் கண்ட ஒரு வள்ளலான ஆண் அவளைப் பார்த்து, “நடுவகன்ற தேரும் குதிரையும் யானையும் வில் முதலிய படைக்கலங் களும் கொண்டுள்ள நீவிர், ஒரு மதயானைக்கு அஞ்சும் காரணம் யாது?” என்று வினவினான்.

7983. பாற்கடலில் அமுதமானது பொங்கி அலை வீசி எழுந்தாற்போல, ஏழ் இசை நரம்புகளையும் மகர யாழையும் பொருந்துமாறு அமைத்து, யானையும் தேரும் ஏறிப் பாண் மகளிருடன் பாணர்கள், பருந்தும் அதன் நிழலும் போல முறைப்படி விரைந்து சென்றனர்.

- 7984 வெங்கரி நுதலில் அப்பும் வீரசிந் துரம்வில் வீச
மங்கையர் மைந்தர் பூனும் படைகளும் வயங்க
மாடே
தொங்கலும் கவிகைக் காடும் துவசமும் இருளைச்
செய்யக்
கங்குலும் பகலும் மாலைக் காலமும் போலு
மாதோ.
- 7985 கொக்கரை படகம் பேரி குடமுழாக் கொம்பு காளந்
தக்கைதண் னுமைத டாரி சல்லரி நிசாளந் தாளம்
மெய்க்குழல் துடியே பம்பை வேறுபல் வியமுந்
தாங்கி
மைக்கடல் வாய்விட் டென்ன வரம்பிலோர்
இயம்பிப் போனார்.
- 7986 ஆரண முனிவர் தாமும் அமரரும் அகல்வான்
செல்வார்
சீரணி முசுகுந் தன்மேல் திருமலர் சிதற லுற்றார்
காரண மில்லா வள்ளல் கடிமணந் தாமும்
காண்பான்
தாரணி தன்னிற் செல்லுந் தாரகா கணங்கொ
லென்ன.
- 7987 இன்னன சனங்கள் ஈண்டி எங்குமாய் ஏகும்
எல்லைத்
தன்னுறு கிளைஞர் தாமுந் தந்திரக் கிழவர் யாரும்
முன்னொடும் பின்னும் பாங்கு மொய்த்துடன்
செல்லத் தானோர்
பொன்னெடுந் தேர்மேல் கொண்டு முசுகுந்தன்
போத லுற்றான்.

7984. மணத்தைப் பார்க்கச் செல்பவர் வழிகள், கொடிய யானையின் நெற்றியில் பூசியுள்ள இங்குலிக் குழம்பு செவ்வொளி காட்டவும், மங்கையரும் ஆட்வரும் அணிந்த அணிகளும் படைகளும் விளங்கவும், பக்கங்களில் பீலிக் குடைகளும் வெள்ளைக் குடைகளும் கொடிகளும் இருளை உண்டாக்கவும் இரவும் பகலும் மாலையும்போல் விளங்கின.

7985. சங்குகள், படகங்கள், பேரிகைகள், குட முழாக்கள், கொம்புகள், எக்காளங்கள், தக்கைகள், தண்ணுமைகள், தடாரிகள், சல்லரிகள், தாளங்கள், குழல்கள், துடிகள், பம்பைகள் முதலியவும் மற்றவையும் கருங்கடலானது ஒலிப்பதைப் போல அளவில்லாதவர்கள் முழக்கிக்கொண்டு சென்றனர்.

7986. பெரிய வான் வழியே செல்பவரான வேத முனிவரும், தேவர்களும், தமக்கு ஒரு காரணம் இல்லாத வள்ளலான முருகப்பெருமான் திருமணத்தைக் காண்பதற்கும் பூமியில் இறங்கிச் செல்லும் விண்மீன் கூட்டம் போல, விளங்கும் முசுகுந்த மன்னன் மீது அழகிய மலர்களைச் சொரிந்தனர்.

7987. இவ்வாறு மக்கள் நெருங்கி எவ்விடத்தும் ஆகிச் செல்லும்போது, முசுகுந்த மன்னன் தன் உரிமைச் சுற்றத்தினரும் படைத்தலைவரும் முன் பக்கத்திலும் பின் பக்கத்திலும் நெருங்கி உடன் வரத் தான் ஒரு பொன்னாழ் ஆன அழகிய தேரின்மீது சென்றான்.

வேறு

- 7988 அடவியும் இகந்தனன் அகணி நாட்டுடன்
இடைஇடை அடுக்கலும் யாறும் நீங்கினான்
படர்தலும் அவன்வழிப் பரிதி நாயகன்
நடுவுறும் உச்சிமேல் நண்ணி னானரோ.
- 7989 அண்ணலம் படைகளும் அளப்பின் மாக்களும்
உண்ணெகிழ் உவகையோடு ஒல்லை வந்திடத்
தண்ணிழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன்
பண்ணவன் மேவுறு பரங்குன் றெய்தினான்.
- 7990 முசுமுக முடையவன் முன்னர் வந்துழி
வசுமதி இறைபுரி மன்னர் ஏவரும்
அசைவறு திருவொடும் அனிகந் தன்னொடுந்
திசைதொறுந் திசைதொறும் சென்றங்கெய்தினார்.
- 7991 முறைநெறி யாற்றிடும் முசுகுந் தன்முதல்
இறையவர் யாவரும் ஈண்டு தானையும்
குறைதவிர் சனங்களுங் குன்றஞ் சூழ்ந்துற
நிறுவினர் ஒன்றிய நெஞ்சம் கொண்டுளார்.
- 7992 புழையுறு கரங்களால் போத கஞ்சில
உழைவரு பிடிதனக் கும்பர் தாருவின்
குழைகளை முறித்தன கொடுத்துக் கோட்டினான்
மழைமுகில் கீறியே வாரி நல்குவ.
- 7993 படர்சிறை நீங்கிய பராரை வெற்பெலாம்
அடிகளின் ஒற்றியே அசைந்து போந்தெனக்
கடிகமழ் மும்மதக் கரிகள் ஓர்சில
விடலருந் தளையொடு மெல்லச் சென்றலே.

7988. அந்த மன்னன் காடுகளையும் மருத நிலங்களையும் நாடுகளையும் இடை இடையே காணப்படுகின்ற மலைகளையும் ஆறுகளையும் கடந்து சென்றான். அப்போது, அவ்வரசனின் முதல்வனான திரவன் வான நடுவதான உச்சிப் போதை அடைந்தான்.

7989. பெருமை பொருந்திய படைகளும் அளவில்லாத மக்களும் உள்ளம் நெகிழ்கின்ற மகிழ்ச்சியுடன் விரைந்து உடன் வரக், குளிர்ந்த நிழலைத் தருகின்ற, குடையை உடைய முசுகுந்த மன்னன் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்தான்.

7990. முசுகுந்த மன்னன் முன் வந்தவுடன் இவ்வுலகத்தை ஆளும் மற்ற மன்னர் எல்லாரும் கெடாத செல்வத்துடனும், படைகளுடனும், நான்கு திசைகளின் வழியாகச் சென்று அந்தத் திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்தனர்.

7991. அரசு நடத்துகின்ற முசுகுந்த மன்னன் முதலான அரசர் அனைவரும், அவர்களுடன் நெருங்கி வந்த படைகளும், குறைவு இல்லாது வந்த மற்ற மக்களும் நட்பு மாறாத உள்ளம் உடையவராக அம்மலையைச் சூழ்ந்து தங்கினர்.

7992. உள் துறை கொண்ட துதிக்கையினால் சில யானைகள், அருகில் வரும் பெண் யானைகளுக்கு உயர்ந்த மரங்களின் இளந் தளிர்களை ஒடித்துத் தந்து, கொம்புகளால் மேகங்களைக் கிழித்து நீர் தந்தன.

7993. அகன்ற இறகுகளை இழந்த பெரிய அடிப்பகுதியை யுடைய மலைகள் யாவும் கால்களாலே நடந்து வந்தது போல, மூன்று மதத்தின் மணம் நாறுகின்ற சில யானைகள் நீங்காத விலங்குகளுடன் மெல்லச் சென்றன.

7994 மூடுறு கணமுகில் முழக்க றாததோர்
கோடுயர் குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே
ஈடுறு திசைக்கரி ஈதென்று உன்னியே
ஒடுவ ததன்மிசை ஒன்றொர் யானையே.

வேறு

7995 கலையகல் அல்கு லார்பால் காதலான் முயங்கி
வல்லே
உலைவுறு சேக்கைப் போரில் உடைந்திடு குமர
ரேபோல்
மலைபொரு பிழிக ளோடு மலைந்துதம் மதநீர்
சிந்தி
நிலையழி வெய்தி வென்கி நின்றதோர் நெடுநல்
வேழம்.

7996 உடம்பிடி புரையும் ஒண்கண் மோகினி யொருத்திக்
காகத்
திடம்படும் அவுணர் யாரும் திரண்டுடன் சென்ற
வாபோல்
மடம்படு பிடியொன் றேக மையல்மேல் கொண்டு
மாதே
கடம்படும் ஒருத்தல் வேழங் கணிப்பில படர்ந்த
அன்றே.

7997 காழுற்ற தந்தம் மின்னக் கபோலத் துமதநீர் வீழ
ஊழிப்பேர் உருமுத் தன்னை யுமிழ்ந்தென ஒலிமீக்
கொள்ளக்
கேழுற்ற மணிலில் லென்னக் கிளர் நுதல் ஒடை
பொங்க
வேழத்தின் நிரைக ளெல்லாம் மேகம்போ லுலாவு
கின்ற.

7994. மூடப்பட்ட கூட்டமான மேகங்களின் கர்ச்சனை நீங்காத சிகரம் உயர்ந்த ஒரு மலையை உற்றுப் பார்த்து, 'இது பெரிய திக்கு யானை' என்று எண்ணி, ஒரு யானையானது அந்த மலை மேல் ஓடியது.

7995. ஒரு பெரிய யானை, ஆடை நீங்கிய அல்குலையுடைய மங்கையரிடத்தில் ஆசையால் கலந்து விரைவாகப் புணர்ச்சியில் தோற்ற இளைஞர்களைப்போல், மலை போன்ற பெண் யானைகளுடன் எதிர்த்து, மதநீர் சிந்தி நிலை அழிந்து வெட்கப்பட்டு நின்றது.

7996. வேல் போன்ற ஒளியுடன் கூடிய விழியுடைய மோகினி ஒருத்தியின் காரணமாக, வலிமை தங்கிய அவுணர் எல்லாரும் ஒன்று கூடித் திரண்டு சென்றதைப் போல் இளம் பெண்யானை ஒன்று செல்லக், காமமயக்கம் கொண்டு பக்கத்தில் மதநீரையுடைய அளவில்லாத ஆண் யானைகள் சென்றன.

(உடம் பிடி - வேல்)

7997. வைரம் பொருந்திய கொம்புகள் ஒளி வீசவும், கன்னத்தில் மதநீர் ஒழுகவும், ஊழிக் காலத்துப் பேரிடி இடித்ததைப் போல் பேரொலி உண்டாகவும், நிறம் விளங்கும் இந்திர வில்லைப் போன்ற நெற்றிப்பட்டம் ஒளிரவும், யானைக் கூட்டங்கள் எல்லாம் மேகக் கூட்டங்களைப் போலச் சென்றன.

7998 இருநெடு விசம்பிற் செல்லும் எழிலியை எயிற்றால்
பாய்ந்து
சொரிதரு புனலை வார்த் துதிக்கையால் வீசு கின்ற
பருமணி யோடை யானை பாய்திரைப் புரவை
ஏழுங்
கரதலம் எடுத்துச் சிந்துங் கண்ணுதற் களிற்
போலும்.

7999 கன்றொடு பிடிகள் சூழக் கடாம்படு கைம்மா ஒன்று
நின்றிடு கந்திற் சேர்ந்து நிகளத்தோ டமர்ந்த
நீர்மை
குன்றுகள் புடையிற் சுற்றக் குருமணி நீலப்
பொற்றை
ஒன்றொரு தமிழ் தாகி உற்றவா றொத்த தம்மா.

000 எருத்தமேல் இடிக்கும் பாகர் இசைக்குறி கொள்ளா
தாகி
மருத்தினும் விசைமேல் கொண்டு வன்கரித் தண்ட
நோக்கி
உருத்திடு கொடுஞ்சொல் தாயர் ஒறுக்கவும்
ஒருவன் மாட்டே
கருத்துறு கணிகை நெஞ்சில் போவதோர் கடுங்கண்
வேழம்.

3001 தூவகங் கொண்ட செங்கேழ் அங்குசந் தூண்டு
பாகர்
நாவகங் கொண்ட சொல்லான் நவிற்றுமந்
திரத்தால் வாக்கால்
பாவகங் கொண்ட பைங்கட் பாரிடம் வழிப்பட்
டாங்குச்
சேவங் கொண்ட பொங்கர் சேர்ந்தன சிலகைம்
மாக்கள்.

7998. மிகப்பெரிய வானில் செல்லும் மேகங்களைத் தந்தங்களால் குத்திக் கீறி அவற்றினின்று ஒழுகுகின்ற நீரைத் துதிக்கையால் வாரி வீசுகின்ற பருத்த மணிகள் பதித்த முகபடாம் அணிந்த யானையானது, அலை வீசும் ஏழு கடல்களையும் துதிக்கையால் எடுத்துச் சிந்தும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய விநாயகப் பெருமானைப் போல விளங்கும்.

7999. கன்றுகளுடன் பெண் யானைகள் சூழ்ந்துவர, மதம் கொண்ட யானை ஒன்று கட்டுத்தறியில் பொருந்திக் கால் விலங்குகளுடன் நின்ற தன்மை, மலை பல அருகில் சூழ, நிறம் வாய்ந்த நீல மலை ஒன்று நின்ற தன்மைபோல் விளங்கியது.

8000. சினம் கொண்ட விழியுடைய ஒரு யானை பிடரியில் அங்குசத்தால் இடிக்கின்ற பாகரின் சொல் குறிப்பின்படி செல்லாது, காற்றைவிட வேகமாகப் பெரிய யானை போகும் வழியைப் பார்த்து, சினந்து சொல்லும் கொடிய சொற்களையுடைய தாயர் கண்டிக்கவும், அவரது தண்டனையை ஒரு பொருட்டாக நினைக்காது ஒருவனிடத்திலே மனத்தைச் செலுத்துகின்ற கணிகையின் எண்ணத்தைப் போல், சென்றது.

8001. ஊனை உள்ளே கொண்ட செந்நிறம் உடைய தோட்டியால் எச்சரிக்கும் பாகரின் நாவில் பொருந்திய சொல்லால் கட்டுப்பட்டுச் சில யானைகள், சொல்லப் படும் மந்திரத்தாலும் வாக்காலும் வசப்பட்டுள்ள பசுமை யான கண்களையுடைய பூதங்கள் போல் படுக்கை இடத்தை அடைந்தன.

8002 அந்தமி லாத செல்வத் தவுணருக் கரசன் முன்னம்
 வெந்திறற் கால்கள் தம்மை வியன்சிறைப் படுத்தி
 யென்னக்
 கந்திடைப் பிணிக்கப் பட்ட கடுநடைப் புரவி
 எல்லாம்
 பந்தியில் ஒழுங்கு கொண்டு நின்றன பாங்க
 ரெங்கும்.

8003 வீரவேல் தடக்கை வள்ளல் விழாவினைக் காண
 விண்ணோர்
 ஊரொடு திசையும் ஏனை உலகமும் ஒருங்குற்
 ரென்னக்
 காரினும் ஒலிமேல் கொண்ட கலினவாம் புரவி
 பூண்ட
 தேர்நிரை அநந்த கோடி செறிந்தன திசைகள்
 எங்கும்.

8004 விடங்கெழு வேல்க ணாரும் வெலற்கரும் வீரர்
 தாமுந்
 தடங்கெழு தானை வெள்ளத் தலைவரும் ஏனை
 யோரும்
 இடங்கெழு துளைத்துன் னூசி இழைதொடுத்
 திசைக்கப் பட்ட
 படங்கெழு மாட கூடத் தாவணம் பரவிப் புக்கார்.

8005 கன்னெடுந் தாரை கான்ற கார்முகில் வளைப்பச்
 செங்கண்
 முன்னவன் நிரையைக் காத்த முதுவரை நிலைய
 தென்னப்
 பன்னிறப் பசங்காய் சிந்தும் பழுமரக் காமர் காவுள்
 பொன்னிவர் புனைமாண் கோயில் புரவலற்
 கமைந்த தன்றே.

8002. எல்லை இல்லாத செல்வத்தையுடைய அவுணர் தலைவனான குரபன்மன், முன்நாளில் மிக்க வேகத்தையுடைய காற்றைப் பெருஞ்சிறையிலே அடைத்ததைப் போல் கட்டுத்தறிகளில் கட்டப்பட்ட வேகமான நடையுடைய குதிரைகள் பக்கங்களில் எங்கும் பந்திகளில் வரிசை வரிசையாய் நின்றன.

8003. வீரம் பொருந்திய வேலை ஏந்திய வள்ளலான முருகப் பெருமானின் மணவிழாவினைக் காண்பதற்காகத் தேவர் உலகத்துடன் மற்ற உலகமும் ஒன்றாக வந்தாற்போல், மேகத்தைவிட அதிகமான ஒலியுடைய தாவிச் செல்லும் இயல்புடைய குதிரைகள் பூட்டிய பல கோடித் தேர்கள் திக்குகள் எங்கும் நெருங்கின.

8004. நஞ்சு விளங்கும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய பெண்களும், வெல்வதற்கு அரிய வீரர்களும், மிகுதியாய் வந்துள்ள படை வெள்ளத்தின் தலைவரும், மற்றவரும், இடம் விளங்கும் துளையுடைய ஊசியால் நூலிட்டுத் தைக்கப்பட்டுள்ள படங்களால் விளங்கும் மாட கூடங்களிலே தங்கினர்.

8005. கல்லான நெடிய தாரையை விடுத்த கரிய முகிலால் சூழப்பட்ட சிவந்த கண்களையுடைய திருமால், பசுக்கூட்டத்தைக் காத்த பெரிய மலையின் நிலைபோல், பல நிறமுடைய பசுங் காய்களை உதிர்க்கின்ற ஆல மரங்களையுடைய அழகிய சோலையில், பொன் நிறமாக இயற்றப்பட்ட சிறந்த பாடி வீடு, முசுகுந்த மன்னனுக்கு அமைந்தது.

8006 முத்தமுந் துகிரும் பொன்னும் முழுமணிக் கலனும்
 சந்தும்
 சித்திரப் படமும் மற்றுந் தெற்றிமேல் நிரைத்துச்
 சீர்சால்
 உத்தம வணிகர் உற்றார் உணர்ச்சியுங் கற்புந்
 தூக்கி
 அத்தகு பொருளை யார்க்கும் அளித்திடுங்
 கொடையி னார்போல்

8007 மடப்பிடி மான் தேர்நீங்கி வானிடைத் தவறி
 மின்னின்
 கொடித்திரள் செல்லு மாபோல் குவலயம் படர்ந்து
 பொங்கர்
 இடத்தினில் ஒதுங்கி வெற்பின் எதிரெதிர் கூவி
 மஞ்ஞை
 நடித்திடும் ஆடல் நோக்கித் திரிந்தனர் நங்கை
 மார்கள்.

8008 கோலொடு வில்லும் வாளும் குந்தமும் வயங்கப் பாத
 சாலமுங் கழலும் ஆர்ப்பத் தபனிய மணித்தார்
 தாழ்ச்
 சோலையின் உலவிச் சாரல் அருவியுஞ் சனையுங்
 கண்டு
 மால்கரி மலைவும் நோக்கி மடங்கலில் திரிந்தார்
 மைந்தர்.

8009 தாரிடைப் படிந்த வண்டு தடமலர்க் குவளை சேர
 வாரிடைப் படிந்த கொங்கை மாதரும் மைந்தர்
 தாமும்
 ஊரிடைப் படிந்த செங்கேழ் ஆதவன் உருப்பம் தீர
 நீரிடைப் படிதல் வேட்டு நெடும்புனல் துறையில்
 வந்தார்.

8006. நூல் உணர்ச்சியையும் கல்வியையும் ஆராய்ந்து தக்க பொருளை யார்க்கும் அளிக்கின்ற கொடையாளரைப் போல, விற்பனைக்காக முத்தும் பவழமும் பொன்னும் முற்றிலும் மணியிட்டு இழைத்த அணிகளும் சந்தனமும் ஓவியம் தீட்டப்பட்ட துணிகளும் இவற்றுடன் மற்றப் பொருள்களும் என்ற இவற்றைத் திண்ணை மீது வரிசையாய் வைத்துக் கொண்டு சிறப்புடைய வணிகர் இருந்தனர்.

8007. மங்கையர், இளம் பெண் யானைகளையும் குதிரை பூட்டப்பட்ட தேர்களையும் விடுத்துப், பூமியில் மேகத்தினின்றும் சிதறி மின்னல் கொடிக் கூட்டம் படர்ந்து சென்றது போல் நடந்து சென்று, சோலையில் தங்கி, மலை எதிர் கூவி, மயில் ஆடுகின்ற மாடங்களில் தங்கினர்.

8008. ஆடவர், அம்பும் வில்லும் வாளும் வேலும் விளங்கும், காலணியும் கழலும் ஆரவாரம் செய்ய, பொன்மணி மாலைகள் தொங்கச், சோலையில் உலவியும், தாழ்வரையில் உள்ள அருவிகளையும் சுனைகளையும் பார்த்தும், பெரிய யானைகள் போர் செய்வதைப் பார்த்தும் சிங்கம் போல உலவினர்.

8009. மாலைகளில் பொருந்திய வண்டுகள் சுனைக்குவளை மலர்களை அடைய, கச்சணிந்த தன்ங்களை யுடைய மங்கையரும் ஆடவரும் ஊர்கோளின் நடுவில் பொருந்திய செந்நிறம் வாய்ந்த கதிரவனின் வெப்பம் நீங்க, நீரில் ஆட விரும்பிப் பெரிய நீர் நிலைகளின் துறைகளில் வந்தனர்.

- 8010 வெண்ணிற முகிலின் உம்பர் விஞ்சையர் வேந்தர்
தாமும்
ஒண்ணுதல் அணங்கி னோரும் ஒருங்குடன்
திரண்டது என்னக்
கண்ணகல் தடாகம் புக்க கனங்குழை மகளிர்
மைந்தர்
தண்ணுறு புனல்பாய்ந் தாடித் தலைத்தலை திரிதல்
உற்றார்.
- 8011 கழியுண்ட உவரிக் கானற் கடைசியர் நாட்டம்
அஞ்சிப்
பழியுண்டு மறைந்த வாபோல் ஒருசிறை பயிலு
நெய்தல்
குழியுண்ட போதை நோக்கிக் குரைபுனல் தடத்துக்
கம்மா
விழியுண்டு கொல்லோ என்றே கொழுநரை வினவு
கின்றார்.
- 8012 பங்கயம் வதனம் என்பார் பாசியைக் கூந்தல்
என்பார்
செங்கிடை அதரம் என்பார் புள்ஒலி செப்பல்
என்பார்
சங்கினைக் களமே என்பார் தடாகமும் ஒருத்தி
அல்ல
மங்கையர் பலரே என்பார் திரைகளை மணித்து
சென்பார்.
- 8013 தத்தையை யனைய சொல்லாள் ஒருத்திதன் நீழல்
தன்னை
அத்தடந் தன்னில் நோக்கி அளியனை அய்யா
திண்டோர்
மைத்தடங் கண்ணி னாளை மருவினை என்று
கேள்வன்
கைத்தலந் தன்னை விட்டு வெகுண்டனள் கரையில்
போனாள்.

8010. வெண்மையான மேக மண்டலத்தின் மேற்பகுதியில் வித்தியாதர மன்னர்களும் ஒள்ளிய நெற்றியுடைய வித்தியாதர மங்கையரும் ஒன்றாகக் குழுமி நின்றதுபோல், இடம் அகன்ற நீர்நிலைகளில் புகுந்த பொன் காதணி அணிந்த மங்கையரும் ஆடவரும் குளிர்ச்சியுடைய நீரில் விளையாடி இடங்கள் தோறும் திரிந்தனர்.

8011. சில பெண்கள், உப்பங்கழிகளால் சூழப்பட்ட உவரோடு கூடிய நெய்தல் நிலத்தினரான பெண்களின் கண்களுக்கு ஒப்பாகாமையால் அச்சம் அடைந்து பழியை அடைந்து மறைந்ததைப் போல ஒரு பக்கத்தில் காணப்படுகின்ற குவளை மலர்களைப் பார்த்து, “இந்த நீர்நிலைகளுக்குக் கண்களும் உண்டோ?” எனத் தம் கணவரைக் கேட்டனர்.

8012. மங்கையர், பூத்த தாமரை மலர்களை முகம் என்பர்; பாசியைக் கூந்தல் என்பர்; செங்கிடைகளை அதரம் என்பர்; பறவைகளின் ஒலியைப் பேச்சு என்பர்; சங்குகளைக் கழுத்து என்பர்; நீர் நிலையும் ஒருத்தியல்ல; பல மங்கையர் என்பர்; அலைகளை ஆடை என்று சொல்வர்.

8013. கிளிபோன்ற சொல்லைப் பேசும் ஒருத்தி தன் நிழலை அந்த நீர்நிலையில் பார்த்து, என்னை அறியாது இந்த இடத்திலே மைபூசப் பெற்ற பெரிய கண்களையுடைய ஒருத்தியைச் சேர்ந்தாய் என்று கணவனின் கையை விடுத்துச் சினந்து கரையில் சென்றாள்.

8014 குளத்திடைப் புனல்வாய்ப் பெய்து கொப்பளித்
 திடுவான் தன்மேல்
 உளத்திடை வெகுளி எய்தி ஊடினள் ஒருத்தி ஏகி
 முளைத்திடு கமலக் கானின் முகமலா வுறுப்பு
 முற்றும்
 ஒளித்தனள் நிற்ப நாடிக் காண்கலன் உலைதல்
 உற்றான்.

8015 தாம்பெறு கொழுநர் தம்மைத் தத்தமக் குரிய
 புத்தேள்
 ஆம்பரி சுன்னுந் தம்மை ஐயம தில்லை என்னக்
 காம்புறழ் தடந்தோள் நல்லார் கணவர்மேற்
 கரத்தால் அள்ளிப்
 பூம்புனல் வீச கின்றார் பூசனை புரிகு வார்போல்.

8016 ஞெண்டொடு வராலுஞ் சேலும் யாமையும்
 நிலாவெண் சங்கும்
 புண்டரீ கத்த டாகம் சூடைந்திடும் பூசல் அஞ்சித்
 தெண்டிரை அமுதச் சொல்லார் சிற்சில உறுப்புத்
 தன்னை
 கண்டுகண் டிரிவ தென்னத் திரிவன கலக்க மெய்தி.

8017 ஏந்திழை மகளிர் தாமும் மைந்தரும் இருநீர்
 தன்னுள்
 பாய்ந்தன ராடும் எல்லைப்பங்கயலிலைக டோறுஞ்
 சேர்ந்திடு திவலை ஈட்டஞ் சிறந்தவர் சேர்த லாலே
 பூந்தடம் பொய்கை யாக்கை பொடித்தன போலும்
 அன்றே

8014. நீர்நிலையில் உள்ள நீரை வாயில்கொண்டு தன் மீது கொப்பளித்த ஒருவன்மீது உள்ளத்தில் சினந்து ஊடல் கொண்ட ஒரு மங்கை அவனைப் பிரிந்து சென்று, மலர்ந்த தாமரை மலர்க் காட்டில் புகுந்து, முகம் தவிர மற்ற உறுப்புகளை ஒளித்துக்கொண்டு நின்றாள். அதனால் அவளைத் தேடிய அவளது கணவன் அவளைக் காணாது வருந்தினான்.

8015. தாங்கள் பெற்றுள்ள கணவரைத் தந்தமக் குரிய தேவர்களாகவே நினைத்தலில் ஐயம் இல்லை என்று மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய பெண்கள், தம் கணவர் மீது கையால் அழகிய நீரை அள்ளிப் பூசை செய்வாரைப் போல இறைத்தனர்.

8016. நண்டுகளுடனே வரால் மீன்களும் சேல் மீன்களும் ஆமைகளும் சந்திரனைப் போன்ற வெண்மையான சங்குகளும், மாதரும் ஆடவரும் தாமரைப் பொய்கையில் ஆடுவதால் உண்டான ஆரவாரத்தால் அச்சம் அடைந்து, தெளிவான அலைகளையுடைய கடலில் பிறந்த அமுதம் போன்ற சொல்லையுடைய மங்கையரின் சில உறுப்புகளைப் பார்த்துப் பார்த்து அஞ்சி ஓடியதுபோலக் கலங்கித் திரிந்தன.

8017. அணிகள் அணிந்த பெண்களும் ஆண்களும் பெரிய பொய்கையில் குதித்து விளையாடும் காலத்துத், தாமரை இலைதோறும் சேர்ந்த நீர்த்துளிகள் (தக்கவர்) தம்மிடம் வந்தமையால், பூக்களையுடைய அகன்ற அப் பொய்கை, தன் உடலில் புளகம் கொண்டதைப் போல விளங்கியது.

8018 நோக்கினும் நுழைகு நாத நுண்துகில் மறைத்த
 அல்குல்
 தேக்குதண் பொய்கை யாடும் செவ்வியில் தெரியத்
 தோன்ற
 நீக்கரும் பெருநாண் கொண்டு நின்றிடா தொருத்தி
 ஒடித்
 தாக்கணங் கென்னப் போய்த்தன் கொழுநனைத்
 தழுவிக் கொண்டாள்.

8019 உட்டெளி வில்லா நங்கை ஒலிபுனல் தடத்தின்
 ஆடும்
 கட்டழ குளதோர் காளை கவிரிதழ் வெளுப்பு
 நோக்கிக்
 கிட்டியான் நிற்க உன்றன் கேழ்கிளர்
 அதரத் தெச்சில்
 இட்டனள் யாரிங் சென்னா வெகுளிகொண்
 டிகலிப் போனாள்.

வேறு

8020 வெளுத்தன சேயிதழ் விழிசி வந்தன
 அளித்தொகை எழுந்தன அளகம் சோர்ந்தன
 குளித்திடு மலர்த் தடங் கொடிய னார்க்கெலாங்
 களித்திடு கணவருங் கள்ளும் ஒத்ததே.

8021 பையர வல்குலார் படியும் பான்மையால்
 துய்யதோர் குமிழிகள் செறிந்து தோன்றுவ
 வையபூந் தடமெலாம் அவரை நோக்குவான்
 மெய்யெலாம் விழிகளாய் விழித்தல் போன்றவே.

8022 மன்னரும் மகளிரும் படிந்த வாசநீர்
 செந்நிறக் குங்கும நானம் சேர்தலான்
 மின்னொடு கூடிய முகிலு மெல்லியல்
 பொன்னொடு கூடிய மாலும் போலுமால்.

8018. கண் பார்வையும், உள்ளே புகாத நுண்மையான ஆடையால் மறைக்கப்பட்ட அல்குலானது, நிறைந்த பொய்கை நீரில் குளித்தபோது நன்றாக வெளிப்பட்டுத் தோன்ற, விலக்க முடியாத நாணம் கொண்டு நிற்க முடியாது ஓடிப்போய் ஒரு பெண், தாக்கும் பெண் தெய்வம் போல் கண்வனைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

8019. மனம் தெளிவற்ற ஒரு மங்கையானவள், ஒலியுடைய பொய்கை நீரில் முழுகுகின்ற கட்டழகுடைய ஒரு வாலிபனின் முருக்க மலர் போன்ற உதட்டின் வெண்மையைப் பார்த்து, “நான் நெருங்கி உன் அருகில் நிற்கவும் உன் நிறம் விளங்கும் உதட்டில் எச்சில் உண்டாக்கியவள் யார்?” என்று சினந்து பகைத்துச் சென்றாள்.

8020. நீராடுவதால் செந்நிற இகழ்கள், வெண்ணிறம் அடைந்தன. கண்கள் சிவந்தன. வண்டுகள் ஆரவாரித்து மேல் எழுந்தன. கூந்தல்கள் சோர்ந்தன. ஆதலால் மலர்களையுடைய நீர்நிலையானது, தன்னிடம் முழுகிய மங்கையர் அனைவருக்கும் மகிழ்வைத் தரும் கணவரையும் கள்ளையும் ஒத்தது.

8021. நஞ்சையுடைய பாம்பின் படம் போன்ற அல்குலையுடைய மங்கையர் நீராடிய தன்மையினால், தூய அந்த நீர்நிலை முழுதும் குமிழ்கள் நெருங்கித் தோன்றின. அவை, அம்மங்கையரைப் பார்க்க உடல்கள் அனைத்தும் கண்களாக விழிப்பதைப் போல் விளங்கின.

8022. மன்னரும் அவர் தம் தேவியரும் முழுகிய நரில், செந்நிறமான குங்குமமும் கருநிறக் கத்தூரியும் கலந்து இருத்தலால், அத்தோற்றம் மின்னலுடன் பொருந்திய மேகத்தையும், திருமகளுடன் கலந்த திருமாலையும் போல் விளங்கியது.

வேறு

- 8023 பூச சாந்தமும் நானமும் பொய்கையில்
வர்ச நீரெங்கு மாகி மணங்கமழ்ந்து
ஆசை யெங்கும் உலாவி அவ்வானவர்
நாசி யூடு மடுத்து நடந்தவே.
- 8024 இன்ன தன்மையில் ஏர்கெழு மைந்தரும்
அன்ன மென்னடை யார்களும் அத்தடந்
தன்னின் ஆடித் தடங்கரை ஏறியே
பொன்னின் மாண்கலை பூணோடு தாங்கினார்.
- 8025 வெளிநு மென்னகை மெல்லியல் மாதரும்
ஒளிநு மேனி உவாக்களும் ஒன்றியே
பிளிநு மையல் பிடியும் பெருமதக்
களிநு மென்னக் கடிபொழில் ஏகினார்.
- 8026 ஏகி னார்க்கவ் விரும்பொழில் மீச்செறி
மேக சாலமும் மீன்தொகை ஈண்டிய
மாக நாடும்அவ் வானவர் வந்துசேர்
போக பூமிப் பொதும்பரும் போன்றதே.
- 8027 பளிங்க டுத்திடு பாங்கரின் வேங்கைவீ
விளங்கு சாயையை மெய்என நோக்கிஇக்
குளங்கொள் பூமலர் கொய்துநல் கீரெனாத்
தளர்ந்தொ ருத்தி தலைவனை வேண்டினாள்.
- 8028 அங்கொ ருத்தியை நோக்கியொ ரண்ணலுன்
கொங்கை யொத்திடாக் கோங்கலர் கொள்கென
வெங்கை தன்முலைக் கொப்பதென் நெண்ணியோ
செங்கை யாற்பறித் தீரென்று சீறினாள்.

8023. ஆண்களும் பெண்களும் பூசிக்கொண்டிருந்த சந்தனமும் சுத்தூரியும் மணம் பொருந்திய பொய்கை நீரில் எங்கும் பரவி மணம் வீசித், திக்குகள் எங்கும் உலவி அந்தத்தேவர்களின் நாசியிலும் பொருந்திநின்றன.

8024. இவ்வாறான அழகுடைய ஆடவரும், அன்னப் பறவை போன்ற நடை கொண்ட பெண்களும், அப் பொய்கையில் நீராடி, அகன்ற கரையில் ஏறிப் பொன் இழை கலந்த சிறந்த ஆடைகளை, அணிகளுடன் அணிந்தனர்.

8025. வெண்மை நிறம் கொண்ட மென்மையான இயலையுடைய மங்கையரும், விளங்கும் மேனியுடைய ஆடவரும் ஒன்றாகக் கூடிப், பிளிறும் காம மயக்கம் பொருந்திய பெண் யானையும் மிக்க மதத்தையுடைய ஆண் யானையும் போல, மணம் கமழும் பூஞ்சோலையில் புகுந்தனர்.

8026. அவ்வாறு சென்ற அவர்களுக்கு அந்தப் பெரிய சோலையின் மேல் பக்கத்தில் நெருங்கிக் கிடக்கும் மேகக் கூட்டங்களும் நட்சத்திரம் பொருந்திய வான் உலகும், அந்த வான் உலகினரான தேவர்கள் வந்து சேரும் போக பூமிச் சோலையும் போல விளங்கியது.

8027. பளிங்குக் கற்கள் பொருந்திய இடங்களில் வேங்கை மலர்களின் நிழல் காணப்படுவதை உண்மை என்று எண்ணி, “இந்தப் பொய்கையில் காணப்படும் மலர்களைப் பறித்துத் தருவீராக!” என்று ஒரு பெண் மிக்க தளர்ச்சியுடன் தன் கணவனை வினவினாள்.

8028. ஒரு தலைவன் தலைவி ஒருத்தியைப் பார்த்து உன் கொங்கைகளுக்கு ஒப்பாகாத கோங்க மலர்களைக் கொள்க என்று சொல்லவும், அவள், “என் இளையாள் கொங்கைக்கு இணையாகும் என்றோ இதனைச் செவ்விய கையால் பறித்தீர்?” என்று சினம் கொண்டாள்.

வேறு

- 8029 மலர்ந்த வாள்முக மங்கையர் நோக்கலும்
வறிதாய்த்
புலர்ந்து நின்றிடு தருக்களும் பொலிவினை எய்தி
அலர்ந்த வேயெனின் ஆடவர் தங்களை அன்னார்
கலந்த போதுறு மின்பமார் கட்டுரைத் திடுவார்.
- 8030 மேற்ற லத்தெழு தாரகை மேதினி வரைப்பில்
தோற்று காட்சியோ இங்கிவை என்னவோர்
தோன்றல்
கூற்ற மன்னவேல் கண்ணிநின் கூரெயிற் றிற்குத்
தோற்ற முல்லையின் அரும்புகாண் இவையெனச்
சொன்னான்.
- 8031 மலையும் வேற்கணாள் ஒருத்திசொல் வினவிமற்
றொருத்தி
முலையின் மேல்விழி வைத்தவன் முறிகளும்
முகையும்
இலையு மாப்பறித் துதவலும் உமக்குமால் ஈந்தாள்
தலையின் மேலிவை சூட்டுமென்று எறிந்தனள்
தரியாள்.
- 8032 காதல் மங்கைபால் வைத்தசிந் தையன் கரவீரப்
போது கொய்யலன் இலைகொய்து பொற்கரத்
தளிப்ப
ஏதி லாளநிற் சேர்தலின் இங்கிவை நுகர்ந்து
சாத லேதலை எனச்சினத் தாளொரு தையல்.

வேறு

- 8033 இங்குன் முலைநேர் குரும்பை இவையாய்
குயம்போல்
தங்கும் மிளநீர் உவை அன்னவள் தன்னை ஈன்றாள்
கொங்கை நிகரும் அடற்பாளைக் குழவி
தென்றோர்
மங்கை நகைப்ப அவைகாட்டியோர் வள்ளல்
நின்றான்.

8029. மலர்ச்சியுடைய ஒளி பொருந்திய முகம் கொண்ட பெண்கள் பார்த்த அளவில், வறுமை அடைந்து வாட்டம் கொண்ட மரங்களும் வாட்டம் நீங்கிப் பொலிவுற்று அலர்ந்தன. அவ்வாறாயின், ஆடவரை அந்த மங்கையர் அணைந்த காலத்து உண்டாகும் இன்பத்தை எவரே சொல்ல வல்லார்?

8030. ஒரு பெண்ணானவள், முல்லைஅரும்புகளைப் பார்த்து, “இவை வானில் தோன்றும் விண்மீன்கள்; பூமியில் தோன்றும் தன்மையோ?” என்றாள். எனத் தலைவன் அவளை நோக்கி, “கூற்றுவனின் செயல், போன்ற செயலையுடைய வேல் விழி யுடையவளே! இவையெல்லாம் உன் கூர்மையான பற்களுக்குத் தோற்ற முல்லையின் அரும்புகளாகும்!” என்று மொழிந்தான்.

8031. போர் செய்கின்ற வேல் போன்ற கண்ணையுடைய ஒரு மங்கை கூறியதைக் கேட்ட மற்றொருத்தி, தன் கொங்கைகளில் கண் வைத்த தலைவன், தளிரும் அரும்பும் இலையுமாகப் பறித்துக் கொடுக்கவும், அவள், “இவற்றை உமக்குக் காதலை ஊட்டியவளுக்குச் சூட்டுக!” என்று மனம் தாளாதவளாக வீசி எறிந்தாள்.

8032. காதலை ஒரு மங்கையின் மீது கொண்ட ஒருவன் அலரி மலரைப் பறிக்காது, அதன் இலையைப் பறித்து அவளது கையில் அளிக்க, அவள், “அயலவளே! உன்னைச் சேர்வதை விட இந்த அலரி இலையைத் தின்று இறப்பதே சிறந்ததாகும்” என்று சொல்லிச் சினம் கொண்டாள்.

8033. ஓர் ஆடவன், “இவை உன் கொங்கைபோன்ற குரும்பைகள். அவை உன் தாயின் கொங்கைகளைப் போன்று விளங்கும் இளநீர்கள். இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் உள்ளவை அவளைப் பெற்றவளின் கொங்கைகளை ஒத்த வன்மை பொருந்திய பாளைகளின் கூட்டங்கள்!” என்று கூறி அவற்றைக் காட்டி நின்றான்.

8034 ஓவாத தெங்கின் இளம்பாளையின் ஒன்று தன்னைத்
தர். வா ஒருவன் கொடுவந்தொரு தையல்

முன்போய்ப்
பாவாய் தமிழேன் உயிரேநின் பணைமு லைக்காம்
கோவாத முத்தத் தொடையிங்கிது கொள்க
வென்றான்.

8035 மின்னார் தமக்கோ ரரசேவெறி வேங்கை வீயும்
புன்னாக வீயங் கொணர்ந்தேன் புனைகிற்றி என்ன
மன்னா வுனக்குப் பலருண்டுகொல் மாதர் என்னாத்
தன்னாவி அன்னான் தனைச்சீறியோர் தையல்
போனாள்.

8036 பொன்பெற்ற மார்பன் ஒருவன்சில போது கொய்து
கொன்பெற்ற வேல்கண் மடவார்க்கைக் கொடுத்த
லோடும்
பின்பெற்ற நங்கை வெகுண்டாள் பழுதென்று பேசி
முன்பெற் றவளும் அவைசிந்தி முனிந்து போனாள்.

8037 அப்பூர் விழியாள் ஒருமுவகைத் தாய பூவும்
மைப்பூங் குழலில் புனைந்தாளதொர் வள்ளல்
நோக்கி
மெய்ப்பூவை யன்னாய் மருங்குல்முடி வெய்த
மென்கார்
முப்பூ வினைந்த படியென்கொல் மொழிக்
வென்றான்.

8038 இத்தன்மை மைந்தர் பலரும்மிகல் வேல்க ணாரும்
மெய்த்தண் மலர்க்கா வுலவாவினை யாடி மீண்டு
தத்தம் படமா ளிகைபுக்கனர் தானும் ஆங்கே
அத்தம் மயவெற் படை ந்தான்கதர் ஆயி ரத்தோன்.

8034. ஒருவன், தென்னம்பாளையை பறித்துப் கொண்டு ஒருத்தியின் எதிரில் போய், “பாவை போன்றவளே! என் உயிர் போன்றவளே! உன் பருத்த கொங்கைகளுக்குரிய கோக்கப்படாத முத்து மாலை இது! இதைப் பெற்றுக்கொள்!” என்றான்.

8035. ஒருவன் ஒருத்தியின் முன் போய், “மாதர்களுக்கு அரசிபே! மணம் கமழும் வேங்கைமலரும் புன்னை மலரும் கொண்டு வந்தேன். அணிந்து கொள்வாயாக!” என்று சொல்ல, அதைக் கேட்ட பெண் ஒருத்தி, “மன்னனுக்குப் பல மங்கையர் உள்ளனர்,” என்று தன் உயிர் போன்றவன் மீது சினம் கொண்டவளாய்ப் போனாள்.

8036. பொன் அணி அணிந்த மார்பை உடைய ஒருவன் சில மலர்களைப் பறித்து, அச்சம் அளிக்கும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய மங்கையர் கையில் கொடுக்கவும், அதைப் பின்னால் பெற்றவன் சினம் அடைந்தான். “நீ செய்தது குற்றம்,” என்று சொல்லி முன்பு அதைப் பெற்றுக் கொண்டவளும் அம்மலர்களைச் சிந்திச் சினந்து சென்றாள்.

8037. நீரையுடைய விழிகளையுடைய ஒருத்தி மூன்று வகையான மலர்களையும் சூடினாள். அதனைப் பார்த்த ஒருவன், “மெல்லிய பூவைப் போன்றவளே! உன் இடையானது இடிந்து போகும்படி கரிய கூந்தலில் மூன்று பூக்களைச் சூடிக் கொண்டது ஏன்? சொல்லுக!” என்று சொன்னான்.

8038. இவ்வாறு பல ஆடவரும் போர் செய்யும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய பெண்களும் குளிர்ந்த மலர்ச் சோலையில் உலவி விளையாடித் தம் தம் பாடி வீடுகளில் புகுந்தனர். அச்சமயத்தில் ஆயிரம் கதிர்களையுடைய கதிரவன் அத்தமன மலையைச் சேர்ந்தான்.

வேறு

8039 ஏலக் காவின் மாக்கள் புகுந்தே இனிதாடும்
கோலச் செவ்வி நோக்கின னாம்கொல் குடபாலின்
மாலைச் செக்கர் வானம தாகும் மலிதண் பூஞ்
சோலைக் குள்ளே தானும் அடைந்தான்
சுடர்வெய்யோன்.

8040 முந்தைச் செக்க ராகிய புத்தேள் மொய்ம்பிற்குழ்
தந்திப் போர்வை போலிருள் ஈட்டஞ் சார்வெய்த
அந்தத் தேவன் மீமிசை அண்டத் தவர்வீசம்
கந்தத் தண்போ தொப்பன தாரா கணம் எல்லாம்.

8041 படையா நேமிப்பண்ணவ னார்பாற் கடலுக்கோர்
தடையா யுற்றார் என்றிமை யோர்தண்
தயிர்வேலை
கடையா நிற்ப வேதிரள் வெண்ணெய் கடிதேவந்.
தடையா நின்றல் போல உதித்திட் டதுதிங்கள்.

8042 காணப் பட்டான் விண்மதி என்னக் காமத்தில்
பூணப் பட்ட மாமதி தோன்றப் புலர்வெய்தி
யாணர்க் கிண்ணத் துள்நிறை தேறல் இனிதட்டிப்
பாணிக் கொண்டே மேவுதல் உற்றார் பலமாதர்..

வேறு

8043 தூயதன் றாகிய புனல் எல்லாம் நல்கியே சூழ்ந்த
தெங்கின்
காயின்வந் திடுபயன் கொள்ளுவார் போற்சில
காளை மார்கள்
ஆயதண் தேறலை அரிவைமார் நுகருவான்
அருளி யன்னார்
வாயின்வந் தூறு மெல்லமிர் தினைக்கொள் வதற்
குள்ளம் வைத்தார்..

8039. ஒளி பொருந்திய கதிரவன் மணம் கமழ்கின்ற சோலைக்குள் புகுந்து விளையாடுகின்ற அழகைப் பார்த்த தாலோ என்னவோ, மேற்றிசையில் காணப்படுகின்ற மாலைக் காலத்துச் செக்கர் வானமான மிக்க சோலையுள் தானும் புகுந்தான்.

8040. முதன்மையுடைய செவ்வானம் என்ற இறைவனின் தோளில் அணிந்த யானைத் தோல் போர்வை போன்ற இருள் குழாம் வந்து சேர, அத்தேவன் மீது தேவர்கள் சொரிந்த மணமும் குளிர்ச்சியும் வாய்ந்த அன்றலர்ந்த அரும்புபோல விண்மீன்கள் யாவும் விளங்கின.

8041. சக்கரத்தையுடைய 'திருமாலின் பாற்கடலுக்கு ஒரு தடையாய் இருக்கின்றது' என்று, தேவர்கள் குளிர்ந்த தயிர்க்கடலைக் கடையவும், அதில் திரண்ட வெண்ணெயானது ஒரு பக்கத்தில் வந்து ஒதுங்கியதைப் போலச் சந்திரன் உதயமானான்.

8042. பல மங்கையர் வானில் சந்திரனான மதி காணப்பட்டான் என்று காமத்தில் பொருந்திய மதியும் (அறிவு) தோன்ற, அதனால் வருந்தி, அழகிய கிண்ணத்துள் கள்ளை இனிதாக வார்த்துக் கையில் எடுத்துச் சென்றனர்.

8043. தூய்மையில்லாத நீரை விடுத்துத் தென்னை மரத்தில் சுற்றிக் காய்க்கும் தேங்காயில் உண்டான நீரைக் குடிப்பவரைப் போல், சில இளைஞர் அங்குக் குடிப்பதற்கு வைத்திருந்த மதுவை மங்கையர் குடிக்கும்படி செய்து, அவர்களின் வாழ்வில் ஊறுகின்ற மென்மையான அமிழ்தத்தைப் பருகிட எண்ணம் கொண்டனர்.

- 8044 தெள்ளுபேர் அமிர்தநேர் சொல்லினார் தேறல்
பெய்கின்ற வெள்ளி
வள்ளமா னவைஎல்லாம் பொலிவன வானகத்
திடையு தித்த
வெள்ளிதா கியமதி ஒன்றினை நோக்கிஒண்
புஷியி னூடே
கொள்ளையாய் மதிபல மாறுமா நாய்எழுங்
கொள்கை போ லும்.
- 8045 அளியினுக் குணவதாந் தேறல்வாய்க்
கொண்டதோர் அரிவை யாற்றக்
கனிமயக் கெய்துவாள் இந்துவை நோக்கியிக் கடிய
தேறல்
துளியினைக் கோடியேல் உனதுமா சுள்ளதுந்
தொலையும் இன்னும்
ஒளியினைப் பெறுதிநின் ஊனமுந் தவிர்கியென்
றுரைசெய் கின்றாள்.
- 8046 கருதியான் உண்டிடு நறவினைக் கண்டுகா மித்து
நாளும்
திரிதியால் மதியமே நாணமுந் நாய்கொலோ
செப்பு கில்லாய்
பரிதியார் தம்மின் வீறெய்துவாய் அன்னதைப்
பகிர்வன் இங்ஙன்
வருதியால் என்றனள் தேறலால் தெளிவிலா
மையல் பெற்றாள்.
- 8047 என்னொடே தோன்றினாய் யானெனும் தன்மையா
யாதும் வேண்டாய்
பின்னரு முன்னுமாய் வைகலும் திரிகுவாய்
பிரிகி லாதாய்
இன்னறா உண்கெனா உதவினுங் கொள்கிலாய்
என்றொ ருத்தி
தன்னதாம் நீழலோ டீடினாள் வாடினாள் தளர்தல்
உற்றாள்.

8044. தெளிந்த அமிழ்தம் போன்ற சொற்களையுடைய மாதர் கள் வார்த்து வைத்த பாத்திரங்கள் எல்லாம், வானத்தில் தோன்றிய ஒள்ளிய ஒரு மதியைப் பார்த்துப் பூமியில் கூட்டம் கூட்டமாகப் பல சந்திரர்கள் தோன்றியதைப் போல் விளங்கும்.

8045. வண்டுகளுக்கு உணவான மதுவைக் குடித்த ஒரு மங்கை, களி மயக்கம் கொண்டு, சந்திரனைப் பார்த்து, “இம்மணம் பொருந்திய கள்ளின் துளியினைக் குடித்தாயானல் உன் களங்கமானது ஒழியும்; இன்னும் அதிக ஒளியைப் பெறுவாய்; நின் குற்றமும் நீங்கும்” என்று சொன்னாள்.

8046. கள்ளைக் குடித்ததால், ஒரு மங்கை சந்திரனைப் பார்த்து, “மதியே,” என்று அழைத்து, “நான் தகுதியுடையது என்று எண்ணிக் குடித்த கள்ளைப் பார்த்து நீ அதன்மீது ஆசைகொண்டு நாள்தோறும் இது கிடைக்கும் என்று சுற்றி வருகின்றாய்! அது கிடைக்க வில்லையே என்று வெட்கம் அடைந்தாயோ, பேசாமல் இருக்கின்றாயே! சூரியனைவிட ஒளி முதலியவற்றால் அதிக உயர்வை அடைவாய்! நீ விரும்பிய அம்மதுவைப் பகிர்ந்து தருகின்றேன். இங்கு வா!” எனச் சொன்னாள்.

8047. மதுவைக் குடித்ததால் வெறிமிக்க ஒருமங்கை தன் நிழலுடன் பகைத்து, “என்னுடன் பிறந்தாய் என்ற தன்மையால் எதையும் விரும்பாய். எனக்குப் பின்னும் முன்னுமாக நாள்தோறும் திரிகின்றாய். என்னைப் பிரியாத நிழலே, ‘மதுவை அருந்து’ என்று கொடுத்தாலும் அதை உண்பதில்லை!” என்று சொல்லி வாடி வருந்தித் தளர்ச்சி அடைந்தாள்.

8048 அங்கைவள் ளந்தனில் மதுவையுண் டயருவாள்
 அன்ன தற்குள்
 செங்கயல் விழியையும் வாலிதழ்ப் பொலிவையும்
 தெரிய நோக்கி
 இங்கெனைக் கூடியே கணவர்போ யினர்கொலாம்
 என்றொ ருத்தி
 பொங்குசீற் றத்தளாய் ஓடினாள் நாடினாள்
 புலர்தல் உற்றாள்.

வேறு

8049 திருந்திழை மார்சிலர் செவ்வித் தேறலை
 அருந்தினர் வெறுத்தனர் அமுதம் தன்னையும்
 பொருந்திடு கணவரைப் புணரும் ஆசையால்
 வருந்தினர் தழலென மதியை யுன்னுவார்.

8050 வாடுகின் றார்சிலர் மகிழ்நர் வந்திட
 ஊடுகின் றார்சிலர் உவக்கின் றார்சிலர்
 பாடுகின் றார்சிலர் பணிகின் றார்சிலர்
 ஆடுகின் றார்சிலர் நறவம் ஆர்ந்தளார்.

8051 அந்தரப் புள்ளொடும் அளிகள் தம்மொடும்
 வந்தடுத் தவரொடும் மடந்தை மார்சிலர்
 சுந்தரத் தேறலைத் துய்த்து வாமமாந்
 தந்திரக் கிளைஞர்போல் தம்மில் ஈண்டினார்.

8052 விள்ளுறு நாணினர் வீழும் தூசினர்
 உள்ளுறு களிப்பினர் உரைம யங்கினர்
 தள்ளுறு தம்முணர் வின்றிச் சாம்பினார்
 கள்ளினும் உளதுகொல் சுருத்த ழிப்பதே.

8053 இத்திற மதுவினை இனிதின் மாந்தினோர்
 மத்தரின் மயங்கினர் மனந்தெ ளிந்துழித்
 தத்தம திறைவருந் தாழும் கூடியே
 அத்தலை முயங்கினர் ஆர்வ மிக்குளார்.

8048. உள்ளங்கையில் வைத்திருந்த மதுவை உண்டு மயக்கம் அடைந்தவள், அந்தக் கிண்ணத்துள் செம்மையான கயல் போன்ற தன் கண்களையும் உதட்டின் வெண்மையையும் பார்த்து, 'என்னை இவ்விடத்து மணந்து என் தலைவர் போயினர் போலும்' என்று ஒரு மங்கை மேலும் மேலும் எழும் சினம் கொண்டவளாய் ஓடி நாடி வருத்தம் அடைந்தாள்.

8049. திருத்தமான அணிகளை அணிந்த சில பெண்கள் இனிய கள்ளைக் குடித்து, அமுதத்தை வெறுத்துத் தம்முடன் பொருந்திய கணவரைப் புணர உண்டான ஆசையால் வருந்திச் சந்திரனைத் தீ என எண்ணினர்.

8050. மதுவைக் குடித்த மாதரில் சிலர் தம் கணவர் வந்தவுடனே வாடினர்; சிலர் ஊடல் கொண்டனர்; சிலர் மகிழ்ந்தனர்; சிலர் பாடினர்; சிலர் பணிந்தனர்; சிலர் ஆடினர்.

8051. சில மங்கையர் அந்தரப் புள்ளுடனும் வண்டு களுடனும் அருகில் வந்தவருடனும் அழகிய மதுவை அருந்தி தந்திரக் கூட்டத்தைப் போலத் தமக்குள் நெருங்கினர்.

8052. நீங்கிய வெட்கத்தை யுடையவரும், வீழ்ந்த ஆடை உடையவரும், உள்ளே பொருந்திய களிப்பை உடையவரும், உரை தடுமாறுபவரும், தள்ளப் பெற்ற இயல்புடையவருமாகித் தம் உணர்வின்றி வாட்டம் அடைந்தனர். கருத்தை அழிக்கும் ஆற்றல் களுக்கு உள்ளது போலும்!

8053. இங்ஙனம் கள்ளை விருப்பத்துடன் குடித்தவர் உன்மத்தர் போல மயக்கம் அடைந்து மனம் தெளிந்தவுடனே தம்மம் தலைவர்களும் தாங்களுமாகப் புணர்ச்சியில் ஆசைமிக்கவராய்க் கூடினர்.

- 8054 ஏயுறு பரிசனம் இனைய தன்மையான்
மேயின இங்கிது விளம்பி னாம்இனி
ஆயிடை வந்திடும் அரசர் செய்கையும்
நாயகன் வதுவையும் நவிலு வாமரோ.
- 8055 கொன்னுனை வேல்முசு குந்தன் ஆதியாம்
மன்னவர் யாவரும் வையம் நீங்கியே
தன்னிகர் இலாததோர் தலைவன் மேவிய
பொன்னிவர் குடுமியம் பொருப்பில் ஏறினார்.
- 8056 ஏறினர் வெற்பின் மேலெவரும் தெய்வத
நூறெரி கம்மியன் நுனித்துச் செய்திடு
மாறகல் திருநகர் வளங்கண் டிந்திரன்
சாறயர் வதுவையஞ் சடை நண்ணினார்.
- 8057 அம்முசு குந்தனை ஆதி யாகிய
வெம்முடி மன்னரும் இமைய வர்க்கிறை
செம்மலர் அடிகளைச் சென்னி சேர்த்தினார்
கைம்முறை தொழுதனர் களிப்பின் மேலுளார்
- 8058 கயமலர் குவளையில் கண்கள் மிக்குளான்
அயலுறும் அரசருக்கு அருளி ஆங்கவர்
செயல்முறை வினவியே சிறப்பி னாகிய
நயமொழி பலவுடன் நவின்று மேஷினான்.
- 8059 மேதகு கதியராய் விசும்பில் சென்றிடும்
மாதவன் மதிமுதல் அமரர் யாவரும்
மாதிர இறைவரும் மாத வத்தரும்
பாதல வாணரும் பரங்குன் றெய்தினார்.

8054. அங்குப் பொருந்திய பரிவரங்கள் இப்படி இருந்தனர். இதனை யாம் சொன்னோம். இனி அங்கு வந்துள்ள அரசர்களின் செய்கைகளையும் முதல்வரான முருகப் பெருமானின் திருமணத்தையும் சொல்வோம்.

8055. கொலையை நுனியில் கொண்ட வேலையுடைய முசுகுந்தன் முதலான அரசர்கள் யாவரும் தம் ஊர்திகளினின்று இறங்கித் தமக்கு ஒப்பில்லாத ஏக தலைவரான முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் பொன் மயமான உச்சியையுடைய மலையில் ஏறினர்.

8056. வந்தவர் அனைவரும் மலைமேல் ஏறிச் சிற்ப நூல் உணர்ந்த கம்மியினால் சிந்தித்துச் செய்யப்பட்ட நிகர் இல்லாது விளங்கும் அழகிய நகரங்களின் வளிங்களைப் பார்த்து, இந்திரன் விழவு கொண்டாடும் திருமணச் சாலையைப் போய் அடைந்தனர்.

8057. அந்த முசுகுந்தன் முதலான எல்லா முடி மன்னரும் முருகப் பெருமானின் சிவந்த மலர் அடிகளைத் தலைமீது சூடினர். களிப்பில் மிக்குக் கைகளால் தொழுதனர்.

8058. பொய்கையில் மலர்ந்த கருங்குவளை மலர்களைப் போல மிக்க பல கண்களையுடையவனாய் நின்ற இந்திரன், அருகில் வணங்கி நின்ற மன்னர்க்கு அருள் புரிந்து, அவர்களின் செயல்முறைகளைக் கேட்டுச் சிறப்பான பல நயமான சொற்களைக் கூறியிருந்தான்.

8059. மிக்க வேகத்தை உடையவராய் வானத்தில் உலவுகின்ற சூரியன் முதலான தேவர் எல்லாரும் திக்குப் பாலகர்களும் மிக்க தவமுடைய முனிவரும் பாதலத்தில் உள்ள நரகளும் திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்தனர்.

8060 விண்டொடர் பிறங்கலின் மிசையி வர்ந்துபோய்
அண்டரும் பிறருமாய் அமரர் கோன்தனைக்
கண்டனர் தொழுதனர் களிப்பின் மாதவர்
எண்டகும் ஆசிகள் இயம்பி எய்தினார்.

8061 விறல்வரை மாதரும் விண்ணின் மாதரும்
செறிபுனல் மாதருந் திசையின் மாதரும்
உறுதல மாதரும் உரக மாதரும்
மறுவகல் புலோமசை வயின்வந் தீண்டினார்.

8062 சூரர மங்கையர் தொல்லை விண்ணவர்
பேரர சியற்றிய பிரான்றன் காதலி
சீரடி வந்தனை செய்து தெய்வத
வாரண மென்பவன் மருங்கில் எய்தினார்.

8063 தெய்வத யானை கேள் தீய சூருயிர்
வவ்விய வேலினான் மனைவி யாதியால்
எவ்வுல கிற்குநீ இறைவி யாமென
அவ்வவர் அடிபணிந்து அன்பொ டேத்தினார்.

8064 கயற்புரை நோக்குடைக் கடவுள் யானைபால்
இயற்படு திருநலன் இருக்கப் பின்னரும்
செயற்படு கோலமுஞ் சிறிது செய்திட
மயற்பட உன்னினர் மடநல் லாரெலாம்.

8065 பொன்னகம் அதனிடைப் புராரி சேயினைத்
தன்னக மிசைகொடு தவத்தை ஆற்றினாள்
பின்னக மயிர்முடிப் பிணையற் சூழலை
மென்னக விரல்களால் மெல்ல நீக்கினார்.

8060. வானத்தை அளாவிய திருப்பரங்குன்றத்து மலைமீது ஏறிச்சென்று தேவரும் மற்றவரும் இந்திரனைக் கண்டு வணங்கிக் களிப்படைந்தனர். தவத்தையுடைய முனிவர் வாழ்த்துக் கூறினர்.

8061. வெற்றி பொருந்திய வரையர மகளிரும், தேவமங்கையரும், நீர் உலகத்தில் வாழும் மங்கையரும், எட்டுத் திக்குகளில் வாழ்கின்ற மங்கையரும் குற்றம் நீங்கிய இந்திராணியிடம் வந்து சேர்ந்தனர்.

8062. சூரர மகளிராக உள்ளவர்களும் மற்ற அனைவரும் தேவரை ஆளுதலான பெரிய அரசை நடத்திய இந்திரன் மனைவியான இந்திராணியின் சிறந்த கால்களை வணங்கித் தெய்வ யானையின் அருகில் சென்றனர்.

8063. “தெய்வ யானையே! நீ கேட்பாயாக! கொடிய சூரபன்மன் உயிரைப் பறித்த வேலையுடைய மனைவியாய் நீ ஆகின்றாய். ஆதலால் நீயே எங்கட்கெல்லாம் இறைவியாவாய்!” என்று சொல்லி அவரவர்களும் அந்த அன்னையின் அடிகளை அன்புடன் துதித்தனர்.

8064. கயல் மீன் போன்ற தெய்வயானையிடம் இயற்கை அழகுகள் பொருந்தியிருக்கவும் செயற்கை யழகும் சிறிது இயற்றல் வேண்டும் என்று மடமைக்குணம் வாய்ந்த மாதர் அனைவரும் மயக்கமாக எண்ணினர்.

8065. பொன் மலையான மாமேரு மலையில் சிவபெருமானின் மகனான முருகப்பெருமானைத் தன் உள்ளத்தில் கொண்டு தவம் செய்த தெய்வயானை அம்மையின் பின்னலையுடைய மயிர் முடியினை மென்மையான நகத்தினையுடைய விரல்களால் மெல்ல நீக்கினர்..

8066 காசறை விரவிய கடிமென் கூந்தலில்
பூசினர் நாவ்நெய் புதிய சாந்தமும்
மாசறு பளிதமும் மற்று நீவிடீய
நேசமொடு ஒண்பனி நீர்கொண் டாட்டினார்.

8067 சேந்ததோர் வெம்பணி சீற்றத் தாற்கும்
பாந்தளை வாய்க்கொடு பற்று மாறெனப்
பூந்துகில் கிழிகொடு புனல்வ றந்திடக்
கூந்தலை ஒற்றினர் குழைமென் கொம்பனார்.

8068 மாந்தளி ரேயென வனப்பும் மென்மையும்
காந்தியும் எய்தியே கடவுட் டன்மையால்
தோய்ந்திட லினறியுந் துப்பின் வண்ணமாம்
பூந்துகில் ஒன்றினைப் புனைந்து மீஇயினார்.

8069 ஈரறு கதிற்களும் இம்பர் சேர்தலின்
ஆரிருள் யாவையும் அஞ்சி அவ்வைதன்
வாரொலி கூந்தலின் மறைபுக் காலெனக்
காரகில் நறும்புகை கமழ ஊட்டினார்.

8070 பொலம்புரி உத்தியும் பொருத மஞ்ஞையும்
வலம்புரி மகரமும் மரபில் வானவர்
குலம்புரி தவம்புரை கொம்பின் கூழையின்
நலம்புரி மங்கலம் நவின்று சாத்தினார்.

8071 விரியினர்க் கோங்கமும் வெட்சி யும்செரீஇ
மருமலர் இதழிடை வைத்து வாசமார்
தெரியலுந் தொடையலுஞ் செறியச் சூட்டியே
கரிசூழல் முடித்தனர் சுழியத் தன்மையால்

8066. மயிர்ச்சாந்து பொருந்திய மணமுடைய கூந்தலில் புனுகு நெய்யில் தோய்ந்த சாந்தைப் பூசினர்; குற்றம் இல்லாத கற்பூரமும் மணம் பொருந்திய பொருள்களையும் பூசினர்; பின்பு விருப்பத்துடன் ஒள்ளிய பனி நீரைக் கொண்டு நீராட்டினர்.

8067. குழையையுடைய மெல்லிய கொம்புபோன்ற மங்கையர், செந்நிறமான ஒரு கொடிய பாம்பு சினத்தால் கரிய பாம்பைப் பிடிப்பதைப் போல, அழகிய ஒற்றும் ஆடையால் நீர் வற்றுமாறு கூந்தலை ஒற்றினர்.

8068. மாந்தளிரைப் போன்ற அழகும் மென்மையும் ஒளியும் பொருத்தித் தெய்வத் தன்மையால் எந்த நிறத்திலும் தோயாதிருந்தும் பவள வண்ணமாக விளங்கும் அழகிய ஒரு சேலையை உடுத்தினர்.

8069. பன்னிரண்டு கதிரவர்களும் இங்குச் சேர்ந்திருத்தலால் அரிய இருள் முழுவதும் அச்சம் அடைந்து தெய்வயானையின் நீண்டு தழைத்த கூந்தலிடம் அடைக்கலமாக அடைந்தாற் போலக் கரிய அகிலின் நல்ல மணப் புகையை மணம் கமழுமாறு ஊட்டினர்.

8070. அழகைத் தருகின்ற 'உத்தி' என்ற அணியும், 'எதிர்முக மஞ்ஞை' என்ற தலைக் கோலமும், 'வலம்புரி' என்ற அணியும், 'மகரப்பகுவாய்' என்ற அணியும், முறையாகத் தேவகுலத்தவர் செய்த தவம்போல விளங்கும் பூங்கொம்புபோன்ற தெய்வயானை அம்மையின் கூந்தலில் பொருந்துமாறு நன்மையைத் தரும் மங்கலம் கூறி அணிந்தனர்.

8071. விரிந்த கொத்தையுடைய கோங்கு மலரும் வெட்சி மலரும் அணிந்து மணம் பொருந்திய பூக்களை இடை இடையே வைத்துக் கட்டிய மணம் பொருந்திய தெரியல் என்னும் மாலைகளும் தொடையல் என்னும் மாலைகளும் ஆகிய இவற்றை நெருங்கச் சூட்டிச் சூழியக் கொண்டையாகக் கூந்தலை முடித்தனர்.

8072 ஒருமுயல் முழுமதி யுள்புக் காலென
 இருவிழி புருவமாம் இனைய வற்றொடு
 கருநிறங் கண்டிடக் காமர் சாந்தினால்
 திருநுதல் அதனிடைத் திலகம் தீட்டினார்.

8073 ஊட்டிய நற்புகை ஒதி நின்றொரீஇத்
 தீட்டிய திருநுதல் திலகம் சேர்தரப்
 பூட்டினர் சுட்டியைப் புயங்கம் ஒன்றுநா
 நீட்டிநஞ் சுமிழ்தரு நிலைமை ஈதென.

8074 கோல்வளை யந்நலார் குழையில் வல்லியம்
 சூல்வளை மிடற்றினில் தொடையல் முத்தணி
 கால்வளை கஞ்சநேர் கரத்துந் தோளினும்
 வால்வளை தொடியிவை வயங்கச் சேர்த்தினார்.

8075 ஸாட்டினர் கலவைகள் கொங்கை யின்மிசை
 மட்டிமிர் பிணையலும் மணியின் கோவையும்
 அட்டினர் படாமும்ஒன் றதன்கட் சேர்த்தினார்
 இட்டிடை யிடைதனக்கு இரக்கம் வைக்கிலார்.

8076 மாடக யாழ்புரை மழலைப் பெண்பிளை
 ஆடக விரைமலர் அனைய தாள்களில்
 பாடகம் பரிபுரம் பாத சாலங்கள்
 சூடக முனையார் தொழுது சூழ்வித்தார்.

8077 தெய்வத மடந்தையர் திருவின் செல்விபால்
 இவ்வகை ஒப்பனை யியற்றி ஏத்தலும்
 மைவீரி குவளைநேர் வடிவக் கண்ணினான்
 அவ்விடை செய்திடும் அமைதி கூறுவாம்.

8072. ஒரு முயல் களங்கம் முழுமதியுள் புதுந்ததைப் போல, இரண்டு புருவம் என்ற இவற்றுடன் கருநிறம் காணுமாறு அழகிய கரிய சாந்தினால் அழகிய நெற்றியில் திலகம் தீட்டினர்.

8073. ஊட்டப்பட்ட நல்ல புகையானது கூந்தலினின்றும் விலகி எழுதப் பெற்ற நெற்றித் திலகத் துடன் பொருந்த, ஒரு பாம்பு நாவினை நீட்டி நஞ்சினை உமிழ்ந்தது போல் நெற்றிச் சுட்டியை அணிந்தனர்.

8074. அழகிய வளையல் அணிந்த மங்கையர், தெய்வயானையின் செவியில் 'வல்லிகை' என்னும் பெயர் வாய்ந்த காதணிகளையும், கருத்தங்கிய சங்கைப்போன்ற கண்டத்தில் மாலையாகப் பின்னப்பட்ட முத்து அணிகளையும், தாள் வளைந்த தாமரை மலர் போன்ற கைகளிலும் தோள்களிலும் வெண்மையான வளையல்களையும் விளங்கும்படி அணிந்தனர்.

8075. கொங்கைகளின்மேல் கலவையான சந்தனக் குழம்பைப் பூசினர். தேன் ததும்பும் மின்னல் மாலைகளையும் மணி மாலைகளையும் அணிந்தனர். சிறிய இடைக்கு வருத்தம் உண்டாகும் என்று இரக்கம் கொள்ளாத மங்கையர் ஓர் ஆடையையும் அந்தக் கொங்கைகள் மீது அணிந்தனர்.

8076. முறுக்காணிகளைக் கொண்ட வீணையின் ஓசை போன்ற மதலைச் சொல்லையுடைய தெய்வயானை அம்மையின் பொன்னால் ஆன மணமுடைய மலர் போன்ற திருவடிகளில் பாடகம், பரிபுரம், பாதசாலம் முதலியவற்றைச், சூடகம் என்னும் அணி அணிந்த முன்கையையுடைய பெண்கள் வணங்கி அணிவித்தனர்.

8077. தெய்வ மங்கையர் திருமகளின் மகளான தெய்வ யானைக்கு இந்த அலங்காரத்தைச் செய்து வணங்கினர். இனிக் கருமை மிகுந்த குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய இந்திரன் அங்குச் செய்த சிறப்புகளை உரைக்கின்றோம். (தெய்வயானை முன்பிறவியில் இலக்குமியின் மகள் ஆவாள்.)

வேறு

- 8078 மேலை வானவர்க்கு இறையவன் விரிஞ்சனை
நோக்கிச்
சாலை யாகிய தெவ்வெலாத் தேவருஞ் சார்ந்தார்
மாலை தாழ்முடி எம்பெரு முதல்வந்த மணஞ்செய்
காலை நாடியே இஃதெனக் கழறுதி யென்றான்.
- 8079 அப்பு ரந்தரன் மொழிதனை அம்புயன் வினவிச்
செப்பு கின்றதென் அறுமுகப் பரன்மணஞ்
செய்தற்கு
எப்பெ ரும்பக லாயினும் இனியதே எனினும்
ஒப்ப கன்றிடு முகூர்த்தம்இவ் வெல்லைஎன்
றுரைத்தான்.
- 8080 ஈவ தேமுறை யாயுளாய் இப்பகல் சிறந்த
தாவ தேயெனின் யான்பெறும் அணங்கைஈண்
டளிப்பான்
தேவ தேவனாம் அறுமுகச் செம்மலைக் கொணரப்
போவ தேகடன் எமக்கெனப் புரந்தரன்
புகன்றான்.
- 8081 அனைய காலையில் அச்சுதக் கடவுளும் அயனும்
இனிது போதும்என்று இந்திரன் தன்னொடும்
எழுந்து
முனிவர் யாவருந் தேவருஞ் சூழ்ந்துமுன் படரப்
புனித நாயகன் ஆலயம் நோக்கிய் போனார்.
- 8082 போந்து மற்றவர் பொலன்மணிக் கோயிலுள்
புக்குச்
சேந்தன் மாமலர் அடிகளை முடிகளிற் சேர்த்திக்
காந்தள் மெல்விரல் மடந்தைபாற் கடிமணம் புரிய
ஏந்தல் நீயவண் வந்திட வேண்டுமென் றிசைத்தார்

8078. சுவர்க்கத்தில் உள்ள தேவர்க்கு மன்னனான இந்திரன் நான்முகனைப் பார்த்துத் திருமண மண்டபம் முடிந்தது. எல்லாத் தேவர்களும் வந்துள்ளனர். மலர் மாலை தொங்கும் திருமுடியையுடைய எம் முதல்வரான முருகப் பெருமானுக்குத் திருமணம் நடத்துதற்கு ஏற்ற சமயத்தை ஆராய்ந்து 'இது சமயம் என்று உரைப்பாயாக' என்று சொன்னான்.

8079. அந்த இந்திரனின் சொல்லைக் கேட்டு நான்முகன், "உரைப்பது என்ன? ஆறுமுகப்பெருமான் திருமணம் செய்தற்கு எந்த நாளும் இனிதே யாகும்; எனினும் இந்த நேரம் ஒப்பில்லாத முகூர்த்த நேரமே ஆகும்" என்றார்.

8080. அது கேட்ட இந்திரன், "படைப்பதை முறை யாகக் கொண்டவரே! இந்த நாளே நல்ல நாள் என்று கூறினீர். ஆதலால், நான் பெற்ற மகளை இவ்விடத்தில் மணம் செய்து அளிக்கத் தேவர்க்குத் தேவரான ஆறுமுகக் கடவுளை அழைத்து வருவதற்குச் செல்வதே எமக்குக் கடமையாகும்" என்றான்.

8081. அச்சமயத்தில் திருமாலும் நான்முகனும் 'நன்று, செல்வோம்' என்று இந்திரனுடன் எழுந்து, எல்லா முனிவரும் எல்லாத் தேவரும் சூழ்ந்து முன்னால் செல்ல, நின்மல வடிவினரான முருகப்பெருமானின் ஆலயத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

8082. அத்தேவர் முதலிய எல்லாரும் பொன்னும் மணியும் இட்டு இழைத்துள்ள கோயிலுள் சென்று 'சேந்தன்' என்ற திருப்பெயரையுடைய முருகப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தலையால் வணங்கி "எம் பெருமானே! காந்தள் மலர்போன்ற மென்மையான விரல்களையுடைய தெய்வயானை இருக்கும் இடத்துக்குத் திருமணம் செய்தற்குத் தாங்கள் எழுந்தருள வேண்டும்" எனவுரைத்தனர்.

8083 இன்ன வாசகம் வினவலும் இராறுதோ
 ளுடையோன்
 அன்ன தாகவென் றருள்செய்து மடங்கலே
 றாற்றும்
 பொன்னின் மாமணி அணியினும் பொருக்கென
 எழுந்தான்
 துன்னு வீரரும் பாரிட முதல்வருந் துதிப்ப.

8084 எழுநது முன்னுறு மஞ்ஞையஞ் சேவல்மேல் ஏறிச்
 செழுந்த னிக்கம லத்தய னாதியாம் தேவர்
 விழுந்து முன்பணிந் தேத்தியே விரைமலர் மாரி
 பொழிந்து பாங்கராய் வந்திட வீதிவாய்ப்
 போந்தான்.

8085 கொற்ற வெண்குடை எடுத்தனர் குளிர்பனிக் கவரிக்
 கற்றை வீசினர் ஆலவட் டங்கள்கா லசைத்தார்
 ஒற்றை வாள்படை ஏந்தினர் உடுபதிக் கடவுள்
 மற்றை ஆதவன் மருதலவன் சலபதி மறலி.

8086 ஆழி மாலயன் உவணமும் அன்னமும் அழியா
 ஊழி நாயகன் ஊர்தியின் ஒலிகொலென்று உட்கக்
 கேழி லாமலர்க் கிஞ்சகச் சூட்டொடுங் கிளர்ந்து
 கோழி நீள்கொடி ஆர்த்ததெவ் வண்டமும்
 குலங்க.

8087 வேதர் ஆர்த்தனர் வேதமும் ஆர்த்தன விண்ணோர்
 மாதர் ஆர்த்தனர் மாதவர் ஆர்த்தனர் வயவெம்
 பூதர் ஆர்த்தனர் பூதமைந் தார்த்தன புடவி
 நாதர் ஆர்த்தனர் நாதமிக் கார்த்தன நகமே.

8083. பன்னிரு தோள்களையுடைய முருகப் பெருமான் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டவுடன் 'அங்ஙனமே செய்வோம்' என்று அருள் செய்து, அருகில் நெருங்கியுள்ள பூத வீரரும் பிறரும் துதிக்கும் வண்ணம், சிங்கங்களால், சுமக்கப்படுகின்ற பொன்னும் சிறந்த மணிகளும் கொண்டு செய்யப்பட்டுள்ள ஆசனத்திலிருந்து விரைவாக எழுந்தருளினார்.

8084. அரியணையினின்று எழுந்து எதிரே நின்ற மயில் ஊர்தியான சூரபன்மன்மீது எழுந்தருளிச், செழுமை வாய்ந்த ஒப்பில்லாத தாமரை இருக்கையையுடைய நான்முகன் முதலிய தேவர் எதிரில் விழுந்து துதித்து மணம் உடைய மலர்களைச் சொரிந்து அருகில் வரத், தெருவிடத்துக்கு வந்தார்.

8085. அவ்வாறு அவர் எழுந்தருளியவுடனே, இந்திரன், சூரியன், வாயு, வருணன், எமன் என்பவர் முறையே வெண்கொற்றக் குடை பிடித்தும், குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற கவரிகளை வீசியும், ஆலவட்டங்களால் காற்றை உண்டாக்கியும், ஒற்றை வாள் ஏந்தியும் உடன் வந்தனர்.

8086. சக்கரப் படையையுடைய திருமாலின் கருடக் கொடியும், நான்முகனின் அன்னக் கொடியும் (என்ற இவற்றுடனே) அழியாத ஊழி நாயகனின் ஊர்தியின் ஒலியோ என்று அஞ்சும்படி, நிறத்துடன் பொருந்திய முருக்க மலரைப் போன்று விளங்கும் உச்சிப் பூவுடனே விளங்கிய கோழியான நீண்ட கொடியானது அண்டமும் குலுங்கிட ஆரவாரம் செய்தது.

8087. நான்முகர்கள் ஆரவாரம் செய்தனர். மறைகள் முழங்கின. தேவமங்கையர் ஆரவாரம் செய்தனர். வெற்றியும் வீரமும் உடைய பூதத் தலைவர் ஆரவாரம் செய்தனர். ஐந்து பூதங்களும் ஆரவாரம் செய்தன. பூமி காவலர் ஆரவாரம் செய்தனர். இவற்றால் அந்த மலை பேரோசை மிக்கு எதிரொலியுடையதாக விளங்கியது.

- 80 - 8 திண்டி பேரிகை தண்ணுமை சல்லரி திமிலை
பண்டி யில்பெயர் குடமுழாக் காகளம் படகந்
தொண்ட கந்துடி துந்துபி வலம்புரித் தொகுதி
அண்டம் விண்டிட இயம்பினர் பூதரில் அநேகர் .
- 8089 அஞ்சி லோதியின் மேனகை உருப்பசி யரம்பை
கிஞ்சு கச்செவ்வாய்த் திலோத்தமை முதலினோர்
கெழுமி
மஞ்ச மீதிலும் மானத்தும் நின்றுவாள் விழிகள்
நஞ்சு மிழ்ந்திட அமுதெனப் பாடியே நடித்தார் .
- 8090 யாணர் வண்டினஞ் சுரும்புடன் அலமரும் யாமும்
வீணை யுங்கரம் பற்றியே விஞ்சையர் முதலோர்
சேண ரம்பையர் களிநடத் தோடுசீர் தூக்கும்
பாணி யும்மிசை வுற்றிட இசைத்தனர் பாடல் .
- 8091 பொருவில் வீரரும் பூதரும் புரந்தரன் முதலாம்
சுரரும் மாதவர் யாவரும் பிறருமாய்த் துன்னி
ஒருவர் மெய்யினை ஒருவர்மெய் நெருக்கவுற்
றிடலால்
தெருவும் முற்றமும் இடம்பெறா வாயின சிறிதும் .

வேறு

- 8092 இன்ன தன்மைகள் இயல எல்லைதீர்
பொன்னின் வீதிவாய்ப் போந்து புங்கவர்
மன்னன் ஆற்றிய மணத்தின் சாலையின்
முன்னர் வந்தனன் முடிவில் முன்னையோன் .
- 8093 ஆவ தாகிய அண்ணல் தன்மிசைத்
தாவில் கும்பமேல் தருப்பை தோய்த்தநீர்
தூவி ஆசிகள் சொற்று மாதவர்
ஏவ ருந்திரண் டெதிர் கொண் டேத்தினார் .

8088. திண்டி, பேரிகை, தண்ணுமை, சல்லரி, திமிலை, வண்டிகளில் இழுத்துச் செல்லும் குட முழா, எக்காளம், படகம், தொண்டகம், துடி, துந்துபி, வலம் புரிச்சங்கின் கூட்டம் முதலிய இன்னிசைக் கருவிகளை அண்டம் அதிருமாறு முழக்கினர்.

8089. அழகிய இலகுவான கூத்தலையுடைய இனிய மேனகை, ஊர்வசி, அரம்பை, முருக்க மலர் போன்ற சிவந்த வாயுடைய திலோத்தமை முதலான நடன மங்கையர் நெருங்கி மஞ்சங்களிலும் விமானங்களிலும் நின்று வாள் போன்ற கண்கள் மோகத்தை உமிழ் அமுதம் போலப் பாடினர்.

8090. ஆண் வண்டுகள் பெண் வண்டுகளுடன் உலவுகின்ற மலர் மாலை சூடிய யாழ்களையும் வீணைகளையும் கைகளில் ஏந்தியவராய் வித்தியாதரர் முதலியவர், சுவர்க்கத்தவரான அரம்பையர் நடனத்துடன் பாட்டு ஒலியும் தாளமும் பொருந்தும்படி பாடல்களைப் பாடி ஆடினர்.

8091. ஒப்பில்லாத போர் வீரர்களும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் சிறந்த தவத்தவர் அனைவரும் பிறருமாக நெருங்கி ஒருவர் உடம்பை மற்றவர் நெருக்கச் செல்வதால் தெருக்களும் முற்றமும் சிறிதும் இடம் பெறாது ஆயின.

8092. இத்தகைய செயல்கள் நிகழ, அளவில்லாத பொன்மயமான தெருவழியே போய், இந்திரன் இயற்றியுள்ள திருமணச் சாலையின் எதிரே அழிவற்ற முதல்வரான முருகப்பெருமான் எழுந்தருளினார்.

8093. அங்ஙனம் எழுந்தருளிய முருகப்பெருமான் மீது பூரண கும்பங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள தருப்பையால் தோய்க்கப்பட்ட நீரைத் தெளித்து, வாழ்த்துச் சொல்லி, துறவிகள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடி எதிர் கொண்டு துதித்தனர்.

- 8094 செங்கை தன்னிடைத் தேவர் மாதவர்
நங்கை மாரெலாம் நாலி ரண்டெனும்
மங்க லங்களும் மரபின் ஏந்தியே
எங்கள் நாயகற் கெதிர்ந்து போற்றினார்.
- 8095 பஞ்சி தூயநெய் பளித நாவியாய்
விஞ்சு தீஞ்சுடர் மிளிர்போன் தட்டைகள்
அஞ்சில் ஓதியர் அங்கை ஏந்தியே
செஞ்செவ் வேள்முனஞ் சிறப்பித் தாரரோ.
- 8096 காலை யங்கதிற் காலை யங்கதிர்
மேலை விண்முகில் விட்ட கன்றெனக்
கோலஞ் செய்யநங் குமர நாயகன்
நீல மஞ்ஞைமேல் நின்று நீங்கினான்.
- 8097 ஏய மஞ்ஞைநின் நிழிந்து வேள்விசெய்
கோயில் முன்கடைக் குமரன் சேர்தலும்
ஆய போழ்தினில் அரம்பை மாரொடும்
தூய தேர்ச்சி தொழுதங் கெய்தினாள்.
- 8098 எதிர்ப்பு குந்திடும் இந்தி ராணிதன்
புதிய தோர்பசுப் பொழிந்த தீயபால்
நிதியின் கொள்கலம் நிரப்பி வந்துவேள்
பதயு கங்களிற் பரிவொ டாட்டினாள்.
- 8099 ஆட்டித் தீம்பயன் அலருங் கண்ணியும்
சூட்டி மெல்லடி தொழுது பல்சுடர்
கூட்டி வைத்ததோர் கொள்க லந்தனைக்
காட்டி மும்முறை கடவுட் சுற்றினாள்.
- 8100 இனைய தன்மைகள் இயற்றி இந்திரன்
மனைவி வெள்கியே மடமின் னாரொடுந்
தனது மந்திரந் தன்னில் போதலும்
அனகன் கண்ட தற் கருள்செய் தேகினான்.

8094. சிவந்த கைகளில் தேவ மாதர்களும் முனிவர் மாதர்களும் என்ற அனைவரும் அட்டமங்கலங்களை முறைப்படி தாங்கினவராய், எம் தலைவர் முருகப் பெருமான் இதிரே சென்று வணங்கினர்.

8095. பஞ்சியும் தூய நெய்யும் கருப்பூரமும் புனுகு நெய்யும் கலந்து உயர்ந்து விளங்கும் தீபங்கள் ஒளிர்கின்ற பொன் தட்டுகளை, அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய மாதர் உள்ளங்கையில் ஏந்திச் செவ்விய குமரவேளின் இதிரே போய்ச் சிறப்பித்தனர்.

8096. உதய காலத்தில் இளங்கதிரவன், மேலே உள்ள மேகத்தை விட்டு அகன்றாற் போல, வடிவு செவ்வையாக உள்ள நம் முருகப் பெருமான் நீல நிறமான மயிலினின்று இறங்கியருளினார்.

8097. தாம் ஏறி நடத்தும் மயிலினின்று இறங்கித் திருமணம் நடைபெற வேண்டிய மண்டபத்தின் தலை வாசலில் குமரக் கடவுள் எழுந்தருளவும், அப்போது அரம்பை மாதர்களுடன் தூய்மை வாய்ந்த இந்திராணி வணக்கத்துடனே அங்கு வந்தாள்.

8098. இதிரே வந்த இந்திராணி தன் பசுவான காமதேனு புதியதாகப் பொழிந்த பாலை மாணிக்கக் கலத்துள் நிரப்பி வந்து முருகப் பெருமானின் திருவடிகளில் விருப்பத்துடன் வார்த்து அபிடேகம் செய்தாள்.

8099. இந்திராணி காமதேனு என்ற பசுவின் பாலால் எம்பெருமானின் திருவடிகளை முழுக்காட்டி வணங்கிப் பல தீபங்களை அமைத்து வைத்த பாத்திரங்களை எடுத்து மூன்று முறை ஆராதனை செய்தாள்.

8100. இத்தகைய செயல்களைச் செய்து இந்திரன் மனைவியான இந்திராணி வெட்கம் கொண்டு உடன் வந்த மற்ற மங்கையருடன் தன் மாளிகைக்குச் சென்றாள். அவளுடைய செயலைக் கண்டு முருகப் பெருமான் அருள் புரிந்தனர்.

8101 கோல மாமணி குயிற்றிப் பொன்னரி
மாலை நாற்றியே வனப்புச் செய்திடும்
சாலை புக்கனன் தனக்கு வேறொரு
மூல மில்லதோர் முதலின் வந்துளான்.

வேறு

8102 பக்க மாய்அரி பங்கயன் ஆதியோர்
தொக்கு வந்திடத் தொன்மணி மண்டபம்
புக்கு நம்பி புரந்தரன் உய்த்திடு
மிக்க பீடத்தில் வீற்றிருந் தானரோ.

8103 வீற்றி ருந்தபின் வேதனும் மாயனும்
தேற்ற மிக்க முனிவருந் தேவரும்
ஆற்றல் வீரரும் அண்ணல்தன் ஏவலால்
ஏற்ற ஏற்ற இடந்தொறும் வைகினார்.

8104 அந்த வெல்லை அவனியில் வாழ்முசு
குந்த னேழுதல் கொற்றவர் யாவரும்
வந்து வந்து வணங்கி வழுத்திடக்
கந்தன் எந்தை கருணைசெய் தானரோ.

8105 ஆன காலை அரியயன் நாடொணா
ஞான நாயகன் நங்கையும் தானுமோர்
மான மேல்கொண்டு மாயிருஞ் சாரதர்
சேனை சூழ்தரச் சேணிடைத் தோன்றினான்.

8106 அம்மை யுந்தன தத்தனும் வந்தது
செம்மல் கண்டு சிறப்புடை ஓகையாய்
லீம்மி தம்கொண்டு மேதகும் அன்பினால்
இம்மே னக்கடி தேயெழுந் தானரோ.

8107 கண்ண னாதிக்கடவுளர் யாவரும்
எண்ணி லாமுனி வோர்களும் எம்பிரான்
நண்ணி னான்இங்கு நாமுய்ந் தனமெனாத்
துண்ணெ னாவெழுந் தார்கை தொழுதுளார்.

8101. அழகிய சிறந்த மணிகளால் அமைக்கப் பெற்றுப் பொன் மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு அலங்காரம் செய்த மண்டபத்துள், தமக்கு மூலம் ஒருவர் இல்லாத சிவபெருமானின் மைந்தரான முருகப்பெருமான் புகுந்தருளினார்.

8102. பக்கங்களில் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் நெருங்கி நிற்பப் பழைய மணிகளால் அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்துள் புகுந்து இந்திரனால் இடப்பட்ட உயர்ந்த இருக்கையில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்தார்.

8103. முருகப்பெருமான் இவ்வாறு எழுந்தருளி இருந்தவுடனே நான்முகனும் திருமாலும் வேதங்களில் தேர்ச்சி மிக்க முனிவர்களும் வன்மை வாய்ந்த நவ வீரர் முதலியவரும் குமரப்பெருமானின் ஆணையால் தக்க தக்க இடங்கள்தோறும் அமர்ந்திருந்தனர்.

8104. அத்தகைய சமயத்தில் மண்ணுலகில் வாழ்கின்ற முசுகுந்தன் முதலான மன்னர் அனைவரும் வந்து வந்து வணங்கித் துதிக்க, எம் இறைவரான கந்தவேள் அவர்களுக்கு அருள் செய்தார்.

8105. அவ்வாறான சமயத்தில் நான்முகன் திருமால் என்பவர்களால் அறிவதற்கு அரிய ஞான மூர்த்தியான சிவபெருமான் உமையம்மையாருடன் ஒரு பெரிய விமரனத்தில் மிகப்பெரிய படைகள் சூழ்ந்து வர வானில் எழுந்தருளினார்.

8106. குமரக் கடவுள் தம் தாயும் தந்தையுமான உமையம்மையும் சிவபெருமானும் வானத்தில் எழுந்தருளியதைப் பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவராக வியப்படைந்து மிகவுயர்ந்த அன்பினால் விரைவாக எழுந்தார்.

8107. திருமால் முதலான தேவர்கள் எல்லாரும் அளவில்லாத முனிவர் கூட்டமும் 'எம்பெருமானார் எழுந்தருளினார்; அதனால் உய்ந்தோம்' எனக் கை கூப்பி வணங்கியவாறு விரைவாக எழுந்தனர்.

- 8108 அனைய காலையில் ஆதியம் பண்ணவன்
இனிது மானத்து இழிந்து கணத்துடன்
புனித நீடு பொலன்மணிச் சாலையுள்
வனிதை யாளொடும் வந்துபுக் கானரோ.

வேறு

- 8109 அதுகண் டுநடந் தறுமா முகவன்
எதிர்கொண் டுவிரைந் திருவோர் பதமும்
முதிரன் பொடுதன் முடிசூ டினனால்
கதிருங் கமலங் களுமே வியபோல்.
- 8110 வந்தஞ் சலிசெய் துவணங் கியதோர்
கந்தன் தனைஅங் கவர்கை கொடெடாத்
தந்தம் முனாடு தழீஇ முறையே
முந்தன் பொடுயிர் த் தனர்முச் சியையே.
- 8111 முதுவா னவரும் முனிவோர் எவரும்
மதுசூ தனனும் மலர்மேல் அயனும்
சதவேள் வியனுஞ் சகமீன் றவர்தம்
பதமீ மிசைவந் துபணிந் தனரால்.
- 8112 தாழ்வுற் றிடுவோர் உமைசங் கரணைச்
சூழ்வுற் றுவலஞ் செய்துகூழ் வினையூ
டாழ்வுற் றிடுபுன் மையகன் றடியேம்
வாழ்வுற் றனமென் றுவழுத் தினரால்.
- 8113 உன்னற் கரிதா கியுயிர்க் குயிராய்
மன்னுற் றவனை மலைமங் கையுடன்
பொன்னிற் புனையும் புதுமன் றல்மனை
தன்னிற் குமரன் கொடுசார்ந் தனனால்.

8108. அப்பொழுது முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமான் விமானத்தினின்றும் செவ்வனே இறங்கிப் பூதகணங்களுடன் புனிதமான உயர்ந்த பொன்னும் மணியும் கொண்டு செய்த திருமணச் சாலையுள் உமையம்மையாருடன் எழுந்தருளினார்.

8109. அவ்வாறு சிவபெருமான் எழுந்தருளியதைக் கண்டு, சிவபெருமான் உமையம்மையார் ஆகிய இருவரின் திருவடிகளையும், சூரியனும் தாமரை மலரும் ஒன்று பட்டதைப்போலத் தம் திருமுடியில் முருகப்பெருமான் சூடியருளினார்.

8110. லிரைவாக எழுந்து வந்து வணங்கிய கந்தக் கடவுளை அந்த இருவரும் தம் திருக்கைகளால் எடுத்துத் தம் தம் மார்பில் பொருந்த அணைத்து மேலோங்கிய அன்பால் உச்சியை முகர்ந்தனர்.

8111. முதிர்ந்த தேவர்களும் எல்லா முனிவர்களும் திருமாலும் தாமரை இருக்கையையுடைய நான்முகனும் நூறு வேள்வியை இயற்றிய இந்திரனும், உலகத்தை ஈன்றருளிய உமையம்மையார் சிவபெருமான் என்ற இருவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர்.

8112. அங்ஙனம் வணங்கிய அத்தேவர்கள் உமையம்மையாரையும் சிவபெருமானையும் சுற்றி வலமாகவந்து “எங்களைச் சூழ்ந்து துன்பத்தில் அழுத்திய வினையினின்று உய்ந்தோம்” என்று சொல்லித் துதித்தனர்.

8113. நினைத்தற்கு அரியதாய் உயிர்க்கு உயிராகி நிலைபெற்ற சிவபெருமானை உமையம்மையாருடன் பொன்னால் இயன்ற புதிய திருமண மண்டபத்துள் முருகப்பெருமான் அழைத்துச் சென்றார்.

வேறு

- 8114 ஆகியதொர் போழ்துதனில் ஆணைமுறை
தன்னால்
மாகநெறி வந்தொரு மணித்தவிசு நண்ணத்
தோகையுடை மஞ்ஞையுறழ் தோற்றமுடை
மாதோர்
பாகமுற வாயிடை பராபரன் இருந்தான்.
- 8115 மங்கையுமை யும்சிவனும் வள்ளறனை நோக்கி
இங்குவரு கென்றுபின் எடுத்தினிது புல்லித்
தங்கள்வயின் வைத்துநனி தண்ணளி புரிந்தார்
அங்கது தெரிந்துதொழு தம்புயன் இசைப்பான்.
- 8116 முன்னமொரு வைகல்தனில் மூவிரு முகத்தோன்
தன்னைஅசு ரப்படை தடிந்திட விடுத்தாய்
அன்னபரி சேஅவுண ராயுளரை வீட்டி
நென்னல்இமை யோர்சிறையும் நீக்கியருள்
செய்தான்.
- 8117 நன்றியித னைக்கருதி நாங்கள்புரி கைம்மாறு
ஒன்றுமிலை என்னினும் உளத்தெழும் விருப்பால்
வென்றியக் ரேசர்கிளை வீட்டுகும ரேசற்
கின்றமக வான்மகளை ஈந்திட நினைந்தான்.
- 8118 அற்றமில் இரக்கமுடன் ஆருயிர்கள் முற்றும்
நிற்றலும் அளித்தருளும் நேரிழையும் நீயும்
மற்றிதுப கல்பொழுதில் வந்தனர்கள் என்றால்
சிறற்றடிய ரேங்கள் செயல் சீருள்தையன்றோ.
- 8119 என்றிணைய நான்முகன் இசைத்திடலும் ஈசன்
நன்றென மகிழ்ச்சிகொடு நாமுமிது காண்பான்
மன்றல்மலர் கூந்தல்மலை மங்கையுடன் இங்ஙண்
சென்றனம் இதற்குரிய செய்கஇனி என்றான்.

8114. அத்தகைய சமயத்தில் செவ்வேளான இறைவனின் கட்டளையால் வானவழியாக ஒரு மணியாசனம் அங்கு வந்து நின்றுது. பீலியையுடைய மயிலைப் போன்ற சாயல் கொண்ட உமையம்மையார் ஒரு பக்கத்தில் எழுந்தருளி இருப்ப, அந்தஆசனத்தில் மேலான பரம்பொருளான சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்தார்.

8115. உமையம்மையாரும் சிவபெருமானும் முருகவேளைப் பார்த்து 'இங்கு வருக' எனச் சொல்லி அருகில் வரவழைத்துப்பின் அணைத்துக் கொண்டு, தம் அருகில் அமரச் செய்து, அருள் செய்தனர். அப்போது நான்முகன் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினார்:

8116. "முன்னம் ஒரு நாளில் ஆறுமுகப்பெருமானை அசுரப் படைகளை அழித்தருள விடுத்தருளினீர்கள். அங்ஙனமே அசுரப் படைகளை அழித்து நேற்றுத் தேவர்களைச் சிறை நீக்கியருள் செய்தார்.

8117. "இந்த உதவியைக் குறித்து நாங்கள் செய்யப் போகின்ற கைம்மாறு ஏதும் இல்லை. என்னும் உள்ளத்தில் உண்டான விருப்பத்தால் வெற்றியுடன் இருந்த அசுரக் கூட்டத்தை அழித்தருளிய முருகப் பெருமானுக்கு இந்திரன் தன் மகளைத் திருமணம் செய்து தர நினைத்தான்.

8118. "அழிவில்லாத அருளுடன் உயிர்கள் எல்லா வற்றையும் காத்தருளும் உமையம்மையாரும் எம்பெருமானும் அத்தகைய திருமண விழாவான இந்நாளில் இங்கு எழுந்தருள்வீரானால் எங்கள் செயல்கள் யாவும் சிறப்புடையன அல்லவோ?"

8119. என்று இங்ஙனம் நான்முகன் உரைக்கவும், சிவபெருமான் 'நன்று' என்று மகிழ்ந்து, "நாமும் ஐத் திருமணத்தைக் காண்பதற்கு மலர் சூடிய கூந்தலையுடைய உமையுடன் வந்தோம். இனி இதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்யுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்

- 8120 நாதனிலை கூறுதலும் நன்குமகிழ் வெய்தி
மாதவனும் நான்முகனும் வாசவனை நோக்கி
வேதமுறை யால்முருகன் வேட்டருள உன்றன்
கோதைதனை அன்போடு கொணர்ந்திடுதி
யென்றார்.
- 8121 அந்தவமை யந்தனில் அதற்கிசைவு கொண்டே
பைந்தொடி நல் லார்களமர் பாங்கர் தனில் ஏகி
நந்தமைய ளீத்தருளும் நங்கைவரு சென்னா
இந்திரன்வி ளித்திடலும் ஏந்திழை எழுந்தாள்.
- 8122 கல்லுயர் பொருப்பினைடை காமரடி செல்ல
அல்லனகொல் என்றுமணி நூபுரம் அரற்ற
மெல்லிடை வருந்துமேன மேகலை இரங்க
எல்லவரும் உள்மகிழ எம்பனை நடந்தாள்.
- 8123 பஞ்சிதனின் மெல்லடி பனிப்பவரை யின்பால்
குஞ்சரி நடந்தசெயல் கூறுபுது மைத்தோ
செஞ்சுடர்வை வேலுடைய சேம்மலடி தீயேன்
நெஞ்சக அடுக்கலினும் நின்றுலவும் என்றால்.
- 8124 தந்திபுன் வளர்ப்பவரு தையல்மிக நோய்ய
சேந்தளிர் ஒதுல்கமிளிர் சீறடி ஒதுங்கி
இந்திரையும் நாமகனும் ஏனையரும் ஏத்தப்
புந்திகளி கூர் தரு புரந்தரன்முன் வந்தாள்.

வேறு

- 8125 இன்ன எல்லையில் இந்திரன் தெய்வத
கன்னி தன்னைக் கடிமணச் சாலையின்
முன்னர் உய்ப்ப முனிவருந் தேவரும்
அன்னை வாழியென் றேயடி போற்றினார்.

8120. சிவபெருமான் இங்ஙனம் சொல்லியருளிய வுடனே, நன்கு மகிழ்ந்து, திருமகளின் கணவனான திருமாலும் நான்முகனும் இந்திரனைப் பார்த்து, “மறை விதிப்படி முருகப்பெருமான் திருமணம் செய்து கொள்வ தற்கு உன் மகளை அன்புடன் அழைத்துக்கொண்டு வருக!” என்று உரைத்தனர்.

8121. இந்திரன், அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் கூற் றுக்கு இசைந்து பசுமையான வளையலை அணிந்த மங்கையர் இருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று, நம்மைக் காத்தருளும் தெய்வயானையை ‘வருக’ என்று அழைத்த வுடன், அந்தத் தெய்வயானை அம்மையார் எழுந்தார்.

8122. ‘பாறைகள் உயர்ந்த மலையின் மீது அழகிய திருவடிகள் செல்லத் தக்கனவோ?’ எனக் காலில் அணிந்த நூபுரம் ஒலிக்கவும், மென்மையான இடை வருந்தும் என்று மேகலை வருந்தவும், மனம் மகிழ எம் அன்னை தெய்வயானை நடந்து சென்றாள்.

8123. சிவந்த ஒளியும் கூர்மை செய்யப்பட்ட தன்மையும் உடைய வேற்படை தாங்கிய முருகப் பெருமானின் திருவடிகள் கொடிய என் மனமான மலை யிலும் நின்று உலவுமாயின், பஞ்சை விட மென்மையான திருவடிகள் துடிக்க, மலையின் பக்கத்தில் தெய்வயானை அம்மையார் நடந்த செயல் சொல்லுதல் ஒரு வியப்போ?

8124. ஐராவத யானையினால் வளர்க்கும்படி வந்த தெய்வயானை அம்மை மிகவும் மென்மையான சிவந்த தளர்கள் தோற்குமாறு விளங்குகின்ற சிறிய திருவடி வடிகளால் நடந்து, திருமகளும் கலைமகளும் துதிக்க, உள்ளம் மகிழ்ந்து நிற்கின்ற இந்திரன் எதிரே வந்தாள்.

8125. இவ்வாறு தெய்வயானை எதிரே வந்தவுடன், இந்திரன் அந்தத் தேவ மங்கையைத் திருமண மண்டபத் தின் எதிரே அழைத்துக்கொண்டு சென்றான். அப்போது, உடனே முனிவர்களும் தேவர்களும் ‘தாயே வாழ்க’ எனச் சொல்லித் திருவடிகளை வணங்கினர்.

8126 கணங்கொள் பேரவை கைதொழ ஆண்டுறும்
அணங்கு தன்னுடன் ஆதியந் தேவனை
வணங்கி வேலுடை வள்ளலை நோக்கியே
கணங்கு சேர்முலை துண்ணென வெள்கினாள்.

8127 மங்கை தாழ்தலும் வாலிதின் நோக்கியே
அங்கண் நாதன் அருள்செய அண்ணலைக்
கொங்கை யால்குழை வித்தவள் கோல்வளைச்
செங்கை யோச்சிச் சிறுபுறம் நீவினாள்.

8128 திருத்த குந்திறல் சேவையும் சேண்மிசை
அருத்தி பெற்ற அணங்கையும் முற்படும்
பெருத்த பொன்மணிப் பீடிகை மீமிசை
இருத்தி வைத்தனள் யாவையும் ஈன்றுளாள்.

வேறு

8129 அதிர்கழல் ஈசனொ டம்மை இருந்தாங்கு
எதிரெதிர் விம்பம் இலங்கிய வாபோல்
வதுவை யணிந்திடு மைந்தனும் மாதுங்
கதிர்மணி தோய்கன கத்தவி சுற்றார்.

8130 தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன்
வெவ்வரி ஏற்றணை மேவுதல் காணா
வெவ்வெவ ரும்தொழு தேத்தினர் ஈன்ற
அவ்வையும் அத்தனும் ஆரருள் செய்தார்.

8131 அண்டர் தமக்கிறை யாங்கவர் கோலம்
கண்டு புகழ்ந்து கரந்தொழு துச்சி
கொண்டு மிளிர்ந்து குளிர்ந்திடு தேறல்
உண்ட சுரும்பினும் உள்மகிழ்வுற்றான்.

8126. கூட்டமாக உள்ள அந்தச் சபையானது வணங்கச், சபையில் எழுந்தருளியுள்ள உமையம்மையாருடன் சிவபெருமானை வணங்கி, வேலையுடைய முருகவேளைக் கண்டு நாணம் கொண்டார்.

8127. அந்த அம்மையார் வணங்கியவுடன் அழகிய நெற்றிக் கண்ணையுடையவரான சிவபெருமான் நன்கு பார்த்துள் செய்ய, அச்சிவபெருமானைக் கொங்கைகளால் குழைவித்த உமையம்மையார் அழகிய வளையல் அணிந்த திருக்கைகளை நீட்டி சிறிய பின்புறத்தைத் தடவியருளினார்.

8128. எல்லாப் பொருள்களையும் ஈன்றருளிய உமையம்மையார் தக்க சிறப்பையும் வெற்றியையும் உடைய முருகப்பெருமானையும், தேவர் உலகத்தவரிடம் அன்புள்ள தெய்வயானை அம்மையையும் பெரிய பொன் மணிப்பீடத்தில் எழுந்தருள் செய்தார்.

8129. ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த சிவபெருமானுடன் உமையம்மையார் எழுந்தருளி இருந்தாற் போலவும் எதிர் எதிரே பிரதிபிம்பம் விளங்கியதைப் போலவும் திருமணக்கோலம் கொண்டுள்ள முருகப்பெருமானும் தெய்வயானை அம்மையும் ஒளிவாய்ந்த மணிகள் பதித்துச் செய்த பொன் இருக்கையில் எழுந்தருளி இருந்தனர்.

8130. தெய்வயானை அம்மையுடன் வேலையுடைய முருகக்கடவுள் வெவ்விய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பதைப் பார்த்து, எல்லாரும் வணங்கித் துதித்தனர். அப்போது தாயும் தந்தையுமான உமையம்மையார் சிவபெருமான் என்ற இருவரும் அவர்கட்கு அரிய அருள் புரிந்தனர்.

8131. இந்திரன் அவ்வாறு இருக்கையில் வீற்றிருந்த இருவரின் அழகைக் கண்டு கைகளால் தொழுது, தொழுத கைகளைத் தலையின் மீது குவித்து விளங்கிக் குளிர்ந்த தேன் உண்ட வண்டைவிட அதிக மகிழ்வ எய்தினான்.

- 8132 நெஞ்ச மகிழ்ந்த நெடுந்தகை சொல்லால்
மஞ்சன மாமலர் மற்றும் முற்றும்
எஞ்சலி லாவகை ஏந்தி அவைக்கண்
அஞ்சமும் அஞ்ச வருஞ்சகி வந்தாள்.
- 8133 அன்னதொர் காலையில் அந்தர நாதன்
பன்னிரு மொய்ப்பு படைத்திடு புத்தேள்
முன்னர் இருந்து முறைப்பட அன்னான்
பொன்அடி பூசை புரிந்திட லுற்றான்.
- 8134 சொல்லரு நானொடு தோகை மடந்தை
நல்லதொர் கன்னல் நற்புனல் உய்ப்ப
எல்லவ ரும்புகழ் இந்திரன் ஐயன்
மெல்லடி பற்றி விளக்கினன் அம்மா.
- 8135 செம்மல் பதங்கள் செழும்புனல் ஆட்டிக்
கைம்மலி யும்கள பந்தனை ஊட்டி
அம்மலர் சூட்டி அகிற்புகை காட்டி
நெய்ம்மலி பூஞ்சுடர் நீட்டினன் அன்றே.
- 8136 இவ்வகை பூசை இயற்று தலோடும்
அவ்வயி ராணி அயில்படை யோன்தாள்
செவ்விதின் ஆட்டிய தீர்த்திகை தன்னைக்
கைவகை யேந்தியொர் காப்பிடை உய்த்தாள்.
- 8137 அன்னுழி இந்திரன் ஆறுமு கேசன்
தன்னொரு கையிடை தந்தியை நல்கி
நின்னடி யேன்இவண் நேர்ந்தனன் என்னாக்
கன்னல் உமிழ்ந்த கடிப்புனல் உய்த்தான்.
- 8138 மருத்துவன் மாமறை மந்திர நீரால்
ஒருத்தி பொருட்டினில் ஒண்புனல் உய்ப்பக்
கரத்திடை யேற்றன னால்கழல் சேர்ந்தார்க்
கருத்திகொள் முத்தியும் ஆக்கமும் ஈவோன்.

8132. மனம் மகிழ்ந்த இந்திரனின் கட்டளையால் திருமஞ்சன நீர், நல்ல சிறந்த மலர், இவையே அல்லாமல் வேண்டிய பிற பொருள்கள் முதலானவற்றைக் குறைவின்றிக் கொண்டு சபையில் அன்னப் பறவையும் அஞ்ச அரிய இந்திராணி வந்தாள்.

8133. தேவர் உலகத் தலைவனான இந்திரன் அப்போது பன்னிரண்டு தோள்களையுடைய முருகப் பெருமானின் எதிரே இருந்து முறையாக :அந்தப் பெருமானின் பொன் அடிகளைப் பூசிக்கலானான்.

8134. கூறுவதற்கரிய நாணத்துடன் மயில் போன்ற இந்திராணி நல்ல ஒப்பில்லாத கரகத்தில் இருந்த நீரால் முழுக்காட்ட அனைவரும் புகழ்கின்ற இந்திரன் முருகப் பெருமான் அடிகளைத் தொட்டு வணங்கினார்.

8135. இந்திரன் முருகப்பெருமானின் திருவடிகளைச் செழுமையுடைய நீரால் முழுக்காட்டி நிறையக் கையிலிருந்த சந்தனக் குழம்பைப் பூசி அழகான மலர் சாத்தி அகில் புகை காட்டி நெய்யின் அழகிய தீபத்தால் ஆராதனை செய்தான்.

8136. இவ்வாறு முருகப்பெருமானின் திருவடிகளுக்குப் பூசை செய்தவுடனே, அந்த இந்திராணியானவள், அப்பெருமானின் திருவடிகளுக்கு அபிடேகம் செய்த நீரினை எடுத்து ஒரு கலத்தில் வைத்தாள்.

8137. இந்திரன் அச்சமயத்தில் முருகப்பெருமானின் ஒரு கையில் தெய்வயானையை அளித்து 'உம் அடியேன் இவளை அளித்தேன்' என்று சொல்லிக் கரகத்தில் உள்ள மணம் கமழும் நீரைத் தாரையாக விடுத்தான்.

8138 இந்திரன் சிறந்த மறை மந்திர முறையாய் தெய்வயர்னை அம்மையின் டிபாருட்டு ஒள்ளிய நீரால் தாரை வார்க்கத் தம் திருவடி மலர்களை அடைந்தவர்களுக்கு விருப்பத்தைத் தரும் மோட்சத்தையும் செல்வத்தையும் அளிக்கின்ற முருகப் பெருமான், தம் திருக்கைகளால் ஏற்றருளினார்.

8139 செங்கம லத்திறை சிந்தையின் ஆற்றி
அங்கையின் ஈந்திட யாண்டகை கொண்ட
மங்கல நாணை மணிக்களம் ஆர்த்து
நங்கை முடிக்கொர் நறுந்தொடை சூழ்ந்தான்

8140 மாவொடு வாழை வருக்கைகொள் பைங்காய்
தீவிய கன்னல் செறிந்திடு செந்தேன்
ஆவருள் பாலிவை யண்டர்கள் செம்மல்
மூவிரு மாமுக னை நுகர் வித்தான்.

8141 வார்த்தொகை சூழ்சரு மத்தளி தக்கை
பேர்த்த வலம்புரி பேரி கலித்த
ஆர்த்தனர் வீரர் அருங்கண நாதர்
தீர்த்தனை வந்தனை செய்து களித்தார்.

8142 தண்டுள வண்ணல் சரோசுக மேலோன்
எண்திசை பாலகர் இந்திரன் என்போன்
அண்டர்கள் ஏனையர் ஆங்கவர் கோலங்
கண்டு சிறந்தது கட்டில மென்றார்.

8143 ஆயது போழ்தினில் அம்புய முற்றோன்
காயேரி தந்து கலப்பைகள் கூலித்
தூயம ணம்புரி தொன்முறை வேள்வி
நாயக னைக்கொடு நன்றுசெய் வித்தான்

8144 உலகருள் காரணன் ஒண்ணுத லோடும்
வலமுறை யாக வயங்கனல் சூழ்ந்து
சிலையிடை அன்னவள் சீறடி தந்தான்
மலரயன் உச்சியின் மேலடி வைத்தான்..

8139. செந்தாமரை மலரை இருப்பிடமாகக் கொண்ட நான்முகன் உள்ளத்தில் உண்டாக்கி அழகிய திருக்கைகளில் அவிக்க, முருகப்பெருமானால் ஏற்றருளப் பெற்ற மங்கல் நாணை - தாலியை—அழகிய தெய்வ யானை அம்மையார் கழுத்தில் அணிந்து திருமுடியில் நல்ல மலர் மாலையையும் சூட்டியருளினார்.

8140. இந்திரன், அப்போது, மாம்பழம், வாழைப் பழம், பலாப்பழம், இனிய கரும்பு, நல்ல தேன், காமதேனுவின் பால் என்ற இவற்றைச் சிறந்த ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு நைவேத்தியமாக்கினான்.

8141. அப்போது வார்கள் இட்டுக் கட்டப்பட்ட மத்தளங்கள், தக்கைகள், வலம்புரிச் சங்குகள், பேரிகை முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலித்தன. ஒன்பது வீரர்களும், பூதகணத் தலைவரும் ஆரவாரம் செய்துகொண்டு முருகப் பெருமானை வணங்கி மகிழ்ச்சியை அடைந்தனர்.

8142. குளிர்ந்த துளசி மாலை சூடிய திருமால், தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகன், எட்டுத் திக்குப் பாலகர், இந்திரன், மற்றத் தேவர்கள் மற்றும் அனைவரும் அந்த இடத்தில் அந்த இருவரின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு தம் கண்ணாகிய புலன் இந்த அரிய காட்சியைப் பார்த்துச் சிறந்தது என்று உரைத்தனர்.

8143. தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன் எரியும் தீயையும் மற்றும் உள்ளவற்றையும் கொணரச் செய்து, முருகப்பெருமானைக் கொண்டு தூய்மையான திருமணம் செய்து கொள்ளும் பழைய முறைப்படி வேள்வியைச் செவ்வையாகச் செய்தான்.

8144 உலகங்களை அளித்தருளிய காரணரான குமரக் கடவுள் ஒள்ளிய நெற்றியுடைய தெய்வயானையுடன் விளங்கும் தீயை வலமாக வந்து, நான்முகன் தலையில் திருவடியைச்சூட்டிய அப்பெருமான், அம்மியின் மீது அந்தத் தெய்வயானைப் பெருமாட்டியின் சிறிய திருவடிகளை எடுத்து வைத்தருளினார்.

8145 மாலினி காளிகள் மாமல ராட்டி
பாலின் நிறத்தி பராயினர் சூழ்ச்
சாலினி மங்கலை தன்னோடு கண்டான்
வேலினின் மாவினை வீழ எறிந்தோன்.

8146 இவ்வகை மன்றல் இயற்றிய பின்னைத்
தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன்
அவ்வை யோடத்தனை அன்போடு சூழ்ந்து
வெவ்விதின் மும்முறை சேவடி தாழ்ந்தான்.

வேறு

8147 அடித்த லத்தில்வீழ் மக்களை இருவரும் ஆர்வத்து
எடுத்த ணைத்தருள் செய்துதம் பாங்கரில் இருத்தி
முடித்த லத்தினில் உயிர் த்துமக் கெம்முறு முதன்மை
கொடுத்தும் என்றனர் உவகையால் மிக்ககொள்
கையினார்.

8148 மலைம டந்தையும் இறைவனும் மைந்தற்கு
மகட்கும்
தலைமை செய்தருள் புரிதலுஞ் சாலையுள் இருந்த
அலர் வன்முதல் அமரரும் முனிவரும் அணங்கின்
குலம டங்கலும் அவரடி முடிமிசைக் கொண்டார்.

8149 அறுமு கன்றனை அணங்கினை அவையுளோர்
எவரும்
முறையில் வந்தனை செய்தலும் முழுதருள் புரிந்து
கறைவி ளங்கிய கண்டனுங் கவுரியும் கடிதின்
மறைத லுற்றனர் பரிசனந் தன்னோடு மன்னோ.

8145. மாலினிகள், காளிகள், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமி, பால் போன்ற நிறமுடைய கலைமகள் முதலியோர் வணங்கிச் சூழ்ந்து நிற்ப, வேலினால் சூரபன்மனான மா மரத்தை இரண்டு பிளவாக வீழ்த்தருளிய முருகப்பெருமான் அருந்ததியைத் தெய்வயானையுடன் பார்த்தருளினார்.

8146. இங்ஙனம் திருமணம் நிகழ்ந்து முடிந்தது. அதன் பின்பு தெய்வயானை அம்மையாருடன் சிவந்த ஒளியுடைய வேல் படை ஏந்திய முருகப்பெருமான் அன்னை தந்தையரான உமையம்மையாரையும் சிவபெருமானையும் அன்புடனே வணங்கி வலம் வந்து முறையாய் மூன்று முறை திருவடிகளை வணங்கினர்.

8147. திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய எண்ணத்துடன் சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் தம் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிய மகனும் மருமகளுமான இருவரையும் அன்புடன் எடுத்து அணைத்து, அருள் செய்து, தம் அருகில் இருத்தி, உச்சி மோந்தனர்; 'உமக்கு எம் முதன்மையைத் தந்தோம்' என்று சிவபெருமான் கூறியருளினார்.

8148 உமையம்மையாரும் சிவபெருமானும் மகனுக்கும் மருமகனுக்கும் தலைமைத் தன்மையை அளித்தருளவும், திருமணச் சாலையில் இருந்த தாமரை ஆசனத்தை உடைய நான்முகன் முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும் தெய்வயானை அம்மையாரின் வமிசத் தவரும் அவ்விருவர்களின் திருவடிகளைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கினர்.

8149. ஆறுமுகப் பெருமானையும் தெய்வயானை அம்மையாரையும் திருமண மண்டபத்தில் இருந்த அனைவரும் முறையாக வணங்க, அவர் அனைவர்க்கும் அருள் செய்து உடன் வந்த பரிவாரத்துடன் நீலகண்டரான சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் விரைவாக மறைந்தருளினர்.

8150 மறைந்த காலையில் விம்மித ராய்மணச் சாலை
உறைந்த தேவரும் முனிவரும் உயிர்களுக் குயிராய்
நிறைந்த மேலையோர் நிலைமையை நினைந்துதம்
வாயால்
அறைந்து கைதொழு தவர் பெயர் எடுத்தெடுத்
தார்த்தார்..

8151 வரைப டைத்தவர் மறைந்துழி வானவர் பலரும்
நிரைப டைத்துள முனிவரும் கவன்றது நீத்தார்
திரைப டைத்துள ஆழ்கடற் பட்டுளோர் சிறந்த
கரைப டைத்தென அணங்கொடு குமரனைக்
கண்டு..

8152 உமையும் ஈசனும் இருந்திடு பீடிகை உம்பர்க்
குமர நாயகன் தெய்வதக் களிற்றொடும் கூடி
அமர அன்னது காண்டலும் மகிழ்சிறந் தன்னார்
கமல மெல்லடி தொழுதனர் வழுத்தினர் களிப்பால்..

8153 இனைய காலையில் அரியணைப் பீடநின் றிழியா
அனைவ ரும்தொழு துடன்வர ஆறுமா முகத்துப்
புனித நாயகன் மங்கல இசையோடும் போந்து
தனது கோயிலுள் புக்கனன் இறைவியுந் தானும்..

8154 வேலை யன்னதில் குமரவேள் வேள்விநா யகற்கு
மால யன்முதல் அமரர்க்கும் மற்றுளார் தமக்கும்
ஏல வேலிடை தந்துதன் பரிசனம் எவையும்
ஆல யந்தனில் கடைமுறை போற்றுமா

றளித்தான்..

8150. அவ்விருவரும் அங்ஙனம் மறைந்தபோது, வியப்பு உடையவராய் அந்தத் திருமண மண்டபத்தில் வந்திருந்த எல்லாத் தேவரும் முனிவர்களும் உயிர்க்கு உயிராய் எங்கும் நிறைந்த அவர்களின் மேலான தன்மையை எண்ணித் தம் வாய்களால் அவர்களின் திருப் பெயர்களைச் சொல்லி ஆரவாரம் செய்தனர்.

8151. இமவானும், மக்களாகப் பெற்ற சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் மறைந்த போது, வானவர் பலரும், வரிசையாக வந்திருந்த முனிவர்களும், கரைகளையுடைய ஆழமான கடலுள் அகப்பட்டு வருந்துபவர் கரையை அடைந்தாற்போல், தெய்வயானை அம்மையுடன் முருகப்பெருமானை வணங்கிக் கவலை நீங்கப் பெற்றனர்.

8152. உமையம்மையும் சிவபெருமானும் வீற்றிருந்த பீடங்களின் மீது முருகப்பெருமான் தெய்வ யானை அம்மையாருடன் வீற்றிருந்தனர். அச்செயலைக் கண்டு, அந்த இருவரின் தாமரை மலர் போன்ற மென்மையான அடிகளை அனைவரும் மகிழ்ச்சியால் வணங்கித் துதித்தனர்.

8153. இங்ஙனம் அனைவரும் வணங்கித் துதித்தவுடனே அரியணையினின்று இறங்கி எல்லாரும் வணங்கி உடன் வர, சிறந்த ஆறுமுகங்களையுடைய குற்றமற்ற முருகப்பெருமான் மங்கல வாத்தியங்களுடன் போய்த் தெய்வயானை அம்மையாருடன் தம் திருக்கோயிலை அடைந்தார்.

8154. முருகப்பெருமான் அப்போது இந்திரனுக்கும் திருமால் நான்முகன் முதலான தேவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் தக்கவாறு விடை தந்து, தம் பரிவாரங்களையும் ஆலயத்தின் வெளிப் பக்கத்தில் முறையே காவல் செய்யுமாறு திருவருள் செய்தார்.

- 8155 இன்ன தன்மைய தாகவே எம்மையின் நெடுத்த
அன்னை தன்னுடன் அறுமுகன் உறையுளின்
அடைந்து
பொன்னின் மஞ்சமேல் படுத்துமெல் லமளியிற்
புவனம்
மன்னு யிர்த்தொகை யுய்ந்திட முயங்கிவை
கினனால்.
- 8156 சேணு தித்திடு தெய்வதக் களிற்றினைச் செவ்வேள்
நாணி னிற்கட்டி நகரிடைத் தந்துநற் கலன்கள்
பூணு தற்றுறும் அங்குசங் கைக்கொடு புயமாந்
தூணு றப்பிணித் தணைத்தனன் அருளெனுந்
தொடரால்.
- 8157 மருந்து போல்மொழிக் குமரியுங் குமரனும்
மணந்தாங்
கிருந்த வெல்லையில் விரிஞ்சனும் மாலும்
ஏனையரும்
விரைந்து தத்தமக் கியன்றதொல் லிருக்கையின்
மேவப்
புரந்த ரன்பரி சனரொடுந் தன்மனை புக்கான்.
- 8158 முகிலு யர்த்தவன் முசுகுந்த னேமுதல் உள்ள
அகில மன்னர்க்கும் தேனுலின் பலபயன் அருத்தித்
துகிலும் ஆரமும் அணிகளும் இருநிதித் தொகையும்
விகல மின்றியே கொடுத்தனன் யாரையும்
விடுத்தான்.
- 8159 எல்லை அன்னதின் முசுகுந்த னாதியாம் இறைவர்
கல்ல கந்தனில் இழிந்ததம் சேனையின் கடலை
ஒல்லை கூடியே வேறுபல் புலந்தொறும் ஒருவித்
தொல்லை யூர்புகுந் திருந்தனர் வீடுறுந்
தொடர்பால்.

8155. இங்ஙனம் எம்மைப் பெற்றெடுத்த தெய்வயானை அம்மையாருடன் ஆறுமுகப் பெருமான் தம் இருப்பிடத்தை அடைந்து பொன் மஞ்சத்தில் அமைந்துள்ள சயனத்தில் உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் உய்யும் படிக்கலந்திருந்தனர்.

8156. முருகப்பெருமான், வான் உலகத்தில் பிறந்த தெய்வயானை அம்மையாரை மங்கலச் சூத்திரத்தால் கட்டி, நகரில் கொண்டுவந்து, நல்ல அணிகளை அணிந்து, வளைத்தலாகிய தோட்டியைக் கைக்கொண்டு, தோள் என்ற தூணில் அன்பு என்னும் சங்கிலியால் கட்டியருளினார்.

8157. அமிழ்தம் போன்ற மொழியையுடைய தெய்வயானை அம்மையாரும் முருகப்பெருமானும் கலந்திருந்த காலத்தில், நான்முகனும் திருமாலும் மற்றவரும் விரைந்து அவரவர்க்காக அமைந்த பழைய இருப்பிடங்களை அடைய, இந்திரன் பரிவாரங்களுடன் தன் மாளிகையை அடைந்தான்.

8157. மேக ஊர்தியை உடைய இந்திரன், முசுகுந்தன் முதலான எல்லா மன்னர்களுக்கும் காமதேனு வால் தரப்பட்ட உணவுவகைகளைத் தந்து உண்ணச் செய்து, ஆடைகளும் மாலைகளும் அணிகளும் மிக்க அனேக கூட்டங்களும் குறைவில்லாது அளித்து, அனைவரையும் தம்தம் இருப்பிடங்களுக்குப் போகுமாறு செய்தான்.

8159. முசுகுந்தன் முதலான மன்னர்கள் அப்போது திருப்பரங்குன்ற மலையினின்றும் இறங்கித் தம் படைக்கடலை அடைந்து, பலவேறு வழிகளில் சென்று, தம்தம் பழைய நகரங்களை அடைந்து, வீடுபேறு அடையும் தொடர்புடையவராக விளங்கினர்.

8160 மன்னர் யாவரும் விடைகொடு போதலும் மகவான்
தன்ன தாகிய கடிமனைக் கிழத்தியும் தானும்
இன்னல் தீர்தரு போகம தாற்றினன் இருந்தான்
அன்ன பான்மையிற் சில்பகல் அகன்றன அன்றே.

3. விண் குடியேற்று படலம்

8161 ஆன சிற்சில வைகல்சென் றிடுதலும் அணங்கும்
தானும் உற்றிடும் உறையுளை ஒருபகல் தணந்து
வான வர்க்கிறை வினைக்குறை நிரப்புதல்
வலித்துக்
கோன, கர்ப்பெரும் புதவினில் வந்தனன் குமரன்.

8162 உவாவின் மாதுடன் உவாவினுக்கு இளையவன்
உவாவில்
திவாக ரன்மதி யாமென வருதலுந் தெரிந்து
தவாத அன்புடை வயவருஞ் சாரதர் எவரும்
அவாவொ டன்னவர் அடிமுறை வணங்கிநின்
றார்த்தார்.

8163 அனிகம் ஆர்த்திடல் செவிப்புலம் படர்தலும்
அடல்வேல்
புனித நாயகன் போந்தனன் போந்தனன் என்று
வனச மேலவன் மாலவன் மகபதி வானோர்
முனிவர் யாவரும் எழுந்தனர் விரைசெலல் முன்னி.

வேறு

8164 எழுதரு கின்றவர் யாரும் ஓரிமைப்
பொழுதுறும் அளவையில் போந்து மன்னுயிர்
முழுதருள் புரிதரு முதல்வன் சேவடி
தொழுதனர் இறைஞ்சினர் சூழ்ந்து போற்றலும்

8160. மன்னர்கள் எல்லாரும் விடைபெற்றுச்சென்ற பின்பு இந்திரன் தன் மனைவியான இந்திராணியுடன் தானும் துன்பம் இல்லாத இன்பத்தில் ஆழ்ந்து இருந்தான். அப்போது சில நாட்கள் கடந்தன.

3. விண் குடியேற்று படலம்

8161. இங்ஙனம் சில நாட்கள் சென்ற பின்னர், ஒரு நாள், தெய்வயானை அம்மையாரும் தாமும் எழுந்தருளியிருந்த இடத்தை விடுத்து, இந்திரனின் வினையின் குறையைப் பூர்த்தியாக்குவதைத் தம் திருவுள்ளத்தில் எண்ணி, அரச நகரின் பெரிய கதவின் அருகில் முருகப் பெருமான் வந்தருளினார்.

8162. விநாயகருக்குத் தம்பியான முருகப்பெருமான் தெய்வயானை அம்மையாருடன், அமாவாசையில் சூரிய சந்திரர்களைப் போல எழுந்தருளவும், அதனைக் கண்டு கெடாத அன்புடைய வீரர்களும் பூதர் எல்லாரும் விருப்பத்துடன் அந்த இருவரின் திருவடிகளை முறையாக வணங்கி ஆரவாரம் செய்தனர்.

8163. படைகள் ஆரவாரம் செய்தல் காதில் புகவும், 'வெல்லும் வேலையுடைய புனித இறைவன் முருகப் பெருமான் வெளியே எழுந்தருளினார், எழுந்தருளினார்' என்று நான்முகன், திருமால் முதலிய தேவர்கள், முனிவர் முதலிய எல்லாரும் விரைவில் செல்ல எண்ணிப் பயணமாயினர்.

8164. அங்ஙனம் புறப்பட்ட அனைவரும் ஒருகணப் போதிற்குள் சென்று நிலையில்லாத உயர்க்கூட்டங்களைக் காத்தருளும் முதல்வரான முருகப்பெருமானின் சிறந்த அடிகளைத் தொழுது வணங்கவும்,

8165 கொந்தவிழ் அலங்கலங் குவவுத் தோளிநான்
வந்துவந் தனைபுரி வதனை நோக்கியே
நந்தனி ஊர்தியை நடாத்திச் செல்கெனச்
சிந்தையில் விரைதரு தேர்கொண் டேகினான்.

8166 ஆசுகன் உய்த்திடும் அம்பொன் தேர்மிசை
வாசவன் அருள்புரி மடந்தை தன்னுடன்
தேசுடை அறுமுகச் செம்மல் கண்ணுதல்
ஈசனுங் கவுரியும் என்ன எய்தினான்.

வேறு

8167 சூரி னோடு துணைபரித் தேர்மிசைச்
சூரி னோடு துணைவன்வந்து எய்தலும்
வாரி வீசினர் மாமலர் பன்முறை
வாரி வீசினர் வானவர் யாருமே.

816c பூத வீரரும் போர்ப்படை மள்ளரும்
மூது ணர்ந்த முனிவன் சிறார்களும்
கோதை வேலுடைக் கொற்றவற் காம்பணி
ஏதும் ஆற்றி இனிதயற் சுற்றினார்

8169 மாகர் யாரும் வணங்க அவரவர்
சேக ரத்தினில் சேவடி சூட்டியே
தோகை மாமயில் தோன்றல்முன் நின்றதால்
ஆகை யால்தவம் ஆற்றலதே அன்றோ.

8170 பூவி னன்முதல் புங்கவர் யாரையும்
மூவி ரண்டு முகத்தவன் கண்ணுநீஇ
நீவிர் எல்லிரும் நேர்ந்தநும் ஊர்தியின்
மேவி யெம்மொடு செல்லுமின் விண்ணென்றான்.

8165. கொத்தாக மலர்ந்த மலர்களால் அமைக்கப் பெற்ற மாலையணிந்த திரண்ட தோளினரான முருகப் பெருமான், வாயுதேவன் வந்து வணங்குவதைப் பார்த்து, “நம் ஒப்பற்ற தேரைக் கொண்டு வருக!” என்று அருளிச் செய்ய, அவன் மன வேகத்தைவிட விரைந்து செல்லும் தேரைக் கொணர்ந்து நிறுத்தினான்.

8166. வாயுதேவனால் கொணரப்பட்ட அழகிய தேரின் மீது இந்திரன் அளித்த தெய்வயானை அம்மையுடன் ஒளியுடைய முருகப்பெருமான் உமையம்மையும் சிவபெருமானும் போல ஏறியருளினார்.

8167. தெய்வத் தன்மையுடன் விரைந்து ஓடுகின்ற தேரின்மீது தெய்வயானை அம்மையாருடன் முருகப் பெருமான் எழுந்தருளினார். எழுந்தருள, தேவர்கள் எல்லாம் கடல் போல அகன்று நின்றவராய்ச் சிறந்த மலர்களைப் பலமுறை பொழிந்தனர்.

8168. பூதகண வீரர்களும் போர்க்குரிய படைக் கலங்களை ஏந்திய நவவீரர் முதலியவரும் பேரறிவுடைய பராசர முனிவர் மைந்தரும் யாவரும் மாலையுடைய வேலை ஏந்திய முருகப்பெருமானுக்குரிய ஊழியங்களை முற்றும் செய்து கொண்டு நன்கு அருகில் சூழ்ந்தனர்.

8169. தேவர் எல்லாரும் வணங்க, அவர்களின் தலையில் செவ்விய திருவடிகளைச் சூட்டியருளித் தோகையையுடைய சிறந்த மயிலானது முருகப் பெருமானின் முன் நின்றது. ஆதலால் தவம் சிறந்தது அன்றோ?

8170. நான்முகன் முதலிய தேவர் யாவரையும் முருகப் பெருமான் பார்த்து, “நீங்கள் அனைவரும் உங்களுக்குரிய ஊர் திகளில் ஏறி எம்முடன் சொர்க்கத்துக்கு வாருங்கள்!” என்று அருள் செய்தார்.

- 8171 என்ன லோடும் இனி தென நான் முகன்
அன்ன மீதினும் அச்சுதப் பண்ணவன்
பன்ன கேசன் பகைஞன் தன் மீதினும்
முன்னர் ஏறி முதல்வனை எய்தினார்.
- 8172 மாறில் வெள்ளி மலைப்படு தென்கயத்து
ஊறு நீத்தத் தொழுக்கென மும்மதத்
தாறு பாயும் அடல்அயி ராவதத்
தேறி வந்தனன் இந்திரன் என்பவன்.
- 8173 மற்று நின்றுள வானவர் யாவரும்
முற்று ணர்ந்த முனிவரும் தத்தமக்
குற்ற வூர்திகள் ஊர்ந்தேம் இறைவனைச்
சுற்றி நின்று துதித்துடன் மேயினார்.
- 8174 வள்ளல் இத்துணை வானுல கத்திடைப்
பொள்ளை னப்புகப் போதுகின் நானெனாக்
கொள்ளை யிற்பலர் கூறலும் கூளியின்
வெள்ள முற்றும் விரைந்தெழுந் திட்டவே.
- 8175 குடமு மாப்பணை கொக்கரை தண்ணுமை
படக மாதிய பல்லியம் ஆற்றியே
புடைநெ ருங்கிய பூதில் எண்ணிலார்
இடிமு முங்கியது என்ன இயம்பினார்.
- 8176 ஈங்கித் தன்மையின் ஈண்டு பரிசனம்
பாங்குற் நேகப் பரஞ்சுடர்ப் பண்ணவன்
ஓங்கல் கொண்ட ஒருதனிக் கோநகர்
நீங்கிச் சேணின் நெடுநெறிப் போயினான்.
- 8177 அந்த ரத்தில் அமருல கம்தனைக்
கந்த னங்கொரு கன்னலின் நீங்கியே
இந்தி ரப்பெயர் எய்திய மாதுலன்
முந்தி ருந்த முதுநகர் மேவினான்.

8171. என முருகப்பெருமான் சொல்லி வருளியவுடன், 'நன்று' என்று நான்முகன் அன்னப்பறவை ஊர்தியிலும் அச்சுதனான திருமால் பாம்புக்குப் பகையான கருடன் மீதும் ஏறி முதல்வரான முருகப் பெருமானை அடைந்தனர்.

8172. மாறுபாடு இல்லாத வெள்ளிமலையில் உள்ள தெளிந்த நீர் நிலைகளில் ஊறுகின்ற நீர் ஒழுக்கைப்போல மும்மதமான ஆறு பாய்கின்ற வலிமையுடைய ஐராவதம் என்ற யானையின்மீது ஏறி இந்திரன் என்பவன் வந்தான்.

8173. மேற் சொல்லப்பட்டவர்களே அல்லாமல் நின்றுள்ள தேவர்கள் எல்லாரும் முழுதும் உணர்ந்த முனிவர்களும் தத்தமக்குள்ள ஊர்திகளில் ஏறி எம் இறைவனைச் சுற்றி நின்று துதித்தவுடன் சென்றனர்.

8174. 'வள்ளலான குமரப் பெருமான் இப்போது தேவர் உலகத்துக்குச் செல்லப் போகின்றனர்' என்று கூட்டமாகப் பலர் சொன்னவுடனே, பூதப்படைகள் முழுதும் விரைந்து எழுந்தன.

8175. குட முழா, பணை, கொக்கரை, தண்ணுமை, படகம் முதலிய வாத்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டு இடியானது இடித்தாற்போல் பக்கத்தில் சூழ்ந்துள்ள பூதர்கள் முழக்கினர்.

8176. இவ்வாறு நெருங்கிய பரிவாரங்கள் அருகில் பொருந்திச் செல்லப், பரஞ்சுடர்த் தேவரான முருகப் பெருமான் திருப்பரங்குன்றத்தில் உள்ள ஒப்பில்லாத தம் திருநகரத்தைவிட்டு வானிடை எழுந்தனர்.

8177. ஒரு கடிகைப் போதில் முருகப்பெருமான், வானத்தில் உள்ள தேவர் உலகத்தைக் கடந்து, இந்திரன் என்ற பெயர் கொண்ட மாமனின் பழைய அமராவகி நகரத்தை அடைந்தார்.

வேறு

8178 விண்ணதொடர் பொன்னகர் மேலைச் சூர்மகன்
நுண்துகள் செய்திட நொய்தின் உற்றதும்
அண்டர்கள் இறையவன் அகங்கொள் வேட்கையும்
கண்டனன் குமரவேள் கருணை ஆழியான்.

8179 வீக்குறு கனைகழல் விமல நாயகன்
ஆக்கமில் விண்ணுல களிக்கும் பெற்றியான்.
தேக்கிய விஞ்சையின் தெய்வத் தச்சனை
நோக்கினன் இனையன நுவறல் மேயினான்.

8180 செல்லலை அகன்றிடு தேவர் மன்னவன்
எல்லையில் வளனொடும் இருக்கும் பான்மையால்
தொல்லைய தாமெனத் துறக்க நல்குதி
வல்லையில் என்றலும் வணங்கிப் போயினான்.

வேறு

8181 நூறெ ரிந்திடு நோன்மையோன்
மாறில் பொன்னகர் மாடுற
வீறு மாமதில் விண்ணுலாம்
ஆறு பாய அமைத்தனன்.

8182 ஆயி ரம்மலர் அம்புயன்
சேய வாய்கள் திறந்தென
ஞாயில் மாமதில் நள்ளுற
வாயில் நான்கு வகுத்தனன்.

8183 நாற்றி சைக்கண நாதரும்
ஆற்ற வேயரி தாமென
ஏற்ற கோபுரம் ஏழ்நிலை
வீற்று வீற்று விதித்தனன்.

8178. அருள்கடலான முருகப்பெருமான் வானில் உள்ள பொன்னுலகத்தை முன்னிருந்த சூரபன்மனின் மகனான பாணுகோபன் நுண்ணிய துகளாகச் செய்ய, அதனால் அது அழிந்து சூகிடப்படும் இந்திரனின் உள்ளத்தில் உள்ள விருப்பமும் அறிந்து கொண்டார்.

8179. ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய நினமலரான முருகப் பெருமான் செல்வம் இழந்த பொன் உலகத்தை முன்போல் உண்டாக்க வேண்டிய முறையால் சிற்ப, நூல் வல்ல தேவ தச்சனைப் பார்த்தருளிப் பின்வருமாறு உரைத்தருளினார்:

8180, “துன்பம் நீங்கப் பெற்ற இந்திரன் அளவில்லாத செல்வத்துடன் இருக்கும் முறையாக முன் இருந்ததுபோல் உள்ளது என்று சொல்லும்படி சொர்க்கத்தை விரைவாகப் படைப்பாயாக!” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

8181. சிற்பநூல் முறையை உணர்ந்த வலியவனான தேவதச்சன், மாறுபாடில்லாத அமராவதி நகரத்தில் வானத்தில் உலவும் ஆற்றைப் போல உயர்ந்த மதிலை அமைத்தான்.

8182. தேவதச்சன் ஆயிரம் இதழ்களைக் கொண்ட தாமரை மலரை இடமாகக் கொண்ட நான்முகனின் நான்கு வாய்களையும் திறந்தாற் போன்ற உறுப்பினைக் கொண்ட பெரிய மதிவின் நடுவில் நான்கு வாயில்களை உருவாக்கினான்.

8183. அவன் நான்கு திக்குகளில் உள்ள பூதகணத் தவராலும் சுமப்பதற்கு முடியாது என்று கூறும்படி ஏழு நிலைகளையுடைய கோபுரங்களை வரிசை வரிசையாக அமைத்தான்.

8184 வண்ண மாமதில் வைப்பினுள்
அண்ண லம்கிரி யாழிகுழ்
கண்ண கன்புவிக் காட்சிபோல்
எண்ணில் வீதி இயற்றினான்.

8185 பூவின் மேல்வரு புங்கவத்
தேவு நானுறு செய்கையில்
காவல் மாநக ரத்திடைக்
கோவில் ஒன்று குயிற்றினான்.

8186 தேவு காழுறு செய்வரை
காவி மல்கு கயத்தொடு
வாவி பொய்கை வரம்பில
ஓவில் பான்மையின் உதவினான்.

8187 மாட மாளிகை மண்டபம்
ஈடு சேரரி ஏற்றணை
பாடு சேர்தரு பாழிகள்
நாடி ஏர்தக நல்கினான்.

வேறு

8188 ஏறுசீர் இந்திரன் இருக்கும் கோயிலும்
ஆறுமா முகப்பிரான் அமருங் கோட்டமும்
மாறிலா மாலயன் மந்தி ரங்களும்
வேறுளார் இருக்கையும் விதித்திட டானரோ.

8189 கூன்முக வால்வளைக் குரிசில் ஊரினும்
நான்முகன் ஊரினும் நலத்தது என்றிட
வான்முக வியனகர் வளமை சான்றிட
நூன்முக நாடியே நுனித்து நல்கினான்

8184. அத்தச்சன் அழகிய சிறந்த அந்த மதிலின் உள் இடத்திலே சக்கரவாள மலையால் சூழப்பட்ட இடம் அகன்ற மண் உலகத்தின் தேர்ற்றம் போல் கணக்கில்லாத தெருக்களை உருவாக்கினான்.

8185. தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும் நாணம் அடையும்படி செயல்பாட்டையுடைய அந்த நகரத்தின் நடுவில், அரச மாளிகை ஒன்றை அத்தேவ தச்சன் உருவாக்கினான்.

8186. இந்திரன் விரும்பித் துயக்கத்தக்க செய்குன்றுகளையும் செங்கழுநீர் மிகுந்த பொய்கைகளையும் இவையல்லாத மற்ற நீர் நிலைகளையும் அளவில்லாது கெடாத படியாக அவன் அமைத்தான்.

8187. அந்தத் தேவதச்சன் மாடங்கள் மாளிகைகள் மண்டபங்கள் ஒற்றற்ற ஒன்று இணையாக அரியணைகள் அகன்ற தேவ ஆலயங்கள் முதலியவற்றை ஆலோசித்து அழகு அமைய உண்டாக்கினான்.

8188. அத்தேவதச்சன் மிக்க சிறப்பையுடைய இந்திரன் இருக்கும் அரண்மனையும், சிறந்த ஆறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலும், மாறுபாடில்லாத திருமால், நான்முகன் என்பவர்க்குக் கோயில்களும், மற்றும் மற்றவர்க்குரிய இருப்பிடங்களும் ஆகியவற்றைப் படைத்தான்.

8189. கரிந்த முகம் கொண்ட சங்கை ஏந்திய திருமாலினது நகரான வைகுந்தம் நான்முகன் நகரான மனோவதி என்பனவற்றைவிடச் சுவர்க்கத்தில் இருக்கும் இந்த நகரம் வளம் உடையது எனக் கூறுமாறு சிற்பநூல் ஆராய்ச்சியால் மயன் உருவாக்கினான்.

வேறு

- 8190 பொன்னி னுக்குப் புகலிட மாகவான்
மன்னி னுக்குச்செய் மாநகர் வண்மையை
என்னி னுக்கும் இயம்பவற் நோகலை
மின்னி னுக்கும் விதிப்பருந் தன்மையே.
- 8191 இனைத்தி யாவும் இமைப்பிடைச் சிந்தையின்
நினைப்பில் செய்த நிலைமையை நோக்கியே
நனைத்து மூய்முடி நாரணன் நான்முகன்
மனத்து னூடு மகிழ்ச்சியை மேவினார்.
- 8192 வல்லை வேதன் வகுப்பது மற்றுனக்கு
இல்லை நேரேன் நினது புகழ்ந்திட
அல்லல் தீர்அம ரர்க்கிறை காண்குறீஇப்
புல்லி னான்அப் புனைவனை என்பவே.
- 8193 அணங்கு சால்புரம் அவ்வகை நல்கியே
நுணங்கு நூலவன் சண்முகன் நோன்கழல்
வணங்கி நிற்பவ ருள்செய்து மாடுறு
கணங்க ளோடு கதுமேனப் போயினான்.
- 8194 அன்ன காலை அரம்பைய ரோடொரு
பொன்னின் மானம் புகுந்து புலோமசை
கன்னல் ஒன்றினில் காமரு பொன்னகர்
மன்னன் மந்திரம் வந்தடைந் தாளரோ.
- 8195 அடையும் எல்லை அறுமுகப் பண்ணவன்
இடைநி லைப்படும் இந்திரன் கோநகர்க்
கடைமு தற்செலக் கஞ்சனை ஆதியோர்
உடைய தத்தம தூர்தியின் நீங்கினார்.
- 8196 அக்க ணந்தனில் அண்டர்கள் யாவரும்
தொக்கு டன்வரத் தோகைஅன் னாளுடன்
செக்கர் மாமணித் தேரினுந் தீர்ந்தொராய்ப்
புக்கு மேயினன் பொன்புனை மன்றமே.

8190. பொன்னுக்கே இடமாகும்படி வான் உலக மன்னனுக்குச் செய்த சிறந்த அமராவதி நகரத்தின் இயல்பை என்னாலும் சொல்ல முடியுமோ! அது கலைகளாலும் உரைக்க முடியாத தன்மை உடையதாகும்.

8191. இவ்வாறு, ஓர் இமைப்பொழுதுக்குள் மன நினைவின் நிலைமையால் தேவதச்சன் அந்நகரைப் படைத்த தன்மையைக் கண்டு, தேன் மலிந்த துளசி மாலை சூடிய முடியையுடைய திருமால், நான்முகன் என்பவர் தம் மனத்தில் மகிழ்வை அடைத்தனர்.

8192. நான்முகன் அவ்வாறு நகரைப் படைத்த தேவதச்சனைப் பார்த்து, "நீ வல்லவன், உனக்கு நிகரான நகரங்களைப் படைப்பவர் எவரும் இல்லை," என்று நன்கு புகழ்ந்து சொன்னார். துன்பம் இல்லாத இந்திரன் இதனைப் பார்த்துத் தெய்வத்தச்சனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டான்.

8193. நுட்பமான நூல் ஆராய்ச்சியுடைய தெய்வத்தச்சன், அழகுமிக்க அந்த நகரத்தை இங்ஙனம் அமைத்து, ஆறுமுகப் பெருமானின் பெருமை வாய்ந்த திருவடிகளை வணங்கி நின்றான். உடனே அவர் அவனுக்கு அருள் செய்து பூதகணங்களுடன் விரைந்து எழுந்தருளினார்.

8194. அந்தச் சமயத்தில் அரம்பை மாதர்களுடன் பொன் மயமான விமானத்தில் ஏறி இந்திராணி என்பவன், ஒரு நாழிகையுள் அழகிய சுவர்க்க விலகத்து மன்னன் இந்திரனின் மாளிகையை அடைந்தான்.

8195. இந்திராணி அங்ஙனம் செல்லும்போது ஆறுமுகப்பெருமான் நடுநிலையாக அமைந்துள்ள இந்திரனின் மாளிகையின் முதல் வாயிலை அடைய, நான்முகன் முதலியவர் தம்தம் ஊர்திகளினின்று இறங்கினர்.

8196. அச்சமயத்தில் தேவர் எல்லாரும் நெருங்கி வர, மயில் போன்ற சாயலையுடைய தெய்வயானை அம்மையுடன் முருகப்பெருமான் மாணிக்க மயமான தேரினின்றும் இறங்கிப் பொன்னால் ஆன சபையில் போய் இருந்தனர்.

வேறு

- 8197 தன்றுணை மஞ்ஞை ஆகித் தாங்குதல் தெரிந்து
யானும்
இன்றிவற் பரிப்பன் என்னா இளவலும் அமைந்த
தென்ன
மன்றிடை இருந்த தெய்வ மடங்கலந் தவிசின்
உம்பா
வென்றியந் தனிவேல் அண்ணல் வீற்றிருந் தருளி
னானே.
- 8198 அன்னதோர் அளவை தன்னில் அறுமுகன் அலரிற்
புத்தேள்
முன்னவர் தம்மை எல்லாம் முழுதருள் புரிந்து
நோக்கி
இந்நகர் அரசு போற்ற இமையவர் இறைவர்
கின்னே
பொன்னணி மவுலி தன்னைப் பொள்ளெனப்
புனைதி என்றான்.
- 8199 என்றிவை குமரன் கூற இனிதென இசைவு
கொள்ளா
அன்றொரு கணத்தின் முன்னர் அட்டமங் கலமும்
தந்து
மன்றல்கொள் கவரி ஒள்வாள் மணிமுடி கவிகை
யோடு
நின்றுள உறுப்பும் ஏனைப் பொருள்களும்
நெறியின் உய்த்தார்
- 8200 அரசியல் உரிமைத் தெல்லாம் ஆங்கவர் அழைத்துக்
கங்கைத்
திரைசெறி தெண்ணீர் ஆட்டிச் செழுந்துகில்
கலன்கள் சாந்தம்
விரைசெய்தார் புனைந்து சீயவியன்பெருந்
தவ்சின் ஏற்றி
வரிசையோடு இந்திரற்கு மணிமுடி சூட்டி னாரால்

8197. தன் தமையனான சூரபன்மன் மயில் வடிவம் கொண்டு முருகப்பெருமானைச் சுமந்து நிற்பதை அறிந்து, தம்பியான சிங்கமுகாசுரனும் 'இம்முருகப் பெருமானை நானும் தாங்குவேன்' என்று நின்றதைப் போல, அந்தச் சபையில் இருந்த கடவுள் தன்மை கொண்ட அரியணையின்மீது, வெற்றியுடைய ஒப்பில்லாத வேலையுடைய முருகப்பெருமான் எழுந்தருளி இருந்தார்.

8198. அத்தகைய சமயத்தில் ஆறுமுகப்பெருமான் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவனான நான்முகன் முதலியவரை முழுக்கருணையுடன் பார்த்தருளி, "இந்த நகரத்தில் இருந்து அரசு செய்வதற்கு, இந்திரனுக்கு இப்போதே பொன்னால் ஆன அழகு செய்யப்பட்ட முடியை விரைவாகச் சூட்டுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

8199. என இங்ஙனம் ஆறுமுகப்பெருமான் ஆணையிட்டருளியவுடனே 'நன்று' என உடன்பட்டு, ஒரு கணப் போதில் அட்டமங்கலம் முதலானவற்றை வருவித்து மங்கலமான கவரி, ஒளியுடைய வாள், மணிமுடி, வெண்கொற்றக்குடை முதலியவற்றுடன் இவையல்லாத மற்றவற்றையும் முறைப்படி கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.

8200. அரசுக்கு உரிய அனைத்தையும் அந்த இடத்துக்கு அத்தேவரை அழைப்பித்து அலையுடைய கங்கையாற்றின் தெளிந்த நீரால் முழுக்காட்டுச் செய்து செழுமை வாய்ந்த ஆடைகள், அணிகள், சந்தனங்கள் மணம் வாய்ந்த மலர் மாலைகள் முதலான அனைத்தும் அணிந்து பெருமையுடைய அரியணையில் அமரச் செய்து, முறைமையுடன் இந்திரனுக்கு முடியைச் சூட்டினர்.

- 8201 சுடர்த்தனி மவுலி தன்னைச் சூட்டலும் துறக்கத்
தண்ணல்
அடித்துணை பணிந்தார் வானோர் அனைவரும்
ஆசி தன்னை
எடுத்தெடுத்தியம்ப லுற்றார் இருடிகள் அரம்பை
மாதர்
நடித்தனர் விஞ்சை வேந்தர் நல்லியாழ் நவின்றி
சைத்தார்.
- 8202 இந்திரன் அனைய காலை எம்பிரான் முன்னர் ஏகி
வந்தனை புரிந்து போற்றி வளமலி துறக்க நாடு
முந்துள அரசும் சீரும் முழுதொருங் களித்தி
எந்தாய்
உய்ந்தனன் இதன்மேல் உண்டோ ஊதியம்
ஒருவர்க் கென்றான்.
- 8203 என்றலும் அருள்செய் தண்ணல் இந்நகர் அரசு
போற்றி
நன்றிவண் இருத்தி யென்னா நாகர்கோன் தன்னை
வைத்து
நின்றுள அமரர் தம்மை நிலைப்படும் இருக்கைக்
கேவித்
தன் துணை அணங்குந் தானுந் தன்பெருங் கோயில்
போந்தான்.
- 8204 குறினெடில் அளவு சான்ற கூளியும் வயவர் யாரும்
வறியதோ ரணுவுஞ் செல்லா மரபினால் வாயில்
போற்ற
உறையுளின் இருக்கை நண்ணி ஒருபெருந் தலைவி
யோடும்
அறுமுக வள்ளல் பல்வே றாடல்செய் திருந்தான்
அன்றே.

8201. ஒளியுடைய முடியை அணிவித்தவுடனே, சுவர்க்கத்தின் தலைவனான இந்திரனின் அடிகளைத் தேவர்கள் வணங்கினர். முனிவர் வாழ்த்துக் கூறினர். அரம்பையர் நடனம் செய்தனர். வித்தியாதரர் நல்ல யாழை வாய்பாட்டுடன் மீட்டினர்.

8202. இந்திரன் அச்சமயத்தில் எம் முருகப் பெருமானின் எதிரில் போய் வணங்கித் துதித்து, “எம் பெருமானே, வளமை மிக்க இச்சுவர்க்கத்தையும் பழைய அரசையும் மற்றச் சிறப்புக்களையும் ஆகிய எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக எனக்கு அளித்தீர். இதனால் நான், உய்ந்தேன். இதைவிட ஒருவர்க்கு அடையத்தக்க பயன் உண்டோ?” என்று உரைத்தான்.

8203. என்று இந்திரன் இவ்வாறு சொல்லவும், முருகப்பெருமான் அவனுக்கு அருள் செய்து, “இந்த நகரத்தை ஆண்டு நலமாக இருப்பாயாக” என்று சொல்லி, அவனை அருகில் இருத்தி, மற்றத் தேவர்களை அவர்கள் நாள்தோறும் வாழ்கின்ற இருப்பிடங்களுக்குச் செல்லுமாறு அனுப்பி, தம் துணைவியான தெய்வயானை அம்மையாரும் தாமும் பெரிய கோயிலை அடைந்தனர்.

8204. குறுமையாகவும் நெடுமையாகவும் உள்ள அளவற்ற பூதங்களும் எல்லா வீரர்களும் வெறும் காலம் சந்தும் இல்லாதவண்ணம் முறையாக வாயில் காப்ப, இருபட்டத்தின் உள்ளிடத்தை அடைந்து ஒப்பில்லாத பெரிய தலைவியான தெய்வயானையம்மையாருடன் முருகப்பெருமானாரான வள்ளல் பலவகையான விளையாடல்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

- 8205 தூவியம் தோகை மேலோன் துணைவியோ
 டிருந்த காலைப்
 பூவினன் முதலோர் தத்தம் புக்கிடம் அமர்ந்தார்
 அன்றே
 தேவர்கள் இறைவன் தானுஞ் சேயிழை சசியு மாக
 மேவினன் இன்பந் துய்த்து விண்ணுல கரசு
 செய்தான்.
- 8206 இனைத்தியல் கின்ற எல்லை இந்திர வளவே அன்றி
 அனைத்துல கத்து முள்ள ஆக்கமும் தாம்பெந்
 ரென்ன
 மனத்திடை உவகை கொண்டு மாநகர் இருக்கை
 புக்குத்
 தனித்தனி அமரர் எல்லாம் சாறயர்ந் தமர்த
 வுற்றார்.

4. கந்த வெற்புறு படலம்

- 8207 இப்படி சிலநாள் ஏக இதன்மிசை வைகல் ஒன்றில்
 ஒப்பருங் கந்த வெற்பில் உறைவது கருதிச்
 செவ்வேள்
 செப்புறழ் கொங்கை யோடும் சினகரம் தணந்து
 செல்ல
 அப்பரி சுணர்ந்து வேதா ஆதியர் யாரும்
 போந்தார்.
- 8208 பெருந்தகை யனைய காலைப் பிரமன்மால்
 முதலோர் யாரும்
 லீரைந்துதம் பதங்கள் செல்ல விடைபுரிந் தங்கண்
 வாணத்
 திருந்தர சியற்ற விண்ணோர்க் கிறைவனை
 நிறுவித் தெய்வ
 திருந்திழை அணங்கி னோடும் சென்றுதன் தேரில்
 புக்கான்

8205. இறகுகளையுடைய மயில் ஊர்தியின் மேல் எழுந்தருளும் ஆறுமுகப்பெருமான், தம் தலைவியுடன் எழுந்தருளி இருந்த காலத்தில், நான்முகன் முதலியவர் தத்தம் இருப்பிடங்களில் இருந்தனர். இந்திரனும் அவனுடைய மனைவியான இந்திராணியுடன் பொருந்தியிருந்து இன்பம் துய்த்துச் சுவர்க்கத்தை ஆண்டுவந்தான்.

8206. இவை இவ்வாறு நிகழ்ந்தகாலத்தில், இந்திரர் செல்வம் மட்டுமன்றி எல்லா உலகங்களிலும் உள்ள எல்லாச் செல்வங்களையும் தாங்கள் பெற்றது போல் உள்ளத்தில் உறுதி கொண்டு தம் தம் இடங்களில் இருந்து, ஒவ்வொரு தேவரும் ளிழாக் கொண்டாடி மகிழ்வுற்றனர்.

4. கந்த வெற்புறு படலம்

8207. இவ்வாறு சில நாட்கள் சென்றன. பின்னர் முருகப்பெருமான் ஒருநாளில் ஒப்பில்லாத கந்தமாதன மலையில் வீற்றிருக்க எண்ணிச் செப்பைப் போன்ற கொங்கையையுடைய தெய்வயானை அம்மையுடன் கோயிலிலிருந்து வெளியே எழுத்தருளவும் அதனை அறிந்து நான்முகன் முதலியவர் வந்து சேர்ந்தனர்.

8208. அச்சமயத்தில் பெருந்தகையான குமரப் பெருமான் நான்முகன் திருமால் முதலிய தேவர்கள் அனைவரையும் விரைவாகத் தம் பதவிகளை அடைய விடையளித்து அனுப்பினார். இந்திரனை அந்தச் சுவர்க்கத்திலிருந்து ஆட்சி செய்யுமாறு செய்தார். நல்ல அணிகளை அணிந்த தெய்வயானையுடன் போய்த் தம் தேரில் ஏறியருளினார்.

8209 தேரிடைப் புகுந்த ஐயன் திறலுடை மொய்ம்பன்
பாகாய்ப்
பாரிடைச் சென்று முட்கோல் பற்றினன் பணியா
லுய்ப்பப்
போருடைச் சிலைவல் லோரும் பூதர்தம் கடலும்
சுற்றக்
காருடைக் களத்துப் புத்தேள் கயிலைமால்
வரையிற் போந்தான்.

8210 போனதோர் காலை வையம் பொள்ளென இழிந்து
முக்கண்
வானவன் தன்னை ஆயோ டடிகளை வணக்கம்
செய்து
மேனதோர் கருணை யோடும் விடைபெற்றி
விண்ணு ளோர்கள்
சேனையந் தலைவன் கந்தச் சிலம்பினிற் கோயில்
புக்கான்.

8211 புக்கதோர் குமர மூர்த்தி பொருதிறல் வயவர்
யாரும்
தொக்கனர் பணியில் நிற்பத் தொல்படைக்
கணங்கள் போற்ற
மைக்கருங் குவளை ஒண்கண் மடவர லோடு மேவி
மிக்குயர் மணிப் டத்தில் வீற்றிருந் தருளி னானே.

8212 துய்யதோர் மலைக னானுந் துதித்திடற்கு அரிய
செவ்வேள்
செய்யபே ரடிகள் வாழ்க சேவலும் மயிலும் வாழ்க
வெய்யசூர் மார்பு கீண்ட வேற்படை வாழ்க
அன்னான்
பொய்யில்லீ ரடியார் வாழ்க வாழ்கஇப் புவன
மெல்லாம்.

8209. முருகப்பெருமான் தேரில் ஏறியவுடனே, அவரது ஆணையால் வீரவாகு தேவர் அகன்ற அந்தத் தேரில் ஏறித் தார்க்கோலை ஏந்தித் தேரை நடத்தினார். போரிடும் வில்லையுடைய வீரர் முதலியவரும் பூதகணங்களான கடலும் பக்கத்தில் சூழ்ந்து வரக் கரிய கண்டம் உடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கயிலாய மலையை அடைந்தார்.

8210. முருகப்பெருமான் அங்குச் சென்று தேரினின்றும் விரைவாக இறங்கி, மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானை உலகத் தாயான உமையம்மையாருடன் வணங்கி, மேலான அவர்களின் கருணையுடன் விடை பெற்று கந்த மலையில் உள்ள தம் ஆலயத்தை அடைந்தார்.

8211. கோயிலுள் சென்ற குமரககடவுள் போர் வீரர்கள் எல்லாரும் நெருங்கித் தம் அடித்தொண்டால் நிற்கப் பழைய படையான பூதங்கள் துதிக்க மை பூசப் பெற்ற குவளை மலர் போன்ற ஒள்ளிய கண்ணையுடைய தெய்வயானை அம்மையாருடன் கூடி, மிக உயர்ந்த மணிப் பீடத்தில் எழுந்தருளி இருந்தார்.

8212. தூய மறைகளாலும் துதிப்பதற்கு அரிய முருகப்பெருமானின் சிவந்த பேரடிகள் வாழ்க! அவர்க்குக் கொடியும் பரியுமாக உள்ள கோழியும் மயிலும் வாழ்க! கொடிய குரபன்மனின் மார்பைப் பிளந்த வேல் வாழ்க! அப்பெருமானின் உண்மை அடியவர் வாழ்க! இவ்வுலகம் எல்லாம் வாழ்க!

5. இந்திரபுரீப் படலம்

- 8213 காசினி வியத்தகு கந்த வெற்பிடைத்
தேசுடை முருகவேள் சேர்ந்த செய்கையைப்
பேசினன் இங்கினிப் பிறங்கு பொன்னகர்
வாசவன் இயற்கையும் மற்றும் கூறுகேன்.
- 8214 துண்ணென அவுணரைத் தொலைத்த வேல்படைப்
பண்ணவன் அருளினால் பலரும் போற்றிட
விண்ணர சியற்றிய வேந்தன் ஓர்பகல்
எண்ணினன் உளந்தனில் இனைய நீரதே.
- 8215 பற்றலர் சிறுதொழில் பலவும் ஆற்றியே
உற்றதும் அளப்பிலா உகமொ ளித்தது
மற்றதன் இடையிடை வந்த தீமையும்
பெற்றிடு துன்பம் பிறவும் உன்னினான்.
- 8216 மறுத்தனன் சசியுடன் வைகும் வாழ்க்கையை
வெறுத்தனன் வெறுக்கையை வேந்தியற் கையும்
செறுத்தனன் தவத்தினார் சேர்வன் வீடெனாத்
துறத்தலை உன்னினன் துறக்க மேயினான்.
- 8217 இந்திரன் இயற்கையை எண்ணி வானவர்
மந்திரி ஆகியும் மன்ன னாகியும்
அந்தண னாகியும் அமரும் பொன்னவன்
புந்தியில் ஈதொரு புணர்ப்பை உன்னினான்,
- 8218 உன்னிய மேலவன் உம்ப ருக்கெலாம்
மன்னவ னுழைதனில் வந்து வைகியே
கொன்னவில் வச்சிரம் கொண்ட பாணியாய்
இன்னன கேளென இயம்பல் மேயினான்.

5. இந்திரபூரிப் படலம்

8213. உலகம் வியந்து புகழ்கின்ற சுந்த மலையில் ஒளியுடைய முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள தன்மையை உரைத்தேன். இனிச் சுவர்க்கத்துக்குத் தலைவனான இந்திரனின் செயலையும் மற்றவற்றையும் கூறுவேன்.

8214. விரைவாக அசுரரை அழித்த வேலை ஏந்திய முருகப்பெருமானின் அருளால் பலரும் போற்ற விண் உலகத்தை ஆண்ட இந்திரன், ஒருநாள் தன் உள்ளத்தில் பின்வருமாறு நினைத்தான்.

8215. பகைவரான அசுரரிடத்து மீன் சுமந்து வருதல் முதலான இழிவான தொழில்கள் செய்திருந்ததும், அளவில்லாத யுகங்கள் முங்கில் வடிவமாகச் சீகாழியில் மறைந்திருந்ததும், அவ்வாறு மறைந்திருந்தபோது இடை இடையே உண்டான துன்பமும் பிறவும் எண்ணினான்.

8216. முருகப்பெருமானால் தரப்பெற்ற சுவர்க்கத்தை உடைய இந்திரன், மேற்கண்டவாறு நினைத்து, இந்திராணியுடன் வாழ்வதை வெறுத்தனன். செல்வத்தை வெறுத்தனன். அரச வாழ்வையும் வெறுத்தனன். இனித் தவம் செய்து முத்தி அடைவேன் என்று துறவு அடைவதை நினைத்தான்.

8217. இந்திரனது எண்ணத்தின் தன்மையை எண்ணித் தேவ அமைச்சராகவும் தலைவராகவும் புரோகிதராகவும் அந்தணராகவும் உள்ள வியாழ பகவான் தன் மனத்தில் பின்வரும் ஒரு வஞ்சனையை எண்ணினார்.

8218. இவ்வாறு மனத்தில் எண்ணிய வியாழன் தேவர்கள் அனைவருக்கும் மன்னனான இந்திரனிடம் தனியாய்ச் சென்றிருந்து, “வன்மையுடைய வச்சிரப் படையை உடையவனே! நான் கூறும் இவற்றைக் கேட்பாயாக!” எனச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

8219 புன்தொழி லாகிய பொய்யும் வாய்மையாம்
ஒன்றொரு பெரும்பயன் உதவு மாயிடின
என்றனர் சுரகுரு இந்தி ரன்பதம்
நின்றிட ஈதொரு நிகழ்ச்சி கூறுவான்.

வேறு

1220 அன்பு நீங்கிய அவுணருக் கரசனாள் பட்ட
துன்ப மானதை உன்னியே துறக்கமேல் அரசும்
இன்ப வாழ்க்கையும் வெறுத்தனை இவைவெறுத்
தனையேல்
பின்பு நோற்றுந் ஆற்றலால் பெறும்பயன் யாதோ.

8221 சிந்தை வெந்துயர் உழந்தவ ரல்லரோ திருவும்
அந்த மில்பெரு வாழ்க்கையும் எய்துவர். அதுதான்
மைந்த வாழிகேள் நின்னள வன்றுகாண் மதிக்கின்
இந்த மூவுல கந்தனில் வழங்கிய இயற்கை.

8222 ஓவ ருந்தவம் இயற்றிய முனிவரில் உலகத்
தேவர் தங்களில் புாதலத் தேர்களில் சிறந்த
மூவ ரென்றுபேர் பெற்றிடு முதல்வர்கள் தம்மில்
ஏவர் மங்கையர் முலைத்தலைப் போகம்விட்
டிருந்தோர்.

8223 போன துன்பினுக் கஞ்சியே புகுந்தவித் திருவை
ஊன மாமெனத் துறந்துநீ தமியைநோற்றுழலின்
ஆன போதும் துயரினுக் கவதியும் உண்டோ
கானல் நீந்திட வெருவியே கடல்புக வற்றோ.

8224 ஆக நோவுற வருத்தியே ஐம்புலன் அவித்து
மோக மாதியாம் மூவிரு குற்றமும் முருக்கி
யோகு செய்திடும் மேலையோர் பெறும்பயன்
உரைக்கில்
போக மன்றிஒன் றில்லைகாண் எல்லைதீர்
புகழோய்

8219. 'இழிந்ததான் பொய்யும் ஒரு பயனை அளிக்குமானால் வாய்மை ஆகும்' என்று சான்றோர் கூறியுள்ளனர். அதற்கு ஏற்ப வியாழபகவான் இந்திர பதவி நிலைக்குமாறு பின்வரும் உண்மையற்ற நிகழ்ச்சியைச் சொன்னார் :

8220. "அன்பு இல்லாத அசுரர் தலைவனான சூரபன்மனால் அடைந்த துன்பத்தை எண்ணிச் சுவர்க்கத்தினிது அரசையும் இன்ப வாழ்வையும் வெறுத்தாய். இவற்றை நீ வெறுத்தாயானால் பின்னால் நீ தவம்செய்து பெறும் பயன் வேறு யாது? :

8221. "உள்ளத் துன்பத்தை மிகுதியாக அடைந்தவர்கள் அன்றோ செல்வங்களையும் அளவில்லாத பெரு வாழ்வையும் அடைவர். இந்திரனே, அதுவும், நின் அளவன்று. ஆலோசனை செய்யுமிடத்து இந்த மூன்று உலகங்களிலும் வழங்கிய இயல்பாகும் என்று உணர்வாயாக.

8222. "கெடாத தவம்செய்த முனிவருள் உலகத்தில் உள்ள தேவர்களுள் பாதலத்தில் வாழ்பவர்களுள் சிறந்த மூவர் என்று பெயர் பெற்ற முதல்வருள், எவர் பெண் இன்பத்தைத் துறந்து இருந்தவர்?

8223. "கழிந்து போன துன்பத்துக்கு அஞ்சி இப் போது கிடைத்த இந்தச் செல்வத்தைக் குற்றமானது என்று வெறுத்து நீ தனியனாகத் தவம் செய்து திரிந்தால் துன்பத்துக்கு எல்லையும் உண்டோ? கானல் நீரைக் கடப்பதற்கு அஞ்சிக் கடலுள் புகலாமோ?

8224. "அளவில்லாத புகழை உடையவனே! உடலானது துன்பம் அடையும்படி அதை வருத்தி, ஐம் புலன்களையும் அடக்கி, மோகம் முதலான ஆறு குணங்களையும் கெடுத்து யோகம் செய்கின்ற மேலோர் அடையும் பெரும் பயனை உரைக்குமிடத்துப் போகமே அல்லாது வேறொன்றும் இல்லை. உணர்க.

8225 காண்ட கும்புலன் ஒடுங்குமாம் கரணமும்
இலையாம்
பூண்ட செய்கையும் ஒழியுமா மியாக்கையும்
போமாம்.
ஆண்டொர் பேரின்பம் உண்டென்பர் அதனையார்
அறிந்தார்
ஈண்டு கண்டதே மெய்யென்பர் உலகுளோர்
யாரும்.

8226 பொய்ம்மை உற்றிடு கானலைப் புனலென
விரும்பிக்.
கைம்மிசைக் கொண்ட அமிர்தினைக் கமருகுத்
தாங்கு
மெய்ம்மை யிற்சிலர் உண்டெனும் வீடுபேறு உன்னி
இம்மை யிற்பயன் இழக்குதி நன்றுநின் எண்ணம்.

8227 மங்கை மார்இடத் தின்பமே இன்பமற்ற வரோ
டிங்கு வாழ்வுறும் வாழ்க்கையே இயல்புறும்
வாழ்க்கை
அங்க வர்ப்பெறு செல்வமே செல்வம்ஆங் கவர்தம்
கொங்கை புல்குறா வறுமையே கொடியதோர்
வறுமை.

8228 மறுவி லாதவாள் மதிமுக மடந்தையர்
புணர்ப்பைச்
சிறிய இன்ப மென்றரை செய்வர் அன்னதன்
சிறப்பை
அறிவ ரேயெனின் ஆங்கதே பேரின்ப மாகும்
இறைவ நீயது கேட்டியேல் மொழிகுவன்
என்றான்.

8229 ஏமம் சான்றிடு குரவன்மற் றிவையிலை இசைப்ப
நாமஞ் சான்றிடு குலிசமாப் படையினன் நகையா
ஓமஞ் சான்றிடு தீமுன்னர் இழுதென உடைந்து
காமஞ் சான்றிடும் உளத்தனாய் இனையன
கழறும்.

8225. “பேரின்பத்தில் காணத் தக்க ஐம்புலன்களும் ஒடுங்குமாம். மனம் முதலான அந்தக் கரணங்களும் இல்லையாகும். மேற்கொண்டிருந்த செயல்களும் ஒழியும். இத்தகைய திறத்தில் இங்கு ஒரு பேரின்பம் உண்டு எனக் கூறுவர். அதனைக் கண்டவர் யார்? ஆதலால் இங்குக் கண்டதே உண்மை என அனைவரும் உரைப்பர்.

8226. “பொய்த் தோற்றமான கானல் நீரை உண்மையான நீர் என்று விரும்பிக் கையில் இருந்த அமிர்தத்தை விடரில் கொட்டியதைப் போல் உண்மை போல் பலர் உண்டு என்று கூறுகின்ற வீடுபேற்றை எண்ணி இம்மையில் அடையக்கூடிய பயனை இழக்கின்றாய். நின் எண்ணம் மிகவும் நன்று!

8227. “பெண்களிடம் அடையும் இன்பமே இன்பம். அப்பெண்களுடன் இங்கு வாழும் வாழ்க்கையே முறையான வாழ்க்கை. அப்பெண்களை அடைவதற்கான செல்வமே செல்வம். அப்பெண்களின் கொங்கைகளை அணையாத வறுமையே கொடிய வறுமை.

8228. “களங்கம் இல்லாத ஒளியுடைய மதிபோன்ற முகமுடைய பெண்களின் சேர்க்கையைச் சிற்றின்பம் எனக் கூறுவர். அந்தச் சிற்றின்பச் சிறப்பை அறிந்திருப்பாராயின் அதுவே பேரின்பமாகும் என்பதை உணர்வர். அரசனே, நீ அதைக் கேட்பாயானால் நான் சொல்வேன்” எனச் சொன்னார்.

8229. இன்பம் மிகுந்த குருவான வியாழ பகவான் இவ்வாறு கூற அச்சத்தை மிகுதியும் தரும் வச்சிரப் படையைக் கையில் கொண்ட இந்திரன் கேட்டுச் சிரித்து, வேள்வி ஓமத்தில் வார்க்கின்ற நெய் போல உள்ளம் உடைந்து, காமம் மிக்க மனத்தனாய்ப் பின்வரும் இவற்றைச் சொல்லலானான்:

8230 பொருந்து மாசினை அகற்றிநற் காட்சியைப்
புரியும்
மருந்து போலுறு குரவநீ மடந்தையர் சிறப்பும்
திருந்து காமநல் லின்பமும் எனக்கருள் செய்யா
திருந்து காரண மென்கொலோ இன்றுகா
றென்றான்.

வேறு

8231 வெற்றுட லத்தில் விழித்துத்தொகை பெற்ற
சிறற்றி வோன்இவை செப்புத லோடும்
மற்றிவன் உள்ளம் மயங்கினன் என்னாக்
கற்றுணர் மந்திரி கட்டுரை செய்வான்.

8232 மாதர்கள் மேன்மைகள் மன்மத நன்னூல்
ஓதிடும் உண்மையை ஓர்ந்துணர் கின்ற
காதல் இலாவழி கட்டுரை செய்யார்
ஆதலின் ஐய யறைந்திலன் இந்நாள்.

8233, கோண்மதி யேகுடை யாவரு கோன் தன்
மாண்மதி நூலெனும் வான்கடன் முற்றும்
நீண்மதி யால்உணர்ந் தேன் அதன் நீர்மை
கேண்மதி என்று கிளத்திடு கின்றான்.

8234 ஈறில வென்றும் இயம்பினர் பத்தே
நூறுடன் எட்டெனும் நூலும் நுவன்றார்
வேறும் இசைத்தனர் மெய்ச்சம யம்தான்
ஆறென ஓதினர் ஆங்கவை தம்முள்.

8235 சுதையமு தேயெனத் துய்த்திடு நீரார்க்கு
இதமிக நல்குவ திம்மையின் முத்திக்
கதியருள் கிற்பது காமர் உலோகா
யதமென வேநெறி யொன்றுள தன்றே.

8230. “உடலில் பொருந்திய மாசை ஒழித்து, நல்ல தோற்றத்தைத் தருகின்ற மருந்து போன்ற ஆசாரியரே! நீவிர் பெண்களின் சிறப்பும் திருந்திய நல்ல காம இன்பமும் பற்றி இதுவரை எனக்குச் சொல்லாதிருந்த காரணம் யாது? சொல்லுக!” என்று வினவினான்.

8231. வெறுமையான உடலில் பல் கண்களின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றுள்ள சிறிய அறிவாளனான இந்திரன் இவ்வாறு சொல்லவும், சுற்றுணர்ந்த வியாழ பகவான், ‘இவன் இப்போது மனம் மயங்கி யிருக்கின்றான்’ என்று எண்ணி, அதற்கு ஏற்பச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

8232. “ஐயனே! பெண்களின் உயர்வைப் பற்றிக் காம நூல்கள் சொல்கின்ற உண்மையை ஆராய்ந்து அறியத்தக்க விருப்பம் இல்லாத காலத்தில், சொல்ல மாட்டார். ஆதலால் நான் இதுவரை அது பற்றி உனக்குச் சொல்லவில்லை.

8233. “ஒன்பது கோள்களுள் ஒன்றான மதியையே குடையாகக் கொண்ட மன்மதனின் மாண்புடைய மதன நூல் என்று கூறுகின்ற பெரிய கடல் முழுவதும் நீண்ட அறிவால் சுற்றறிந்தேன். அதன் தன்மையைக் கேட்பாயாக!

8234. “உண்மைச் சமயங்களை, அளவில்லாதவை என்று உரைத்தனர். ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நூல்களையும் உரைத்தனர். வேறாகவும் உரைத்தனர். ஆறு என்றும் உரைத்தனர். அவற்றுள் :

8235. “வெண்மையான அமுதத்தைப் போன்று அனுபவிக்கும் தன்மையை உடையவர்க்கு இன்பத்தை மிகவும் அளிப்பதும், இம்மையிலே வீடுபேறு தருவது மாகிய அழகிய ‘உலோகாயதம்’ என்ற ஒரு சமயம் உள்ளது.

8236 அச்சம யத்தலை ஆற்றிடை நின்றே
எச்சமில் வீடுபெற் றின்புறு கின்றோர்
மெச்சியல் ஆடவர் மேலதை ஈவோர்
நச்சுறு கூர்விழி நாரியர் தாமே.

8237 அம்மட வார்இய லானவும் அன்னோர்
தம்மை அடைந்திடு தன்மையும் மேவும்
செம்மைகொ ளாடவர் செய்கையும் எல்லாம்
மெய்மைய தாக விளம்பிடும் வேள் நூல்.

8238 சாதி இயற்கைகள் தத்துவம் மாந்தர்
தீதில் குணத்தொடு தேசம் அவத்தை
பேர்து கருத்திவை ஆதிய போர்வேள்
வேதம் உரைக்கும் விழுப்பொருள் மாதோ.

8239 வசைதவிர் மானினி மால்வட ன்வப்பேர்
இசையினி அத்தினி ஏந்திழை யோர்க்காம்
அசைவறு தொல்மர பாடவர் யார்க்குஞ்
சசன்இட பன்அசு வன்இவை தாமே.

8240 முன்னம் உரைத்திடும் மும்மர புக்குட்
கன்னியர் ஆடவர் காமர் குறிக்கு
மன்னிய ஆழமும் நீளமும் முற்றும்
இன்னன வென்றிட ஏற்பது இயற்கை.

8241 அந்தமில் தேவர் அருந்தவர் நாகர்
கந்தரு வத்தர் கணங்கெழு பூதர்
முந்தும் அரக்கர் இயக்கர் முரண்பேய்
தந்திறன் ஆவது தத்துவ மாமே.

8236. "அந்தச் சமயத்தின் வழி நின்று குறையாத வீட்டினைப் பெற்று இன்பம் அனுபவிப்பவர்கள் பாராட்டத்தக்க இலக்கணம் உடைய, ஆடவர். அந்த வீட்டின்பத்தை அளிப்பவர் நஞ்சு தங்கப்பெற்ற கூர்மையான விழியுடைய பெண்கள்.

8237. "அத்தகைய மங்கையரின் இயல்பும், அவர்களை அடையும் தன்மையும், புணர்கின்ற ஆடவரின் செவ்வையான தன்மையும் என்ற இவை அனைத்தையும் மன்மதக்கலை நூல் எடுத்துச் சொல்லும்.

8238. "அந்த மதன நூல் போர் செய்யும் மன்மதனுக்கு உரைக்கும் சிறந்த பொருளாவன, சாதிகளின் தன்மைகளும், தத்துவங்களும், ஆடவர்களின் குற்றம் இல்லாத குணங்களும், தேசங்களும், அவத்தைகளும், காலங்களும், எண்ணங்களுமாகும்.

c239. "பெண்கள் மான் சாதியினரான மானினியர், பெட்டைக் குதிரைச் சாதியினரான வடவையர், பெண் யானைச் சாதியினரான அத்தினியர் என்று மூவகைப்படுவர். ஆடவர் குற்றம் அற்ற முயல் சாதியினர், காளைச் சாதியினர், அசுவ சாதியினர் என மூவகையினர்.

8240. முதலில் சொல்லப்பட்ட மூவகைச் சாதியுள் பெண்களுடையவும் ஆண்களுடையவும் ஆகிய அழகிய குறிகளுக்குப் பொருந்திய ஆழமும் நீளமும் இவ்வளவு என அறிந்து கொள்வது அதன் இலக்கணமாகும்.

8241. அழிவில்லாத தேவர்கள், அரிய துறவியர்கள், நாகர்கள், கந்தருவர்கள், கூட்டமான பூதர்கள், முற்பட்ட அரக்கர், இயக்கர், வன்மையுடைய பிசாசர்கள் என்ற இவர்களின் இயல்பை ஆராய்ந்து நின்றலே தத்துவம் என்பதாகும்.

8242 எண்மைகொள் தத்துவ யாற்றிடை நின்ற
பெண் மைய ரைவளி பித்தென ஒதும்
வண்மைகொள் முக்குணம் மன்னினர் மற்றல்
வுண்மை படைத்திடல் ஒண்குண னாமே.

வேறு

8243 உருவும் வண்ணமும் ஓங்கும் செயற்கையும்
அரிவை மார்க்கள்தம் நாளும் அனையவும்
தெரிய நாடித் தெளிந்தறி கிற்பரால்
மரபு தான்முதல் வான்குணத் தீறுமே.

8244 ஏறு தேசந்தொ நீண்டிய மாதர்தம்
ஊறும் நீதியும் உள்ளமுஞ் செய்கையும்
வேறு வேறு வினவியெல் லோர்களுந்
தேற நிற்பது தேச இயற்கையே.

8245 தரித்த வாலை தருணை பிரவுடை
விருத்தை யாகும் வியன்பரு வங்களின்
உரைத்த காலமும் உள்ளத்தின் வேட்கையும்
பிரித்த நிந்திடப் பெற்றத வத்தையே.

8246 கோல மாம்முக் குணத்தர்முப் பான்மையர்
நால்வர் எண்மராம் நாரியர் பற்றுற
ஏலும் ஆடவர் எய்துதற்கு ஏற்றபல்
கால முந்தெரி கிற்பது காலமே.

8247 மக்கள் காமம் வடிவினில் வைகலும்
பக்கம் தோறும் இழிந்துயர் பான்மையால்
புக்க தோரிடை நாடிப் புரையொரீஇத்
தக்க செய்வதும் சாற்றிய மேலதே.

8242. எட்டு விதமாக உள்ள தத்துவ வழியில் நின்ற பெண்கள் சிலேத்துமம், வாதம், பித்தம் என்று சொல்லும் வளமை கொண்ட இந்த மூன்று குணங்களைக் கொண்டவர் ஆவர். இத்தகைய வுண்மையைப் பெற்று நின்றல் குணம் என்பதாகும்.

8243. உருவமும் நிறமும் உயர்ந்த செயற்கையும். பெண்களின் நாளும் மற்றும் பிறவும் அறியும்படி ஆராய்ந்தறிவார்கள், மரபு முதல் குணம் வரையிலும்!

8244. உயர்ந்த தேசங்கள் தோறும் பொருந்திய பெண்களின் நகக்குறி முதலான ஊறுபாடுகளும் நீதிகளும் மனோபாவமும் வெவ்வேறாகக் கேட்டு அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும்படி நிற்பதே, தேச இயற்கை.

8245. அவத்தை என்பது பொருந்திய வாலை, தருணை, பிரவுடை, விருத்தை என்ற பெரிய பருவங்களில் சொல்லப்பட்ட காலங்களும் மன விருப்பமும் பிரித்து அறிவதாகும்.

8246. காலம் என்பது, அழகிய முக்குணத்தினர், மானாதி மூன்று வகையினர், பதுமினி சாதி நால்வர், தேவ தத்துமாதி எண்வகை தத்துவத்தர் என்ற பகுதியினரான மங்கையர் விரும்பத் தகுதியாய், ஆடவர் அவர்களைச் சேரத்தக்க பலவகைக் காலங்களையும் அறிவதே ஆகும்.

8247. மனிதரின் காமம் உடலில் நாள்தோறும் தேய்பிறை வளர்பிறை காலங்களில் இறங்கியும் ஏறியும் நிற்கின்ற தன்மையால் அந்தக் காமம் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிக்குற்றம் நீங்கித் தக்கதைச் செய்வதும் முன் கூறிய காலத்தில் பாற்பட்டதே ஆகும்.

8248 பற்று னோரையும் பற்றிலர் தம்மையும்
முற்று னோரையும் முற்றிலர் தம்மையும்
மற்று னோரையும் மாந்தர்கள் தேற்றுமால்
துற்ற செய்கை உளம்கொள் கருத்ததே.

வேறு

8249 இங்கிவை ஆடவர் இயல்பும் சால்புறு
மங்கையர் பான்மையும் வகுத்த தன்னவர்
பொங்கிய புணர்வகை புணர்ச்சிக் கேற்பதோர்
அங்கிதம் பிறவுமேல் அறைய நின்றவே.

8250 புல்லுதல் சுவைத்திடல் புணர்ந் கக்குறி
பல்உறல் மத்தனம் பயிலும் தாடனம்
ஒல்லொலி கரணமோ டுவகை ஆதிய
எல்லையில் புணர்நிலைக் கியைந்த என்பவே.

வேறு

8251 விரைதலே சமந்தூக் கென்னும் வேகமும் உச்சம்
நீசம்
புரைதவிர் சமமென் றோதும் பொருண்மையும்
குணத்திற் பற்றிப்
பரவுமஐ வகையில் ஈராம் பகுதியாற் பிறவாற்
சேர்தல்
உரைதரு புணர்ச்சி யாகும் உபரியும் அனைய
தொன்றே.

8252 உறுத்தலே நெருக்கல் மெல்ல உரோசுதல் உறுதல்
முன்னா
மறுத்தவிர் தருவு சூழ்ந்த வல்லியே மரமேல்
கோடல்
செறித்தவெள் ளரிசி பாலார் தீம்புனல் செயிர் தீர்
காட்சிப்
புறத்தி லோர் உறுப் புறுத்தல் புணர்ச்சியிற் புல்லற்
பால.

8248. காம விருப்பம் உள்ளவர்களையும் இல்லாதவர்களையும் அடைந்தவர்களையும் அடையாதவர்களையும் இவர் அல்லாதவரையும் ஆடவர் தெரிந்து கொள்ளும் படி பொருந்திய செயல்களை மனத்தில் கொள்வதே, கருத்து என்பதாகும்.

8249. இங்குச் சொல்லப்பட்ட ஆடவரின் இயல்பும் சிறப்பு வாய்ந்த மங்கையர் தன்மையும் வகுக்கப்பட்டதாம். அந்த ஆண் பெண் ஆகியவர் உற்சாகத்துடன் புணரும் புணர்ச்சியும் தன்மையும் புணர்ச்சிக்கேற்ற அங்கிதம் முதலான மற்றவையுமே இனிச் சொல்ல வேண்டுமென ஆகும்.

8250. தழுவுதல், சும்பனம் செய்தல், பொருந்திய நகக்குறி, பற்குறி, மர்த்தனம் பழகியுள்ள தாடனம், விரைவில் காட்டும் பறவைக்குரல், கரணங்கள், உல்லாசம் முதலியன அளவில்லாத புணர்ச்சித் தன்மைக்குப் பொருந்தியவை என்பர்.

8251. சண்ட வேகம், மத்திம வேகம், சமவேகம் என்னும் வேகங்களும், உச்சம் நீசம் சமம் என்று சொல்லும் பொருள்களும் குணங்களுடன் பொருந்தி விநிந்த ஐவகையான ஆலிங்கனம் முதலியவற்றாலும் தத்துவங்களான பத்து இலக்கண முறைப்படியும் மற்ற முறையாலும் அணைவதே சொல்லப்படுகின்ற புணர்ச்சி என்பதாகும். உபரி சுரதமும் அவற்றுள் ஒன்றே.

8252. உறுத்துதல், நெருக்குதல், மெல்லென உரோசுதல் என்ற இவை, முன்னாகக் குற்றம் இல்லாத மரத்தைச் சூழ்ந்த கொடி போன்று தழுவுதலும், பாலும் நீரும் போலத் தழுவுதலும், குற்றம் இல்லாத காட்சியையுடைய வெளி உறுப்புகளில் பொருந்துமாறு புணர்ச்சியில் தழுவுதலும் வேண்டும்.

8253 வைத்தலே துடித்தல் ஒற்று மரபொப்பு விலங்கு
 சுற்றே
 உத்தர மதுக்கல் உள்ளீ டோங்குசம் புடாதி
 தன்னால்
 பத்துடன் ஒன்றும் ஏனைப் பல்வகை உறுப்பு நாடி
 முத்திறத்து அமிர்தம் உண்டல் முன்மொழி
 சுவைத்த லாமே.

8254 சுரிதகம் எண்ணுள் திங்கள் தூயமண் டலமே
 மஞ்ஞை
 நிரலடி முயலின் புன்கால் நெய்தலின் இதழே
 வேங்கை
 உருகெழு நகவி ரேகை உருவில்ஏழ் உறுப்பி
 லெங்கும்
 வரன்முறை நகத்தால் தீட்டல் வள்ளுகிர்க் குறிய
 தன்றே.

8255 துவர்படு பவள மாலை சுனகமு டிக்மே ஏனக்
 கவரடி-மணிபோழ் வட்டக் கடிகண்டப் பிரத
 முற்றும்
 இவைஅல பிறவும் போல இன்னமு துண்ட தானம்
 அவைதமில் நெறியால் தந்தம் அழுத்தல் பற்குறிய
 தம்மா.

8256 உரமுதல் ஐந்தில் ஐம்பால் உணர்தொழில்
 முறையால் ஏற்பப்
 பொருவரு புணர்ச்சி வேலை புடைத்திடல்
 புடைப்ப தாகும்
 கரிகர மாதி யாய கனங்குழை மகளிர் வெஃக
 மருவிய வழிபா டன்றே மத்தனம் என்ப வல்லோர்.

8253. வைத்தலும் துடித்தலும் ஒற்றுதலும் இரண்டும் சமமுற நின்றலும் விலகி நின்றலும் சுற்றுதலும், மேல் உதடு அதுக்கலும் முதலியவையாய் உயர்ந்த சம்புடாதிகளால் பதினொன்றும் பிறவுமான உறுப்புகளை ஆராய்ந்து முன்று வகை இயல்பின் அமிர்தம் அருந்துதல் முன் உரைத்த சும்பனம் (சுவைத்தல்) ஆகும்.

8254. சுரிதகம், அட்டமி சந்திரன், தூய மண்டலம், மயிலின் வரிசையான காலடி, முயலின் சிறிய காலடி, நெய்தல் பூவின் இதழ், வேங்கையின் நகம் போன்று நிறம் விளங்கும் நகரேகை உடலினது ஏழுவகை உறுப்புகளின் எவ்விடங்களிலும் கிரமமாக நகத்தால் எழுதுதல் நகக்குறியாகும்.

8255. செந்நிறமான பிரவாள பிந்து, நாய்க்கால், எலிக்கால், பன்றியின் அகன்ற அடி, மணிபிந்து, கண்டப் பிரதம் முதலியவும் இஷுவயல்லாத பிறவும் போல இனிய அமிர்தம் உண்ட இடங்களில் முறையே பற்கள் அழுத்துதல் பற்குறியாகும்.

8256. மார்பு முதலான ஐந்து இடங்களில் ஐந்து வகையாக உணர்ந்த தொழில் முறைப்படி பொருந்தும் படி ஒப்பில்லாத புணர்ச்சி காலத்தில் தட்டுவது தாடனமாகும். பொன் அணி அணிந்த மாதர் விரும்பும்படி கரிகரலீலை முதலியவையாய்ச் செய்யும் தொழில்களை 'மர்த்தனம்' என்று மதனநூல் வல்லவர் உரைப்பர்.

- 8257 மயில்புற வன்னங் காடை வண்டு வாரணம்
செம்போத்துக்
குயிலென இசைக்கும் எட்டின் குரலினைப் பயின்று
காமர்
இயலுறு மகளிர் பாங்கர் எய்துழி இவையில்
வேண்டுஞ்
செயல்வகை புரியு மாறு சிறந்தசீற் கார மாமே.
- 8258 பாரியல் கிராமி யஞ்சீர்ப் பவுத்திக நாக பாசம்
ஏரியல் நாக ரிகம் இந்திரா ணிகமே கூர்மஞ்
சாரிதம் ஆய்தம் மூர்த்தஞ் சங்கிரா ணிகமண் டுகம்
பாரிசம் பிடிதஞ் குலஞ் சுரும்பிதம் பதும் பீடம்.
- 8259 எண்டகுஞ் சம்பு டம்வேட் டிதம்விசும் பிதமுந்
புல்லம்
பிண்டிதம் பீடி தம்மே பிரேதுகை அநுபா தந்தான்
பண்டதங் கடக மத்த பத்மவா சனஞ்ச மூர்த்தம்
தண்டகம் லளிதம் வேணுச் சாரிதஞ் சமவே
சன்னம்.
- 8260 ஆடவஞ் சம்பு டத்தோ டமர்பரி வத்த கஞ்சங்.
காடகந் தேனு கம்மற் கடகம்ஐம் பதமே சானு
மாடமர் துகிலம் பீனம் ஆத்திக மேகூர்ப் பன்னம்
பீடிதோ ருகமம் பீதம் பீடிகை யோடு பின்னும்.
- 8261; ஒட்டுவிக் கிரம மேகோ யூதகம் என்னும் நாற்பான்
எட்டுள திறத்தி னானும் இவைஅல பிறவாற்
றானும்
மட்டமர் குழலி னார்கள் மகிழ்தர மதனூல்
தேறுஞ்
சிட்டர்கள் புணரும் பான்மை சித்திரக் கரண
மாமே.

8257. மயில், புறா, அன்னம், காடை, வண்டு, கோழி, செம்போத்து, குயில் என்று சொல்லும் எட்டு வகைப் பறவை ஒலியைப் பழகி அழகு பொருந்திய, மாதரிடம் சென்றவுடனே இவற்றுள் வேண்டிய செய்கை வகையினைச் செய்தல் சிறந்த சீற்காரம் ஆகும்.

8258. உலகத்தில் பொருந்திய கிராமியம், சிறந்த பவுத்திகம், நாக பாசம், அழகு வாய்ந்த நாகரிகம்; இந்திராணிகம், கூர்மம், சாரிதம், ஆய்தம், மூர்த்தம், சங்கிராணிகம், மண்டுகம், பாரிசம், பிடிதம், குலம், சுரும்பிதம், பதும பீடம்;

8259. எண்ணத்தக்க சம்புடம், வேட்டிதம், விசும் பிதம், உற்புல்லம், பிண்டிதம், பீடிதம், பிரேதுகை, அநுபாதம், பண்டதம், கடகம், அர்த்த பத்ம ஆசனம், சமூர்த்தம், தண்டகம், பனிதம், வேணு சாரிதம், சமவே சன்னம்;

8260. ஆட்வம், சம்புடத்துடன் பொருந்திய பரிவர்த்தகம், சங்காடகம், தேனுகம், மற்கடகம், ஐம்பதம், சானுவினருகில் பொருந்திய துகிலம், பீனம், ஆத்திகம், கூர்ப்பன்னம், பீடிதம், ஊருகம், பீதம், பீடிகை, பின்னம்—இவையன்றியும்,

8261. பொருந்திய விக்கிரமம், கோபூதகம் என்று சொல்லும் நாற்பத்தெட்டுத் திறங்களாலும் இவையல்லாத மற்றவற்றாலும் மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய மாதர் மகிழ்ச்சி அடையும்படி மதன நூலை நன்கு உணர்ந்த அறிவாளர் புணரும் தன்மையே அழகிய கரணமாகும்.

8262 திணைநிலை மகளிர் தத்தந் திறங்கனும் சேர்தல்
மாண்பும்
உணர்குவ ரெனினும் மற்ற ஒண்குழு வதனுள்
நின்ற
கணிகையில் பரத்தை காமக் கன்னியர் ஒழிந்தோர்
தம்மைப்
புணர்கையும் பிறவுந் தேர்தல் புலமையோர்
கடனாம் அன்றே.

8263 முன்னுற மதன நூலின் முறையெலாந் தொகையில்
கூறி
அன்னதன் வகையுங் கூறி அகலமும் எடுத்துக் கூறிப்
பொன்னவன் இருத்த லோடும் புரந்தரன்
அவற்றை ஓர்ந்து
கன்னியைப் புணருங் காமக் கவலைமேல் கருத்தை.
வைத்தான்.

8264 கொற்றவெங் குலிச வள்ளல் குரவனை இறைஞ்சி
எந்தை
சொற்றிடு பான்மை யெல்லாந் துணிவது வாகக்
கொண்டேன்
மற்றொரு பொருளும் வெஃகேன் வரம்பிலா
இன்பந் தன்னைப்
பெற்றனன் போலும் என்னப் பெருமகிழ்
வெய்திப் போனான்,

வேறு

8265 திரைசெறி கடலெனத் திளைக்கும் இன்பநூல்
உரைசெய்து பொன்னவன் உவப்பில் போந்தி—
விரைசெறி தொங்கலான் மேலைப் பொன்னகர்
அரசினை மதலைபால் ஆக்கி னானரோ.

8262. குறிஞ்சி முதலான நிலத்திணைகளில் உள்ள மாதர்களின் தன்மைகளும் அணைதல் முறையும் அறிந்திருப்பரேனும் மற்ற ஒள்ளிய கூட்டத்துள் நின்ற கணிகையில் பரத்தை காமக்கன்னியர் அன்றி உள்ளாரைப் புணர்தலும் பிறவும் ஆராய்தலும் அறிவுடையவர்க்குக் கடனாகும்.

8263. முன்னம் மதன நூலின் முறையனைத்தும் தொகையாகச் சொல்லி, அதன் வகைகளையும் சொல்லி, அதன் பிரிவையும் எடுத்துச் சொல்லி வியாழ பகவான் இருந்தார். இந்திரன் அவற்றை ஆராய்ந்து இந்திராணியைப் புணர்கின்ற காமக் கவலையில் உள்ளத்தைச் செலுத்தினான்.

8264. வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய வச்சிரப் 'படையையுடைய இந்திரன் வியாழனை அடிவணங்கி, 'எம் ஐயனே, நீவிர் உரைத்த முறை எல்லாவற்றையும் உறுதியாக உட்கொண்டேன். நான் வேறு ஒரு பொருளும் விரும்பேன். அளவில்லாத இன்பத்தை அடைந்தேன்,' என்று மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து சென்றான்.

8265. அலைகள் செறிந்த கடலைப்போல அனுபவிக்கும் காம நூலை உரைத்து வியாழ பகவான் மகிழ்ச்சியுடனே சென்றார். மணம் கமழும் மலர் மாலை சூடிய இந்திரன் மேல் உலகத்தில் உள்ள சுவர்க்க உலக அரசினை மகனான, சயந்தனிடம் சேர்த்தான்.

8266 விண்ணுல காளுறும் வேந்து இயற்கையை
அண்ணலஞ் சயந்தனுக் கருளி இந்திரன்
தண்ணுறு சசிமுகச் சசியைக் கூடியே
எண்ணரும் போகமுற் றினிது வைகினான்.

8267 அலைகடல் அமிர்தினை வெறுக்கும் ஆயிழை
இலவிதழ் அமுதமே இனிதென் றுண்டிடும்
கொலையயி ராவதந் துறக்குங் கோல்வனை
முலையயி ராவத முயங்கி மேவுமே.

8268 வெல்குறும் வலியுடை விருத்தி ரன்மிசைச்
செல்குறுந் தெய்வதத் தேரைச் சீறிடும்
ஒல்குறு நுகப்பினை உடைய மங்கைதன்
அல்குலந் தேர்மிசை அசைந்து வைகுமே.

8269 கருங்கடல் சூழ்புவி கவிழ்ந்து துன்புற
இரங்கிய இடிக்கொடி இகழ்ந்து காய்ந்திடும்
பொருங்கணை விழியுடைப் புலோம சைத்திரு
மருங்குல்மின் கொடியின்மேல் மகிழ்ச்சி
கொள்ளுமே.

8270 இயற்படு தவமுனி ஆக்கை என்பினால்
செயற்படு வச்சிரஞ் செங்கை நீத்திடு
மயிற்பெடை யன்னதோர் மடந்தை கண்ணெனும்
அயில்படை சேர்ந்திட அதனைத் தாங்குமே.

8266. சுவர்க்கத்தை ஆள்கின்ற அரசு முறைமையைப் பெருமை வாய்ந்த சயந்தனுக்குத்தந்து நின்ற இந்திரன், குளிர்ந்த முகம் உடைய இந்திராணியிடம் சேர்ந்து நினைப்பதற்கரிய போகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இனிதாக இருந்து வந்தான்.

8267. அலைபொருந்திய கடலில் தோன்றிய அமுதத்தை வெறுப்பான். இந்திராணியின் இலவ மலர் இதழில் ஊறும் அமுதத்தை இனிதாக உண்பான். கொலைத்தொழிலையுடைய ஐராவதத்தை வெறுப்பான். அழகான வளையல் அணிந்த கையுடைய இந்திராணியின் கொங்கைகளான ஐராவதத்தில் பொருந்துவான்.

8268. வெல்லத்தக்க வன்மையுடைய விருத்திரன்மீது விடுத்த தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த தேரைச் சினந்து வெறுப்பவன், துவள்கின்ற இடையையுடைய இந்திராணியின் அல்குலான தேரின்மீது அசைந்திருப்பான்.

8269. இந்திரன், கரிய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் விழுந்து துன்பம் உண்டாக்கத் தக்க இடிக்கொடியை இகழ்ந்து, காய்கின்ற போர்செய்யும் அம்பு போன்ற கண்களையுடைய இந்திராணி என்பவளின் இடையான மின்னல் கொடிமீது மகிழ்வு கொள்வான்.

8270. நல்ல இலக்கணம் உடைய ததீசி முனிவரின் எலும்பால் செய்த வச்சிரப்படையைச் சிவந்த கையினின்று நீக்கி, மயில்பெடை போன்ற இந்திராணியின் கண் என்ற வேற்படை எய்த அதையே ஏந்தி இந்திரன் நின்றான்.

- 8271 இருள்நிற விசும்பினில் இடைய நாமலே
வருசிலை இரண்டையும் மறக்கு மாமலர்த்
திருநிகர் வனப்புடைத் தெய்வ மங்கைதன்
புருவவெஞ் சிலைகளே பொருளென்று ன்னுமால்.
- 8272 ஏந்தலம் புயலினை இகழும் ஏந்திழை
கூந்தலம் புயல்மிசை உவகை கூர்ந்திடும்
பூந்தரு வல்லியை முனியும் பூண்முலை
வாய்ந்திடும் உரோமமாம் வல்லி புல்லுமே.
- 8273 இத்திறம் இந்திரன் இந்தி ராணிபால்
வைத்திடும் உளத்தினன் மறுமை எய்தினும்
கைத்திடு கருத்தினன் காமத் தின்பமே
துய்த்தனன் மதனனூல் துணிபு நாடியே.

வேறு

- 8274 அன்னதோர் ஓர்நாள் அமரர்கோன் ஆணை
போற்றிப்
பொன்னகர் செங்கோல் ஓச்சிப் புரந்திடு
சயந்தன் என்போன்
தன்அயல் வந்து வைகும் தாபதர் அமரர் தம்முள்
முன்னுறு கின்ற ஆசான் முகனெதிர் நோக்கிச்
சொல்வான்.
- 8275 எந்தைகேள் மலரோன் ஆதி இயம்பிய அமரர்
யாரும்
அந்தமில் முனிவர் யாரும் ஆற்றல்வெஞ் சூரன்
தன்னால்
வெந்துயர் உழந்து தொல்லை மேன்மையும்
இழந்து தாழ்
வந்தகா ரணம தென்கொல் என்றலும்
மறையோன் சொல்வான்.

8271. இருண்ட நிறம் கொண்ட வானத்தில் இடை விடாமல் தோன்றுகின்ற இரண்டு வில்களையும் மறப்பான். சிறந்த தாமரைமலரில் இருக்கும் திருமகளைப் போல அழகையுடைய இந்திராணியின் விருப்பத்தைத் தரும் புருவங்களான சிலைகளே பொருளாக உள்ளன என்று எண்ணுவான்.

8872. பெருமை வாய்ந்த மேகத்தை இகழ்வான். இந்திராணியின் கூந்தலான மேகத்தின் மீது மகிழ்ச்சி கொள்வான். அழகிய மலர்களையுடைய கற்பகமரத்தைச் சூழ்ந்த காமவல்லியை இகழ்பவன், அணியுடன் பொருந்திய கொங்கை பாரம் அளவும் எய்தி நிற்கும் மயிர்க் கொடியைத் தழுவுவான்.

8273. இவ்வாறு இந்திரன். இந்திராணியிடம் வைக்கப்பட்ட உள்ளம் உடையவனாய் மறுமை கிடைக்கினும் வெறுக்கும் உள்ளம் கொண்டவனாய் மதன நூல் முடிபை ஆராய்ந்து காம இன்பத்தை அனுபவித்தான்.

8274. அத்தகைய நாட்களுள் ஒருநாள் இந்திரன் அளித்த ஆணையைக் காத்துச் சுவர்க்கத்தைச் செங்கோல் செலுத்தி ஆளும் இந்திரனின் மகன் சயந்தன் தன் அருகில் இருந்த முனிவருள் எதிரில் இருந்த வியாழனின் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லலானான்:

8275. “ஐய! கேட்பாயாக! நான்முகன் முதலாக உரைக்கப்பட்ட தேவர் அனைவரும் வன்மையுடைய வெவ்வித குரபன்மனால் கொடிய துன்பம் அனுபவித்துப் பழைய மேன்மையையும் இழந்து இழிவுற்று நிற்க உண்டான காரணம் யாது?” என்று கேட்டான். உடனே வியாழன் சொல்லலானார் :

8276 விண்ணவ ராயி னோர்க்கும் மேதகு முனிவர்
 யார்க்கும்
 எண்ணமில் குரன் தன்னால் எய்திய தீமை
 யெல்லாம்
 நண்ணலர் புரமுன்று அட்ட நாதனை அன்றித்
 தக்கன்
 பண்ணிய மகத்திற் புக்க பாவத்தால் விளைந்த
 தென்றான்.

8277 என்றலும் சயந்தன் கேளா ஈதுகா ரணமேல்
 அந்தப்
 புன்றொழில் தக்கன் வாழ்க்கை புரமெரி படுத்த
 தேவை
 அன்றியே செய்த வேள்வி ஆயிடை நிகழ்ச்சி
 யாவும்
 ஒன்றற உரைத்தல் வேண்டும் சிறியனேன்
 உணர்தற்கு என்றான்.

8278 சயந்தனென் றுரைக்கும் வள்ளல் சாற்றிய துணரா
 ஆற்ற
 வயந்தனை எய்தி வாழி மதலைகேள் இதனை
 என்னா
 வியந்திடும் அகந்தை தன்னால் மிக்குறு தக்கன்
 காதை
 நயந்தரு மொழியால் ஆசான் இத்திறம் நவிலல்
 உற்றான்.

தேவ காண்டம் முற்றிற்று.

8276. “தேவராக உள்ளவருக்கும் உயர்வை உடைய அல்லா முனிவர்க்கும் குரபன்மனால் ஏற்பட்ட துன்பம் அனைத்தும் பகைவரின் திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமானை விலக்கித் தக்கன் என்பவன் செய்த வேள்வியிலே சென்ற பாவத்தால் உண்டானதாகும்” எனச் சொன்னார் வியாழபகவான்.

8277. வியாழபகவான் இவ்வாறு சொன்னவுடன் அதனைக் கேட்ட சயந்தன், “இதுவே காரணமானால், இந்த இழிந்த செயலுடைய தக்கன் வாழ்க்கையும், அவன் திரிபுரம் எரித்தவரான சிவபெருமானை விலக்கிச் செய்த வேள்வியும், அவ்வேள்விச் சாலையில் நடந்த அனைத்தும் சிறியவன் அறியுமாறு ஒன்றையும் விடாமல் கூற வேண்டும்!” என்று வேண்டினான்.

8278. சயந்தன் என்ற வள்ளல் உரைத்ததைக்கேட்டு “மகனே, நீ மிகவும் வெற்றி அடைந்து வாழ்வாய். இதனைக் கேட்பாயாக!” என்று வியக்கத்தக்க கருவத்தினால். மிக்க தக்கனின் வரலாற்றை நயமான சொல்லால் தேவகுருவான வியாழன் சொல்லத் தொடங்கினார்.

தேவ காண்டம் முற்றிற்று.

